

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Author:
Natsu Hyuuga

Illustrator:
Touko Shino

11

The Apothecary Diaries

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Author:
Natsu Hyuuga

Illustrator:
Touko Shino

11

The Apothecary Diaries

İçindekiler

[Kapak](#)

[Karakter Profilleri](#)

[Giriş](#)

[Önsöz](#)

[Bölüm 1: Kurutulmuş Meyve](#)

[Bölüm 2: Stratejist Saldırıyor! Bölüm 3:](#)

[Büyük Lin](#)

[Bölüm 4: Küçük Lin](#)

[Bölüm 5: Bir Kardeşin Dönüşü Bölüm](#)

[6: Başkentten](#)

[Bölüm 7: Gelen Mektuplar meyen](#)

[Bölüm 8: GelMektuplar Bölüm 9:](#)

[Buluşma](#)

[Bölüm 10: Altın Oran Bölüm 11: Kömür](#)

[Madeni](#)

[Bölüm 12: Anne Oğula Karşı Bölüm](#)

[13: Hasta Ziyareti](#)

[Bölüm 14: Tianyu](#)

[Bölüm 15: Şiddet](#)

[Bölüm 16: Gy okuen'in Çocukları](#)

[Bölüm 17: Ritüelin Gölgesinde](#)

[Bölüm 18: Kardeşler Konferansı](#)

[Bölüm 19: Ağlayan Rüzgar \(Birinci Kısım\)](#)

[Bölüm Bölüm 21: Stratejist Komutayı Ele](#)

[Alıyor20: Ağlayan Rüzgar \(İkinci Kısım\)](#)

[Bölüm 22: İmparatorluk Genç Kardeşinin Şikâyeti Sonsöz](#)

[Renkli Çizimler](#)

[Bonus Çevirmenin NotlarıJ-](#)

[Novel Club Hakkında Telif](#)

[Hakkı](#)

Karakter Profilleri

Maomao

Eskiden zevk bölgesinde bir eczacı. İlaçlar ve zehirler konusunda düpedüz takıntılıydı ama diğer konularla pek ilgilenmiyordu. önemli. Üvey babası Luomen'e derin bir saygı duyuyor. Yirmi yaşında.

Jinshi

İmparator'un küçük kardeşi. İnsanlık dışı . O Bu kadar muhteşem biri için oldukça alçakgönüllü, ama kendini bırakırsa neler yapabileceğini kimse bilemez. Ortalamanın üzerinde olmayan entelektüel yetenekleri konusunda aşağılık kompleksine sahiptir. Gerçek adı: Ka Zuigetsu. Yirmi bir yaşında.

Basen

Gaoshun'un oğlu; Jinshi'nin yardımcısı. Acıyı çoğu insan kadar şiddetli hissetmez, bu da ona çoğu insandan çok daha fazla fiziksel kapasite sağlar. Çok ciddidir ama bu onu kolayca kandırılabilir kılar. Eş Lishu'ya aşık.

Gaoshun

Basen'in babası. İyi yapılı bir asker, eskiden Jinshi'nin hizmetkârıydı ama şimdi İmparator'a şahsen hizmet ediyor. O Majestelerinin emriyle Jinshi'ye seferinde eşlik ediyor.

Chue

Baryou'nun karısı ve çocuğunun annesi. Göze çarpacak kadar çekici değil ama inisiyatif ve aptal kişiliğiyle bunu telafi ediyor.

Lakan

Maomao'nun biyolojik babası ve Luomen'in yeğeni. Bir ucube ile

Monocle. Ordunun yüksek rütbeli bir üyesidir, ancak tuhaf davranışları insanların ondan kaçınmasına neden olur. Go ve Shogi'yi sever ve zorlu bir oyuncudur.

İmparatoriçe Gyokuyou

İmparatorun yasal karısı. Kızıl saçlı ve yeşil gözlü egzotik bir güzel. Yirmi iki yaşında.

Rikuson

Bir zamanlar Lakan'ın yardımcısıydı, şimdi batı başkentinde görev yapıyor. İnsanların yüzleri için fotoğrafik bir hafızası var.

Gyokuen

İmparatoriçe Gyokuyou'nun babası. Resmi olarak batı başkentinin yöneticisiydi, ancak kızı tahta çıktığında Kraliyet başkenti.

Gyoku-ou

Gyokuen'in en büyük oğlu; İmparatoriçe Gyokuyou'nun üvey kardeşi. Şu anda babası uzaktayken batı başkentini yönetiyor.

Suiren

Jinshi'nin nedimesi ve eski sütannesi.

Taomei

Basen'in annesi ve Gaoshun'un karısı. Tek gözü kör. Yırtıcı bir hayvanı andıran bir "kadın şaheseri". Gaoshun'dan altı yaş büyük.

Baryou

Gaoshun'un oğlu ve Basen'in ağabeyi. Zamanının çoğunu bir perdenin arkasında saklanarak geçirir.

Tianyu

Maomao'nun iş arkadaşlarından biri; genç bir doktor. O görünebilir anlamsız ve En'en'e karşı bir şeyler hissediyor. O burnunu sokmak için hızlı

ne zaman bir Şey çekse.

Dr. You

Batı başkentinden gelen bir üst düzey hekim.

Lahan'ın Kardeşi

Lahan'ın ağabeyi; Lakan'ın yeğeni ve evlatlık oğlu. Espriler sunarken parlayan son derece sıradan bir insan.

gJhe @pothechnry @iories

{gp

HtPOtJltCt1OH

Jinshi'nin Başarısı, Jinshi'nin Suçluluğu

Jinshi, I-sei Eyaleti'nin merkezden destek alabilmesi için İmparatorluğun küçük kardeşi olarak konumunu kullanır.

Hükümet. Erzak kıtlığı devam ederken Maomao, sorunların üzerine kor gibi çöktüğünü fark eder.

Gyoku-on'un gizemli bir mide rahatsızlığından muzdarip torunu; ucube stratejist Lakan'ın olayların içine sürüklediği ve Bilge olarak adlandırdığı yaşlı adam; meslektaşları Tianyu' tuhafliklari.

Ve bir de kendisinden hiç haber alınamayan biri var. Sonunda eve dönüyor mu?!

Tüm çabalarına rağmen, batı başkentinde İmparatorluğun küçük kardeşine duyulan kızgınlık artar. Böcek sürüsünün yol açtığı açlık ve hastalıklar halka eziyet ederken, öfkelerini Jinshi'ye yöneltmeye başlarlar ve Jinshi kendisini, koruduğunu düşündüğü halk tarafından nefret objesi olarak bulur.

Nasıl karşılık verecek? Bir de vali vekili Gyoku-ou'nun kendisi var - gerçekte neyin peşinde?

Maomao tüm bu tehlikeden tek parça halinde kurtulabilecek mi?

Önsöz

Arabaların sesini seviyordu: atların kişnemesini, tekerleklerin gıcırdamasını, sürücülerin bağırmasını.

Pazar yerinin sesini severdi: tüccarların çağrıları, kalabalığın telaşı, çocukların kahkahaları.

Burada, insanların toprağın kendisiyle savaşmak zorunda kaldığı bu kavruk ve kurak yerde bile cesurca yaşadılar.

Annesi ona bunun harika bir şey olduğunu öğretmişti. Çocuk sık sık onunla birlikteydi ve annesinin bunu birçok kez söylediğini duymuştu.

Annesi kuşlarla çalışırdı; tüm dünyayı bir masadan izlerdi. Ona güler ve bir gün kendisinin de bunu yapabileceğini söylerdi. Bazen onun gözlerinin içine bakar ve

bir şeyler düşünüyor gibi görünüyordu. Ya da bazen, ona öyle geliyordu ki, birini hatırlıyordu.

"Sadece bu şehri koruduğunuzdan emin olun," demişti. Çocuk başıyla onayladı. "Büyümesine ve güçlenmesine yardım et."

Çocuk ona anladığını söyledi.

"Büyüyünce tıpkı baban gibi olacaksın," dedi ona ve o da gülerek elbette olacağını söyledi.

Çocuk büyüüp güçlenirse, kasaba da büyüdü.

Öyle bir bollukları olacak ki, kötü bir hasat onlar için hiçbir şey ifade etmeyecek, öyle bir güce sahip olacaklar ki, hiçbir düşmandan korkmayacaklar

Saldırı.

Annesi gibi şefkatli olmak, babasının otoritesini taşımak istiyordu.

Bunları, evi olan batı başkentinin her yerden daha zengin ve daha güzel olması için istiyordu.

Bölüm 1: Kurutulmuş Meyve

Maomao ocaklardan birinin başında yemek pişiriyordu. Biraz hava kendini zehirleyeceğinden korkarak derin bir nefes aldı, tekrar verdi, sonra burnuna ve ağzına bir el havlusu sardı.

Sürünün üzerinden beş gün geçmişti ve sonunda etrafındaki çekirgelerden neredeyse kurtulmuşlardı. İşte En azından Maomao onları bulana kadar, sonra onları ayakları altında ezecekti.

"O zehirli bitkilere hâlâ ihtiyacımız var mı?" Lihaku büyük bir tencereyi karıştırırken sordu.

"Evet. İkinci bir dalga olabilir." Maomao söz konusu otlardan bazılarını satırla doğradı ve tencereye attı. "Ağzınızı kapattığınızdan emin olmalısınız, Usta Lihaku."

"Ah, sadece küçük bir duman, değil mi?" Kaşlarını çatı, zahmete girmek istemiyordu.

"Dikkatli olmadığımızda neler olduğunu hatırlıyor muyuz? yanmış deponun etrafında? Başımızı yaktığımızı hatırlıyor muyuz?"

"Urk..." Lihaku itaatkâr bir şekilde burnunu ve ağzını kapattı.

"Bayan Maomao! Bayan Maomaaaao!" Chue ortaya çıktı, kendine özgü tıkırtılı ayak sesleriyle bunu duyurdu. Elinde büyük bir kutu taşıyordu. "İstediğiniz ekstra ilaç ve bandajları getirdim!"

Maomao kutunun içindekileri incelerken, "Teşekkür ," dedi. "Hepsi bu kadar mı?"

"Korkarım öyle," dedi Chue özür dileyen bir bakışla. Kutunun büyüklüğüne rağmen aslında içinde fazla bir şey yoktu. Kesinlikle Maomao'nun istediği kadar çok değildi. "Her yerde erzak sıkıntısı var. Sanırım idare etmek zorundayız."

"Evet, tabii ki. Haklısın."

Çekirgeler gitmiş olabilir, ama bu onların

Rahatla. İnsanlar gergindi ve bu tür bir endişe şiddet patlak verdi. Bazı insanlar yaralanmıştı ve çok daha fazlasının sağlık durumu kötüydü. İlaç zaten her zaman yetersiz görünüyordu -Bulaşıcı bir hastalık söz konusuysa, elbette yeterli olmaz.

Maomao, Chue'ye bir havan ve tokmak uzatarak onu da çalışmaya teşvik . Chue mecburen ama boyun eğerek kollarını sıvadı.

Gerçek yiyeceğimizin tükeneneğini sanmıyorum. Ama başka sorunlar var.

Böcekler tahıl silolarındaki erzakların tamamını ele geçirmemişti ama meyve ve sebze kıtlığı vardı, bu da herkesin öngörülebilir bir gelecekte dengesiz besleneceği anlamına geliyordu.

Asıl sorun bundan birkaç ay sonra. Bir sonraki hasada kadar tedariklerin yakından düzenlenmesi gerekecektir.

İnsanlar karmaşık ve zor olabilir. Onlara sadece şunu söylemek her şey yoluna girecekti ve rahatlamak işe yaramayacaktı. Herkese yetecek kadar olmayacağını anladıkları anda istifçiliğe başlayacaklardı. Çok geçmeden kıtlık baş gösterecek ve insanlar açlıktan ölmeye başlayacaktı.

Maomao, "Eminim sayın vali vekilimiz tüm bunların farkındadır..." dedi.

Chue, "özüne , Üstat Gyoku-ou bir iş bitiricidir," diye cevap verdi.

"Bir mi?"

Çeşitli nedenlerden dolayı Maomao kişisel Gyoku-ou'nun büyük bir hayranı değildi, ancak yetişkinliğin bir işareti de objektif değerlendirmeden kişisel düşmanlık.

"Batıya erzak gönderdi ve yiyecek dağıttı.

başkentte ve çevre kasabalarda, yiyecek bir şey bulunmayan her yerde. Hızlı hareket etmek çok değerlidir."

Hızlı bir ilk tepki halkı rahatlatmak için çok işe yarayacaktır. "Hemen paylaşmaya başladınız, ha? Cömert! Sanırım Güçlülerin her şeyi kendilerine saklamaya çalışması gerekiyordu," dedi Lihaku etkilenererek.

"Öyle değil mi? Ama her bölgeye nüfusa ve hasarın boyutuna göre dikkatlice hesaplanmış erzak dolu arabalar gönderdi." Chue hiçbir şeyi , değil mi? Görünüşe göre

tüm bunları kendisi kontrol etti.

Bekle. Bu... Rikuson'un uzun zamandır hazırladığı şeyler miydi? Gyoku-ou'ya pek çok rapor vermişti. Eğer hükümdar bunları kaldırırsa, her şey mantıklı olur. *Eğer bu doğruysa...* Bu, Gyoku-ou'nun gururuna kapılmadığını, her şeyi ve herkesi, hatta merkez bölgeden gelenleri bile kullanmaya istekli olduğunu gösterecekti. Belki de Rikuson'a doğrudan eve gelmek yerine köyde kalmasını emretmesinin nedeni tam olarak buydu sahada neler olduğunu daha iyi görebilmek için.

Maomao, Gyoku-ou'nun Jinshi'yi nasıl kullanışlı bir folyo olarak kullandığını ve ona gerçek bir İmparatorluk akrabası gibi davranmadığını bildiğinden, ona kayıtsız şartsız onay veremezdi. Yine de, ilk görevinin vatani olduğunu düşünen politikacılardan biri olarak Gyoku-ou'nun oldukça etkili olduğunu kabul etmek zorundaydı.

Ondan iki şey öğrenebilecek birini tanıyorum. Jinshi'nin Gyoku-ou'nun kendisine davranış biçimi hakkında ne hissettiğini merak ediyordu. *Bu cüretkârlık onu rahatsız etmişe benzemiyor.*

Bununla birlikte, açıkça hareket edememekten de rahatsızdı. Yardım etmek istiyordu ama bir misafir ve ziyaretçi olarak statüsü elini kolunu bağlıyordu.

Yine de elinden geleni yaptı; Lihaku'yu Maomao'yla birlikte çiftçi köyüne göndermek ya da ucube stratejistin bir böcek imha ekibi kurmasını sağlamak gibi. Jinshi ördek gibiydi, altında cehennem gibi yüzüyordu.

Jinshi hiçbir zaman gücüne aşırı derecede bağlı görünmedi. Evet, bazen otorite sahibi bir adam gibi davranıyordu ama ne zaman İmparatorluk'un küçük kardeşi olarak statüsünü gerçekten zorlamıştı?

Shi klanı isyanı sırasında belki, ama aklıma gelen tek zaman bu.

O olayda Jinshi statüsünü açıkça kullanmıştı. Maomao onu eleştirecek durumda değildi -yaptığı şeyi yapmasının bir nedeni de oydu- ama her halükarda, o an onun için

Majestelerinin küçük kardeşi, bir isyanı bastırarak halkın gözünde en görünür kişi olmuştu.

Maomao bundan sonra Jinshi'nin hayattaki konumunun gerektirdiği görevleri yerine getirmeye başladığını biliyordu. "Hadım" olduğu dönemdeki kadar meşguldü -belki daha da meşguldü- ama yaptığı işlerin çoğu

ona dayatılan şeylerdi. Kendi iradesiyle takip etmeyi seçtiği projelere gelince.

Sürüye karşı koymak için yapılan hazırlıklar aklıma gelen tek şey.

İnsanlar onun çok fazla endişelendiğini, vergileri makul olmayan bir şekilde artırdığını, sıradan insanların ve bürokratların onu küçümsüyordu, ama yine de .

Kendini daha görünür kılmalıydı. Hadımken olduğu gibi.

İmparatorluğun küçük kardeşi olarak görevine döndüğünden beri Jinshi en güçlü silahı olan görünüşünü neredeyse hiç kullanmamıştı.

Belki de taliplerinin akınına uğramamak için kendini tutuyordur.

"Hadım" olma tamponu olmadan ve şimdi eklenen

İmparator'un küçük kardeşi olmanın verdiği güçle, onun kraliçesi olmak isteyen kadınların sayısı hiç de az olmayacaktı.

Talipler, ha...

Maomao Rikuson'un küçük şakasını hatırladı. Chue'nin diğer her şeyle birlikte bunu da Jinshi'ye rapor ettiğini varsayabilirdi. Ne büyük bir bela.

"Bayan Chue, her şeyi rapor ettiniz mi?" Maomao sordu. Chue Rikuson'un köye döndüğünde kendisine evlenme teklif edip edemeyeceğini sorduğunu düşündüğü şeyi bilinçli olarak söylememeyi tercih etti.

"Hangi raporu kastettiğinizden emin değilim ama endişelenmeyin. Her şey saygıdeğer stratejistimizden çok gizli tutuluyor," dedi Chue.

Maomao durakladı. Jinshi'ye öyle söylemişti. Lihaku onlara bir bakış attı -Neden bahsettiklerini bilmiyordu ama ortalığı karıştırmaya devam etti.

"Eğer bu sadece bir şakaysa, o zaman bir zararı yok, değil mi?" dedi Chue. "Doğru. Ve sadece bir şakaydı."

"Doğru. Ama bazı insanlar bunu ciddiye alabilir."

Bu önceden planlanmıştı! Chue onun neden bahsettiğini çok iyi biliyordu. Maomao, Jinshi'nin en sorunlu anını hayal etti. Bir dahaki görüşlerinde bu konuda çok fena azar işitecekti. diğer. Belki de her şey yoluna girecekti.

"Her şey tamam, genç bayan!" dedi şarlatan doktor, ona büyük bir tabak göstererek,

Sıra sıra haplarla dolu düz bir tabak. Hapların her biri yaklaşık bir pirinç tanesi büyüklüğündeydi ve boyutları çok tutarlıydı, bu da onları yapmak için bir kalıp kullandığını gösteriyordu. Maomao daha önce ne zaman şarlatanla ilk tanıştığında, onun doktor olduğunu öğrenince şok olmuştu. ilaç toplarını elle üreterek her birinin biraz farklı boyutta olmasına neden olur.

"Çok teşekkür ederim. Şimdi de bunlarla ilgilenebilir misiniz lütfen?"

"Elbette! yoksa." Şarlatanın yerindeydi, her ne kadar Hangisinin doktor, hangisinin asistan olduğunu söylemek zordu.

Bir yerlerde Tianyu'nun ortadan kayboldu. Maomao yardım etmesi için onu bulmaya gittiğinde, kafeteryada bazı eski hayvanları parçalara ayırdığını gördü. I-sei Eyaleti'nde yetişkinlerin Hayvanları kesip biçtiği için, aynı şeyi yapmayı bilen bir doktorun kaşlarını kaldırmasına gerek yoktu. Maomao, Tianyu'nun bir şeyleri parçalara ayırmayı sevdiği için doktor olmuş olabileceğini bile düşünmeye başlamıştı.

"Bu bir alıştırma. Üstünlüğümü kaybetmek istemem" dedi, Maomao'ya hayvanın bacaklarından birini alaycı bir şekilde salladı. Her zamanki gibi hıyarlık yapıyor.

Dr. You ve diğerleri kasabadaki yaralı ve hastaları tedavi etmekle meşguldü. Ana binada görevli olan herkes ve İdari ofis veba salgını sonrasında yaşananlarla başa çıkmaya çalışıyordu. Özellikle ucube stratejist her zaman yetersiz personele sahipti, bu yüzden ek binadan birkaç kişiyi takviye olarak aldı ve burayı normalden daha sessiz bıraktı.

Maomao binaya geri dönerken ek binanın durumunu değerlendirdi tıbbi ofis. Jinshi'yi korumak için geride bir avuç insan bırakılmıştı. Vakvak ve Chue gibi canlı ruhların varlığı mekânı şamatalı gösteriyordu ama onlar ek binanın çevresinde duyulan birkaç sestten sadece ikisiydi. Etraftaki telaş Pazar yeri yoktu ve oynayan çocukların kahkahaları duyulmuyordu. Ara sıra küçük bir tartışma sırasında yükselen sesler duyulabiliyordu ama hepsi bu kadardı.

Keşke oraya gidip şehre bir göz atabilseydim, Maomao

düşündüm. Ne yazık ki anayasa yapmanın zamanı değildi. Hava çok güzel olsa bile.

Şarlatan doktor da kalıbı *sıkarken* pencereden dışarı bakıyordu. Güneşin konumunu kontrol ediyordu. "Sanırım atıştırma vakti geldi," diye mırıldandı özlemle. Normalde atıştırma zamanı geldiğinde mutfağa gider, bir şekilde kendine yiyecek bir şeyler ayarlardı.

"Hmm... Bugün de atıştırma zamanı olduğunu sanmıyorum," dedi Chue burnunu çekerek. "Depoları dolduruyorlar ve temel gıdalar konusunda endişeliler. Sanırım küçük zevklerimiz beklemek zorunda kalacak."

"Tabii, tabii..." dedi birkaç gündür atıştırmalıksız bir hayata katlanan şarlatan.

Eğer atıştırma zamanını kaçırmak sorunlarının en kötüsüyse, o oldukça

Maomao ilaçları karıştırmaya başlarken *şanslı* olduğunu düşündü.

Karışımına o kadar odaklanmıştı ki akşamın çöktüğünü neredeyse fark etmedi. Tam aletleri temizliyordu ki biri yüksek sesle ofisin kapısını çaldı.

"Kim var orada?" Lihaku sordu. Kapıyı açtığında çarşaf gibi bembeyaz genç bir kadınla karşılaştı. Bekleyen hanımlardan biriydi belki de.

"Doktor nerede?" diye sordu.

"Doktor mu? Beni mi kastediyorsun?" Vakvak boş bir ifadeyle koşarak geldi. Belli kadın elinden geldiğince koşarak gelmişti ve ona bir bardak su uzattı. "Benimle gel!" diye bağırdı kadın. "Lütfen! Genç... Genç hanımefendi!"

Genç hanım mı? Maomao merak etti. Metres diye bir şey duymamıştı. Yine de, burası Gyokuen'in eviydi, bu yüzden emindi ki Bu kişi her kimse, onun bir akrabası olmalıydı. Sadece birkaç muhafız kalsa bile, geçmişi şüpheli olan hiç kimse ek binaya alınmayacaktı.

Kadının davranışlarından bunun bir Ancak Maomao, şarlatan doktoru olay yerine sürüklemenin zavallı hizmetçiyi çok uzağa götüreceğini düşünmüyordu. Gyokuen'in kendi akrabalarından birinin gözetimsiz kalmasına izin veremeyeceğini biliyordu,

Maomao elini kaldırdı. "İzninizle. Başhekim sadece Ay Prensi ile ilgilenmek için burada. Onu öylece bir yere götürmenize izin veremeyiz. Bu evde başka doktor yok mu?"

Bu, aklına gelen en dolambaçlı reddetme yoluydu.
of.

"Hepsi dışarıda! Lütfen! Biri ona yardım etmezse, genç Hanımefendi. O...!"

Anlaşıldı.

Bu ek bina için özel bir istisna yapılmıştı çünkü İmparatorluk ailesinin bir üyesi ikamet ediyordu; ancak diğer Dr. You da dahil olmak üzere tüm doktorlar şehirdeki sıradan tedavi etmek için göreve çağrıldı. Onlar bile şehirde hizmet vermek zorunda kaldıysa, yerel hekimler ne kadar meşgul olmalı?

"En azından metresinize neler olduğunu bize anlatabilir misiniz?" Maomao sordu, kadına şarlatanın verdiği suyu içirdi. getirdi. Bir dikişte içti, sonra yavaşça nefesini bıraktı. "Başlangıç olarak, hanımınız kim?" Maomao bunun bu kadar uzun sürmesinden nefret ediyordu ama en baştan başlamak zorundaydı.

Bir süre sonra kadın, "O Usta Gyokuen'in torunu," dedi.

"Kaç yaşında?" "Sekiz."

"Peki ya semptomları?"

"Aslında hiçbir zaman çok fazla yemezdi ama çekirge sürüsünden beri neredeyse yemek yemiyor. Günlerdir yemeye istekli olduğu tek şey meyve ama bugün midesinin ağrıdığından şikayet etti ve birkaç kez kustu."

Mide ağrısı ve kusma mı? Bu belirtiler neredeyse her şey olabilir.

"Bugün ne tür bir meyve yedi?" Maomao sordu.

Kızın bozuk meyve yediği için gıda zehirlenmesi geçirmiş olabileceği düşünülebilirdi ama Maomao böyle acil bir durumda bile "genç bir hanımın" çürük bir şey yediğini hayal etmekte zorlanıyordu.

"Annesi ona kuru meyve verdi."

"Kuru üzüm olabilir mi?"

Kadın başını salladı. "Hayır. Başkentten getirilmiş bir şeydi, tanıyamadım."

"Başkentten..." Maomao başını eğdi. I-sei Eyaleti başkentten daha fazla kuru meyve ürettiyordu. Kaou Eyaleti'nde olup da burada olmayan ne vardı?

Kadın, "Kırmızımsı kahverengi bir derisi vardı ve üzerine beyaz toz serpilmiş gibi görünüyordu," dedi.

Maomao'nun gözleri fal taşı gibi açıldı. Hizmetçi kadın kurumuş bir hurmayı tarif ediyor gibiydi. ". Hanımınızı hemen göreceğiz. Nerede o?" Maomao ofisin raflarından aletleri ve ilaçları almak için çabaladı, sonra da onları bir çantaya tıktırdı.

"Genç bayan! Öyle tek başına kaçıp gidemezsin!" diye bağırdı şarlatan.

"Eğer onu bırakırsak, en kötü ihtimalle ölebilir!" "Ölebilir mi?!"

Vakvak gözle görülür bir şekilde titredi. Lihaku eline aldı Maomao'nun çantası, Chue ise bu sırada ortadan kaybolmuş gibi görünüyordu. "Ama... Ama ofisten ayrılamam..."

"Ben giderim." Maomao tam olarak *emin* olamıyordu ama şarlatanın kızı tedavi edemeyeceğinden *neredeyse* emindi. Kız Bununla kendi başına başa çıkması gerektiğini düşündü ama sonra başka biri konuştu.

"Tek başına , Niangniang. Sen doktor bile değilsin."

Tembel sırtışlı adamdan başka kim olabilirdi ki? Tianyu muayenehanedeki direklerden birine yaslanmıştı, elinde bir çanta dolusu malzemeler zaten elinde.

"Ben de seninle geleceğim. En azından doktor unvanına sahibim."

Bu davayla çok ilgilenmiş gibi görünüyordu ama onun varlığı Maomao'yu daha az değil daha çok endişelendirdi.

"Benimle mi geliyorsun?"

"Hayır, Niangniang. *Benimle* geliyorsun."

Maomao bir süre sessizce durdu. Haklıydı.

Hiyerarşiye göre, o sadece yardım etmek için oradaydı. Ve itiraf etmeliydi ki, Tianyu bu konuda şarlatandan daha iyiydi. gerçek doktorluk.

"Bayan Maomao, Bayan Maomao!" Bu sırada Chue yeniden ortaya çıkmıştı. "Ay Prensi'ne rapor verdim."

Hızlı çalışıyordu, .

"Peki o ne dedi?" Maomao sordu. O ve Tianyu hastayı görmeye gitmek isteseler bile, Jinshi'nin izni olmadan hiçbir yere gidemezlerdi. Hizmetli kadın da dikkatle Chue'yi izliyordu.

"Devam edip gidebileceğinizi söylüyor! Sadece tedaviyi hastayla çok ama çok ayrıntılı bir şekilde tartıştığınızdan emin olun!"

Lihaku onlara eşlik etmeye hazırlanıyor gibi ; başka bir askere şarlatana göz kulak olmasını emreliyordu.

Maomao endişeli hizmetkâra döndü ve "Bize nereye gitmemiz gerektiğini göster" dedi.

Hizmetli kadın onları ek binanın yakınındaki bir eve yönlendirdi. Hastanın odasına girdiklerinde, yatağın yanında yirmili yaşlarının ortasında bir kadın buldular -Maomao onun çocuğun annesi olduğunu düşündü. Kadın şiddetle titriyordu. Yüzünün keskin hatları klasik bir batı güzelliğinin resmiydi.

Yatakta genç bir kız yatıyordu, yüzü kansızdı. Annesine benziyordu ama bir şey, belki de yatış şekli onu zayıf ve güçsüz gösteriyordu.

Maomao ve Tianyu, Lihaku'dan kapıda beklemesini sonra odaya girdiler. Chue de onlarla gelmek istemişti ama bu kez evde kalmak zorunda kalmıştı.

"! Lütfen, kızıma yardım edin!" Anne saçlarını taramaya bile vakit bulamamış gibi görünüyordu; saçları dağınık teller halinde yanaklarına yapışmıştı.

"Evet, ," dedi Tianyu. Yorganı hastanın üzerinden çekmek için hamle yaptı ama kadın "Ne yapıyorsun?!" diye bağırdı.

"Hastayı göremezsem onu pek iyi muayene edemem," dedi. Bir yere kadar haklıydı ama bu soylu evler iffet konusunda çok endişeliydi. Bir erkeğin, kadın sekiz yaşında bir çocuk bile olsa, kadının vücuduna fikrine direniyorlardı.

Tianyu'nun yüzündeki ifadeden böyle bir çocukla hiç *ilgilenmediği* anlaşılıyordu ama annesi bunu anlamamıştı. Bazı insanlar doktorların her şeye kadir olduğunu düşünüyor gibiydi - hastanın durumunu, her ne olursa olsun, sadece bir

Nabız.

Maomao Tianyu'ya baktı.

"," dedi. "Asistanım hastaya dokunursa herhangi bir sorun olur mu?"

"Hayır, sanırım olmaz..."

Maomao başını eğdi, sonra yorganı geri sardı. Alet çantasından bir kaşık aldı ve kızın ağzının içini kontrol etti. Hastanın göz kapaklarını açtı ve gözlerine baktı.

"Hastanın bornozunu açmak istiyorum. Sorun olur mu?"

Maomao sordu. Annesiyle konuşuyordu ama ellerini kaldırıp arkasını dönen Tianyu'ya ters ters .

Maomao cübbeyi çıkardı ve hastanın karnını yokladı. Belirgin bir şekilde şişmişti. Parmaklarını deride gezdirdi ve sert ve yuvarlak bir şey bulduğunda hafifçe bastırdı. Kız inledi.

"Neydi o?" dedi annesi.

"Gaz midede sıkışmış. Bağırsaklarında gazın çıkmasını engelleyen yabancı bir cisim var." *Tam düşündüğüm gibi.* Maomao, nedimenin kızın kurutulmuş hurma yediğini söylediği anda tahmin etmişti.

"Yabancı bir cisim mi?" Annenin gözleri fal taşı gibi açıldı.

Hafızasında kızının başına gelebilecek olağandışı bir şey arıyor . yutmuş olabilir.

"Bana son birkaç gündür meyveden başka bir şey yemediği söylendi," dedi Maomao. "Bugün de kurutulmuş meyve yedi, kuru hurma, değil mi?"

"Bu doğru. İştahsız görüldüğü zamanlarda bile tatlı şeyler yedi. O korkunç çekirgeler yüzünden bal ya da taze meyve alamadık, ben de ona hediye olarak aldığımız kurutulmuş hurmalardan verdim. Zehirli olduklarını düşünmüyorsunuz, değil mi?!"

Maomao, kızına yaklaşmaya çalışan anneyi nazikçe geri çevirerek, "Hayır, zehir değil," dedi. "Çok fazla hurma yemek midede taşın neden olabilir. Kaç tane hurma yedi?"

Bir süre sonra kadın "Üç" diye cevap verdi.

"Üç mü?" Küçük bir çocuk için oldukça iyi bir iş. Ama Maomao'ya göre gastrolite neden olacak kadar değil. *Bu mümkün mü? Üç hurma bunu yapabilir mi? Belki de diğer meyvelerin liflerine ?*

İyice düşündü, kaçırdığı bir şey olup olmadığını anlamaya çalıştı. Hastanın alnından bir ter damlası yuvarlanmaya başladı ve Maomao dalgınca bir bezle onu sildi.

Huh?!

Sonra hastanın neden bu kadar bitkin görüldüğünü anladı. Annesinin gür saçlarının aksine, çocuğun saçları inceydi ve dağınıktı ve kökleri beyaza dönüyordu.

Beyaz saç mı?

Dehşet verici bir deneyimin saçları beyazlatabileceği söylenirdi ve devasa bir sürüye tanık olmanın Çekirgeler sekiz yaşındaki bir çocuk için büyük bir şok olur.

Şimdi düşünme değil, harekete geçme zamanıydı. Ama anneye nasıl açıklayacaklardı? Öylece ileri atılamazlardı.

Maomao, "Midede yabancı bir cisim olduğunda üç ana tedavi yöntemi vardır," diye söze başladı.

"Evet?"

Maomao Tianyu'ya baktı. Hâlâ arkası dönüktü ama sırtı ona dönük olsa bile başını salladığını görebiliyordu. Bu kısmı onun halletmesine izin verecekti.

"İlk olarak, cismin iç organlarda hareket etmesine ve sonunda tahliye edilmesine yardımcı olmak için hastaya su verebilirsiniz."

Anne başını salladı.

"Buna karşın ikinci yol, tahliyeyi teşvik etmek için aşağıdan sıvı ilaç vermektir."

Aşağıdan, başka bir deyişle anüsten.

"Su! Su getirin!" Paniğe kapılan anne, üçüncü seçeneğin ne olduğunu bile duymadan hizmetçiye emretti.

"Korkarım kızınızın durumunda bunu tavsiye edemem. İçtiği her suyu kusması muhtemel görünüyor."

"Yani ikinci ihtimali mi seçiyorsun?" diye sordu annesi.

Arkadan ilaç sokma fikrinden hoşlanmamış gibi görünüyordu - ama bu işe yarasaydı, sayabilirlerdi

kendilerini şanslı sayıyorlar.

"Hayır. Muayenem sırasında hissettiklerime dayanarak, tahliyeyi teşvik etmenin nesneyi temizleyeceğini sanmıyorum."

"İkinci şeyi de mi yapamıyorsun? O zaman üçüncü şey ne?" Kadın, Taomei'ninki kadar güçlü olmasa da yine de korkunç bir bakışla onu sabitledi.

"Karnını yarıp tıkanıklığı elle açacağız." Kadının yüzü anında sertleşti ve yakındaki bir masaya vurdu. "Bunun komik olduğunu mu düşünüyorsun?! Kızımın karnını kesip açmak mı istiyorsunuz? Mide mi?! Ona elini bile süremezsin!"

Anne doğal olarak bu öneriyi reddetti. Maomao'ya gözleri parlayarak en korkutucu bakışını attı.

Beklediğim gibi.

"Engeli ortadan kaldırmak için birinci ve ikinci yöntemleri tekrar tekrar denememizi mi emrediyorsunuz?" Maomao dedi ki.

"Öyleyim ve bunu çabuk yapsan iyi olur!"

"Korkarım istediğinizi vicdanen yapamam. Hasta büyük olasılıkla sadece ölür. Bu yöntemleri mutlaka gerekiyorsa, bunu kendiniz yapmanız gerekecek."

Maomao sesini sakın ve dengeli tuttu. Yatakta acı içinde yatan genç kız için üzülüyordu ama rastgele bir tedavi uygulayamazdı. Eğer kız ölürse, bunun ciddi yansımaları olacaktı. Eğer anneyi görmezden gelir ve şok edici bir şekilde devam ederse ancak onları dışarı attırırdı.

Tek bir seçenek vardı: Anneyi ikna etmek zorundaydı. "Seni uyarmak zorundayım, annene danışacak zamanın olduğunu sanmıyorum.

başka bir doktor. Mümkünse ameliyatı burada, hemen şimdi yapmak istiyorum." Gözleri Tianyu'ya kayan anneye baktı.

"Siz gerçek bir , değil mi? Bu... asistanınızın söyledikleri doğru olamaz, değil mi?"

Tianyu en ciddi tonuyla, "Onun görüşüne katılıyorum," diye cevap verdi. "Basit bir gastrolit, tarif ettiği iki yöntemden biriyle tedavi edilebilir. Ancak bu vakada midenin şişmesi bağırsak tıkanıklığına işaret ediyor. Kızınızın acil müdahaleye ihtiyacı var."

Sesi normalde olduğundan çok daha resmi geliyordu ama Maomao

yine de kendini gergin buldu. Adamın her an o tipik patavatsız tavrına geri dönebileceğinden endişe ediyordu.

"Eğer karnını kesersen... Bu artık çocuk doğuramayacağı anlamına gelmez mi?" diye sordu anne.

"Rahme dokunmayacağız. Tıkanıklık üreme organlarından çok uzakta," dedi Maomao muayene sonuçlarını aktarırken. Fiziksel muayene sorunun yerini ortaya çıkardığı için şanslıydı. Akıllarını başlarına alıp sakince çalışırlarsa, bu nispeten kolay bir ameliyat olacaktı.

En azından Dr. Liu gibi biri için öyle.

Bu, lezyonları çıkarmaya ya da kırılmış bir kemiği çıkarmaya benzemiyordu. Maomao kararlı görünmeye çalıştı. Anne.

"Ne kadar zarar gerekecek? Bu şey her neyse, küçük değil, değil mi?" diye sordu anne, Maomao'ya tüm yüzünü kaplayan endişeyle bakarak.

"Deride dokuz santimetrelik bir kesi yapacağım. Sonra mideyi keseceğim, tıkanıklığı açacağım ve sonra her şeyi iplikle dikeceğim. Bir yara izi kalacak ama büyüdükçe kaybolacak."

Maomao yara izinin kaybolacağını garanti edemiyordu; bu, böyle soylu bir ailenin kızı için korkunç bir düşünceydi.

"Dokuz santimetre..." Anne tereddüt etti. Ama Maomao kızının hayatının onun için daha önemli olması gerektiğini biliyordu.

"Eğer yaparsam kadar uzun sürecek." "Bu ne demek oluyor?"

Maomao Tianyu'ya baktı. "Ameliyatı buradaki doktorun yapmasına izin verirseniz, bu sürenin yarısından daha az olacağını tahmin ediyorum."

Bunu söylemek beni ne kadar öldürse de.

Maomao'nun onu hayvanları keserken ve kadavralarla çalışırken gördüğünden bildiği gibi, Tianyu aslında yetenekli bir cerrahtı. Onun kadar iyi olabilmesi için yıllarca pratik yapması gerekebilirdi.

Sadece kafana girmesine izin verme, seni küçük...

Dr. Liu diseksiyonlar sırasında onları defalarca uyarmıştı: gerçek bir ameliyat yaptıklarında, bu bir ceset üzerinde olmayacaktı. Karşılarında yaşayan, nefes alan bir insan olacaktı. Hataya yer olmadığı konusunda onları uyarmıştı ve her zaman

daha iyi cerrahi teknikler aradılar. Gururlarına kapıldıkları için bir hastayı öldürmelerine izin veremezlerdi. Bunun yerine, Kendilerini önemsemeyi bir kenara bırakmalı ve herkese güvenmeliydiler.

Bunun üzerine Maomao kadına şöyle dedi: "Bir doktorun bu unvanı taşımasının bir nedeni vardır. Eğer kendini kurtarmak için en iyi şansı istiyorsan

Kızım, o zaman benim gibi basit bir asistandan bunu yapmasını isteme. Doktora güvensen daha iyi olur."

Anne uzun bir süre sessiz kaldı, tereddüt etti. Acı çeken kızına baktı, sonra gözlerini kıstı ve yumruğunu sıktı. "Devam et."

Maomao rahat bir nefes aldı. "Sıcak suya ve temiz bandajlara ihtiyacımız olacak. Bizim için bir ateş yakabilir misin?"

"Evet."

"Mümkünse biraz buza da ihtiyacımız var, ancak bu mevcut değilse, vücudu en etkili şekilde soğutacak şey ne olursa olsun."

Annesi bir hizmetkâr çağırdı ve hazırlamalarını emretti. Maomao ve Tianyu'nun ameliyat için ihtiyaç duyacağı her şey. Beklerken, ikisi de alet çantalarını açtı ve içinden şunları çıkardı: cerrahi giysiler ve beyaz önlükler .

Hazırlandıkları sırada Maomao, Tianyu'ya hastayı muayene ederken gözlemlediklerini ve tıkanıklığın neden kaynaklandığından şüphelendiğini anlattı.

"Ciddi misin? Sence bu...?"

"Sadece tahminde bulunabilirim ama evet."

Diseksiyon konusunda onun gerisinde kalabilirdi ama hastaları muayene etme ve semptomları değerlendirme deneyimi açısından Maomao önde olduğundan emindi. Kendine kısa bir süre izin verdi. Tianyu'nun şaşkınlığı karşısında üstünlük hissine kapıldı.

"Niangniang, asıl ameliyatı ben yapacağım ama belki sen..."

"Anesteziyi ben hallederim. Her birimiz en iyi olduğumuz yapabiliriz. Yanınızda ameliyat bıçağı var mı?"

"Ama tabii ki." Tianyu ince bilenmiş bir bıçak çıkardı. Maomao yanında getirdiği ilaçları çıkardı.

Bir çocuk, sekiz yaşında, zayıf.

Evet, karnını kesip açacaklardı ama tabii ki Acıyı mümkün olduğunca azaltmak istediler. Maomao'nun yanında birkaç ağrı kesici vardı. Haşhaş, dikenotu ve banotu bu tür bitkilerin en bilinenleri olsa da, ağrı kesici ilaçların çoğu aynı zamanda zehirdi. Yanlış hesaplanmış bir doz ciddi sonuçlar doğurabilirdi.

Maomao'nun yanındaki diken elmasıydı; onu kullanmaya diğerlerinden daha alışkındı. *Genellikle şarapta eritilerek ama yapmamayı tercih ederim.* Maomao'nun tıpla ilgili her konuda akıl hocası olan Luomen, şarapla ilaç verilmesini onaylamamıştı. Doğru, acıyı hafifletmeye katkıda bulunabilirdi ama aynı zamanda vücutta değişikliklere de neden olabilirdi. Kan akışını hızlandırabilir ve kanamanın durdurulmasını zorlaştırabilirdi. Bundan kaçınmak daha iyiydi, özellikle de buna alışık olmayan bir çocuk söz konusuysa.

Maomao geçmişte bir yanığı uygun aletler ve hatta iyi bir anestezi olmadan tedavi etmişti, ancak bu özel bir durumdu ve acının hastaya belirli bir tür huzur getirdiğinden şüpheleniyordu.

Zevk. Normalde bunu asla yapmazdı. Hayır, bir daha asla yapmazdı.

Bir tartı ile bazı ilaçları tarttı. *Hastanın ağırlığı... Bir yetişkinin yarısı diyelim.* Kıza çok fazla verip yan etkilere neden olmak istemiyordu. Çok çalışması gerekecekti. dikkatlice.

Maomao hastayı nazikçe ayağa kaldırdı. "Acıyor..."

Kız o kadar sessizdi ki Maomao onun uyuduğunu düşünmüştü ama şimdi konuştu. Maomao biraz gülümsedi, sonra hastanın çenesini yukarı kaldırdı. "Al bunu. Yardımcı olacaktır."

Kızın dudaklarını ağrı kesiciyle ıslattı ve içmesine yardım etti. İlacın etkisini göstermesi otuz dakika kadar sürecekti. Bu süre zarfında hazırlık yapabilirlerdi.

"Buz getirdim," dedi hizmetçi, samana sarılmış buzla geldi. Maomao buzu aldı ve birkaç parça koparıp deri bir torbaya koydu ve hastanın karnına bastırdı.

Karın bölgesini asla soğutmamanız gerektiğini söylerler, ancak her kuralın istisnaları vardır.

Maomao kıza verdiği ağrı kesici miktarını en aza indirmek istedi, bu yüzden bunun yerine tıpkı Jinshi'ye yaptığı gibi bölgeyi soğutarak uyuşturdu.

Tianyu küçük bıçağını parlattıktan sonra ateşte ısıttı. Ayrıca makası ve kesiği açık tutmak için bir şey de vardı.

"İplik konusunda ne yapacağız?" Maomao sordu.

"Dış kısım için ipek. İçerideki her şey için bağırsak," diye yanıtladı.

Bağırsak: kelimenin tam anlamıyla, hayvan bağırsaklarından yapılan iplik. Maomao dikkatlice bir paket iplik çıkardı ve her bir ipliği incelemeye başladı. İdeal olan, boyutların mümkün olduğunca tutarlı olması ve yıpranmış ipliklerden kaçınılmasıydı. Aletleri değerlendirirken tedirgin bir andı; ne de olsa genç bir kıızı ameliyat etmek üzereydiler.

Sonunda Maomao çocuğun annesinden bir ricada bulunmak zorunda kaldı. Acımasız bir istek.

"Bazen operasyon sırasında ikimizin eli yetmiyor. Hizmetçilerinizden biri bize yardım edebilir mi? Kan görmekten çok rahatsız olmayacak biri?"

"Ne... yapılması gerekiyor?" diye sordu kızın annesi.

"Ona anestezi verdik ama bu tüm acıyı dindirmeyebilir. Çok fazla yan etki olmaması için ilaçları hafif vermeye çalıştım. Ancak bu, acıdan çırpınmaya başlaması ihtimaline karşı biz çalışırken birinin kızınızı tutması gerekebileceği anlamına geliyor."

"Bunu yapabilme şansım var mı?"

"Çocuğunuzun bu kadar acı çektiğini gördüğünüzde soğukkanlılığınızı koruyabileceğinizi düşünüyor musunuz? Ameliyata bir kez başladığımızda, durmamız mümkün olmayacak." Maomao kadına en yoğun bakışını attı. Anne kızını ne kadar önemsiyor olursa olsun, eğer yoluna çıkacaksa, Maomao'nun onun buradan gitmesine ihtiyacı vardı.

Ancak anne, Maomao'yu razı olmasıyla şaşırttı. "Pekala," dedi. "İki tane yeterli olur mu?"

Bu konuda bana zor anlar yaşatacağından emindim. Annenin yüzü solgundu; son sınırına yaklaşmış olmalıydı. A Hizmetçi ona su ikram etti.

Annesi iki hizmetçi daha çağırdı ve Maomao

ellerini yıkamalarını söyledi, sonra da ellerini alkolle ıslattı. Yeni gelenlerin ikisi de orta yaşlı, cesur kadınlardı ve biraz kan görseler sinecek gibi görünmüyorlardı.

"Başlamaya ne dersiniz?" dedi Tianyu.

bir bezi ağzına, diğerini de başına sardı.

Hastayı, hizmetlilerin birkaç uzun masayı bir araya getirerek oluşturdukları doğaçlama bir ameliyat masasına naklettiler. Ameliyat

Hasta çok daha rahat nefes alıyordu; belki de ağrı kesiciler etkisini göstermeye . Maomao, dilini ısırmaması için kızın ağzına bir bez yerleştirdi.

Sonra hizmetkârlara kızın kollarını ve bacaklarını tutturdular.

Maomao, ameliyat bölgesi hariç her yeri örtecek bir önlük hazırladı.

Dışarısı tamamen karanlıktı ve birkaç ışık getirmişlerdi.

Böylece nereyi kesmeleri gerektiğini görebiliyorlardı. Maomao'ya göre, alevler sanki hastanın sesiyle dans ediyormuş gibi görünüyordu.

Nefes alıyorum. İçeri, dışarı.

Bu doğruydı: Canlılar üzerinde çalışmak ölümler üzerinde çalışmaktan farklıydı. Deriyi ne kadar soğutmuş olurlarsa olsunlar, kan akacaktı. Tianyu'nun bıçağının ağzı bir ustura kadar inceydi.

Maomao, *aletlerin doktorluğun önemli bir parçası olduğunu* düşündü. Dr. Liu onlara egolarını bu işin dışında tutmaları için istediği kadar öğüt verebilirdi; yine de Tianyu kadar yetenekli olmaması Maomao'nun canını sıkıyordu. Aradaki farkı kapatmaya yardımcı olabilecek bazı aletleri eline geçirebilirse, o zaman bunu yapmak istedi.

Hasta ilaçlardan dolayı oldukça bitkin görünüyordu.

algılar başarıyla uyuşturuldu. Bu, Tianyu çalışırken akan kanı silen Maomao'nun içini rahatlatmıştı.

"İşte burada," dedi Tianyu, parmakları şişmiş ince bağırsağı okşarken. Bıçağıyla nazikçe bir kesik açtı, ardından bir çift pensi açıklığa daldırdı. Kızın midesini kesip açmalarını gözlerini kırpmadan izleyen hizmetkârlar bile irkildi.

"Orada bir şey mi var?" "Sen söyledin, Niangniang."

Tianyu forsepsle sindirilmemiş meyve liflerinden oluşan bir top ve bağırsaktan çıkan önemli miktarda kıl çıkardı. Dışarı

ve o çektikçe dışarı çıktı, acayip bir şekilde sallanıyordu.

Maomao Tianyu'ya bir tepsi uzattı ve Tianyu kıl ve lif yığınının içine attı. Bağırsaklarda hâlâ kıl vardı, bu yüzden Tianyu forsepsle geri soktu. Maomao ağzını ve burnunu kapatmıştı ama yine de koku mide bulandırıcıydı, kan ve alkol ve mide suları. Hizmetçiler ellerinden geldiğince arkalarını döndüler ama sonuna kadar sadık kalarak kızın kollarını ve bacaklarını tutmaya devam ettiler.

Maomao, "Sadece hurma çekirdeklerinden oluşan bir gastrolitin bağırsak tıkanıklığına neden olacağını düşünmemiştim," dedi. Hastanın iştahsızlığı muhtemelen kendi saçını yeme alışkanlığıyla açıklanabilirdi. Bu tamamen alışılmadık bir durum değildi; bazı insanlar strese tepki olarak yiyecek olmayan şeyler de yiyebiliyordu. Bu vakada, kız yaşadığı stres nedeniyle normalden daha fazla saçını yemişti. Çekirge salgını, lifli meyveler ve ardından hurmalarla daha da kötüleşti. Hepsi birlikte tıkanıklığı oluşturmuştu.

Tianyu çıkarabildiği kadar saç çıkardığına karar verdi ve pensi bir kenara koydu. Muhtemelen hâlâ saç telleri vardı ama hepsini alamayacaklardı. Geri kalanı ise bol su içerek ve belki biraz müshil alarak halledilebilirdi.

Maomao, Tianyu'ya iğne ve ipliği uzattı. Kesiği açık tutmak için bir kanca kullandı, böylece bağırsakları görmek kolaylaştı ve akmaya devam eden kanı sildi. Tianyu her dikişi bitirdiğinde makası eline aldı ve ipliği kesti. Ter alınından aşağı dökülürken hastanın üzerine eğilmiş duruyordu.

Son düğümü de attıklarından emin olduğunda Maomao bir yorgunluk dalgası hissetti. Hastayı yatağına geri yatırabilmeyi diledi ama bu iş henüz bitmemişti. Çok bastırmamaya dikkat ederek ameliyat bölgesini sildi. Tianyu ameliyatın yıldızı olmuştu.

Ancak ameliyat bittikten sonra hastaya bakmak Maomao'ya düşecekti.

Kesinlikle daha fazla ağrı kesiciye ihtiyacı olacak ve biraz ateş düşürücü ilaç hazırlamalıyım. Enfeksiyonu durduracak bir şey de; bu çok önemli olacak. Onlara ne yemesi gerektiğini ve ameliyat bittikten sonra ona nasıl bakacaklarını açıklamalıyım.

Başka bir deyişle, yapılacak çok şey vardı. Maomao aynı zamanda hastanın annesine birkaç soru sormak istedi.

Kızı tutan hizmetkârlar da neredeyse doktorlar kadar bitkin görünüyordu. Neyse ki çocuk hiç kavga etmemişti ama yine de bitkin düşmüşlerdi.

"Söyle, Niangniang," dedi Tianyu, kana bulanmış ameliyat giysisinden çoktan sıyrılmıştı. Forsepsi aldı ve çıkardıkları nesneyi eline aldı. "Mide suları saçın rengini değiştirir mi?" Saç yumağı yer yer kahverengimsi bir renk almıştı.

"Biraz, belki. Ne de olsa narenciye suyu bunu yapabilir."

Maomao hastanın saçlarına tekrar baktı. İnceydi çünkü saçlarını koparıp yiyordu. Kökleri beyazdı.

Maomao üzerinde tıkanıklık olan tepsiyi aldı ve kapıyı açtı.

"Bitirdin mi?!" diye sordu kızın annesi. Oradaydı, yüzünde renk yoktu. O gece kapıda bekliyor olmalıydı. tüm zaman boyunca. Lihaku sadece bir sandalyede oturuyordu; etrafta beklemeye alışkındı.

"Evet, ameliyat başarılı geçti," dedi Maomao. "Size bazı talimatlar verebilmemiz için içeri gelir misiniz?"

"Evet, elbette." Anne ve bir hizmetçi içeri girdi. Hizmetçi, Maomao ve Tianyu'yu çağıran kişiydi. O ve Hanımı içeri girdiğinde, kızı tutan diğer iki hizmetçi odadan çıktı.

"Talimatlarla kimin ilgilenmesini istiyorsun?" Maomao Tianyu'ya sordu.

"Hmm... Kulağa sinir bozucu geliyor. Sen yap. Her birimiz en iyi olduğumuz yaparız, değil mi? Her neyse, bir şey fark ettiğin hissine kapıldım.

bu benim için kayıptı."

Ne kadar yetenekli bir cerrah olsa da Tianyu hâlâ Tianyu'ydu.

Anne ve hizmetçisi içeri girdikten sonra Maomao kapının kapalı olduğundan emin olduktan sonra onlara tepsiyi gösterdi.

"Kızınızın bağırsaklarında sıkışan şey buydu."

Diğer iki kadın sindirilmemiş meyve ve saç yığınının görünce irkildiler.

"Kızınızın yemek yeme alışkanlığı olduğunu bize neden söylemediniz?"

kendi saçı mı?"

Annesi Maomao'nun gözleriyle tam olarak buluşamadı.

Maomao kendi cevabını verdi. "Hiçbir soylu kişi, kızının böylesine terbiyesiz bir şey yaptığının bilinmesi fikrine katlanamaz, değil mi? İyi o zaman." Bu konuda onları biraz daha iğnelemeyi aklından geçiriyordu ama bu kadarla yetinmek zorunda kalacaktı. O

Sorun şu ki, böyle bir şeyin tekrar yaşanmasını göze alamazlardı. "Kişinin kendi saçını yemesi gibi anormal davranışlar sıklıkla stresten kaynaklanır. Kızınızın başına herhangi bir şey geldi mi?

bunu açıklayabilir mi?"

"Hayır," dedi kadın yavaşça. "Hayır, ben onu sadece herhangi bir... herhangi bir annenin yetiştireceği şekilde yetiştirdim."

Yalancı. Maomao pensle yumruyu aldı. Açık ve koyu renk saçlar benekli bir desen oluşturunca. "Kızınızın saçları Doğal kumral, mi? Saçlarını siyaha boyuyorsun, stresin kaynağı bu. Yoksa mıyım?"

Anne irkildi; dudaklarını büzdü ve bir gözü seğirmeye başladı. Müstakbel eşi yere baktı.

"Sebebi çözmezsek, bu sadece tekrar olacak. Kızınızın karnının kaç kez yarılmasını istiyorsunuz?"

"Bunu yapmaktan hoşlandığımdan değil," dedi annesi usulca. "Ama kızın açık kahverengi saçları var ve babası ve ben... İkimizin de saçları siyah. saç..."

"Siyah saçlı iki ebeveyn bile kahverengi saçlı bir çocuk doğurabilir. Burada, I-sei Eyaleti'nde bu oldukça sık oluyor olmalı. Etrafta yeterince yabancı kan dolaşıyor."

Uzun bir süre sonra kadın, "Babam bu şekilde görmeyecek," dedi.

Babası mı? Bu Gyoku-ou olmalı. Onun bununla ne ilgisi var?

"Babam tüm yabancı kanlardan nefret eder. I-sei Eyaleti Li'nin bir parçası, bu yüzden siyah saçlı bir Çinli tarafından yönetilmesi gerektiğine inanıyor. Ben her zaman aynı şeyi düşündüm."

Ta ki kendi kızı açık renk saçlı bir torun doğurana kadar. "Babam torunu yüzünden perişan olmuştu. Duymuştum, Yine de, bir bebeğin saç rengi yaşla birlikte koyulaşabilir, bu yüzden

ona eninde sonunda siyah saçları olacağını söylemiş. Ama hiç ."

Yani beyaz kökler korkudan beyazlamış saçlardan değil, annenin saçını yeniden boyayacak zamanı olmadığından kaynaklanıyordu. kızının saçını boyuyordu. hiçbir şey söylemediğini düşünen Maomao, hastanın saçını boyamaya yardım ediyor olabileceğinden şüphelendi.

Yabancılardan nefret ediyor, ha? Bu, bir ticaret merkezinde yaşarken zor bir felsefeydi. Sonra tekrar, bazen Aşinalık tam da hor görmeyi doğuran şeydi.

Maomao kızıl saçlı İmparatoriçesini düşündü. Gyokuyou ve üvey kardeşi Gyokuen'in çocukları olabilirdi ama bu hikâyenin de gösterdiği gibi aile yekpare değildi.

Maomao, "Eğer saçını yemeyi bırakmazsa, sakinleşene kadar kafasını kazıtmayı öneririm," dedi. Görünüşe göre En hızlı yol.

"Kafasını kazıtmak mı?! Ne o, rahibe mi?"

"Uzamaya devam etmesine izin verirsiniz, sadece kel bölgeleri olacak ve bu daha iyi görünecek mi? Ayrıca, köklere zarar vermeye devam ederse, sonunda saçlar hiç uzamayacak." O konuşurken Maomao çantasından ilaçlar çıkarmaya başladı. Anti-enfektif ajanlar, ateş düşürücüler, ağrı kesiciler. "Şu anda, onu güvenli bir şekilde Ameliyattan sonraki saatler ve günler daha önemli. Size ayrıntılı talimatlar vereceğim. Eğer anlamadığınızı düşünüyorsanız, önemli noktaları yazabilirim. Ameliyat sonrası gelişimine göz kulak olacak birine ihtiyacı var. Bizden hoşlanmıyorsanız ben ve bu doktor olmak zorunda değil, ama ona bakacak *bir* doktor bulduğunuzdan emin olun. Ameliyat başarılı olsa bile, sonrasında uygun tedavi görmezse daha da kötüye gidebileceği konusunda sizi uyarmak zorundayım."

Örneğin yara açılırsa ya da enfeksiyon kaparsa sorun çıkabilir.

"Şimdilik hâlâ uyuşuk olduğu için sakın ama ağrı kesicilerin etkisi geçtikçe acımaya başlayacak. Ameliyata dokunmasına izin verme. bir bölge. Ağrı onu uyanık tutabilir ve ateşi çıkabilir. Burada bu iki olasılık için de kullanabileceğiniz ilaçlar var. gerekli."

Kadın tüm bunları sindirirken bir an durdu, sonra "Anlıyorum" dedi. Yatağa yaklaşırken dudakları titriyordu. Kızının uyuduğu yere. İnce saçlarını taradı, yüzünde hafif bir rahatlama belirtisi vardı.

Sonunda Tianyu konuştu. "Kesiği asistanımın söylediğinin yarısı kadar uzun tuttum!"

Ve bu doğrudu: Maomao'nun tehdit ettiğinin ancak yarısını kesebilmişti. Dahası, dikişler de kesi kadar hassastı; her şey yolunda giderse yara izi neredeyse görünmez olacaktı.

Maomao talimatlarını yazarken bile bir anlık kızgınlığını bastıramadı.

Acaba bunları gerçekten takip edecek mi?

Şüpheleri vardı ama bu işi bitirip gitmek için çok ama çok istekliydi.

Bölüm 2: Stratejist Saldırıyor!

Ek binaya döndükten kısa bir süre sonra Jinshi'nin odasına çağrıldılar.

Sanki yarına kadar bekleyemezmiş gibi!

Gecenin bir yarısıydı; nöbetçi gardiyan hariç herkes mışıl mışıl uyuyordu. Hava soğuktu ve daha da kötüsü Maomao akşam yemeği yememişti. Bu işi bitirmek için yanıp tutuşuyordu.

Jinshi'nin odasına ulaştığında, masasının terk edilmiş çok sayıda mektup taslağıyla dolu olduğunu gördü. Suiren ya da Taomei orada olsalardı onları toplayabilirdi; hâlâ ortalıkta duruyor olmaları nedimelerin ellerinin gerçekten dolu olduğunu gösteriyordu. Maomao'nun çalışmak için geç saatlere kadar ayakta kalan tek kişi olmadığı açıktı.

Bir an için odada kimsenin olmadığını düşündü ama sonra Baryou'nun perdenin arkasından dışarı baktığını gördü. Bir an için aralarında, birbirlerine çarpan iki vahşi kedi gibi bir elektriklenme oldu ve sonra Baryou tek kelime etmeden perdenin arkasında kayboldu.

Ancak onun yerine perdenin arkasından başka bir şey görüldü: gagasında siyah bir leke olan bir ördek. Basen olmadan Baryou onunla ilgileniyor olmalı. İnsanlarla arkadaşlık etmeyi pek ama belki bir ördek iyi olabilirdi.

Bayan Chue tarafından yenme riski varmış gibi hissediyorum.

Görünüşe göre kocasının koruması ördeği karısının satırından kurtarmaya yetmiş.

"Ah, Maomao, buradasın," dedi arka odadan beliren Suiren. Maomao sanki sıra dışı bir şey olmuyormuş gibi ona döndü.

"Evet, . Efendi Gyoku-ou'nun torununa tıbbi muayene yapmaya gittim. Sanırım Bayan Chue size bundan bahsetmişti. Doktor Tianyu benimle ; şu anda sağlık ofisinde."

Jinshi'ye rapor verme işini "herkes en iyi olduğu işi yapsın" gerekçesiyle Maomao'nun yıkmıştı. Onun akşam yemeğine oturduğunu düşündüğünde -geç ama yine de kendisinden daha erken- Özel olarak ona bir fincan daha swertia çayı ikram edeceğine söz verdi. Şimdilik Suiren'e kısa bir özet geçti.

"Ben gidip Ay Prensi'ni arayacağım," dedi diğer kadın. Gitmeden önce, atılmış mektupları topladı ve bir sepete koydu.

Maomao, "Bu çok fazla yanlış başlangıç demek," diye belirtti.

"Güvenebileceğini düşündüğü herkese mektup yazıyor. Yüze yakın, hayır, iki yüze yakın mektup yazmış olmalı, Hatta."

"İki yüz mü?!"

Maomao'nun mektup girişimlerinden görebildiği kadarıyla, her biri İmparatorluk ailesinin bir üyesinden gelen bir mesajdan beklenen, mevsime dair süslü ve boş bir tanımlamayla başlıyordu. Evet, muhtemelen bu tür mektupları yazmanın az çok belirlenmiş bir yolu vardı. Ama öyle bile olsa, o mektupların her birini tek tek elle yazmak bir insana tendinit geçirtmeye yeterdi.

Belki de ıslak bir kompres hazırlamalıyım. Ne yazık ki, sadece her zamanki bandajları ve merhemlerle gelmişti.

Ortalıkta duran taslakların sayısına bakılırsa, Jinshi sadece en önde gelen bürokratlarla değil, bölgesel yöneticilerle de yazışıyor olmalıydı.

"Gerçekten işini yapıyor olması harika bir şey ama önüne gelene yardım için yalvarması onun ciddiyetini azaltmaz mı?"

Maomao'nun sorusu Suiren'in iç çekmesine neden oldu; "bulutların üstünde" yaşayanların, altlarında yaşayanlara mektup göndermekte bu kadar acele etmemeleri gerektiği konusunda hemfikir görünüyordu.

"Sence bu Ay Prensi'ni rahatsız edecek türden bir şey midir?"

"Hayır... Hayır, istemiyorum."

Bu adam altı yılını haremağası gibi davranarak geçirmiş biriydi ve bu pozisyon ona kamuoyunun sapan ve oklarına aşına olmasını sağlamıştı. Muhtemelen kendisine yapılan kaba muamele konusunda buradaki herkesten daha az endişeliydi.

Batı başkentinde kabul ediliyor.

"İşte bu yüzden ona bir şeyler söylemen Maomao!" Suiren söyledi.
"Ama..."

"Ama ne?"

"Peki... İyi şanslar." Suiren Maomao'nun omzunu sıvazladı. Nedense gülümsüyordu.

Maomao nedenini çok geçmeden anladı, çünkü Jinshi yatak odası. Chue ve Gaoshun onunla birlikteydi ve Maomao, Chue'nin yüzündeki sırıtışı ve Gaoshun'un duruşunu gördüğü andan itibaren Bir elini alnına bastırırken, bu konuda kötü bir his vardı içinde.

Jinshi pek iyi bir ruh hali içinde görünmüyordu. "Chue bana her şeyi anlattı," dedi. "*Anladığım* kadarıyla
"Çiftçi köyüne gittiniz mi?"

Huh! Maomao, *onu bir süredir böyle bir ruh halinde görmemiştim*, diye düşündü. Onu ispiyonladığı için Chue'den pek memnun değildi.

Jinshi, "Sen ve bu Rikuson denen adam, çok *yakınmışsınız* gibi görünüyor," diye devam etti. Tam da beklediği gibi.

"Bunu söyleyebileceğimden emin değilim efendim,"
diye yanıtladı Maomao. "Öyle mi?"

Evet mi? Evet, evet. Evet, öyle. Maomao ona ters ters baktı. Chue dilini dışarı çıkardı ve şakacı bir şekilde alnına vurdu. Gaoshun ne diyeceğini bilememiş gibi gelinine baktı.

. *Kızgınlım. Ona ne söyledin?* Evet, Maomao Chue'nin sadece işini yaptığını anlamıştı. Ama bunu bilmek onu bir yere kadar götürdü.

"O zaman neden *onunla* birlikte özellikle o köye gitmeye niyetliydim?"

"Çünkü bir arabanın iki arabadan daha ucuz olduğunu biliyorum.
Ayrıca, ben

Birbirimizle bilgi paylaşmamızın faydalı olabileceğini düşündüm."

"Hrm." Maomao'nun gerekçeleri Jinshi'yi tatmin etmemiş gibi görünüyor. "Artık geri dönebilir miyim? Çağrıya cevap verdim
çünkü

Ameliyat hakkında bilgi almak istediğinizi varsaymıştım ama saati göz önünde bulundurursak, belki de tüm bunlar yarına kadar bekleyebilir?"

Niyeti

Jinshi'nin yarasını da kontrol etti ama yapılması gereken buradan gitmek gibi görünüyor. Gyoku-ou'nun torunu meselesi de bekleyebilirdi.

Ancak Maomao'nun önünde yüksek bir duvar belirdi. *Thoom*. Jinshi oturduğu yerden kalkmış ve onun tam önünde duruyordu. "Evet, efendim?" diye sordu. Jinshi pek de memnun görünmemeye devam etti. "Dikkatimi çeken bir şey var ki, birlikte olduğunuzu iddia ettiğiniz bu adam yakın zamanda size evlenme teklif etmedi." En azından sadede gelmişti.

"Anladığım kadarıyla bu bir şakaydı, efendim."

"İnsan böyle şeyleri şaka olsun diye mi söyler?"

"Belki de Lihaku Usta'nın bahçe partisinde bana verdiği saç çubuğu gibi sosyal bir incelikti." Jinshi'nin de o olayda aynı şekilde huysuz davrandığını hatırladı. Maomao ise açık sözlü ve dürüst olduğu takdirde hiçbir sorun çıkmayacağına inanıyordu.

Jinshi sessizliğe gömüldü. Bir şeyler söylemeyi çok ama çok istiyormuş gibi görünüyordu ama -tüm aksi izlenimlere rağmen- yapacak çok işi olan meşgul bir adamdı.

Konuyu değiştirmek isteyen Maomao, buraya gelme amacı olan raporu hazırlamaya karar verdi. "Ameliyat Usta Gyoku-ou'nun torunu başarılı oldu. Bununla birlikte, iyileşme sürecini kontrol etmek için periyodik muayeneler yapmaya devam etmek istiyorum. Bunun sorun olmayacağını varsayıyorum?"

"Ah, evet... Sör Gyoku-ou ile zaten temas halindeydim. Bana uygun gördüğünüz gibi yapabileceğinizi söyledi."

"Anlıyorum, efendim." Büyükbabalar genelde çocuklarının üzerine titremez miydi?

Torunları mı? Gyoku-ou'nun cevabı çok ilgisiz görünüyordu.

Belki de sadece Jinshi aracılığıyla duyduğu için kulağa öyle .

Yani yabancı kandan nefret ediyor, öyle mi? Maomao, Gyoku-ou'nun kızının ona söylediklerini hatırlayarak düşündü.

"Peki hastanın sorunu neydi?" Jinshi bir sandalyeye oturarak sordu.

Maomao derin bir zihinsel nefes aldı ve bu durumdan kaçınmaya karar verdi.

mümkünse gelecekte Rikuson konusunu ele almayacağım. "Bu bir bağırsak tıkanıklığıydı. İç organlarına yabancı bir cisim sıkışmıştı ve biz de bunu cerrahi bir prosedürle çıkardık. Asıl ameliyat Tianyu tarafından gerçekleştirildi,

o yeni doktor. Ben onun asistanı olarak görev yaptım."

"Hoh. Burada bunu kendiniz yapmak için can atacağınızı tahmin ederdim."

"İstekli olurdum." Sonuçta bu, nispeten güvenli bir prosedürle cerrahi deneyim kazanmak için nadir bir fırsattı ve

Maomao bundan faydalanmak için herkes kadar istekliydi. "Ancak basit gerçek şu ki, Tianyu cerrahi beceri konusunda beni çok geride bırakıyor."

"İşte bir sürpriz." Jinshi sanki Maomao'nun ameliyatı gerçekleştirmiş *olmasını* diliyormuş gibi biraz hayal kırıklığına uğramış görünüyordu.

İsteyeceğim son şey, birinin cerrahi tedavimden şikayet etmesi. Belki de Jinshi için çok geçti.

Maomao'nun zehirlerle ilgili kapsamlı ve *kişisel* deneyimi vardı ve bir keresinde hayatını kurtarmak adına bir adamın kolunu keştiğinin de farkındaydı.

"Peki bu tıkanıklık neydi?" Jinshi sordu. "İnanın bana efendim, bilmeseniz daha iyi."

"Bana çekirge olmadığını söyle." Maomao onun biraz yüzünün kızardığını gördü.

Başını iki yana salladı. "Hayır, değildi. Tıkanıklık bir parça meyve ve saçtı."

"Saç mı?" Jinshi şaşkın şaşkın bakarken, Chue ve Gaoshun da merakla Maomao'ya baktı.

Onlara özeti verdi. Buna Gyoku-ou'nun yabancılardan nefret ettiği de ama bu Jinshi'yi hiç şaşırtmamıştı. Basitçe, "Yabancılardan nefret ediyor, değil mi?" dedi.

"Aklınızda biri mi var, efendim?" Maomao sordu.

"Evet," diye mırıldandı, sonra parmaklarını birbirine geçirdi ve gözlerini kıstı. "İmparatoriçe'yle aranızdaki ilişkinin farkında mısınız? Gyokuyou ve Sir Gyoku-ou?" "Belli belirsiz."

Bir süre önce, İmparatoriçe bir saç çubuğunu kaybettiğinde bir kargaşa yaşanmıştı. İmparatoriçe ile oldukça yakın olan bir nedime olan Haku-u, şimdi Maomao'nun aklına gelen birkaç şey söylemişti.

"Bu İmparatoriçe Gyokuyou'nun nedimleri meselesiyle ilgili, değil mi?" diye sordu.

"Bu doğru. Ben merkez bölgedeyken, İmparatoriçe kardeşiyle gayet iyi anlaşıyor gibiydi."

"Sadece öyle mi görünüyordu, efendim?" Maomao ona şaşkın bir bakış attı.

"Yani, arka sarayda geçirdiği süre boyunca sık sık 'kardeşinden' mektuplar aldığını varsaymışım. Bu doğrudur."

"Gyoku-ou onun tek kardeşi değil." "Ah!"

Gyoku-ou ve Gyokuyou'nun yaşları baba-kız olmak için yeterince uzaktı. Aralarında başka kardeşlerin de olması sürpriz olmazdı.

"Bunu fark ettiğimde, arka saraydan sorumluyken bile işaretler olduğunu gördüm. Örneğin nedimelerinin sayısının az olması bir ipucu olmalıydı, öyle değil mi?"

Gyokuyou'nun diğer üst düzey eşlerden daha az hanımefendiye sahip olduğu kesinlikle doğrudur. Basit bir çamaşırcı kız olan Maomao'nun Yeşim Köşkü'ne kabul edilmesi bile Jinshi'nin kurnazlığı sayesinde olmuştu. Evet, Gyokuyou birkaç nedimesini

Yiyeceklerin tadına bakıyordu ve evi batıda, çok uzaklardaydı, ama şimdi bu tür şeylerin sadece bir kılıf, bir bahane olduğu ortaya çıktı.

"O zaman Efendi Gyoku-ou İmparatoriçe Gyokuyou'yu bir düşman olarak mı görüyor? Yani onun yabancı kanından hoşlanmadığı için mi?" diye sordu Maomao.

"Bunu bilmiyorum. İddia edilen tüm nefretine rağmen, İmparatoriçe'ye çok benzeyen evlatlık bir kızı arka saraya gönderdi."

"Yüzünde bir buruşuklukla belki."

Gyoku-ou'nun geçmişte yabancılarla bazı olumsuz deneyimleri olmuş muydu? Doğru, güçlü bir yabancıya sahip olmak kötü bir davranış olarak kabul edilirdi.

Tercihler -yemekte olduğu gibi insanlarda da- ama Maomao'nun kendisinin de tahammül edemediği vardı. Yargılayacak konumda değildi.

Yine de, "Yabancılardan gerçekten nefret , zor bir hayatı olmalı. Li'de en çok yabancıya sahip olan tek yerde yaşıyor. yabancılar her yerden daha fazla."

"Sorun tam olarak bu olabilir. Daha fazla insan, daha fazla sürtüşme noktası."

Maomao bu konuyu daha fazla tartışmanın onları pek bir yere götürmeyeceğini düşünmeye başlamıştı. *Bu konuyu kapatmanın zamanı gelmişti.* Kaçmak için bir şans aramak üzere odanın etrafına göz gezdirdi.

Tam o sırada kapı büyük bir gürültüyle açıldı. "Ay Prensi!" Başında ördek olan genç bir şahsiyet içeri girdi. Tüm batı başkentinde bu tanıma uyan tek bir adam vardı.

"Ev halkının yarısını uyandıracaksın Basen," dedi Jinshi, kuşa aldırış etmeden.

"Özür dilerim efendim. Acil bir durum..."

"Acil mi? Ne oldu? Söyle bana!"

"Baş Kumandan Kan buraya geliyor!" "Saatin kaç olduğunu biliyor mu?"

Maomao' tüyleri diken diken oldu ve eğer bir kuyruğu olsaydı, hemen kabarırdı. Batı başkentine vardıklarından beri, büyük Komutan birkaç Jinshi'yi ziyaret etmişti; Maomao bu ziyaretlerde her zaman ortalıkta görünmemeye ya da işleri şarlatan doktora bırakmaya özen göstermişti.

"Buradayım..." dedi çok korkunç bir ses. Basen'in arkasında yaşlı bir adamın yüzü *belirdi*, o kadar pis bir yaratıktı ki ayakları kokuyor olmalıydı. Ördek onun saçlarını yuva malzemesi sanmış olacak ki Basen' tepesinden uzanıp kafasını gagaladı.

"Basen!" Jinshi diğer adama ters ters baktı.

"Özür dilerim efendim. Grant Komutanı... zaten burada," dedi ve kendini düzeltti.

"Maomaooooo! Tanrıya şükür güvendesin!" Tek gözlü moruk Basen'in yanından geçmeye çalıştı ama Basen yerinden kıpırdamadı. Ucubenin yapabildiği en iyi şey, Basen ile kapı arasına girmeye çalışmak oldu.

Gaoshun hemen Jinshi'yi savunmak için pozisyon , Chue Maomao'nun önünde durdu ve ona bir göz kırpıp baş parmağını kaldırdı.

İstedüğün kadar dostça davranabilirsin, bu beni sattığın gerçeğini değiştirmez.

Maomao şu an için önceliğini kendisine doğru yaklaşan yaşlı adamla arasına biraz mesafe koymaya verdi.

"Tüm o böcekler çok korkutucu olmalı, Maomao! Ama oooh, endişelenme. Baban bir böcek imha ekibi kurdu ve senin için tüm o iğrenç böceklerden kurtulacak!"

Tabii. İşte o zaman kışını kaldırmaya karar verir.

Maomao ve ucube stratejist önce sağa, sonra sola karıştılar, durdular ve tekrar karıştılar, aralarında Chue vardı.

O anı gözlemleyen Jinshi boğazını temizleyerek stratejistin dikkatini kendine çekti. "Sir Lakan. Sanırım size sordum -Buraya gelmeden önce bana bilgi verin. Ama madem buradasın, senin işin ne?" Jinshi'nin yüzünde mavi bir damar şişkinleşti.

Alnına. Sorusunun cevabını çok iyi biliyordu. Stratejist bir saniyeliğine ona bakar gibi yaptı.

"Tanrım. Sevgili kızımı ziyaret etmek için bir nedene *ihtiyacım* yok! Bu akşam onu görmeye gittim ve dışarıda olduğunu gördüm, bu yüzden başka bir yer denedim." Onlara bir tür muzipçe baktı. Maomao, elindeki fırsatı Basen'in elinden aldığı için kendini kötü hissetti. öfkesini oldukça iyi kontrol ediyordu, ama acaba

stratejiste iyi bir tekme atmasına izin verildi.

Bakışlarını Maomao'çevirdi ve tekrar sırttı ama sonra yüzü ciddileşti. "Zaten gelmek için ana motivasyonum buydu. Ama küçük bir şey daha var. Bilge'yi içeri almanı istiyorum."

"Bilge mi? O burada mı?" Jinshi inanamayarak sordu.

Sanırım bu ismi tanıyorum. Maomao'nun hatırladığı üzere, Jinshi'nin ucubeye karşı oynadığı maçı izleyen adamdı.

Go turnuvasında stratejist. İmparator'un oyundaki kişisel eğitmeni.

"Hayır, hayır, o değil. Belki de ona Batı Bilgesi demeliyim. O Shogi'de bir dahi, Go'da değil."

"Shogi?"

Ucube stratejist her iki oyunda da mükemmel bir oyuncuydu, ancak Shogi'de Go'dan bile daha baskın olduğu söylenirdi. Ve yine de Oyunun "bilgesi" olarak biriydi.

"Böcek salgınında evini kaybetti. Bu yüzden eski bir dostu olan bana başvurdu."

Eski dost, ha?

Maomao, stratejistin gençlik günlerinde taşrada biraz zaman geçirdiğini duymuştu. Bu ihtimalin ötesinde değildi.

Bu uzak batı bölgelerini ziyaret etmiş olma ihtimali.

"Anlıyorum. Evet, her sorun var," dedi Jinshi ve düşünceli *bir şekilde* hmmladı.

"Affedersiniz!" Chue, o anın ciddiyetine pek de saygı duymadan elini havaya kaldırdı. Kayınvalidesi bugün yoktu, bu yüzden onu durduracak hiçbir şey yoktu. "Kabalık etmek istemem ama sence bunları uyduruyor olabilir misin?"

Kabaydı evet, ama Maomao soruyu kabul etti. Ne de olsa bu ucube stratejist, hayatını kurtarmak için insanların yüzlerini hatırlayamayan bir adamdı. Birisi eski bir tanıdığının kimliğine bürünerek karşısına çıksa, aradaki farkı nasıl anlayacaktı?

"Bundan şüpheliyim. Etrafta o kadar çok altın general yok, yine de emin olmaya çalışmak istiyorum."

Bir Altın General! Luomen, Maomao'ya stratejistin insanlardan genellikle Shogi taşlarıyla bahsettiğini söylemişti, ama ortalama bir

Dinleyici muhtemelen neden bahsettiği hakkında hiçbir fikre sahip olmayacaktı. "Belki de burada bir Shogi oyunu oynayabiliriz. Emin misin?" diye stratejist.

Fikri bir anlık sessizlikle karşılandı. Maomao nasıl olup da şimdi ve burada bir oyun oynanması gerektiğinden emin değildi ama Büyük Kumandan'ın arkasından gelen yardımcısı muhteşem bir Shogi tahtası taşıyordu. Stratejistin kendisi de belli ki oyunun kesin bir sonuç olduğunu düşünüyordu.

"Tekrar ediyorum... Saatin kaç olduğunu biliyor musun?" Jinshi söyledi.

"Oh, lütfen. Eğer gerçekse, siz bazı yararlı bilgiler edinebilirsiniz, Ay Prensi." Ucube, Jinshi'ye o yapmacık gülümsemelerinden birini verdi.

Jinshi Maomao'ya baktı. *Yapma* etme hareketiyle karşılık vermeye çalıştı ama stratejist onu bulduğu andan itibaren kaçış yoktu. O halde zamanını oyun oynayarak harcamasına izin vermek daha iyiydi ve her neyse, onun uğursuz sözlerini merak etti.

"Pekâlâ. Shogi oynamanız için size bir yer sağlayacağım. Ancak oyun yarına kadar bekleyecek."

Stratejist, "Çok naziksiniz, gerçekten teşekkür ederim," dedi. (Gerçekten minnettar olup olmadığını anlamak zordu.) Maomao kendi kendine gülümseyen ucubeyi görmezden gelmeye çalıştı. Onun yerine homurdanan karnını ovuşturdu ve yakında yemek yiyebileceğini umdu.

Bölüm 3: Büyük Lin

Ertesi gün Chue, Maomao'yu büyük bir odaya sürükledi. ek binada bir yerde. Cibinlik gerilmişti ve yerde kalın bir halı vardı.

Çok Anan-vari, diye düşündü Maomao. Masa yoktu, sadece birkaç alçak sandalye vardı. Çay ve atıştırmalıklar masanın üzerine konmuştu. halı -en iyi şeylerden değil; sürü bu tür lüksleri kısıtlamıştı. Ama dilenciler seçici olamazdı.

Odanın ortasında bir Shogi tahtası vardı. Maomao'nun tanıdığı pis bir moruk ve tanımadığı bir başkası dikkatle ona bakıyordu. İlk osuruk elbette ucube stratejistti, ama ikincisi?

Shogi partneri olmalı.

Adamın seksen fazla olduğunu duymuştu. Zamanında heybetli biri olmalıydı, ama şimdi kamburu çıkmıştı ve vücudu gözle görülür şekilde titriyordu. Sağında sağlam bir baston duruyordu, arkasında ise görünüşe göre bakıcısı olan orta yaşlı bir adam endişeyle ona bakıyordu.

"Onu ben getirdim!" Chue elini coşkulu bir şekilde kaldırdı. Maomao doğal olarak buraya gelme fikrine direnmişti ama Chue onu sürüklemişti. Hatta Lihaku da koruması olarak onlara eşlik etmişti.

Ucube stratejist tahtadan başını kaldırdı. "Ma... Maom-" diye başladı ama bir şeyin yastığa vurması gibi bir sesle kesildi. Sıkıca vurulmuş bir bastondu bu.

Haliya o kadar sert çarptı ki Maomao, kalın halı olmasaydı kırılabileceğinden korktu.

"Bir maçın ortasındayız!" diye bağırdı diğer adam; bu sözün gücü, yaşlanmış halinin ışığında şok ediciydi. Görünüş. Sonra taşlarından birini aldı ve ileri doğru hareket ettirerek mükemmel bir *tıkırtıyla* yerine oturttu.

Tek gözlü ucube gözlerini kısarak yeniden tahtaya odaklandı ve Maomao'ya sadece elini salladı.

"Oooh, bu güzel bir hareketti," dedi Chue, en azından

dikkat ediyormuş gibi davranarak.

"Madem öyle diyorsun! Ben anlamadım. Orada neler olduğunu biliyor musunuz, Bayan Chue?" Lihaku dostça bir kahkaha atarak sordu.

"Söylenecek bir şey gibi geldi. Bilirsiniz, o parçayı yere vuruş şeklinden sonra."

Bu hareketin ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikri yoktu; sadece kendisine doğru gelen şeyi söylemişti. Her zamanki gibi.

"Şimdi, , Bayan Maomao. Şu çaydan biraz alalım! Bayan Chue'nin atıştırmak için buna ihtiyacı var."

Maomao ve diğerleri halının üzerine oturdu. Batı başkentindeki yaz mevsimi merkez bölgedekinden daha sıcaktı ama en azından o kadar nemli değildi. Cibinlik aslında çekirge ağıydı. bazı böcekler hala etrafta olduğu için.

Parayı hissedebilirsin, diye düşündü Maomao parmaklarını gezdirerek. halının içinden. İpek gibi serin ama yün gibi yumuşaktı ve nakışların yanı sıra incelikle dokunmuş bir deseni vardı. Ağ bile ipek tülünden yapılmıştı ve her esintide yer değiştirip parıldıyordu.

Maomao alçak sandalyelerden birine oturdu ve üzerine yoğunlaştırılmış süt eklenmiş kızarmış bir mandalina rulosu olan bir çörek aldı.

Sanırım halının ne kadar süslü olduğu önemli değil. Üzerinde hala kırıntılar olabilir.

Stratejist oyun oynarken bir yandan da karnını doyuruyor, atıştırmalıkları öyle bir iştahla tüketiyordu ki, uzun süredir acı çeken yardımcısı onları beslemekte zorlanıyordu.

"Onsoou! !" Chue ona seslendi.

Onsou mu? Bu onun adı mı? Maomao daha önce hiç duymamıştı, duymak için de bir nedeni olmamıştı ve duysa bile muhtemelen unuturdu. Yine de gelecekte Onsou'yu daha çok görecekti gibi görünüyordu, bu yüzden hatırlamaya çalışması gerekecekti.

"Ha ha! Ol' Onsou. Onun yerinde olmak kolay değil, değil mi?" dedi Lihaku, sesi pek de endişeli çıkmıyordu. Bir asker arkadaşı olarak adamı tanıdım.

Onsou, Maomao'yu gördüğünde, yakındaki bir hizmetkârına eksikliği giderecek kadar atıştırmalık hazırlamasını emretti. Belli ki buna alışkındı. Yeterli miktarda şekerleme bıraktıktan sonra

stratejistin önünde, Maomao'nun yanına geldi. "Çok özür dilerim. Sürekli size uğradığımı biliyorum." Son derece özür dileyen bir tavırla eğildi. Eğilme açısı kusursuzdu; belli stratejist adına ilk kez özür dilemek zorunda kalmıyordu.

Burada iyi bir malzeme var. Yaşlı madam özür dileyebilen biri için adam öldürürdü. Onsou artık genç denecek kadar genç değildi ama zavallı ya da beceriksiz görünmeden nasıl alçakgönüllü olunacağını biliyordu. Deneyimsiz bir fahişenin üzdüğü öfkeli müşterileri yatıştırmak için tam da böyle birine ihtiyaç vardı. Gerçek şikâyetçiler, içten bir özürle tatmin edilemeyecek olanlar, erkek hizmetkârlar tarafından her zaman kulaklarının üzerine atılabilirdi.

Yeni bir işle ilgilenip ilgilenmeyeceğini merak ediyorum Onu tanıştıtabilirim.

Bir resmi özür dileyicisi olmak sınırlar için kolay değildi ama ucube stratejistin kişisel asistanı olmaktan daha iyi olmalıydı.

Jinshi henüz orada değildi, belki de hiç gelmeyecekti.

Eğer dikkatli olmazsa, insanlar ona daha da kızabilir.
bir yerde olduğu için. Şu anda karşı karşıya oldukları gibi kriz zamanlarında, Shogi ya da ziyafetler için çok az zaman vardı. Bu oyuna sadece ucube stratejist bizzat ev sahipliği yaptığı için izin veriliyordu.

Maomao, "Bu adam dolandırıcı gibi görünmüyor," dedi.
Ucube stratejiste bu kadar para ödeyebilecek biri
Shogi oyununa ilgi gösterenlerin kendileri de iyi birer oyuncu olmalıydı.

"Hayır," diye onayladı Onsou. "Bu Büyük Lin'in ta kendisi."

"Büyük Lin'... Ünlü falan mı?"

"Eskiden Shogi oyuncularının ona karşı oynamak için uzaklardan, hatta orta bölgelerden bile geldiği söylenirdi. Öyle biriydi ki Güçlü. Zor zamanlar geçirmemiş olsaydı, muhtemelen şimdi daha da tanınmış olurdu."

"Ne oldu?" Maomao sordu, bu açıklama ilgisini çekmişti.

"Oh... Ahem. Sonunda sana açıklamak zorunda kalacağımdan emin için

Er ya da geç, bunu çıkarabiliriz. Bu

Lakan Usta'nın bahsettiği o faydalı bilgi." Onsou, huysuz yaşlı adamı düşünerek sesini alçalttı. "Büyük Lin bir zamanlar ünlü bir bürokrattı. Bu konuda oldukça bilgili.

Batı başkentinin tarihi."

"Buna inanabilirdim," dedi Maomao. Aradan geçen yıllar belki de Daha az karizmatik olduğu aşikârdı, ama daha önce avazı çıktığı kadar bağırması onu hiçbir şekilde gitmediğine ikna etmişti.

"Size onun kaderinin on yedi yıl önce belirlendiğini söylesem, ne demek istediğimi anlar mıydınız?"

"Yi klanıyla olan durumdan mı bahsediyorsun?" Maomao'nun gözleri büyüdü.

"Evet, aynen öyle. Yi, Büyük Lin'e dolaylı olarak güveniyordu ve resmi hayattan emekli olduktan sonra bile onların tarihini derlemeye devam etti. Ancak Yi'ler yok edildiğinde, pek çok yetkili kendilerini Özellikle de Yi'nin en çok güvendiği kişiler. Büyük Lin hayatını kurtardı ama bu olayların art arda gelen şokları onu bunaklığa itti."

Maomao, "Bu yararlı bir bilgi," dedi. Bu, Koca Lin'in Maomao ve Jinshi'nin öğrenmeye çok hevesli olacakları şeyler biliyor olabileceğini ima ediyordu. Ancak daha sonra Maomao bir kafa karışıklığı sesi çıkardı. "Dur bakalım. Yi'nin düşüşü hakkında çok şey biliyor gibisin Onsou. Üstat Gaoshun bile bu konuda pek bir şey bilmiyor." Ona baktı ve gözlerini kıstı.

"Özür dilerim, bilmiyor muydunuz? Onların yok edilişi tam da Lakan Usta'nın batıda ikamet ettiği sırada gerçekleşti. sermaye. Hikayeleri duydum, hepsi bu."

Maomao, Shogi oynayan ucube stratejiste ters ters baktı. *Sormadım.* Gerçi hiç sormamıştı ama yine de bu düşünce onu mantıksızca öfkelenmişti.

"Lakan Usta kim olursa olsun, elbette, çoğu Hatırladıkları Go salonları ve Shogi dojolarından ibaret. Kendisini ilgilendirmeyen her şeyi unutma eğilimi göz önüne alındığında, Ay Prensi'nin umduğu türden bir bilgi sunabileceğinden emin değilim. Bu özel durumda, Büyük Lin'in kendisini unutulmaz bulduğu için bu kadar çok şey hatırladığından şüpheleniyorum."

Maomao, "Şaşırmazdım," dedi. Stratejiste soruyorum Yi hakkında ayrıntılı sorular sormak muhtemelen boşunaydı ama bunu zaten biliyorlardı.

"Eğer Koca Lin'in akli başında olsaydı, muhtemelen size o zamanlar hakkında çok şey anlatabilirdi. Duyduğuma göre, akli başında olduğu anlar varmış... ama sadece anlar."

"Anlar," diye tekrarladı Maomao. Gerçekten de bunaklıktan muzdarip insanların bazen aniden akıllarının başlarına geldiğini duymuştu. Onsou, Koca Lin'i bu büyülerden biri sırasında yakalamaya çalışmalarını öneriyor gibiydi.

"Gerçekten de öyle," dedi Onsou. "Lakan Usta beni çağırıyor. Gitmem gerekiyor. Bu konuyu daha sonra konuşabiliriz." Koştura koştura stratejistin yanına geri döndü - bu sefer ucubenin suyu bitmişti.

Maomao geniş oturma odasının etrafına baktı. Ucube stratejist Onsou'yu, Big Lin'i ve Big Lin'in bakıcısını gördü. Sonra kendisi, Chue ve Lihaku vardı. Jinshi ve maiyeti hâlâ ortalıkta görünmüyordu.

Maomao *bu sefer başka seçeneğimiz olmayabilir* diye düşündü. Jinshi ortaya çıkmazsa, o ve diğerleri bilgiyi kendileri almaya çalışmak zorunda kalacaklardı. Yine de Shogi oyunu bitmeden bir şey denemek anlamsız olacaktı, bu yüzden onun yerine daha fazla atıştırmalık almaya karar verdi.

"Bayan Maomao, bu kızarmış ekmek en iyisi!" Chue onu bilgilendirdi.

"Bunlardan kaç tane yediniz, Bayan Chue?"

"Onlarda zehir olup olmadığını kontrol ediyorum," diye cevap verdi tamamen dürüst bir yüz ifadesiyle.

"Bunu kendim için yapabilirim, teşekkür ."

Sağlanan atıştırmalıklar gerçekten de çok lezzetliydi, ancak işin trajedisi hiç şarap olmamasıydı. Evet, evet, yiyecek sıkıntısı vardı; bir şeyler yiyebildikleri için şanslıydılar vs. Sadece sineye çekmeleri ve katlanmaları gerekiyordu.

Stratejist yeniden doldurduğu meyve suyunu yudumlarken, Onsou seyircilerin yanına döndü. "Belki bunu alırsınız," dedi ve Maomao'ya bir şey uzattı.

"Ne oldu?" diye sordu.

Ona bir kitap uzatmıştı. Parşömen kağıdından yapılmıştı.

kısa öykü koleksiyonu. Bir şifalı bitkiler ansiklopedisini ya da belki bir tıbbi incelemeyi tercih ederdi ama bu da fena bir seçim değildi.

"İhtiyacınız olan diğer kitapları da getirebilirim. Ya da belki masa oyunları ve kartları tercih edersiniz?" Onsou söyledi. Aslında Maomao ve diğerlerine karşı o kadar yardımsever davranıyordu ki Maomao şüphelenmeye başlamıştı.

"Düşünceniz için teşekkür ederim ama bize bir şey olmaz," dedi sert bir ifadeyle.

"Ben... Şey... Bundan emin misiniz?" Onsou görünüyordu belirgin bir şekilde rahatsızdı. "Lakan Usta ve Koca Lin oyunlarına iki saat önce başladılar ve... şey."

"Evet?"

"Sanırım en az dört saat daha devam etmesini bekleyebiliriz." "Dört...saat..."

"Ay Prensi'nin sizden hemen önce burada olduğunu bilmek isteyebilirsiniz, ancak tekrar ayrıldı. İşleriyle oldukça meşgul olduğunu söyledi.

Maç bittiğinde onu aramam gerekiyor."

Jinshi için boş zaman diye bir şey yoktu. Eğer oyun bitene kadar çalışmak yapılacak en mantıklı şeyse, neden Maomao da mı gitti? Dr. You'nun ondan yapmasını istediği bir sürü ilaç vardı.

"Sence buradan çıkabilir miyim? Oyun bittiğinde beni arayabilirsin," dedi ve bir tepsi meyve ve çörek topladı. Son zamanlarda atıştırmalıksız bir hayatın sıkıntılarıyla boğuşan şarlatan doktoru çok mutlu edeceklerdi.

"Üzgünüm ama olmaz. Eğer şimdi giderseniz, Lakan Usta konsantrasyonunu kaybeder. Ve eğer alışılmışın dışında bir şey yaparsa hareket ederse, Büyük Lin yorulur ve uykuya dalar."

Argh! Tam bir belası. Maomao , sonra dört saat daha Shogi oynarsa, seksen yaşındaki adam yere .
Ayrılamamam için bir neden daha.

Burada kalıp yaşlı adamın yıkılmadığından emin olmalıydı. Elinden geldiğince uzlaşmaya çalıştı, harcı vardı, havan tokmağı ve tıbbi malzemeler getirip yaşlı adamlar oynarken Chue ve Lihaku ile birlikte havanda dövüyorlardı.

Bu adam mi? diye merak etti, bir yandan da birkaç otu eziyor ve eli her seferinde titreyen Koca Lin'i izliyordu.

bir parça hareket ettirdi. Arada bir, ona eşlik eden adam Big Lin'in dudaklarına nemli pamuk bastırıyordu. Diğer zamanlarda ise Big Lin'in ayağa kalkmasına yardım ediyor, sonra da onu tuvalete götürüyordu.

Hemşireliğe alışmış gibi görünüyor.

Diğer adam kırk yaşından büyük olmalıydı; bir oğul ya da belki de daha büyük olasılıkla bir torun. Görünüşe göre Koca Lin'in hayatta kalmaya devam etmesi bu adamın sabırlı bakımları sayesinde olmuş olabilirdi.

Onsou onları kontrol etmek için yanlarına geldiğinde Maomao onu işaret etti. "Koca Lin'in yanındaki adam kim?" diye sordu.

"Geniş bir akraba. Büyük Lin'in artık yakın bir ailesi yok. Lakan Usta ona hep Küçük Lin diye hitap eder."

"Küçük Lin?"

Küçük. Bu kesinlikle bir çocuğa atıfta bulunabilirdi, ancak çoğu zaman küçük kalpli biri, bir pislik anlamına da gelirdi. Kullanım basitçe "Big Lin" ile bir çift olsa bile, yine de özellikle kibar bir ifade değildi. bir insanı aramak için. Bu açıdan, ucube stratejistin karakterine çok uygundu.

Böyle devam etti, değerli zaman Maomao'nun parmaklarının arasından kayıp gitti.

Bir saat sonra bir tepsiyi yuvarlak haplarla doldurmuşlardı. Onların yanında stratejistin yanında olduğundan daha az gergin görünen Onsou, onlara yardım etmek için harıl harıl çalışıyordu. Maomao tepsiyi sallayarak sıraları düzeltti ve tam o anda Koca Lin yere yığıldı.

Şoke olan Maomao oyuncuların yanına koştu.

"Ah! Maomao," dedi ucube stratejist sırtarak. Onu kenara itip yolundan çekildi ve diğer yaşlı adamlarla ilgilenmeye gitti.

Ancak daha ona ulaşmadan biri "Bir şey yok!" diye bağırdı. Bu, Büyük Lin'i destekleyen ve yaşlı adam bir şeyler fısıldamaya başladığında ona doğru eğilen Küçük Lin'di.

"Evet... Evet," dedi Küçük Lin. Maomao Büyük Lin'in ne dediğini duyamıyordu ama Küçük Lin not alıyordu. Maomao bir göz attı, ancak anlamını kavrayamadığı satırlarca yazıyla karşılaştı.

Sonunda Büyük Lin'in diktesi sona erer gibi oldu. Küçük Lin adamın sırtını nazikçe ovdu ve pamuklu bezle dudaklarını ıslattı.

"Her şey bitti mi Küçük Lin?" diye sordu ucube stratejist Maomao'ya bir bakış atarak.

"Çok yorgun. Dinlenmesine izin vermeliyiz," diye yanıtladı Küçük Lin, Stratejistin ses tonundan rahatsız olmadığı belliydi. Yaşlı adamı nazikçe yere yatırdı ve ardından oyun tahtasının durumunu kaydetmeye başladı.

"Bakıcılık kolay değil, ha?" dedi Chue, bu kez stratejistin tabağından bir çörek daha alıp ağzına tıktırırken. Sesi bu konuda tamamen kayıtsızdı. Maomao yaşlılıklarında Gaoshun ve Taomei için endişeleniyordu.

"Maomaaaoooo!" diye bağırdı cılız bir ses. Stratejist ona doğru ilerlemeye başladı.

Maomao tiksintiyle kaşlarını çatı. "Lütfen daha fazla yaklaşma. Yağmur altında kalmış bir köpek gibi kokuyorsun."

Lihaku, "Vay canına, bu... böyle söyleyince kulağa gerçekten incitici geliyor," dedi.

Ancak iyi ya da kötü, söz konusu şahsiyet Maomao'nun söyleyebileceği neredeyse hiçbir şeye kulak asmıyordu. "Tuzlu atıştırmalıkları sevdiğinizi duydum, bu yüzden elimde çok ama çok fazla olduğundan emin oldum! Şaraba ne dersin? Biraz ister misiniz? Sizin için getirebilirim!"

"Şarap..." Maomao bir an için kalbinde bir şeyler hissetti ama sonra başını şiddetle salladı.

Yüzündeki çatık kaşlar gerçekten korkunç olmalıydı, çünkü Chue araya girdi. "Eğer teklif ediyorsanız, Bayan Chue biraz özel olarak yapılmış meyve şarabı! Ayrıca, teknik olarak burada yapmamız gereken bir iş olduğu için, belki bana şuradaki yaşlı adamdan bahsedebilirsiniz."

Ah, Chue. İşten önce zevk. Lihaku'nun yanından, "Şarap bekleyebilir, teşekkürler," dediği duyulabiliyordu.

Bu arada stratejist şaşkınlıkla Chue'ye baktı. "Şövalye mi demek istiyorsun?"

Adamı bir Go taşına değil, bir Shogi barışına benzetti. Başka bir deyişle, bu adam onun için farklı biriydi. Her zamanki gibi zeki bir karakter yargıcıydı.

"Büyük amcam hakkında bilgi edinmek istiyorsanız, lütfen açıklamama izin verin," dedi Küçük Lin yürüyerek. Büyük Lin uyukluyordu rahatça.

Neredeyse içgüdüsel olarak herkes atıştırmalıkların etrafında gevşek bir daire oluşturdu. Chue çay yaptı ve diğerlerine servis etti. Maomao her birinin önüne ayrı tabaklar koydu ve bu arada çeşitli ilaçları ve eczacılık aletlerini bir tarafa kaydırđı.

"Onun hakkında ne duyduğunuzu sorabilir miyim?" Küçük Lin, Maomao ve diğerlerine sakince bakarak şöyle dedi. Pek iyi biri gibi görünmeyebilirdi ama en azından nasıl kibar olunacağını biliyordu. Onsou onun hakkında

Ailesi zor zamanlar geçirmişti ama en azından saygın bir terbiye almış gibi görünüyordu. Maomao ve Chue ile bile nazıkçe konuştu.

Büyük amcası, ha? Küçük Lin kırk görünüyordu.

Saçları siyahtı ama huysuz görünüyordu ve gözleri solgundu.

Koca Linde yabancılara özgü bir hava var, kendisiydi. Yabancı kan taşıyan insanların sıkça sahip olduğu köşeli bir burnu vardı, ancak seyrelmiş saçları ve kaşları beyazdı - bir zamanlar ne renk olduklarını söylemek imkânsızdı. Saçları dağınıktı; belki de arkadan bağlamayı sevmiyordu.

Küçük Lin'in yaşındaki bir adamın bir büyük amcayla bu kadar yakından ilgilenmesi alışılmadık bir durumdu. Gerçekten başka akrabası yok muydu?

Onsou, "Ondan batı başkentinin tarihinin yaşayan bir ansiklopedisi olarak bahsedildiğini duydum," dedi. Bu arada stratejist, Maomao'ya atıştırmalıklar yedirmeye çalışıyordu, bu yüzden Chue aralarına girdi. Belli ki midesinde hâlâ yer vardı, çünkü ikramlar çabucak kayboldu.

"Evet, insanlar ona bir zamanlar öyle diyordu. Ama şimdi o... şey, görüyorsunuz.

On yedi yıl önceki olaylara kadar tüm yetilerine tam olarak sahipti."

"Yi klanının bastırılmasını kastediyorsunuz, değil mi?" Onsou, Maomao ve diğerlerinin takip edebildiğinden emin olmak için yardımsever bir şekilde sordu. Maomao bu hikâyenin bir kısmını önceden öğrendiği için memnundu.

İşlerin nasıl halledileceğini gerçekten biliyor. Onsou bu konuda gösterişli değildi, ama işlerin yolunda gitmesi için orasını burasını dürterdi. sorunsuz ilerliyordu. Belli ki sadece emirleri bozmayı ve planları engellemeyi bilen bir amirin hizmetinde uzun süre kalmamıştı.

"Evet, bu doğru. Kampanya sırasında saldırıya uğradı ve vuruldu.

tam da yanlış yerde." Küçük Lin, Büyük Lin'in seyrelemiş saçlarının bir kısmını kaldırarak belirgin bir yara izini ortaya çıkardı. "O zamanlar büyük amcamın

Batı başkentinin tarihini derlemekle görevlendirildi. Ancak Yi'ler bastırıldığında, o da bir isyancı olarak kabul edildi.

Belki de azından ailesinin geri kalanı cezadan kurtulduğu için kendimizi şanslı sayabiliriz."

Küçük Lin'in alnında, bunları anlatmanın onun için ne kadar zor olduğunun bir işareti olan bir kırısklık oluştu.

"*Bastırma* kulağa çok yüce gelen bir kelime, ama bu bir yağmadan başka bir şey değildi. Büyük amcam tutuklandı ve sadece derlediği tarihi değil, çalışmasını dayandırdığı tüm kitapları ve parşömenleri de yaktılar.

Nihayet aylar sonra bize geri döndüğünde

Daha sonra bu hale geldi. En yakın akrabaları onu terk etti. Sadece babam onu yanına aldı."

Belki de Big Lin'in semptomları, hayatının eserine el konulduğunu ve yok edildiğini görmesinin ya da belki de basit bir şiddetin sonucuydu. Ailesi tarafından terk edilmek daha da kötü olabilirdi.

"O kayıtlarda çok değerli bilgiler vardı. Bugüne kadar onların yok edilmesinden pişmanlık duydum!" Küçük Lin gösterişli bir şekilde halıya vurdu.

Bir şeyleri yakmak kolay... Onları yakmaktan vazgeçmek o kadar kolay değil.

Maomao'nun akli hâlâ Küçük Lin'in büyük amcasını dinlerken aldığı tuhaf notlardaydı. Bunlar ne anlama geliyordu? Eğer yaşlı adamın anlattıklarından geçmişi yeniden inşa etmeye çalışıyorsa mırıldanmalar, uzun bir emir olurdu.

Onsou, geri kalanını Maomao'nun ellerine bıraktığını söylercesine ona baktı.

Ucube stratejistin o anda neyin peşinde olduğuna gelince, yüzü kızarmıştı ve çakırkeyif olmaya başlamıştı. Elinde cam bir şişe tutuyordu. Maomao konuşmaya odaklanmaya çalışıyordu ama ona bakmaktan da kendini alamıyordu.

Görünüşe göre meyve suyuyla meyve şarabını karıştırmış.

Stratejistin yanlışlıkla Chue'nin istediği şarabı içtiği açıktı. Chue şişeyi ondan aldı, dilini uzattı

şakacı bir şekilde, ve sonra içmeye başladı.

, *biraz da bana bırak!* Maomao düşündü. Göndermeye çalıştı

mesajı telepatik olarak Chue'ye iletti ama ona ulaşacağına dair pek umut yok gibiydi. Pes ederek, Küçük Lin'e döndü.

"O halde Büyük Lin'in anılarına ulaşmak için ne yapmamız gerekiyor?" diye sordu.

"Büyük amcam çok dikkatli bir . Örneğin, kolayca yakılabilecek tüm kitaplarını asla tek bir yere koymazdı. Eğer kayıtları arıyorsanız, eminim onları bir yerlere saklamıştır."

"Yani yakılan kütüphane dışında başka bir kütüphanesi olduğunu mu düşünüyorsunuz?"

"Evet, biliyorum."

Eğer Büyük Lin defterlerinin kopyalarını başka bir yerde saklamış olsaydı, kayıtlar hâlâ mevcut olabilirdi. Sadece bir sorun vardı.

"Eğer onları bulamadıysanız, kimse nerede olduklarını bilmiyor demektir."

"Bu doğru. Kimse bu kütüphaneyi bulamadı. Kitapların hepsinin orada olabileceği fikri bile sadece bir olasılık."

Sise tutunmak gibiydi ama en azından ayrı bir kütüphane fikri akla yatkındı.

Maomao huzur içinde nefes alan yaşlı adama baktı. Bu ucube stratejist gerçekten de onun için bir dikenden başka bir şey değildi ama arada bir yardımcı olabiliyordu.

"Sanırım, o zaman, onun bu anlarından yararlanıp Kütüphanenin nerede olduğunu bulmaya çalışacak kadar akılsız değilim," dedi. Böyle bir şeyi yapmak için büyük sabırlı biri olmak gerekir.

"Gerçekten bu şekilde bulabileceğini mi düşünüyorsun?" Chue, Maomao'nun ima etmeye çalıştığı şeyi doğrudan söyleyerek girdi.

Küçük Lin çayından bir yudum aldı, sanki bundan sonra ne söyleyeceğinden emin değilmiş gibiydi. Sonra da, "Aslında daha önce de bulunmuşlardı," diye cevap verdi.

Maomao'nun gözleri fal taşı gibi açıldı. "Gerçekten mi?"

"Gerçekten de öyle. Hatırladığı bazı şeylere dayanarak, birilerinin büyükbabamın eskiden evi aradığını anlıyorum. Ve onu bulduklarında..."

"Evet? Ne oldu?"

"İşte ! Büyük amcamın sakladığı oyun kayıtları

uzun zaman önce, döşeme tahtalarının altına saklanmıştı."

"Oyun kayıtları," diye tekrarladı Maomao. Açıkçası bu kulağa oldukça değersiz geliyordu. "Sanırım herkes hayal kırıklığına uğradı. Onca aramadan ve her şeyden sonra."

Bu akrabaların Big Lin'i kısmen kendileri için bir miras olabileceğini düşündükleri için yanlarına almış olmaları mümkün görünüyordu.

"Evet, büyük hayal kırıklığına uğradım. Bana plakları fırınlarında çıra olarak kullandıkları söylendi."

Düşünsenize, o kâğıtlar Büyük Lin için muhtemelen paha biçilmez hazinelerdi. Değer, bakanın gözünde idi ve hayatı çok acımasız hale getirebilirdi.

"Tanrım, çok yazık olmuş. Hâlâ buralarda olsalardı belki bir değerleri bile olabilirdi," dedi şarabını yudumlamaya devam eden Chue. Cidden, en azından bir fincan kadar bırakabilirdi.

"Çok haklısın," diye onayladı Küçük Lin. "Büyük amcamın Shogi'de ne kadar yetenekli olduğunu duyduktan sonra, o oyun kayıtlarını satmak isteyen biri bile bana geldi."

"Onları satmak mı?" Maomao sordu. Kulağa tanıdık gelen bir plan vardı.

"Oh, evet. Görünüşe göre Kaou Eyaletinde Go çok popüler ve bu oyunların toplandığı çok popüler bir kitap var. Bu kişi Shogi oyunlarından oluşan bir kitabın da benzer bir başarı yakalayıp yakalayamayacağını merak etti."

Maomao şu anda horlamakta olan yaşlı osuruğa bir bakış attı sakın bir şekilde. Bir şekilde dünya onun gölgesinde yaşamaya devam ediyordu ama ne o ne de dünya bunu biliyordu.

"Ailesi bu oyunlarda para olabileceğini öğrendiğinde neredeyse çılgına dönmüştü, ancak ne olduğunu anlayamadan sürü geldi. Aile bir yerlerde

Lakan Usta, büyük amcamın eski bir dostuydu ve söylemekten utansam da, yardım istemesi için onu ikna ettiler."

Küçük Lin kulaklarına kadar kızarmış, hikâyeyi anlatırken bile ağağılanmıştı.

Maomao, bazılarının idealden daha az ideal olduğunun farkındaydı. Ama ne kadar yoksulluk içindeyseniz o kadar az duygusal olabiliyordunuz. Eğer hiç zor duruma düşmemiş olsalardı, mükemmel bir grup insan olabilirlerdi. Belki de

Maomao'nun çarpık kişisel bakış açısı, dindar ve dikkatli Küçük Lin'in aslında en tuhaf kişi gibi görünmesine neden oluyordu.

"Sanırım Lakan Usta ile Shogi oynamanın verdiği nadir zevk, büyük amcamın kıvılcımının bir kısmını geri getirdi. Farkındayım ki bu Biraz küstahça bir istek gibi görünebilir ama oyun bittiğinde, yazılı kayıtlarının bize verilebileceğini düşünüyor musunuz?"

"Sanırım neden olmasın," dedi Maomao. Ucube stratejist umursayacak gibi görünmüyordu.

"Peki ya büyük amcamın mırıldanmaları başka bir gizli evrak zulasına ya da eski av kayıtlarına ediyorsa?"

"Tüm maç kayıtlarını size vereceğiz."

"Leydi Maomao," dedi Onsou, gözle görülür bir endişeyle.

"Ucube stratejistin eski oyunların kayıtlarına özel bir ilgisi yok, değil mi?" diye sordu.

"Hayır, ama eğer bir şey söylerse..." "Suçu benim üzerime at."

"Kesinlikle yapacağım!" Onsou belli ki Maomao'dan kesin bir sözlü taahhüt almak istemişti. Adam çok titizdi.

Geriye sadece bu kitapların ve belgelerin nerede olabileceği sorusu, en önemli soru kalıyordu.

"Daha önce yazdığınız şeyler hala sizde mi? Bir ihtimal onları görebilir miyiz?" Maomao kibarca sordu.

"İşte. Şimdiye kadar aldığım tüm notlar da burada," dedi Small Lin. Bir koleksiyon çıkardı, kâğıt yaprakları ya da tahta yazı şeritleri değil, parşömen parçaları.

"Bunlar da oyun kayıtlarına benziyor," dedi Maomao şaşkınlıkla. Parçaların üzerinde "S59" ve "+B83" gibi yazılar vardı. Maomao bile, Shogi'ye ilgi duymayan biri, bunun bir Shogi maçındaki taşların nasıl hareket ettiğini gösteren bir notasyon olduğunu fark etti. Bu gösterim, belki de okuma kolaylığı için Kaou Eyaletinde kullanılmayan yabancı rakamları içeriyordu.

Bu gerçekten bir şey ifade ediyor mu? Maomao bir iniltiyi bastırdı. Onun yerine Onsou'ya döndü ve "Başka bir Shogi tahtanız ve ödünç alabileceğimiz birkaç taşınız var mı?" diye sordu. Bir şeyi anlamadığınızda, onu denemekten daha iyi bir şey olamazdı.

Onsou malzemeleri sağladı ve bir *klik klik klikle*,

Maomao parçaları dizmeye başladı.

"Bakalım... S59..." Parçaları notaların gösterdiği yerlere koymaya çalıştı ama giderek bunun boş bir çaba olduğundan şüphelenmeye başladı. Tam piyonlardan birini yerleştirmek üzereydi ki durdu.

"İşte bu komik," diye araya girdi Chue, tahtaya bakarak. "Piyon'un ikinci sıraya geçmesi gerektiği yazıyor."

"Bunun yasadışı bir hareket olduğunu ben bile biliyorum." Şimdi Lihaku da oyuna dahil oluyordu.

"Ve üç tane de Ejderha var. Bu normal değil. Belki de bu notların hepsi aynı oyunla ilgili değildir," dedi Onsou, tahtaya bakarak. "Acaba Shogi hakkında daha fazla şey bilseydim bu bana daha anlamlı gelir miydi?"

"Oyun konusunda bilgili değil misiniz, efendim?" Maomao sordu.

"Nasıl oynanacağını az çok biliyorum ama lütfen kime hizmet unutmayın. Bir eğlenceyi başka bir işe dönüştürmeye hevesli değilim." Onsou'nun gözlerinde ölü bir bakış vardı.

"Oğlum, bunu hissediyorum!" Lihaku pek de iyi görünmediğini söyledi.

"Nedenmiş o, Üstad Lihaku? Doğrudan strateji uzmanının altında çalışmıyorsunuz. Aslında, onunla pek bir alakan olduğunu sanmıyorum. değil mi?" Maomao sordu. Lihaku'nun bir asker olduğu doğrudu ama Onsou'ya kıyasla ucube stratejistle çok daha az görüşüyordu.

Lihaku cevap vermek yerine, "Şu taslağa bak. Sana da başkentin haritasını hatırlatmıyor mu?"

"Başkent mi?"

"Tahtın en tepede olduğu, mükemmel bir ızgara şeklinde kurulmuş bir şehir. Tam orada!"

"Ah... Sanırım ne demek istediğinizi anladım."

Kısacası, Lihaku başkenti görmeden bir Go tahtasına bakamazdı. *Bu bir Shogi düzeneği olduğu için tam olarak aynı değil ama yine de.*

Onun ne demek istediğini anlamıştı. Zamanının çoğunu kraliyet şehrini koruyarak geçiren bir asker olarak, buranın pek çok haritasını görmüştü.

Maomao, "Notlardaki tüm parçaları sıraya dizerek başlayalım," dedi. Parçaları yerine yerleştirirken bir dizi tıklama sesi duyuldu

-Ancak, bunların belirgin bir şekilde bir bölgede kümелendiği ortaya çıktı.

tahta. "Bu sana Shogi oyunu gibi mi görünüyor?"

"Pek sayılmaz," dedi Küçük Lin. Büyük Lin ve stratejistin ikisi de rüya alemindeyken, uyanık kalan en yetenekli Shogi oyuncusu o gibi görünüyordu. Chue'nin oyun hakkında ne kadar bilgisi olduğu belli değildi, bu yüzden Maomao onun fikrini dikkate almadı.

"Eğer bu bir Shogi oyunu değilse, ne olduğunu düşünüyorsun?" Maomao elini tam bir yenilgi jestiyle kaldırarak sordu.

Lihaku, "Evet, Kral parçası gerçekten de her yerde uçuşuyor," dedi.

"Bayan Chue de aynı şeyi düşünmüş! Yeşim General gerçekten de etrafta dolaşıyor."

Maomao arkadaşlarıyla aynı fikirdeydi. Normalde her seferinde bir yavaş kare hareket eden Yeşim General, tahtanın ortasına kadar ilerlemişti.

Maomao tahtaya bakarak "Yeşim," diye mırıldandı. "*Gyoku*."

Rakip lider Şah, tahtanın kuzey tarafında tam ortada duruyordu. Diğer bazı taşlar da aynı şekilde garip bir şekilde konumlarının dışında görünüyordu.

"Usta Lihaku," dedi Maomao. "Öyle mi?"

"Bu Shogi tahtasını başkent olarak hayal etseydiniz, size nasıl görünürdü?" Tahtayı onun görebileceği şekilde çevirdi.

"Hmm... Sanırım bu Kral parçası taht. Bu da demek oluyor ki..." Parça kümelerini işaret etti. "Parçaların kümelendiği bu yerler pazar ya da tüccar bölgesi ya da belki bir yerleşim alanı olmalı."

" ya Yeşim General?"

"Huh... Belki bir düşman? Siyasi bir düşman? Ya da belki de çok güçlü bir bürokratin evidir?" Sesi pek emin gelmiyordu.

Evet! Evet! Bu çok mantıklı!

Maomao Chue'ye baktı. "Bayan Chue, batı başkentinin bir haritası var mı?"

"Ha ha!" Lihaku güldü. "Çok tuhaf şeyler söylüyorsun. Kim bir-"

"bakalım!" Chue parşömen üzerine çizilmiş bir haritayı

cübbesinin kıvrımları.

"Neden sende bu var?!" Lihaku, olmayan Lahan'ın Kardeşi'nin yerine bu espriyi yaparak haykırdı.

"Çünkü ben Bayan Chue'yim!" diye açıkladı. Gerçekten de Maomao onun öyle olduğunu biliyordu; bu yüzden sormuştu. Bunu yapmakta haklı olduğu ortaya çıktı.

Maomao haritayı açtı ve Shogi tahtasıyla karşılaştırdı.

"Buradaki Jade General'i görüyor musunuz? Batı başkentinin haritasıyla eşleştirirseniz, tam olarak bu eke karşılık geliyor gibi görünmüyor mu?"

Diğerleri neredeyse . Herkes etrafta toplanmış, haritadan tahtaya ve geriye bakıyordu.

Batı başkenti, orta bölgedeki kraliyet başkenti gibi, farklı sektörlerle ızgara şeklinde düzenlenmişti. Ancak bölümler kraliyet başkenti kadar düzgün değildi, bu yüzden benzerliği gözden kaçırmışlardı.

"O zaman bu Kral parçasını oluşturur..."

"İdari ofis ya da Üstat Gyokuen'in konutu olabilir. Ama ben ofisi tahmin ediyorum. Orası Yi klanının on yedi yıl önce işgal ettiği malikânenin bulunduğu yer," dedi Küçük Lin. Etrafta onları geçmiş olaylar hakkında bilgilendirebilecek yerel birilerinin olması çok yardımcı oldu.

"Bu, buradaki tüm ejderhaları açıklıyor," dedi Maomao. "Yanlış hatırlamıyorsam, adında *Ejderha* kelimesi geçen bir dükkan vardı."

Gerçek ejderha tasarımlarının İmparatorluk ailesinin üyeleri dışında herkes için tabu olması gerekiyordu, ancak bazen "ejderha" bir dükkanın ismine gizlice girerdi. Bunun iyi şans getireceği düşünülürdü.

"Peki ya bunlar?" Chue arka arkaya dizilmiş iki Piyonu işaret ederek sordu.

Maomao, "Konumlarına bakılırsa ana cadde boyunca ilerliyorlar," dedi.

"Belki bir kitapçıyı ya da temsil ediyorlardır? Bilirsiniz, küçük şeyler almak için gidilen bir yer."

"bir yer hatırladığımdan emin değilim," diye mırıldandı Lihaku.

Maomao parça parça Shogi taşlarının neyi temsil ettiğini anlamaya çalıştı.

Sonra Chue dedi ki, "Bayan Chue'nin bir fikri var. Belki de *güncel* bir harita bize yardımcı olamaz."

O haklıydı. On yedi yıl içinde dükkânlar gelip gidebilir, bazı işletmeler çökerken yeni işletmeler açılabilirdi.

"İzin verirsiniz, gidip eski bir harita getirebilirim! Lütfen, bir dakikalığına büyük amcama göz kulak ol," dedi Küçük Lin ayağa kalkarak. Büyük Lin hâlâ uyuyordu.

"O zaman ben gidip Ay Prensi'ni çağırayım. Leydi Maomao, lütfen Lakan Usta'ya göz kulak olur musunuz?" dedi Onsou da ayağa kalkarak.

Maomao, "Büyük Line göz kulak ol, anladım," dedi.

"Hayır! Lakan Usta'ya göz kulak olmanı istiyorum!" Onsou perişan oldu ama yine de gitti. Maomao ve diğerleri Shogi tahtası ile modern haritayı karşılaştırırken kendilerini kaybettiler. Karşılaştırmalar çok iyi gidiyor gibi görünüyordu.

O kadar iyi ki hepsi çok önemli bir şeyi kaçırdı.

Bölüm 4: Küçük Lin

Maomao artık yazılarla kaplı olan haritayı inceledi. "Sanırım emin olduğumuz yerlerin çoğunu doldurduk." Parçaların yaklaşık yarısının anlamını çözmüşlerdi ve gördükleri, kasabanın ne kadar değiştiğini gösteriyordu.

"Ay Prensi'nin bir ziyaretçisi var ve bize katılamıyor. Ayin Kurulu'ndan Bakan Yardımcısı Lu ile birlikte," diye bilgi verdi Onsou döndüğünde. Geri dönmekte gecikmesi, kolunun altında tuttuğu kalın kitapla açıklanabilir gibiydi; onu almaya gitmiş olmalıydı. Muhtemelen ucube stratejiste aitti.

"Bakan Yardımcısı mı?" Maomao resmi unvanlar konusunda pek bilgili değildi. Hayal meyal hatırladığı kadarıyla bu unvan ama tam olarak ne olduğunu unutmuştu.

pozisyonun gerektirdiği. Dr. You'nun bahsettiği ismi tanıdığını düşündü.

Chue, Maomao'nun kulağına "O aslında Ayin Kurulu'ndaki en önemli ikinci kişi," diye fısıldadı. "Ay Prensi'nin burada gerçekleştirebileceği herhangi bir törensel işlev için böyle önemli birine ihtiyaç olacaktır."

"Anlıyorum." Bakan Yardımcısı Lu'nun Jinshi'yi ziyaret etmesine neden olan işin ne olduğunu bilmiyordu ama onsuz da bu işi halledebileceklerini düşündü.

"Dostum, bu adamı tutan ne?" Lihaku cibinliğin arkasından batan güneşe bakarak sordu. "Yarım saatten fazla oldu bile. Onunla gitmem gerektiğini biliyordum."

"Haksız değilsiniz. Küçük Lin sadece bir ziyaretçi. Görünüşüne bakılırsa, bahse girerim muhafızlardan biri onu durdurmuştur," dedi Chue. O ve Lihaku malikânede tanınıyorlardı ve kimse onlara sorun çıkarmıyordu. Ama eğer Küçük Lin binadan ayrılmış olsaydı...

Maomao, "Belki de onun yerine ben gitmeliydim," dedi ama kısa süre sonra anladı.

"Fwaaah," diye esnedi tek gözlü yaşlı osuruk, nihayet alkolün neden olduğu uykusundan uyanmıştı. "Günaydın... Hâlâ rüya görüyor olmalıyım. Maomao'yu görebiliyorum." Onsou uyuşuk efendisine uyandırıcı bir içecek ikram etti. Muhtemelen çok sevdiği meyve suyundan. "Hımm?! Bu Maomao!"

"İşte başlıyoruz."

Oops. Bunu yüksek sesle mi söylemişti?

Stratejisti görmezden gelmeyi diledi ama o zaman bilmeleri gerekenleri asla öğrenemeyeceklerdi, bu yüzden bunun yerine ikisi arasında bir sıra atıştırmalık tepsisi yaptı. "Bu çizginin ötesine geçmenize izin verilmiyor," dedi.

"Wow-ee! Bu ablam Maamei'nin bir şey gibi!" Chue'nin kayınpederi Gaoshun'a da benzer bir şey yapmış olmalı.

Maomao Shogi tahtasını ucubenin önüne yerleştirdi. "Sizden bir cevap bekleyip beklemediğim konusunda hiçbir fikrim yok ama soracağım. Özellikle sorum on yedi yıl önceki batı başkentiyle ilgili. Eğer burası Yi klanının malikanesiye ve çaprazındaki bu bina da Üstat Gyokuen'in ikametgahıysa, bu binada ne olduğunu biliyor musunuz? diğer parçalar ne anlama gelir? Ben de düşünmüştüm. Yine de teşekkürler."

Lihaku, yaşlı osuruğun önünde "yaşlı osuruk" adını kullanmaktan çekinmeyerek, Yaşlı osuruk henüz cevap vermedi," dedi.

Ancak ihtiyar osuruktan rahatsız olmamış görünüyordu. Gerçekten de, gözlerindeki tilki benzeri parıltı daha da keskinleşti ve Bir Shogi oyuncusunun kendine özgü nasırlarını taşıyan elleriyle tahta.

"Buradaki Piyon, Shogi dojosu olabilir. Bir Altında Shogi ve Go malzemeleri satan bir dükkan vardı." "Lakan Usta'nın başına gelen şeyler için çelik gibi bir hafızası var.

"Onsou yardımsever bir şekilde açıkladı.

"Ha. Öyle mi?" Maomao olabildiğince ilgisiz bir şekilde cevap verdi. "Bu ejderha bir restoran. Eğer sahibini dövebilirsen Shogi oynarsan yemeğin bedavaydı. Ama üç bedava yemekten sonra beni kestiler."

Stratejist artık düpedüz konuşuyordu. Büyük Lin'in işaret ettiği yerlerin çoğunlukla bir şekilde Shogi ile ilgili olduğu anlaşılırmaya başlamıştı.

Maomao düşünmeden edemiyordu.

birlikte..

"Bu Şövalye'den değilim. Bu Terfi Edilmiş Altın da." Yalnızca bu iki yer bile stratejistin aklını karıştırıyor gibiydi.

"Bunlardan biri bir tapınak gibi görünüyor. Diğer ise yerleşim bölgesinde bir yerde, belki de oyun kayıtlarının ilk bulunduğu yerdir," dedi Chue haritadaki yerleri daire içine alarak.

Lihaku, "Sanırım bu durumda diğer tek şüpheli yer tapınak oluyor," dedi.

Tam da sonunda bazı cevaplar bulacaklarını düşündükleri anda, stratejist etrafına bakınmaya başladı, gözleri odayı tarıyordu.

"Sorun nedir, efendim?" Onsou sordu.

Stratejist, "Küçük Lin nerede?" diye sordu. "Eski bir haritayı almaya gitti."

"Hrm."

Bir stratejistin başka birine ilgi göstermesi ne kadar da alışılmadık bir durum.

Büyük Lin'i sormasını beklerdim belki ama

Küçük Lin. Maomao düşündü. Sonra kendi kendine tekrarladı, "*Küçük*" *Lin...*

Shogi tahtasına vurarak herkesin şaşkınlıkla ona bakmasına neden oldu. "Sorun nedir?" Lihaku sordu.

Maomao ayağa fırladı ve ucube stratejiste kaşlarını çattı. Dünyada nadir bulunan yeteneklere sahip olup da bunu boşa harcayanlar vardı. "Küçük Lin'in 'küçük'ü," dedi, bakışları hâlâ ucubenin üzerinde sabitti. "Bundan 'kötü' anlamını çıkarabilir miyim? Bu yüzden mi ona böyle diyorsunuz?"

"Şey, evet. Maomao, iyi ve kötü insanlar arasındaki farkı gerçekten bilmiyorum, o bana sadece bir yalancı gibi geliyor."

Maomao hâlâ kaşlarını çatarak yerine oturdu. "Bunu neden söylemedin?"

"Peki, bunun benimle ne ilgisi var?"

Ah, evet. Tanıdığı bir stratejist vardı.

Odadaki diğer herkes şaşkın bir sessizlik içinde oturuyordu. Sonra girişten tereddütlü bir ses geldi. "Ahem. Toplantıdayken böldüğüm için özür dilerim..." Üniformasına bakılırsa, yeni gelen

ucube stratejistin astlarından biriydi.

"Evet? Ne ?" diye sordu ucube değil ama Onsou.

"İdari ofiste ailesinin kayıp bir üyesini aradığını iddia eden biri var gibi görünüyor." Bu

Asker odanın bir uyumaya devam eden Koca Lin'e bir bakış attı. "Eşkali dün Lakan Usta tarafından buraya sürüklenen yaşlı bir adamınkine uyuyor..."

Sessizlik daha da sersemletici bir hal aldı ve ardından başka bir asker kapıda belirdi. "Lakan Usta, batı tapınağında bir yangın çıktı. İcabına bakmaları için bir itfaiye ekibi gönderdim bile."

Ucubenin astlarının hepsi gerçekten de son derece yetenekli insanlardı. Patronlarının onlara uygun ve gerekli olanı yapmalarını söylemesine bile ihtiyaç duymadılar.

Kayıp aile üyesi Koca Lin'di. Yanan tapınağın araştırmaya değer olduğu sonucuna varmışlardı.

Bu kadar iyi bir şekilde oyuna getirilmiş olmak, kendine has sapkın bir şekilde neredeyse *tatmin ediciydi*.

Kimse bu olayları kimin başlattığını bilmiyordu. Şu anda tek bildikleri, her kim olursa olsun, iki adım önde göründükleriydi.

Konferanslarını Jinshi'nin odasına taşıdılar ve burada üçü -Maomao, Chue ve Lihaku- şimdi uysalca diz çöktüler.

Ucube stratejistin onları takip edebileceğini düşünmüşlerdi ama Koca Lin uykusundan uyanmış, böylece Shogi oyunu yeniden başlamıştı.

"Sadece en içten özürlerimi sunabilirim," dedi Maomao. O ve diğerleri özür dilemek için başlarını yere eğmişlerdi; hatta Chue, özür dilemeye hazırlanır gibi beyaz bir cübbe giymişti. her an bağırsaklarını deşebilir.

"Ee, Chue... Buna gerek kalmayacak," dedi Jinshi. Belirgin bir rahatlamayla, Chue hemen eski haline döndü.

Kısacası, "Küçük Lin" diye biri yoktu. Büyük Lin'in akrabası olduğunu iddia eden bir adam *vardı* ama o farklı biriydi, Küçük Lin'e hiç benzemeyen .

"Küçük Lin" böcek sürüsü sırasında Büyük Lin'i kaçırdı, sonra da

Büyük Lin'in, ucube stratejiste yakınlaşmaya çalışmak için bir akrabası gibi davranmak için tutarlı olmadığı gerçeğinden yararlanır.

Maomao'nun ve diğer herkesin gözünü kesinlikle boyamıştı. Büyük Lin'e o kadar özenli bakıyordu ki Bunu uzun zamandır yapıyormuş gibi görünüyordu. Daha da kötüsü, stratejistin yalanları görebilme yeteneğinin farkında gibi görünüyordu ve yaşlı moruğun Shogi oynayacak değerli bir rakibi olduğu sürece, Küçük Lin'in aldatmacası yerine buna odaklanacağını biliyordu.

Eğer bu yaratığın sahip olduğu özel nitelikleri bilmiyorsa, o zaman olağanüstü şanslıydı ve eğer biliyorsa, o zaman kendisi de usta bir taktikçiydi.

Koca Lin artık gerçek ailesinin yanındaydı. Onu sormaya gelen adamın yanında genç bir kadın vardı.

Belki de Big Lin'in gerçek hemşiresi olan karısı ya da kızıydı. Maomao ve beraberindekiler, Büyük Lin'in Küçük Lin'in anlattığı gibi istismara uğramadığını ve terk edilmediğini öğrendiklerine sevinmişlerdi ama ziyaretçilerin kıyafetlerinin durumuna bakılırsa, ailenin zor zamanların doğru olduğunu söyledi.

Şimdi Büyük Lin'in yanındaydılar ve Shogi oynarken ona göz kulak oluyorlardı.

Maomao hüsrana uğramıştı. Ucube stratejistin etrafta olmasının her fırsatta konudan uzaklaşmalarına neden olacağını biliyordu.

Durumu Jinshi'ye iyice açıklamak niyetindeydi ve ve ancak ondan sonra hikayesini almak için stratejisti getirin.

Yaşlı bunak bize söyleseydi, diye düşündü ama ne yapacağını kestirmek mümkün değildi. Küçük Lin'in kötü biri olduğunu ona neyin haber verdiğinden bile emin değildi. Tamamen zararsız görünerek harika bir iş çıkarmıştı.

Büyük Lin'e çok inandırıcı bir şekilde baktı. Acaba gerçekten hemşirelik deneyimi var mı? Aksi takdirde, hepsini nasıl bu kadar eksiksiz kandırdığını açıklamak zor olurdu. Eğer bu sadece bir gösteriyse, çok iyi bir gösteriydi. Chue bile Birisi kendisini ve Lihaku'yu kandırmayı başarsa bile Maomao'nun bekleyeceği bir şey değildi.

"Seni bile mi kandırdı, Chue?" Jinshi sordu.

"Evet ve çok utanıyorum! Benim ailemin evinde, böyle bir hatayı telafi etmek için küçük bir dayak yeterli olmaz!" Ağlama taklidi yaptı.

Chue'nun ailesi bu kadar acımasız mı? Maomao merak etti. Özgür bir ruhun ortaya çıkması için çok laissez-faire bir yer olması gerektiğini varsaymıştı.

Chue gibi. Ama hepsi bu . Bir varsayım.

"Olan ," dedi Jinshi. "Ama lütfen bana bu kişiyi tarif edin."

"Onu görmediniz mi, Usta Jinshi?" Maomao sordu.

"Sadece yüzüne bir anlık baktım. Bir ziyaretçim vardı ve doğruca odama dönmek zorunda kaldım."

Yeterince adil - İmparator'un küçük kardeşi normalde etrafta durup rastgele bir halktan biriyle sohbet etmezdi.

"Ama artık eğlenmeyi bıraktınız, efendim?"

"Evet. Sir Lakan'ın buralarda olduğunu söylediğimde, adam hafif hasta görünüyordu ve eve gitti. Görünüşe göre Sir Lakan ve Yardımcısı

Bakan Lu ile pek anlaşılamıyoruz. Bakan yardımcısı bana bu ziyaret için planladığımız törenler konusunda ne yapmamız gerektiği konusunda tavsiyelerde bulunuyordu."

Bu morukla anlaşabilen biri var mı? Tek gözlü ucubeyle nasıl başa çıkılacağını gerçekten kim biliyordu?

"Bu adam hakkında her şeyi bilmek istiyorum. Nasıl davrandığını, neye benzediğini," dedi Jinshi - Maomao'ya değil, Chue'ye.

"Evet, efendim. Tamamen normal bir adamdı. Yüz hatları biraz yabancı kan taşıdığını gösteriyordu ama bunun dışında hiçbir ayırt edici özelliği yoktu. Belki de onu Lahan'ın Kardeşi'ne çok benzeyen biri olarak tanımlamamın bir faydası olur?"

Ahh...

Maomao bunun gerçekten mantıklı olduğunu düşündü. Bu adamın bu kadar kolay uyum sağlamasına şaşmamalı. Lahan'ın Kardeşi gibi patlamalara yatkın değildi ama diğer adamlarla aynı yeteneği paylaşıyordu. sadece işine bakar, asla göze çarpmazdı. Ve tam olarak aynı nitelikte bir pes etmişliğe sahiplerdi.

"Onlarla ilgili bir şey gerçekten çarpıyor," dedi Maomao.

"Evet, kesinlikle," dedi Chue.

Sonra koro halinde: "Nasıl da hatırlayamıyorsun onların

yüzler!"

"Yine de deneyeceğim!" Chue dedi ki. "Bakalım bir benzerini yapabilecek miyim?" Hemen bir fırça çıkarıp boyamaya başladı ve çok geçmeden Küçük Lin'in göze çarpan hiçbir özelliğinin olmadığını gösteren bir portre yaptı. Maomao portrenin Büyük Lin'in ailesine gösterileceğini düşündü.

"Pekâlâ. Sence o nasıl bir adamdı? Yapabilirsin.

Bana kişisel fikirlerinizi söyleyin; her şeyi kabul ederim." Jinshi'nin bakışları bu kez Maomao ve Lihaku'yu da içine aldı.

"İzninizle efendim," dedi Lihaku. "Çoğunlukla Bayan Chue ile aynı fikirdeyim.

Bu adam tamamen sıradan biriydi. Ama aynı zamanda Büyük Lin'le ne yaptığını gerçekten biliyor gibiydi."

"Rolüne alışkın mıydı yani? Performansı gerçekten o kadar iyi miydi?"

"Bundan daha fazlasıydı. Çoğu insanın yaşlı bir adamla nasıl bu kadar iyi çalışabileceğini bildiğinden emin değilim. Genelde erkeklerin yaşlı akrabalarına baktığını düşünmezsiniz, değil mi? Bu genellikle eşleri ya da kız kardeşleri."

Maomao başını salladı. Li'de erkekler sosyal hayatta kadınlardan üstündü.

Hiyerarşi. Bu dürtü, kadınların ya da gelinlerin genellikle birer araçtan başka bir şey olarak görülmediği I-sei Eyaleti'nde daha güçlü görünüyordu. Büyük Lin'i aramaya gelen adamın değil de, ona bakan kadının, Büyük Lin'in karısı olduğu gerçeğine tanıklık edin. yanında getirdi.

"Peki sen ne düşünüyorsun, Maomao?"

"Diğerleriyle aynı fikirdeyim. Ancak, eğer gerçekten de Büyük Lin'in eski mektuplarını ve belgelerini bizim gibi arıyorsa, sanırım bu işi bizden çok daha uzun süredir yaptığını varsayabiliriz." Ya Küçük Lin'in kendisi ya da belki de bir yoldaşı Büyük Lin'i gözetliyordu.

"Evet, bu makul olurdu," dedi Jinshi.

Zulayı aktif olarak arıyor gibi görünmüyordu, daha çok başka birinin bulup görmek için gözcülük yapıyordu. İstedikini iddia ettiği şeyi elde etmek için son derece dolambaçlı bir yol gibi görünüyordu. Kimse kâğıtları bulamadıysa sorun yoktu. Small Lin sadece bulunmalarını istemiyordu.

"Sence bu kadar çok şey olduğunu varsaymak güvenli mi?"

önemli bir risk taşısa bile onları ortadan kaldırmak istediği için mi bu malzemelere zarar veriyor?" Maomao sordu.

"Sör Lakan ile kasten temas kuracak kadar mı?" "Birinin ne yapacağını tahmin edemediğinizde, ne zaman

Sonunda harekete geçerseniz, bu dünyayı sarsabilir."

"Ahh." Jinshi hızla başını salladı. Lakan'ın uğursuzluk getirme konusunda bir yeteneği vardı.

Yani her ne ise, bulunmasını istemiyor. Gizli hesaplar, belki? Hayır, bekle. Bunun bir tarih derlemesiyle ne ilgisi var?

"Böyle bir riske geçecek ne olabilir merak ediyorum," dedi Lihaku.

"Belki de Yi isyanıyla bir ilgisi vardır," diye önerdi Chue.

Maomao, "Eğer bulunmasını istemiyorsa, o zaman orada her ne varsa bilmek *istediği* bir şey değil, *zaten* bildiği bir şey olduğunu düşünebiliriz," dedi.

Kütüphaneyi yakmak için bu kadar zahmete girdiğine göre, gerçekten de ortaya çıkmasını istemediği bir şey olmalı. Maomao kendini Küçük Lin'in kitapları neden kasten ateşe vermiş olabileceğini düşünürken buldu. Kitapların yok olma ihtimalini hiç düşünmemiş miydi? Maomao ve diğerleri gelirse ne olur?

Ya sadece yakıyormuş yapsaydı?

Kitaplar yakılırsa, takipçileri pes edebilirdi ama kalan metin parçalarını çözmek için de umutsuzca uğraşabilirlerdi. Ne de olsa ateşin her şeyi yok edeceğinin garantisi yoktu.

Ya sadece ihtiyacı olanı alıp kaçtıysa?

O halde Küçük Lin'in ihtiyacı olan şey neydi? Maomao bunu o kadar çok ki başı dönmeye başladı.

Kapı hızla açıldığında düşünceleri yarıda kesildi. "Maomao! Ben woon!"

"Evet, harika."

Keşke normal bir insan gibi onları Küçük Lin hakkında uyarsaydı... Ama hayır, kızmanın bir faydası yoktu. Ucube stratejist ona Small Lin'in kötü bir adam olduğuna dair bir şey söylemediğini, çünkü kimsenin ona sormadığını söylemişti. O zaman ona birkaç şey sormayı deneyecekti.

"O adamın bir şarlatan olduğunu nasıl anladınız?"

"Çünkü onu izlemek ilginç bir oyun izlemek gibiydi."

Maomao durdu. Hayır, söylediklerinin ne anlama geldiği hakkında hâlâ hiçbir fikri yoktu. Lakan bir oyun izlemekten ne anlar ki? Oyuncuların hepsi ona Go taşları gibi görünürdü.

"Sahnedeki herkes yalan söylüyor, ancak bazı oyuncular bu konuda diğerlerinden daha iyi. Yalanlar ne kadar doğal olursa, oyun da o kadar ilginç olur," diyor stratejist.

"Ne kadar doğal, o kadar ilginç..."

Bu ona belli bir anlam ifade ediyordu. Bir oyun temelde gerçek olmayan bir şeydi ve aktörler bu konuda uzmanlaşmış insanlardı.

bu yalanları seyirciye ulaştırmak. Ne kadar iyi yalancı olurlarsa, o kadar iyi performans sergiliyorlardı ve drama o kadar ilgi çekiciydi. Birinin yalancı ve kötü adam olabileceği, çünkü onları izlemenin iyi bir sahne oyunu izleme hissi verdiği fikri, ancak ucube bir stratejistin bulabileceği türden bir sonuçtu.

"Ahhh. Evet, bu bir bakıma mantıklı," dedi Chue, her şey yerine oturduğunda. Belki de mantıklı geliyordu çünkü o da stratejist gibi onun sezgileri.

"Öyle mi? Belki siz bana açıklayabilirsiniz," dedi Maomao. "Evet, elbette, Bayan Chue'nin açıklaması geliyor! Bu Bir rol oynamayan biri, o *bürünürdü*. Bunu bazen dolandırıcılar ve casuslar arasında görürsünüz."

"Casuslar mı?"

"Oh evet! Hatta bazı ajanlar başka bir ülkeye girdiklerinde şüphelenilmemek için yerel biriyle evleniyorlar. Ama o eşi her gün görüyorsunuz. Ajan onlar için gerçek bir koca ya da eş olmak zorundadır. Sadece öyleymiş gibi davranamazlar, öyle *olmak* zorundadırlar. Tek şey, onlar için eşlerinden daha önemli bir şey olmasıdır. Bazı casusların çocukları bile olabilir! Kimse ne olduklarını öğrenmediği sürece, aileleri aradaki farkı asla anlamayacaktır."

Cehaletin mutluluk olduğu hakkında konuşun. Yine de Chue'nun tarifi son derece somut ayrıntılarla doluydu. Neredeyse hayır der gibiydi. Her halükârda, asıl mesele Küçük Lin'in tüm niyet ve amaçlarıyla Büyük Lin'in ailesinin gerçek bir üyesi haline gelmiş olmasıydı.

"Maomao, neden birlikte yemek yemiyoruz?" diye sordu ucube. stratejist söyledi. Hâlâ rahat ve kendinden çok memnun görünüyordu, odadaki havadan tamamen habersizdi. Arkasından, Büyük Lin'in *gerçek* akrabası onları izliyordu. Gerçekten de zor bir hayat yaşıyor gibi görünüyordu -Küçük Lin'in onlara anlattığı hemen hemen her şey kendi kimliği dışında gerçek gibi görünüyordu. Onsou, efendisi adına adama biraz para verdi.

Sonra stratejiste şöyle dedi: "Lakan Usta, Gyoku-ou Usta ile bir akşam yemeği randevunuz var. O zamana kadar olan süreyi bazı işleri hallederek geçirmemiz gerekiyor."

Evet, bu adam gerçekten de çok çalışkan biriydi.

"İstemiyorum!" diye inledi yaşlı osuruk. Acınası. Kendini bir direğe sardı ve Onsou onu sürüklemeye çalışırken hareket etmeyi reddetti. onu uzaklaştırdı. Öfke nöbeti geçiren çocuklar daha ağırbaşlı .

"Bayan Maomao, sizden bir kelime duymak burada yardımcı olacaktır. Ona 'İyi eğlenceler!' falan deyin."

"İstemiyorum, Bayan Chue."

"Burada kalmasını mı tercih edersiniz, Bayan Maomao?"

Maomao kaşlarını çattı ve mümkün olan en kısık sesle "İyi eğlenceler" demeyi başardı

Stratejistin yüzü . "Eğleneceğim! Eğleneceğim!"

Maomao, Onsou'nun onu başlamasını izledi. "Sadece bir soru daha," dedi Onsou'nun duyamayacağı bir sesle.

"Evet? Ne ? Babana her şeyi sorabilirsin!"

O tek gözlüğü parçalamayı çok ama çok istiyordu. dürtüsünü görmezden geldi. "Efendi Gyoku-ou size nasıl görünüyor?"

Bu tek sorunun cevabının her şeyin anahtarı olduğunu hissediyordu. Jinshi bile stratejistin ne söyleyeceğini merak ederek ağır ağır yutkundu.

Ama söylediği şeydu: "Gyoku-ou? Kim o?"

"Bu akşam birlikte yemek yiyeceğin adam! Seni meyve suyunda yüzdüren adam!" Maomao dedi ki.

"Ohh! O," dedi ucube, ellerini çırparak. "Sanırım aktör olmak istemiş olmalı. Bir kahraman olma yolunda gibi görünüyor."

"Ha?" Maomao bu sorgulamayla zamanını boşa harcadığını düşünmeye başladı. Bu durumda bir *kahraman*, erkek bir sahne rolüydü, genellikle bir savaşçı ya da bazen şövalye ruhlu bir kumarbaz.

Maomao kendini öncekinden daha fazla soruyla baş başa buldu; hazımsızlığın zihinsel eşdeğerini hissetmeye başladı. Chue'nin "Bayan Maomao, belki de artık Lakan Usta'ya biraz daha yaklaşabilirsin. Her şeyin hesaplanmış olduğunu biliyorsun ama biraz daha nazik olabilirsin."

"Bence ikimizden biri şu an olduğundan daha fazla yakınlaştığı anda beni asla yalnız bırakmaz ve o zaman ikimiz de hiçbir iş yapamayız. İstedğin bu mu?"

"Oh! Evet. Demek istediğin anlaşıldı." Chue ellerini çırpı ama rol yapıyor gibi görünüyordu. Maomao'nun tek yapabildiği, bu neşeli hanımefendiye, en az ona takındığı kadar sert bir kaş çatmak oldu. Stratejist.

Bölüm 5: Bir Kardeşin Dönüşü

Böcek salgınının ilk dalgasının üzerinden on gün geçmişti ki gökyüzünde yine karanlık bir gölge belirdi.

Yani geri döndüler.

Maomao ameliyat ettiği kızı kontrol etmekten yeni dönmüştü. Çocuğun durumu stabildi ama bu yeni sürü onun için daha kötü bir zamanda gelemezdi. Maomao aceleyle ek binaya geri döndü ve muayenehaneyi kilitledi.

Malikânedeki insanlar çoktan haber almışlardı. çekirge sürüsü gibi görünen bir şeyin tespit edildiğini haber verdi. Geçen seferkinden daha hazırdılar.

"Heek! Yine böcekler," diye inledi bir köşeye olan şarlatan doktor. Maomao ona bir ceket fırlattı.

", o böcekler bizi beklemeyecek. Hazırlanmanız gerek."

"Ne yapacağız?"

"Başlangıç olarak, kemirilmeye dayanabilecek kalın giysiler giymelisiniz. Sonra kilitleyebildiğiniz her pencereyi kilitleyin. Ondan sonra da çekirgelerin içeri girmesini engellemek için binamızdaki boşlukları çamur ya da kille kapatmanızı istiyorum." Maomao dışarıyı işaret etti. Hiç vakit yoktu. Bu o kadar acildi ki şarlatan doktorun bile alarma geçmesi gerekiyordu.

"Çamur mu? Bu güzel evi kirletmemiz gerektiğine emin misin? Bir sürü yağlı kağıdım var. Onu kullanabiliriz!"

"Boşa harcamayın. O böcekler ortaya çıktığında burası zaten kirlenecek. Bunun için endişelenmenin anlamı yok."

Vakvak dışarı çıktı ve bahçeden toprak toplamaya başladı. bahçedeki bir kovanın içine. Ördek kim bilir nereden çıktı ve gökyüzüne tehditler savurmaya başladı.

"Benden ne yapmamı istiyorsun?" diye sordu yüzüne çoktan bir bez sarmış olan Lihaku.

Maomao muayenehanenin arka tarafına baktı. "Sanırım depoda hâlâ biraz tohumluk patatesimiz var. Böceklerin onlara ulaşmasını engellemek için bu kimyasallardan bazılarını etrafa dağıtın." Lahan'ın Kardeşi'nden hâlâ bir iz olmadığına göre patatesleri güvende tutmak Maomao'ya düşüyordu. Yumruğunu sıktı: Patateslerin böceklerin eline geçmesine izin verecekse lanet olsun ona.

"Oooh! Senin meşhur zehirin!"

"Bu böcek ilacı!" Maomao tersledi. Bir kez hata yapmasına izin verirse, herkes yapmaya başlayacaktı ve o zaman geri dönüşü olmayacaktı.

İkinci böcek dalgası ilkine kıyasla daha mütevazıydı. Sadece birkaç saat içinde çekirgeler tekrar gitmişti ve hiçbirisi özenle korunan tıbbi ofise ya da depoya girmişti.

Ancak batı başkentinin insanları zaten zihinsel ve fiziksel olarak gergindi ve bu yeni akın, yaşananlardan sonra yeniden kazanmış olabilecekleri soğukkanlılığı ellerinden almak için fazlasıyla yeterliydi. son bölüm. Geçen her günle birlikte, ellerinde kalan az miktardaki güçlerinin de tükendiğini gördüler.

13. Gün:

Başka bir kundaklama vakası. Birisi yiyecek çalmaya çalışıyordu. Suçlu kısa sürede yakalandı, ancak tüccarın tüm dükkanı yandı.

14. Gün:

Yeterli doktor yok. Dr. Tianyu'ya el koydunuz ve o geri dönmedi. Gerçekten çok güzel bir gün.

15. Gün:

Gıda sorunları. İnsanlar her yerde erzak istifliyor. Halk arasında kavgalar patlak veriyor ve zenginlerin evlerine yönelik saldırılar giderek artıyor.

16. Gün:

Sürünün kurbanları batı başkentine ulaşmaya başladı

diğer bölgelerden. İçlerinden birinin İmparator'un küçük kardeşini görmek istediğı söyleniyordu.

18. Gün:

Bir bürokrat tarafından çağırılmış. Neler olduğunu merak ediyorum.

"Demek yaşıyorsun." Maomao baktı. *Serseri* çok kibar bir kelime gibi görünmeyebilir, ancak bu, onu tanımlamanın tek yoluydu. ne gördüğünü.

"Yaşadığım konusunda haklısın! Başka ne ki?!"

Yüzünde kalın kıllar vardı, başındaki saçlar dağınıktı ve giysileri yer yer çığnenmişti. Artık eskisi gibi görünmüyordu ama bu oydu. Lahan'ın Kardeşi, uzak bir ülkeden eve dönmüştü.

Mülteciye benzeyen bir adam talepte bulunmaya başladığında İmparator'un küçük kardeşi dedikleri için kimse onu dinlemedi. Bu yüzden onun yerine Maomao'nun adını söylemeyi denedi.

İşte o zaman bürokrat onu çağırılmış ve o da neler olduğunu merak etmişti.

Chue ve Lihaku ile birlikte oraya vardığında, hırpalanmış, yol yorgunu Lahan'ın Kardeşi ile karşılaştı. Biraz hırpalanmış görünüyordu ve onu bir hapisane hücrelerinden hallice, daracık bir odaya koymuşlardı. Ona iyi davranmak için pek de iyi bir yol değildi.

Ama son zamanlarda o kadar çok kişi şiddete yönelmişti ki yetkililer tedirgindi. Onları suçlamak zordu.

"Ölü gibi görünüyorsun!" Chue haykırdı.

"Şey, affedersiniz! Bu tam olarak *kişisel* bir *seçim* değildi!" Lahan'ın Kardeşi söyledi.

"Tamam, . İyi kalpli Bayan Chue size hemen kıyafet getirecek!"

"Teşekkür ederim," dedi Maomao. Chue kıyafetleri alırken, Lahan'ın Ağabeyine olup bittiğini sorabileceğini umuyordu. "Güvende olmana sevindim. Herkes senin için endişeleniyordu," dedi.

"Ah, evet. Çok endişeliyim," dedi Lihaku kibarca. Gerçek şu ki, kimse o kadar endişeli değildi. Lahan'ın Kardeşini öldürmek garip bir şekilde zor görünüyordu. Ama Maomao bunu ona söyleyemezdi. Ve yokluğunda birden fazla şakaya konu olduğunu da ona *kesinlikle* söyleyemezdi.

"Tanrılar bu sürüyü alsın! Beklediğimden çok daha erken geldi! Sizi uyarmaya çalıştım, denedim!"

Lahan'ın Ağabeyi ne kadar öfkeli olsa da göz korkutucu olmayı başaramadı.

Maomao, küçük kardeşi Lahan'ın ne zaman sinirlense "Evet, evet" diyerek onu geçiştirdiğini hayal edebiliyordu.

"Evet. Raporunuzu aldık ve Ay Prensi sonrasında her şeyin plana uygun gittiğini söyledi. Sanırım 'Bu sizin için bir profesyonel' dedi."

"*Profesyonel*, benim- Ughhh! Kesin öleceğim sandım!

Ve sonra neredeyse ölüyordum! Belki de şu ölmüşümdür..."

Yüzündeki bin yıllık bakışa bakılırsa çok yorgun olmalıydı.

"Merak etme. Seni temin ederim ki hayattasın," dedi Maomao ve gerçekten orada olduğunu kanıtlamak için ona hafifçe vurdu.

Lihaku adamın dağınık saçlarında bir tarak gezdirerek, "Ve baş bölgesinin etrafı da epeyce çiğnenmiş," dedi. Aslında bu bir korumanın işi değildi ama Lahan'ın için üzölmüş olmalıydı. Ne yazık ki Lihaku biraz iri yarı ve biraz da güçlüydü ve Lahan'ın Kardeşi onun bu halinden dolayı acı çekiyor gibiydi.

ministrations. Bu gidişle kafası çekirge istilasına uğramış bir tarla gibi çoraklaşacaktı.

"Yow! Ow! Kes şunu!" Lahan'ın Kardeşi tersledi. Genelde büyük oğlu davranırdı ama bugün

Asık suratlı bir çocuk gibiydi.

Maomao giysilerindeki tozları temizlerken sırtında sert bir şey fark etti. "Nedir bu?" diye sordu.

"Ah! Sorduğuna sevindim." Lahan'ın Kardeşi, zaten paçavradan başka bir şey olmayan giysisini çıkarıp sırtına bağladığı gerçek bir paçavra bohçasını ortaya çıkardı. Küçük bohçayı açınca ortaya çıktı birkaç çanta.

Maomao birinin içine baktı. "Buğday mı?" "Öyle görünüyor," dedi Lihaku.

Maomao ve Lihaku birbirlerine baktılar. Son derece sıradan, dikkat çekici olmayan buğday taneleriydi.

"Evet, buğday," diye onayladı Lahan'ın Kardeşi.

"Tamam ama... *Neden* buğday?"

Evet, onun buğdayı çekirgelerden kurtarmak için ne kadar hevesli olduğunu biliyordu ama bu kadar çok buğdayı eve getirmesi, gözünün önünden ayırmaması? Bunun sebebi neydi?

"Bunu sorduğuna da sevindim," dedi Lahan'ın Kardeşi ve sonra geçmişe dönmeye başladı. Belli ki her şeyi açıklayacak uzun ve dolambaçlı bir yolun ilk adımını atıyordu.

Maomao başlamadan önce, "Sadece ana hatlarıyla lütfen," dedi. "Emin misiniz?"

"Eminim."

Ne yazık ki, Lahan'ın Kardeşinin Buğday ve Patates Destanı için zamanı olmadı.

"Bah. İyi, istediğin olsun. Bu, sürü gelmeden hemen önceydi..."

Lahan'ın Ağabeyi onlara gittiği bir köyden bahsetmiş, çok buğday yetiştirilen bir yermiş. Köyün muhtarı, Lahan'ın Kardeşi, tavsiye almak için ona geldiğini söyledi.

"Belli bir ailenin her zaman herkesten daha fazla hasat yaptığını söyledi."

"Oh?"

"Benden burayı kontrol etmemi, tarlalarında farklı bir şey yapıp yapmadıklarını ya da buğdayı nasıl yetiştirdiklerini görmemi istedi. Evdeki insanlar muhtara her zaman özel bir şey yapmadıklarına ve ona söyleyecek sırları olmadığına dair yemin ederlerdi. O ise

Başkent bölgesiyle bağlantıları olan birinin onlara bir şeyler koparabileceğini umuyorum."

Ancak bu ev halkının özel bir şey yapmadığı, tarlalarının diğerlerinden çok daha fazla güneş ışığı almadığı ya da buna benzer bir şey *olmadığı* ortaya çıktı.

"Her buğday mahsulüne bir önceki hasattan elde edilen tohumlarla başlarsınız

-Ve bunun özel bir buğday olduğu ortaya çıktı."

"Nasıl özel?" Maomao buğdaya yakından baktı ama ona alışılmadık gelmedi.

"Kıyafetler burada!" Chue içeri girerken anons etti. Lahan'ın Kardeşi eski püskü pelerinini çıkarıp attı ve oracıkta üstünü değiştirmeye başladı.

"Vay canına! Ne figürün varmış!" Chue araya girdi. "Dik dik bakma! Sen bana bakarken üstümü değiştiremem!" Lahan'ın Ağabeyim onu kovarak uzaklaşmasını söyledi.

"Haklı; ! Bu kaslarla bir asker olabilirsin," dedi Lihaku.

"Bir asker mi? Öyle mi düşünüyorsun?" Lahan'ın Kardeşi bu öneriden hoşnutsuz görünmüyordu; uzun süre çiftçi muamelesi gördükten sonra bu onun için çok ferahlatıcı olmalıydı.

"Özür dilerim, konuya geri dönebilir miyiz?" Maomao söyledi. Mızızmlandığı için üzgündü ama bunun için zamanları yoktu.

"İyi," diye mırıldandı Lahan' Kardeşi, ama sesi pek mutlu gelmiyordu. "Onların buğdayını diğerleriyle karşılaştırdığımda köyün mahsulünün daha alçakta, yere daha yakın olduğunu gördüm. Muhtemelen, tarlalarında aynı tohumları tekrar tekrar kullandıkları için buğday gittikçe daha alçakta büyümeye başladı ve giderek daha fazla oldu. Hasat zamanı orada olmasaydım, bunu asla anlayamazdım."

"Alçak olmak neyi değiştirir ki?" Maomao sordu. Bu sırada Chue, konuşmanın başını kaçırdığı için Lihaku'ya yetişmeye çalışıyordu.

"Daha uzun boylu mahsuller -sadece buğday değil; bu pirinç için de geçerli- rüzgarın etkisinde kalmaya daha yatkındır ve bu da onları devirebilir

ve saplarını kırar. Sonra bitki çürür ve hepsi bu kadar. Yere daha yakın olan saplar daha sağlamdır ve daha iyi

kulaklar."

"Huh!" dedi Maomao. Yani bu aile tamamen tesadüf eseri, daha az yetişen buğdayı bulmuş ve yıllarca kullanmaya devam etmişti.

"Bir şey daha var, ama bu sadece benim tahminim," dedi Lahan'ın Kardeşi. Yeni giysiler içinde biraz daha saygın görünüyordu ve dağınık saçlarını sabitlemek için bir saç bağı takmıştı. "Sanırım tahıllar diğer buğdaylara kıyasla başağa daha sıkı yapışmış görünüyor." "Ne demek bu?"

"Hasadın büyüklüğü ve kalitesinde büyük bir faktör, kaç tane Buğday başaklarında taneler kalır. Hasattan önce taneler başaklardan dökülürse ne olacağını bir düşünün. Çiftçiler o kadar meşgul ki Hasat sırasında durup hepsini toplayacak halleri yok, değil mi? Eğer tahılların yüzde onu hasattan önce düşerse, bu hasadınızın yüzde onunun gittiği anlamına gelir. Yüzde yirmisi düşerse, yüzde yirmisi ve böyle devam eder."

Maomao bunun hasat üzerinde nasıl önemli ve doğrudan bir etkisi olacağını görebiliyordu.

"Bunları eve getirdim çünkü düşündüm ki eğer daha düşük, daha sağlam buğday çeşitleri yetiştirirsek, daha büyük buğdaylar elde edebiliriz.

Hasat. Ve eğer bu hasattan elde ettiğimiz tohumları paylaşırsak, o zaman sadece bir tarla olması gerekmez - her tarla daha büyük bir ürün verebilir. Tabii ki toprağın ve koşulların uygun olup olmadığını öğrenmemiz gerekecek.

önce onun için doğru."

Maomao, "Demek bu yüzden bunu buraya getirdin," dedi. Sonra o, Chue ve Lihaku hep bir ağızdan "Vay canına!" dediler. Çok etkilenmişlerdi.

Burada gerçek bir çiftçi var. Hem de geleceği düşünen bir çiftçi!

Diğer ikisi de şüphesiz aynı şeyi düşünüyordu. Pek çok çiftçi sırlarını saklamaya, kendi kârlarını yüksek tutmak için kanıtlanmış bir ürün yetiştirme yöntemine sahip olduklarında bunu kimseye söylememeye kararlıydı. Ne de olsa yiyecek her yerde bol olursa, daha da ucuzlayacaktı.

Sanırım bu adamdan pek iş adamı olmazdı. Bir numaraya yeterince dikkat etmemiş. Ayrıca, kolayca kandırılabilirdi. Başkentteki bir dolandırıcı onu bir dakika içinde dolandırabilirdi.

Şimdi düşününce, bunun aynı zamanda Lahan'ın Kardeşi'nden gelen ve onları ilk kez uyaran bir mektup olduğunu hatırladı. sürünün gelişi. Belki de I-sei Vilayeti'ne geldiklerinden beri içlerinde en zor işi ve en çok iyiliği yapanın Lahan'ın Kardeşi olduğunu düşünmeye başlamıştı.

Tüm çabalarını takdir ettiğimizi ona gösterdiğimizden emin olmalıyız. Etrafta fazla yiyecek yoktu, ama belki bugün, diye düşündü Maomao, biraz daha fazla bulmayı başarabilir ve bunu bir ziyafet haline getirebilirler.

Hepsinden önemlisi, sonunda iyi haberler alabildiği için mutluydu.

Bölüm 6: Başkentten

Batı başkentinde büyük bir böcek salgınının patlak verdiği haberi on gün dört saat önce gelmişti. Panik içindeki habercinin raporunu dinlerken, Lahan bir şey düşünmüştü

Yanlış hesaplama: Sürü beklediğinden en az iki hafta önce gelmişti.

Şimdi, normal iş yüküne ek olarak

I-sei Eyaleti için de destek sağladı. Sonuç olarak, çalışmalarının yaklaşık yüzde kırk beş oranında arttığını söyleyecektir.

"Bu batılıların kendilerine çeki düzen vermeleri gerekiyor" dedi.

Bitmek bilmeyen iş akışına içerleyen 1 numaralı meslektaş. Bu adam kendi yaş grubuna göre ortalamadan sadece altı santimetre daha uzundu, ancak "çok kaba" gerekçesiyle art arda üç mahkeme hanımı tarafından reddedilmişti. Adam o gülümsemesini yakınlarla doğru uzatırken, Lahan zihinsel abaküsünü çalıştırdı. Onları karşılaştırdı karşı önlemleri, tahmin edilen sayıları, gerçekte gördükleriyle karşılaştırdı; yanlış hesaplamanın ne kadar ciddi olduğunu anlaması ve telafi etmek için daha fazla malzeme sipariş etmesi gerekiyordu. O üstlerinin ona bunun imkansız olduğunu söyleme ihtimalinin yüzde altmış olduğunu düşündü.

Lahan'ın önünde, batı başkentine acil yardım göndermesini emreden bir mektup vardı. Onlar için söylemesi -ya da duruma göre yazması- kolay. O malzemeler durup dururken gelmedi. Ama ona biraz destek bulması söylenmişti ve o da bulacaktı.

"Bazı böcekler ortaya çıkıyor ve yardım için yalvararak bize mi geliyorlar? Acınası bir durum var, bir de acınası bir durum var."

Lahan, tahıl depolarındaki stokları 1 numaralı meslektaşının devam eden homurdanmalarına kulaklarını tıkadı. Ay Prensi'nin Geçen yıl yıllık haracı artırarak stokları güçlendirdi ve kendi mağazalarını gönderilecek erzak aramaya başlamak için mantıklı bir yer haline getirdi.

"Lahan Bey, şu adamı yumruklayabilir miyim?" diye sordu 2 numaralı meslektaş.

Belki de 1 numaralı meslektaş 2 numaranın l-sei Eyaletinden geldiğinin farkında değildi. Siyah saçları ve gözleri vardı, tıpkı Kaou'nun diğler tam kanlı erkekleri gibi, ama burnu diğlerlerinden altı milimetre daha yüksekti. ortalama, yüzündeki çizgiler üç milimetre daha derin.

"Gelmemeni tercih ederim. Sen burada olmazsan işim yüzde yirmi daha artar."

Lahan insanlar hakkında kötü konuşacak bir tip değildi - en azından saygıdeğler babası dışındaki insanlar hakkında. Söylendiğ gibi duvarların kulakları vardı ama bu, 1 Numaralı Meslektaşının batı başkentini kötülemeye devam etmesini engellemedi.

Lahan kağıtlarını düzelitti, sonra 1 numaraya vurdu.

ve gülümsedi. "Eğler böyle , bütün

Böcek sürüsüyle ilgili evrak işlerini elinden alacağım. Karşılığında bunları benim için hallet."

"Ne diyeyim?"

1 numaralı iş arkadaşı Lahan'a inanamayarak baktı. Lahan'ın ona verdiğ iş, 1 numaralı meslektaşın yakınlık kurmak istediğ yüksek rütbeli bir bürokratla ilgiliydi. Özellikle de bu meslektaşının gözüne kestirdiğ bir sonraki kadının babasıydı. Son ziyafette üst üste yaşadığ üç romantik ilişki hakkında acımasızca dalga geçildikten sonra başarısızlıklar, umutsuzluğ a kapılıyordu.

"Evet, tamam, iyi. Ama bana bir borcun var," dedi 1 numaralı meslektaş. Lahan sükunetini korudu; sadece gülümsemeye devam etti.

Ona borçluyum,

Gerçekten de. bakılırsa, geçmişte 1 numaralı meslektaşının baştan savma evrak işlerini kırk dokuz kez düzeltmişti Aklındaki defterde şimdi kırk sekiz yazıyordu.

Lahan nedeninden emin olmasa da, 1 numaralı meslektaş çok memnun görünüyordu. Söz konusu memur, personel atamaları konusunda kötü bir şöhrete sahipti. Lahan daha önce yardımcılarında birinin Adam onu kovmadan önce üç aydan fazla dayanamazdı ve 1 Numara'nın o kadar bile dayanacak gücü olmadığından emindi. Altı gün içinde istifa etmeseydi Lahan şaşırırdı. Neden altı? Çünkü her altıncı gün 1 numaralı meslektaşının izin günüydü.

Lahan'ın kendisi de o görevli tarafından dışarı çıkarılmıştı ama adamın yüzünde, o anki durumunu gösteren herhangi bir değler kayması olmamıştı.

gerçekten kızgındı. Bağırıp çağırmişti, evet, ama sesi sabitti, kontrolsüz duygulara işaret eden titremeler yoktu.

Her şeyden öte, Lahan yaptığı işte hiçbir kusur olmadığından son derece emindi. Adamın üzülmesinde bir sakınca yoktu ama Lahan kendi sorunlarının sebebinin memurun kendisi olduğunu biliyordu, bu yüzden üç ay boyunca bu konuda pek endişelenmemişti. Şimdi adam, ona oyunlara bilet başına iki gümüşten bilet verebilecek yararlı bir bağlantıydı.

"Bundan emin misin? Gitmesine izin vermek mi? Etraftaki en iyi adam olmayabilir ama senden sonra en hızlı çalışmamız o, Lahan," dedi 3 Numaralı Meslektaş. Doğrudan Lahan'ın altında çalışıyordu, Gözlüklü patronundan iki yaş büyük olmasına rağmen. Saygılı görünmeye çalışıyordu ama Lahan 3 numaranın 1 numaralı meslektaşını hiç sevmediğini çok iyi biliyordu.

"Hızlı olabilir, ama doğru olması başka bir mesele. Onun dikkatsiz hesaplamalarını düzeltmek zorunda olan biri olarak konuşuyorum. O olmadan. Ayrıca, işi kendi kişisel motivasyonundan doğrudan etkilenen birine bebek bakıcılığı yapmaktan yoruldum. Bundan sonra batı sermayesiyle daha fazla işimiz olacak. Eğer umursamadığına karar verirse ve verimliliği %30 azalırsa yüzde, diğer herkesin moralini de aşağı çekecektir."

Lahan, 2 numaralı meslektaşının önüne başka kâğıtlar koydu. "Ben Üzgünüm ama yapmam gereken bir iş var. Batı başkentine gönderilecek malzemelerin hesaplanmasıyla ilgilenebilir misiniz? Ve o gemide sadece yiyecek olmayacak, bu yüzden bunu da biraz düşünün. Sanırım bu belgeler her şeyi kapsıyor."

"Elbette." 2 Numara hemen hesaplamaya başladı. Meslektaş 1 Numara'dan yüzde on iki daha yavaştı ama titizdi ve çok az hata yapıyordu. Dahası, sevgili vatanına yardım ettiğini bilmek verimliliğini yüzde otuz artıracaktı, Lahan'ın şüphesine göre, fazla mesai yapmaya daha istekli hale getirmekten bahsetmiyorum bile.

"Pekâlâ." Lahan böcek sürüsüyle ilgili sorunun bitmediğini biliyordu. Acil durum için ikinci ve üçüncü bir talep bekliyordu. Erzak. Kraliyet başkentinin itibarını mali durumuyla dengelemeleri gerekecekti; bölgede meydana gelen yıkımdan bahsetmeye bile gerek yoktu.

Batı başkenti. "Bir böcek salgını! Bu bir bela. Hepimiz için bela..."

Astlarından biri, özür dileyerek de olsa, "Sesiniz pek sorunlu *gelmiyor*," dedi.

"Oh, öyleyim. Sadece başıma ne kadar bela açarsa o kadar ilginç bir şey bulmak gibi talihsiz bir alışkanlığım var."

"Siz sapkın birisiniz, efendim."

"Belki . Belki de öyledir." Lahan güldü ama bunu ilgi çekici bulacak bir inanca sahip olduğu için memnundu. Bir anda felç olmak Bir şeyler yapılması gereken kritik an güzel değildi. Dağınık bir sayılar yığınıyla karşılaşıldığında umutsuzluğa kapılmak değil, kaostan bir düzen inşa etmenin anlamını bulmak o kadar kötü bir şey miydi?

Lahan, batı başkentinin geçmişiyle ilgili belgelerden oluşan koleksiyonunu eline aldı. "Sanırım artık işe koyulma vaktim geldi."

Akşam olduğunda, 2 numaralı meslektaşımız gerçekten de kendi isteğiyle fazla mesai yapıyordu. Ancak Lahan evine gitti. Yanında onuru olmadan

Baba Lakan buralardayken, La hanesinin güvenliğini sağlamak onun göreviydi. Bunun için de bol bol dinlenmesi gerekiyordu. Gecede yedi saatten az uyumak tepki hızını yüzde on oranında düşürüyordu.

Ancak eve dönmek, endişelerinden arındığı anlamına gelmiyordu.

"Lahan Usta!"

Evin kapısında, onur duyduğu küçük kız kardeşinin iş arkadaşlarından iki genç kadın duruyordu.

Lahan burnundan kaymasına fırsat vermeden gözlüklerini düzeltti ve genç ve güzel hanımları gülümseyerek selamladı. "Yao. En'en. Sorun nedir?"

Yao, 16 yaşında. Üstten bakıldığında, numaraları şöyleydi. Bir centilmen asla söylemez.

Diğer kız En'en'di, yirmi yaşındaydı. Lahan'inkile aynı. küçük kız kardeşi Maomao'yu onurlandırdı. Yüzünde bir uyarı yazılıydı: Yao ile komik bir şey yapmaya kalkışır, onu bitirecekti.

"Sorun her neyse, gerçekten! Batı başkentinde olup bitenler hakkında bir şey biliyorsanız bizi bilgilendirmenizi istemiştim ama

hiç haber göndermediniz!" Yao dedi ki.

"Evet, sana söylemiştim, değil mi?" Bir şey biliyorsa söylerdi, ama henüz yeni bir rapor gelmediği için bilmiyordu.

söyleyebileceği bir şey olduğunu hissetti. Kuşkusuz, birkaç saray mensubu bayana her ayrıntıyı vermek gibi bir zorunluluğu yoktu.

ayrı bir departman. Bir numaralı uygunsuzluk

Saraydaki bürokratlar bir başkasının alanına burnunu sokuyordu; ancak iki numaralı uygunsuzluk bir kadın yüzünden bilgi sızdırmaktı. Kamu ve özel işlerin birbirine karışması hiçbir zaman

güzel, kimin için yaptığının önemi yok.

Yine de Lahan'ın evinin önünde durmuş iki genç kadın tarafından azarlandığı gerçeği değişmedi. Koşullar ne olursa olsun bu iyi

görünmeyecekti. Lahan en azından kadınlara karşı saf ve terbiyeli olduğu izlenimini veriyordu. Hiçbir skandal

Bu konudaki konuşmalar ne onu ne de babasını etkiledi,

Yaşlı adamın birkaç yıl önce bir fahişeyi satın almış olmasına rağmen.

Aslında Lahan kendisi için o kadar da ; Yao ya da En'en hakkında uygunsuz dedikodular çıkmasından korkuyordu.

"Kusuruma bakmayın ama belki içeride konuşabiliriz?" dedi. "Genç hanım," dedi En'en Yao'ya ısrarla.

Sonunda Yao, "." dedi.

"Mükemmel."

Lahan onları konağın içinden geçirerek ek binaya doğru götürdü. Yolda babasının yanına aldığı üç çocuğu gördü. Biri çalışmayı bırakıp ona selam verdi, diğerleri de onu takip etti.

"Mükemmel zamanlama. Si, Wu, Liu. Mutfaktan çay aletlerini ve sıcak suyu alıp ek binaya getirin, olur mu? Sıcak suyu dağıtırken ona kadar sayın. Getirmek için arabayı kullanın, kendinizi yakmanıza izin veremeyiz."

"Evet efendim," dedi Si, adı "Dört" anlamına geliyordu, diğerleri ise sırasıyla "Beş" ve "Altı" anlamına geliyordu. Diğer ikisi boş boş başını salladı.

Lahan'ın onurlu babası isimleri pek iyi hatırlayamazdı, bu yüzden çocukları birbirini takip eden numaralarla çağırırdı. Lahan çoğunlukla gerçek isimlerini kullanırdı, ancak bu üçü numaraların gerçek isimlerine tercih edildiği bir ortamdan gelmişti.

Si'nin selefleri Yi ve Er - "Bir" ve "İki"- asker olmuş, San - "Üç"- ise hesap yapmakta ustalaşmış ve evde yardımcı olarak kalmaya devam etmişti. Lahan, San'a ticaret malları satın aldırıyor ve pazarlara göz kulak oluyordu; çocuğun zamanla sağ kolu olacağını umuyordu. Lahan uzaktayken ve Lahan sürü yüzünden fazladan işlerle meşgulken bile işler San sayesinde yolunda gidiyordu.

Lahan ziyaretçilerine ek binayı gösterdi. En'en herhangi bir konuda yardımcı olup olamayacağını sordu, ancak kibarca reddetti ve onlara oturup birkaç dakika kitap okumalarını söyledi.

Onlara misafir muamelesi yapma konusundaki ısrarı, inisiyatifi onlara bırakmayı reddetmesinden kaynaklanıyordu.

"Lahan Usta, çayı getirdim," dedi Si.

"Teşekkür ederim."

Atıştırmalıklar koymayı bile unutmamıştı. Pişirilmiş ikramlardan üç tane aldı ve çocukların her birine birer tane verdi. Sonra çayı kendisi demledi - evde çok az hizmetçi çalışıyordu.

Yao içkinin tadına baktığında ciddiyetle, "Çok güzel," dedi. En'en ise pek memnun görünmüyordu. Lahan çay yaparken miktar, zaman ve sıcaklık konusunda her zaman titiz davranırdı ama En'en gibi bir profesyonel başka bir şey arıyor gibiydi.

Lahan fincanını yere bırakarak, "Hemen konuya girelim," dedi. "Dürüst olmak gerekirse, batı başkentindeki böcek salgını hakkında sizinle paylaşabileceğim kesin bir bilgim yok."

"Gerçekten mi?" Yao sordu.

"Bu doğru. Talep ettikleri erzak miktarından yıkımın boyutunu tahmin etmek yeterince kolay. Bu kısa vadeli bir durum gibi görünmüyor; yaygın bir kıtlık yaşanmaması için tekrar tekrar destek almaları gerekecek."

Eğer hiçbir şey yapmazlarsa, on binlerce insan açlıktan ölebilir ve eğer bu sivil kargaşaya yol açarsa, çok daha fazlası öldürülebilir ya da yaralanabilir.

Başkent'in rahat yaşamında yetişmiş genç bir kadın için kıtlığın ne demek olduğunu anlamak kolay olamazdı. Lahan için bile biraz uzak bir kelimeydi. Gırtlığına kadar borca batmıştı ama açlıkla hiç karşılaşmamıştı.

Kıtlık güzel değildi. Açlıktan ölen bir erkek ya da kadın, bir zamanlar ne kadar yakışıklı ya da güzel olursa olsun, kuru bir kabuğa dönüşür, kasları ve yağları eriyip giderdi.

Açlık. Lahan solmuş şeyleri sevmezdi; bir zamanlar en güzel bedende ikamet etmiş olan en gururlu ruh bile açlıktan çıldırmış bir hayalete dönüşebilirdi.

Bazıları, yoksulluk içinde olmalarına rağmen Ama bu tür insanlar muhtemelen sadece deliydi. Lahan dünyanın güzel şeylerle dolup taşmasını, özellikle de kendisinin bu güzelliklerle kuşatılmasını istiyordu. Bu arzusuna ulaşmak için hiçbir çabadan kaçınmadı.

"Pekâlâ, belki bana şunu söyleyebilirsiniz: Maomao güvende mi?" Yao sordu.

"Maomao'dan haber almadım," diye cevap verdi.

Hayır, hiçbir söylemedi. Ama babası (ya da daha doğrusu el yazısı, astı) ona mevcut durumu kısaca anlatan bir mektup yazmıştı ve Maomao'dan hiç bahsetmiyordu. Lahan bunu onun iyi olduğu anlamına yordu.

Her neyse, eğer Maomao ona bir şey yazdıysa, muhtemelen temin etmesini istediği şeylerle ilgili talimatlardan başka bir şey değildir. Rikuson'dan hiç mektup almamış olması onu daha çok endişelendiriyordu. Sürü vurulduktan sonra iletişim kesildiyse bunu anlayabilirdi ama mektuplar bundan aylar önce kesilmişti.

"İşlerin bu kadar karışık olduğu bir ortamda mektup yazacak zamanı olduğundan şüpheliyim. Ve eğer varsa, benim gibi teğet geçen bir işgüzardan daha önemli insanlar olmalı yazacak." Lahan sürünün üzerinden geçen günleri saymaya başladı. "Büyük bir felaketin üzerinden yirmi gün geçti. Ya da sadece yirmi gün diyebiliriz. Hatta Normal şartlar altında, batı başkentiyle burası arasında bir mektubun ulaşması tam iki hafta sürer. Ondan henüz haber alamamış olmamız o kadar da garip değil, değil mi?"

"Sürü haberi on günden daha uzun bir süre önce geldi!"

"Evet ve sizi temin ederim ki sıradan bir saray mensubunun İmparatorluk ailesi ve en önemli yöneticilerle aynı iletişim ağına erişimi yoktur. Ne yani, bu isimsiz kızın mesajıyla birlikte bir posta atı göndereceklerini mi düşünüyorsunuz? Öncelikler,

öncelikler."

Yao bunun üzerine sustu. Lahan belki biraz sert davrandığının farkındaydı ama tavrını değiştirmeye niyeti yoktu. Bu ikisinin kendisini arkadaşlarının nazik ağabeyi olarak görmesinden mutluluk duyacaktı ama bunun kişisel ve kamusal işleri birbirine karıştırmasına neden olmasına izin vermeyecekti.

En azından En'en, Lahan onlara bilgi vermiş olsa bile, bununla yapabilecekleri pek bir şey olmayacağını anlamalıydı. Eğer sadece o olsaydı, ona söyleyebilirdi.

bildiği her şeyi. Ama En'en'in aksine, Yao hala olgunlaşıyordu. Duygusal olarak. Ona aptalca çok fazla ayrıntı verdiği için düşüncesizce bir şey istemiyordu. En iyisi, Yao için en iyisi, ona hiçbir şey anlatmamasıydı.

Yao yumruklarını sıktı. Adamın ne dediğini entelektüel olarak anlıyordu ama kalbi hâlâ ona yetişmeye çalışıyordu.

Lahan bunu sadece ona eziyet etmek için yapmıyordu. Sadece gerçeği ifade ediyordu; bunun talihsiz bir yan etkisi de saldırı gibi görünmesiydi. Yine de En'en'in ona "*hanımına zorbalık etme*" der gibi bakmasına neden oldu. Sağ yanağı üç milimetre kadar yükselmiş ve hafif bir seğirme meydana gelmişti.

Lahan'a genç hanımları böyle yapan şey buydu. başa çıkılması gereken bir belaydı. Bu yüzden zamanını sadece yaşlı kadınlarla geçirirdi - iyi ya da kötü, nasıl davranacaklarını bilecek kadar uzun süredir buralardaydılar.

Bu ölçüye göre, o ve küçük kız kardeşi Maomao'nun çok iyi anlaşıyorlardı ama birbirlerini her gördüklerinde ayak parmakları daha da ağır bir şekilde yaralanıyordu. Son zamanlarda kendini korumak için parmak uçlarında çelik olan özel ayakkabılar sipariş etmişti. Ağır malzemeler kullanan zanaatkarlar için mükemmel görünüyorlardı ya da

Ağır nesneler taşıyan işçiler ve bunların uygulanabilir bir ticari ürün olup olamayacağını düşünmeye başlamıştı bile.

Yao orada oturmaya devam ederse daha fazla zaman kaybedeceklerdi, bu yüzden Lahan onun sevdiğini bildiği bir şey düşündü. "Belki eve biraz hasma götürürsünüz? Sadece biraz Hatıra. Bir arkadaşımdan aldım, ama benim için çok fazla şey var. kendi yemek. Yardıma ihtiyacım var. Bak, hava karardı. Size bir araba çağıracağım." Ses tonunun biraz daha dostane olmasına izin verirken

onları eve gitmeye çağırdı.

Ama Yao dedi ki, "Burada kalalım. Lütfen." dedi.

Lahan ve En'en hep bir ağızdan, "Ne?" diye karşılık verdi. İkisi de tamamen şok olmuş görünüyordu.

"Genç hanım, bununla ne demek istiyorsunuz?" En'en sordu.

"Aynen söylediğim gibi. Burada daha önce de , değil mi?" "Şey, evet, ama o güzel, uzun bir tatil bahanesiydi.

tatil..." Yao'nun mantıklı düşünen hizmetçisinin sağ omzu altı milimetre aşağı indi; endişeliydi.

"Bu evdeki tüm tıp kitaplarını henüz okumadım. Okuyana kadar da eve gitmeyeceğim," dedi Yao.

"Onları ödünç alabilir ve birkaçını yanınızda götürebilirsiniz!" En'en şimdi açıkça dehşete düşmüş bir halde cevap verdi.

Lahan bile gergin hissetmeye başlamıştı. Yao neden aniden gece onun evinde mi kalmak istedi? Kendisine bilgi vermediği için onu geri almaya mı çalışıyordu? Hayır, sesi bunu kötü niyetle yapıyormuş gibi gelmiyordu. Öyle olsaydı sesinde daha fazla bulanıklık olurdu.

"Geçen sefer burada kalmaya izin vermiştim çünkü özel koşullar," dedi Lahan. "Maomao da bahanenin satılmasına yardımcı oldu. Ama bu sefer durum farklı. Her ne kadar birkaç genç bayana nezaket göstermek istesem de, kendimi sadece uygun bir araç olarak görmeyeceğim."

Bir centilmen olmaya çalıştı, evet, ama bunu basitçe yapmayacaktı. kendisinden faydalanılmasına izin verdi. Karşılığında bir şey elde etmeye çalışmıyordu ama ellerine geçen her şeyi açgözlülükle yiyenler kesinlikle güzel değillerdi.

Bir duraklama oldu, sonra Yao, "Benim aptalca taleplerde bulunan bencil bir çocuk olduğumu düşünüyorsun," dedi.

Lahan hiçbir şey söylemedi, evet ya da hayır demedi ama yüzüne yayılan gülümseme onlara her şeyi anlatmalıydı. Bencillik - tatlı çocuktan eser yoktu - biyolojik annesinden bolca almıştı; ve öfke, büyükbabası bunun için yeterliydi.

"Benim hakkımda pek iyi düşünmediğinizi görebiliyorum, Üstat Lahan," dedi Yao. "Kadınların nazlanarak ve talepkâr davranarak erkeklerden istediklerini elde ettiklerini sanıyorsunuz."

"Peki onlar?" diye cevap verdi hiç düşünmeden.

"Hayır, yok. İster inanın ister inanmayın, pazarlık edecek bir şeyim var."

"Bu ne olabilir?" Lahan tam üç kez gözlerini kırıştırdı.

"Amcamı tanıyorsun, değil mi?"

"Evet, bildiğimi söylemeliyim. Bakan Yardımcısı Lu, mi?"

Lahan, evinde kaldıkları son seferde Yao ve En'en'in geçmişlerini araştırmıştı. Yao'nun amcasının Ayin Kurulu'nun önemli bir üyesi olduğunu öğrenmişti. Bakan Yardımcısı Lu'nun hayatının büyük bir kısmını birinden diğerine giderek geçirdiğini biliyordu. ve zeki bir adam olduğunu söyledi.

"Sanırım şu anda batı başkentinde, değil mi?" Lahan sordu.

Ayin Kurulu dini törenlerden ve diplomasiden sorumluydu ve Ay Prensi'nin batı başkentinde dini törenlerin yürütülmesine yardımcı olacak birine ihtiyacı olacaktı. Hiçbir orta düzey görevli bu işi yapamazdı; kurulun yüksek rütbeli bir üyesi olmalıydı.

"Amcamın *neden* batı başkentine gitmek zorunda kaldığını biliyor musun?" Yao sordu.

"Ay Prensi'ne gerekli her türlü yardımı yapmak için Sanırım oradaki gözlemler. I-sei Eyaleti gibi sınırlarımıza bu kadar yakın bir yerde diplomasi konusunda bilgili birinin bulunmasının faydalı olacağından bahsetmiyorum bile."

"Bunların ikisi de doğru. Ama ya size onun da Dr. You ile aynı sebepten gittiğini söylersem?"

"Bu bana hiçbir şey söylemez."

Lahan'ın Dr. You ile hiçbir tanışıklığı yoktu, bu yüzden Bakan Yardımcısı Lu ile nasıl bir bağlantısı olabileceğini bilmiyordu. Doktor hakkında bildiği tek şey, onun da batı başkentine gidenler arasında olduğuydu.

"Amcam bir zamanlar batı başkentinde yaşıyordu. daha genç. Buraya sadece babam öldüğünde aile reisliğini üstlenmek için döndü," dedi Yao.

Lahan yüz ifadesinin değişmemesine dikkat ediyordu. Bir şekilde dikkatini çekmek, fena değildi, hiç fena değildi. Yao ondan

Amcasıyla olan bağlantısının, onun bilmediği önemli bir şeyi bilmesini sağladığını fark eder.

Lahan Lakan'ın evlatlık oğluydu ve dışarıdan bakıldığında belirli bir siyasi hizbin üyesi değildi. Yine de geleceğe baktığında, İmparator'un küçük kardeşinin destekçisi olduğunu görebiliyordu. Eğer Ay Prensi'nin işine yarayacak bir bilgi varsa, Lahan bunu elde etmeyi çok istiyordu. Ancak konuyu biraz daha araştırması gerekecekti.

"Bakan Yardımcısı Lu ile kan bağıınız olduğunu kabul ediyorum, ancak Ne? Bakan yardımcısı gibi önemli bir adamın devletle ilgili hayati meseleleri herhangi birine, hatta yeğenine bile öylece bırakacağını düşünemiyorum."

En'en, "Genç hanım, sanırım bundan vazgeçmemizin zamanı geldi," dedi,

perişan haldeydi. Her ne kadar "genç " hayran olsa da, Lahan'ın haklı olduğunu görebiliyordu.

Ancak Yao onu görmezden geldi. Sadece tek bir kelime söyledi:

"Kömür." "Kömür mü?" Lahan tekrarladı, anlamlandırmaya çalışıyordu.

kelimenin tam olarak ne anlam ifade ettiğini bilmiyordu. "Yerden çıkan kayayı mı kastediyorsun?" Gözleri irileşti.

Yao sırtıttı. En'en çok şaşırmış görünüyordu. Görünüşe göre Yao'nun her şeye kadir nedimesinin bile bilmediği şeyler vardı.

"Evet, bu. Batı başkentinde çıkarabilirler."

"*Yapabilirler*, evet, bunu duymuştum. Ama yapmıyorlar, çünkü şu anda buna... ihtiyaçları yok..." Lahan sözünü yarıda kesti. Kömür, bir kaya olmasına rağmen kolayca yanan kömürleşmiş bir taşı. Bu Bununla birlikte, büyük miktarda kül üretti ve külün topraktan çıkarılması için harcanan zaman zahmet göz önüne alındığında, yakacak odun ve Kömür her zaman daha iyi bir alternatif olarak görülmüştü - sözde.

"Amcam batı başkentinin kömürünü araştırıyordu. Evet, o Yetenekli bir adam, ama en zeki bakan bile bir zayıflık anında hata yapabilir. Örneğin, ölen kardeşinin

Kızı hüngür hüngür ağlıyordu ve sonunda onu teselli edip uyutmuştu. Kızının onu dinlediğini asla bilmeden böyle bir şeyden bahsedebilirdi."

Yao kıkırdadı ve muzaffer bir edayla Lahan'a baktı.

"Başka bir deyişle, uykuluydunuz, hafızanız bulanıktı. Böyle bir bilgi pek inandırıcı olmaz," diye yanıtladı Lahan.

Bu Yao'yu kısa düşürdü.

Bu sırada En'en elini kaldırdı. "Lahan Usta," dedi. Çenesini üç santimetre kadar içeri çekti ve nereye bakacağına karar verememesi tereddütünü ele veriyordu. Yine , "Lu Usta, eski imparatorun ölümünden önce batı başkentine gitti, eski imparatorun ölümünden önce ve İmparatoriçe Regnant olarak adlandırdıkları İmparatoriçe Dowager. Verilen Lu Usta'nın bir şeyleri araştırmak için gitmiş olması mantıklı değil mi?"

Lahan gözlerini her zamankinden yüzde yirmi daha geniş açtı. En'en bir şey bilse bile bu konuda sessiz kalacağını düşünmüştü. Ama öyle görünüyordu ki Yao'nun Lahan'ın tavrından korktuğunu görmek onun için katlanabileceğinden çok daha fazlaydı. En'en Yao'dan çok daha yetkin bir müzakereciydi ama sonunda hanımına duyduğu sevginin etkisiyle bir şeyler söylemekten kendini alamamıştı.

"Bakan Yardımcısı Lu'nun bunun olduğunu mu düşünüyorsunuz?"

Lahan sordu.

Bakan yardımcısı kırk yaşındaydı. Saraydaki görevine eski imparatorun emrinde başlamıştı ama onun kadar zeki bir adam, çok az ömrü kalan imparatoriçenin kuklası olan hükümdara hizmet etmeye devam etmekle veliahtla aynı safta yer almak arasında bir seçim yapmak zorunda kaldığında ne yapacağını bilirdi.

Lahan gibi o da prensin sarayda daha özgür hareket etmesine yardımcı olmak için ne yapabileceğini kendine sorardı. Yeni hükümdar, uzun süredir kukla siyaseti yürüten bir imparatoriçeden iktidarı devraldığında neler olacağını görmek için hesap yapmaya gerek yoktu. İktidara doymayan bakanlar bazen sarayda bir hiyerarşi olduğunu unutmuş gibi davranıyorlardı.

Prens -şu anda İmparator olarak tahtta oturan adam- tehlikelerin farkındaydı ve şu önlemleri almıştı onları etkisiz hale getirmek. Lahan'ın bunu bir söylenti olarak değil de güvenle söyleyebilmesinin nedeni, saygıdeğer babası Lakan'ın o sırada müstakbel hükümdara yardım etmiş olmasıydı.

Lakan, iktidarı ele geçirmek için kendi babasını ve üvey kardeşini kovmaktan çekinmemişti. Aynı zamanda. birkaç düşmanca yöneticinin cezalandırıcı ilanlar aldığını

uzak diyarlar. Lakan'a göre, İmparator bile şüphesiz bir oyun taşı, bir Kral gibi görünüyordu.

Lahan tüm bunlarda kendi rolünü oynamıştı. Ancak o sırada, kendisine verilen bulmacayı çözmeye, şifreyi kırmaya o kadar dalmıştı ki, tüm bunların ne anlama geldiğini düşünmek için durmamıştı. Şimdi geriye dönüp baktığında, keşke bir günlük falan tutmuş olsaydı diyordu; o zaman geriye dönüp bir karşılaştırma yapabilirdi.

"Hrm." Kararsızdı. İlk defa ne yapacağından emin değildi.

Bilgiden yüzde yüz emin olmak istemiyordu. Eğer faydalı olma ihtimali az da olsa varsa, o zaman onu elde etmeye çalışmalıydı. Olasılık yüzde on birin altında olsa bile.

Bilginin doğruluğu ne olursa olsun, şimdi kendisine "kömür" ipucu verildiğine göre, araştırması gerekecekti. Ancak bu bilgi araştırmayı gerektirdiği ölçüde, Yao ve En'en'i şimdi evinden atmak, onlara daha sonra bir şeyler borçlu olmak anlamına gelecekti.

Şu anda Yao'nun tek istediği burada kalmaktı. Batı başkentiyle ilgili tüm detayları ona sormuyordu bile.

Bir yanı, kalmasına izin vermenin gerçekten o kadar kötü olacağını düşünüyordu. Ama aynı zamanda, adını koyamadığı bir endişeyi de içinde barındırıyordu için. Bu sadece bir , henüz sayılarla ölçülemeyecek kadar zayıf bir şeydi.

Ve Lahan bunu görmezden gelmeye karar verdi.

"Pekâlâ. Eğer bu ek bina size uygunsa, burada kalabilirsiniz. Ancak, Teklif ettiğim tek şey bu. Size mesleki görevlerimi ihlal edebilecek herhangi bir bilgi vermeyeceğim."

"Ciddi misin? Kalabilir miyiz?" Yao sordu, yüzü her zamankinden yüzde otuz daha neşeliydi. En'en ise yüzde elli beş rahatlamış, yüzde kırk huzursuzdu; kalan yüzde beşi ise Lahan'a ters ters bakmaya ayrılmıştı.

Neden ona böyle sert bir bakış atsın ki? Lahan burada kendini çok masum bir kurban gibi hissediyordu.

Daha sonra Lahan, En'en'in bakışlarının gerçek anlamını öğrenecek ve Yao'nun kendi evinde kalmasına izin verdiği için pişmanlık duyacaktı. Ama bunu şimdi bilemezdi. Bu aşamada değil.

Bölüm 7: Gelen Mektuplar

20. Gün:

I-sei Eyaleti'nin her yerinde haydutlar ortaya çıktı. Çiftçi köylerinde konuşlanmış askerler oldukça meşgul görünüyor.

21. Gün:

*Lahan'ın Kardeşi birini yeniliyor.
Görünüşe göre bir şeyler inşa ediyor.*

25. Gün:

*Merkez bölgeden erzak geldi. Beklenenden çok daha erken.
Yiyeceğin yanı sıra biraz da ilaç var ama yine de yeterli değil.*

27. Gün:

Bazı mağazalar açılmaya başladı. Ancak, stoklar hala çok az ve düşük kaliteli ürünler yaygın.

28. gün:

Diş eti kanamasından şikayet eden hastalarda artış görülüyor. Meyve ve sebze eksikliğinden kaynaklanan yetersiz beslenmeden şüphelenin.

32. Gün:

Mutfaktaki aşçılar çekirge yemeklerini denediler ama pek iyi gitmedi. Ara sıra ördek yumurtası yediğimiz için minnettarız; nadir ve değerli bir besin kaynağıdır.

37. Gün:

Lahan'ın Kardeşi Deposunun Önündeki Ördekle Oynuyordu

Oda. Ördek içeri girmek istiyor, o da onu dışarıda tutmaya çalışıyordu. Tuhaf bir şekilde, tür farklılığına rağmen, başarılı bir konuşma yapıyor gibi görünüyorlardı.

"O ördekle oynayarak ne yapıyorsun?"

"Kim oynuyor?! Buraya gel ve Jofu'yu yakalamama yardım et! Lütfen, hadi!"

Maomao ilk kez Basen dışında birinin hayvanın adını kullandığını duymuştu. Lahan'Kardeşi ve Basen çiftçi köyünde pek konuşmazlardı ama belki de ördek onlar için ortak bir sohbet konusu olmuştu.

Her neyse, Maomao usulca ördeği arkasından yakaladı. İnsanlar yetersiz beslenmeden muzdarip olabilirdi ama kuş şişmandı ve parlak tüyleri vardı. Eğer Jofu malikânenin kapısından dışarı adım atmaya cesaret etseydi, çok geçmeden kendini birinin yemek masası. Maomao, ördeklerin yumurtladığını kendine sürekli hatırlatarak hayvanın boynunu sıkmaktan kendini alıkoymak zorunda kaldı.

"Kesinlikle depo odasına girmek istiyor gibi görünüyor. Orada bir şey mi var?" Maomao sordu.

"İşte. Bunu yapıyordum," dedi Lahan'ın Kardeşi. Kapıyı açtı. Maomao odanın bir köşesinde siyah bir Lahan'ın Kardeşi perdeyi geri çekerek bir yığın tepsiyi ortaya çıkardı. İçlerinde su ve suyu emip filizlenen bir tür tohum vardı.

"Fasulye filizi mi?" diye sordu.

"Aynen öyle. Bu arazide bir gölet var. Denemeye değer diye düşündüm. Güzel, akan bir suyu tercih ederdim ama hepimiz biliyoruz ki değerli su burada."

"Bu tohumlar ne? Mung ya da soya fasulyesine benzemiyorlar."

Maş fasulyesi, filiz üretmenin yanı sıra erişte yapımında ve tıbbi amaçlarla kullanılabilir. Soya fasulyesi faydalarını saymaya gerek yok.

"Burr yoncası," diye cevap verdi. "Atlar için yem olarak kullanılır, ama insanların taze tomurcukları tüketebildiğini duydum, bu yüzden düşündüm ki yetiştirmeye degeceğini düşündüm. Tohumları tahıllarımla birlikte geri getirdim." "Oh, bu o muydu?" Maomao sordu. Hatırladı

Artık Lahan'ın Kardeşi'nin vücuduna birkaç çanta bağlanmıştı. Buğday o kadar dikkat çekiciydi ki diğerlerini unutmuştu ama şimdi Lahan'ın Kardeşi'nin ekmeyi denemek istemediğı bir tohumla neredeyse hiç karşılaşmadığını görüyordu.

"Evet, bu doğru. Ve Jofu o kadar anlayışlı ki, ben onları dikmeden önce bile yemeye çalışıyordu. Hey! Sen! Evet, sen! Basen ve Baryou yemeklerini seninle paylaşmıyor mu? Yetmedi mi? Biraz daha ister misin? Sadece dene, seni küçük..."

Lahan'ın Kardeşi ördeğin kafasına bir şaplak attı. Boyalı bir parşömende iki sevgili olabilirlerdi - ördeğin koruyucusu Basen ne yaptıklarını biliyor muydu?

"Şaşırdım. Üstat Baryou'yu şahsen tanıyan çok fazla insan yok." Maomao bile karşılaştıklarında onu bir sokak kedisinden daha cana yakın bulmamıştı.

"Ah, evet. Bir keresinde batı başkentine döndükten sonra çağrıldığında, perdenin arkasından bana takdir dolu sözlerle dolu bir mektup vermişti. Sanırım bu, buraya geldiğimden beri birinin benim için yaptığı en nazik şeydi."

"Sana karşı nazik olmaya çalıştığımı düşünmek hoşuma gidiyor, Lahan'ın Kardeşi."

Son zamanlarda çok meşguldü ve özellikle *güzel* bir şey yapmaya fırsat bulamamıştı.

"Bu bir . Ama her halükarda, evet, Bayan Chue'ye yazılı bir cevap verdim ve ondan sonra bir mektup daha aldım ve o zamandan beri epey yazıştık."

"Haberci bir serçe mi?" Maomao, Chue'nin tıpkı adaşı gibi elinde mektuplarla bir ileri bir geri uçtuğunu görebiliyordu.

"Şey, bazen Jofu onları alır."

"Mektuplarınızı *ördek* taşıyor." Maomao, derin bir şüpheyile, kucağındaki kuşa baktı. Jofu sanki yakında onu uyutacağını umuyormuş gibi ona yavru köpek bakışları atıyordu. Lahan'ın Kardeşi depoyu tekrar kapatıp kilitledikten sonra onu bırakabileceğine karar verdi. Ördeği yere bıraktı ve paytak paytak yürüdü.

Maomao, "En iyi işinizi kimse bakmıyorken yaptığınızı düşünmeden edemiyorum, Lahan'ın Kardeşi," dedi.

"Bu oldukça ters bir iltifat."

"Bu bir iltifat. Ama dinle, daha önemli şeyler var: Kaç tane

Bu fasulye filizlerinden daha fazla yetiştirebilir misiniz?" Cevap çok olsaydı, yetersiz beslenme durumuna biraz yardımcı olurdu.

"Depodaki tohumlar şu anda tüm stoğumu temsil ediyor. Ama nadir de değiller. En yakın yere gidip Köylerde çapak yoncası olan var mı diye soruyorum. Yağmur mevsiminin bu bitki için en uygun zaman olduğunu duydum, bu yüzden insanların elinde şimdi bekleyin."

"kadar çok bulmaya çalışabilir misin? Yemek dağıtımındaki herkesin çorbasında fasulye filizi olmasını istiyorum."

Elbette, dağıtılan yemeğin içinde ne olduğu Maomao'nun kararı değildi. Konuyu Jinshi'ye götürmek niyetindeydi.

"Tohumlar denklemin sadece yarısı. Su konusunda ne yapacağız?" Lahan'ın Kardeşi sordu. "Tabii ki göleti kurutmaya yetecek kadar tohum elde ettiğimizi varsayarsak."

"Sanırım bunu daha sonra düşünebiliriz. Her neyse, biraz soya fasulyesi ya da maş fasulyesine hayır demezdim."

"İyi bir noktaya değindin. Şansımız yaver gitse bile, bence bu sadece soruna bir yama olacaktır."

Lahan'ın Kardeşi fasulye filizlerinin yanı sıra farklı işlerle de uğraşıyor gibi görünüyordu. Ek binanın bahçesinin bir köşesini tarlaya dönüştürme sürecindeydi.

Maomao izin aldığını hayal etmekten hoşlanıyordu. Bu arada Chue bir keçi kulübesi inşa ediyordu. Maomao, batı başkentine döndüğünde Gyokuen'in çok şaşırmayacağını umuyordu.

"Bu arada, Lahan'ın küçük kız kardeşi..."

"dilerim, bana ne dediniz?" Maomao onun yüzüne tükürmeye hazırmış gibi görünüyordu.

"Oh, beni bağışlayın. Birinin tuvalete gittiğini gördüğüme eminim. tıbbi ofis. Onları kontrol etmeniz gerekmiyor mu? O yaşlı doktora tek başına güveniyor musun?"

". Endişeliyim, bu yüzden gideceğim." Lahan'ın Kardeşi'ne küçük bir el salladı ve sağlık ofisine doğru yola koyuldu.

"Vay be! Seni burada görmek ne güzel," dedi Tianyu geldiğinde. Ofiste Tianyu'dan başka kim bekleyebilirdi ki?

"Elimizde ilaç kalmadı," dedi.

"Oh, , değil ?" "Uh-huh."

Ona beklenti dolu bir bakış attı. Ondan ne istiyordu? Gevşek, rahat adam çöl güneşinden bronzlaşmıştı. Dr. You belli ki onu çalıştırıyordu.

"Tam olarak neyiniz ?" Maomao ecza dolabına sordu.

"Stiptikler, antiseptikler ve merhemler. Ayrıca soğuk algınlığı ilaçları, ateş düşürücüler, ishal tedavileri ve baş ağrısına yardımcı olacak her türlü ilaç."

"bir şey *var* mı?" Maomao kaşlarını çatı. Sanki daha dün ikmal yapmışlardı.

"Pek sayılmaz. Özellikle koşularla pek vaka yaşadık. Belki de kasabada yarım yamalak bir restoran vardır. Ve baş ağrısı tedaviler... Diyelim ki üstümüzün bugünlerde onlara ihtiyacı var." Sadece iki "amirleri" vardı, Dr. You ve başka bir doktor. Maomao nedense söz konusu adamın ikincisi olduğundan şüpheleniyordu.

"Mide ilacı daha iyi olabilir. Elimizde hiç mide ilacı yok. Bu," dedi Maomao. Bunu bir şaka olarak söylemişti ama koşullar giderek daha az komik olmaya başlamıştı. "Bu son ilacımız."

"Peki, biraz daha yap! Lütfen?"

"Malzememiz yok!" Maomao ve arkadaşları yapabildikleri kadar çok ilaç yapıyorlardı; Lihaku ve Chue bile hizmete zorlanıyordu.

"Yedekleri kullanın o zaman."

"Evet. Neredeyse kalmadı."

"Ciddi misin? Bu kaliteyi etkilemez mi?" "Her şeye sahip olamayız, değil mi?"

Elbette Maomao sadece en iyi ilacı tedarik etmeyi tercih ederdi, ancak sahip olmadıkları şeye sahip değillerdi.

"Şifalı bitkiler orta bölgede olduğu kadar iyi değil," dedi.

Bunun bir nedeni de iklimdi. Batı başkentinin etrafındaki bölgenin kendine has endemik bitki yaşamı vardı ve bunlardan bazıları şifalı bitkilerdi.

başvurularda bulunmuş, ancak tüm hayatını merkezi bölge, onları nasıl kullanacağını bilmiyordu. Bu bölge, diğer ülkelerle ticaret ve iletişimin bağlantı noktasıydı ve

Sözde batı başkentinde elde edilemeyecek hiçbir şey yoktu.

Keşke gönderdikleri erzak sevkiyatlarında ilaçlara öncelik verseler.

Belki de önce yiyeceğin gelmesi gerektiğini ve ilacın bekleyebileceğini düşündüler. Ya da belki de malzemeler tıbbi ofisteki Maomao'ya ulaşmıyordu.

"Huh," diye homurdandı Tianyu. "Bu hızla kraliyet başkentine geri dönebilecek miyiz merak ediyorum."

"Kim bilir."

"Sence Luomen iyi olacak mı?" dedi Maomao'ya fark ettirmeden ortaya çıkan şarlatan doktor.

Tamam. Babalık.

Luomen şarlatanın yerine arka sarayda görev yapıyordu, bu yüzden onun iyi olacağını düşünüyordu -umuyordu-. Olsa olsa, şarlatanın kendisi için daha fazla endişelenmesi gerektiğini düşünüyordu.

Batı başkentine yapılacak seferin daha uzun süreceğini biliyorlardı ama Tianyu'nun da dediği gibi, şu anda gerçekten de görünürde bir son yoktu. Maomao, belki de Jinshi'nin en azından İmparatorluk koltuğuna geri dönmesi gerektiğini düşündü ama Jinshi ayrılma belirtisi göstermedi.

Onu tanıdığım için bu fikri kendisi de reddetmiş olabilir.

O anda batı başkentinde işler açıkçası kötüydü. Evet, başlarına gelecekleri biliyorlardı ve bu da durumu biraz olsun iyileştiriyordu ama doğal bir felaketle karşı karşıyaydılar.

Böcek salgınlarının daha önce de ülkeleri yok ettiği biliniyor. Belki geçmişte burada daha küçük sürüler olmuştu, ama bu kadar büyük bir tanesi? Böyle bir şey yaşanmayalı on yıllar olmuş olmalı. Belki elli yıl.

Jinshi merkez bölgeden destek talep etmişti ve onun varlığı en azından bu desteği almanın daha kolay olmasını sağladı.

başka türlü de olabilirdi. Hatta o orada olduğu sürece başka türlü göndereceklerinden biraz daha fazlasını bile gönderebilirler.

Maomao'nun durduğu yerden bakıldığında, Jinshi ve İmparator pek de anlaşmazlığa düşmüş gibi görünmüyordu.

Buraya gönderilmesine neden olan olayla ilgili hala bazı sorularım olsa bile.

Muhtemelen gidecek başka kimse yoktu.

Tianyu, "Sanırım *onurlu* İmparatorluk küçük kardeşi hâlâ *onurlu* odasında *onurlu* işini yapıyor," dedi alaycı bir ifadeyle.

"Yapabileceği başka bir şey yok!" diye atıldı şarlatan doktor. "Ay Prensi malikaneden ayrılamaz, bu çok tehlikeli!"

Tianyu, "Evet, anlıyorum ama bu iyi bir görüntü değil," dedi. "Ne demek istiyorsun?"

"Askerler oraya buraya gönderiliyor, o ise sadece emirleri veriyor, güzel ve güvenli odasında yemeğini yiyor, diyorlar."

"Kim demiş?"

"Alt rütbeli askerlerden biri patatesli congee yerken kulak misafiri oldum."

"Aman Tanrım!" Vakvak ellerini ağzına götürdü ve sıkıntıyla kaşlarını çattı.

"O zaman yine..." Tianyu burada karşı argümana döndü. "Başka bir asker ona, 'Peki o patatesleri sana kim aldı sanıyorsun?' diye sordu."

"Huh!"

Kısacası, Jinshi'nin niyetlerinden şüphe eden askerler vardı ama içinde bulunduğu durumu anlayanlar da vardı. Yine de, eğer Hepsi olmasa bile Jinshi hakkında şüpheleri olan askerler vardı, sıradan insanlar arasında durum nasıl olmalı?

Tianyu cevabı verdi. "Buradaki vali kendini nasıl popüler yapacağını iyi biliyor," dedi. Teknik olarak vali vekili Gyoku-ou'dan bahsediyordu.

"Kendini nasıl popüler yapacak?" diye şarlatan. "Yani yemeklerin dağıtılmasına kendisi mi yardım ediyor?"

"O kadar ileri gitmiyor ama insanlar onu seviyor. Yiyecekleri dağıtanlar yerel askerler, bu yüzden insanlar otomatik olarak yiyecekleri kendilerine getirenin sevgili valileri olduğunu varsayıyor. Ve askerler de en azından başkent sınırları içinde sorun çıkaran insanları durdurmak için dışarı çıktıklarında herhangi bir sır vermiyorlar!"

"İşte bu da bir şeydir!" dedi çay hazırlamaya başlamış olan şarlatan. Gerçi daha fazla çay yaprağı yoktu, bu yüzden kurutulmuş karahindiba yapraklarını demleyin.

"Bir şey, elbette. Her ne kadar biraz gösteri gibi görünse de." Tianyu kasıtlı olarak Gyoku-ou'dan bahsediyor gibiydi.

Yine aktör konuşması, ha? Maomao düşündü. Ucube stratejist de adam hakkında benzer bir şey söylemişti.

"Affedersiniz ama sormamın bir sakıncası yoksa, Üstat Gyoku-ou nasıl görünüyor?" Maomao sordu. O gerçekten sadece Tianyu'nun fikrine ihtiyacı vardı ama şarlatan konuşmanın bir parçası olmaya o kadar hevesli görünüyordu ki onu da dahil etmesi gerektiğini düşündü.

"Usta Gyoku-ou çok etkileyici! Çok erkeksi ve kararlı. Kabul ediyorum, onu sadece kısa bir süre görebildim ama de," dedi şarlatan. Görüşü Maomao'nun beklediği gibiydi. Birçok insanın Gyoku-ou hakkında konuştuğunu duymuştu ve bunu kendi gözleriyle teyit etme şansı olmasa da, en azından yüzeyde bu tür bir izlenim uyandırıyor gibi görünüyordu.

"Güzel soru..." Tianyu karahindiba çayını yudumladı ve Maomao'nun verdiği ilacı bir kutuya doldurdu. "Görünüşe göre 'Yanlış çağda doğmuş biri gibi.' 'Yanlış çağ mı?'"

"Evet. Bilirsin, senin tuhaf stratejistin gibi."

Maomao duyduklarından *hiç* hoşlanmamıştı. "Bu tam olarak ne anlama geliyor?"

"Tek söylediğim, günlük hayatta geçinmek için yaratılmadıkları. Ya da... belki de şöyle demeliyim, sessiz günler için yaratılmamışlardı. Ben adamı şehirde bir anlığına gördüm ve tüm bu yaygara onu canlandırmış görünüyordu."

"Komik, ben de senin için aynı şeyi söyleyebilirdim."

"Belki ben de onlardan biriyim o zaman? Belki de değilimdir." Tianyu gerçekten kararsız görünüyordu.

"Sizi tam olarak farklı kılan nedir?" Maomao sordu.

"Bu... öne çıkma isteği gibi bir şey. Fark edilme isteği. Bunu tam olarak ifade edemiyorum."

"Onaylanma arzusu mu demek istiyorsunuz?"

"Dediğim gibi, emin değilim. Eh, her neyse." Tianyu son çayını da içtikten sonra ilacını alarak oradan ayrıldı. Bu konudan bıkmıştı Gyoku-ou, muhtemelen.

"Onlardan biri, ha?" Maomao mırıldandı. Bu ona pek de iyi bir şeymiş gibi gelmemişti.

Belki de anlamamıştı. Bu konuda endişelenmek yerine, ilaç tedarikini desteklemek için ne yapabileceğine bakmaya karar verdi.

Maomao biraz düşündükten sonra en iyi seçeneğin profesyonel bir çiftçiye başvurmak olduğuna karar verdi. Fasulye filizleriyle ilgilendikten sonra şimdi tarlasındaydı.

"Şifalı bitkiler yetiştirmek mi?" Lahan'ın Kardeşi iş kıyafetlerini giymiş ve bir çapa taşıyordu. Kendi kostümünden bahsetmiyorum bile. Çapayı ustalıkla sallaması, çiftçi olmadığına dair tüm ısrarına ihanet ediyordu.

Bahçe bekçisinin özenle bakımlı bahçesi artık geçmişte kalmış, buğday ve tatlı patateslerle dolu deneysel bir tarım alanına dönüşmüştü. Toprak, Lahan'ın Kardeşi'ne merkez bölgeden eşlik eden diğer çiftçiler ve iyice yenilmiş görünen bahçe bekçisinin kendisi tarafından işleniyordu.

"Doğru, şifalı bitkiler için bir tarla uzun vadede iyi bir fikir olabilir, ama sanırım buralarda zor olacak. Batı Başkentin kendisi o kadar kuru ki tarlalar için pek uygun değil ve otlaklar pratik olamayacak kadar uzakta. Ve *bu* tarla yasak bölge! Burası buğday ve patates için, başka bir şey için değil!"

"Ama sen her zaman tarla sürmeye gidiyorsun, değil mi Lahan'ın Kardeşi?"

"Bu yasal bir iş! Bana mümkün olan her yere patates tohumu ekmem *söylendi!*"

"Sana kim söyledi?" Jinshi ondan özel bir istekte daha mı bulunmuştu?

"Babam," dedi sefilce. "Hiçbir fikri olduğunu sanmıyorum. gerçekte neler olduğunu. Bu acil durumun ortasında ondan bir mektup aldım ve ne yazıyordu? 'Raporunuzu bekliyorum!' Bu arada ben de öleceğimi sandım!"

Lahan'ın Ağabeyi düzgün, ciddi bir çiftçiye, Lahan'ın Babası dengesiz bir çiftçiydi.

"Bu doğru. Hayatta kalmakla iyi yaptın, Lahan'ın Kardeşi. Nasıl *oldu da*

buraya geri dönmek?" Arkadaşlarından ayrılmış gibi görünüyordu. Korumaları vardı ve eyaletin batı ucuna kadar gitmişti; epey bir yolculuk yapmış olmalıydı.

"Urgh... Yolun bir kısmında korumalarım vardı, ancak biri çekirge sürüsünden korkup kaçtıklarında atların peşinden gitti, diğeri de haydutlar... Geçtiğimiz çeşitli yerlerde ihtiyacımız olan şey için elimdeki az miktarda kuru patatesi takas etmeyi başardım ve sonra insanlar patateslerimin geri kalanını çalmaya çalıştı! Batıya doğru köylerden geçerken, durduğum her yerde onlara Patates , onları bir böcek salgını olabileceği konusunda da uyardım ve geri döndüğümde bu köylere nispeten daha az zarar verdi. Birincisi, onlar Hatta bana teşekkür etti ve kalacak bir yer verdi. Ve sonra bir sonraki köyde..."

Bu işe yaramaz. Maomao onun tüm hikayesini dinleseydi, bir kitabı dolduracak kadar kahramanlıkları olurdu.

"Tamam, evet, , seni duyuyorum. Şifalı bitkiler yetiştirmek için iyi görünen bir yer bulursan bana söyle."

"Oh, beni sonuna kadar dinle. , dinleyin! Bah, iyi. Seninle mantık yürütmenin mümkün olmadığını görebiliyorum. Sadece çok fazla şey bekleme."

Lahan'ın Kardeşi mırıldanıp homurdanabilirdi ama gerçekten iyi bir insandı; işini yapardı. Maomao'nun insanların onu yerin dibine sokmaması için dua etmesinin nedeni de buydu.

"Aklıma gelmişken, sana da mektup gelmiş," dedi. "Öyle mi? Kimden?"

"Bayan Chue az önce buradaydı. Belki birbirinizi özlemiştinizdir."

"Doğru."

Mektuplar muhtemelen Luomen'den ya da belki Verdigris Evi'nden geliyordu.

Maomao muayenehaneye geri döndü ve postasını aldı, ardından açmak için odasına gitti. Dekorü yavaş yavaş yenilemişti, ta ki tahmin edilebileceği gibi her yerde şifalı bitkilerin asılı olduğu basit bir odaya dönüşene kadar. O kadar nazik davranan şarlatan doktor İlk etapta onun için yeniden dekore edilmişti, hayal kırıklığına uğramış görünüyordu, ama bu noktada Maomao geri adım atmaya hazır değildi.

Sırasıyla Lahan, Yao ve En'en'den üç mektup almıştı.

Doğru ya. Yola çıkmadan önce söylediklerini geç de olsa hatırladı Yao ona ara sıra yazmasını söylemişti. *Ve ben tek bir kelime bile göndermedim.*

İşler o kadar karıştı ki mektup gönderecek ne zamanı ne de motivasyonu vardı. Gerçekten ciddi bir şey olursa Jinshi'nin onu sağlık ofisinden arayacağını düşünerek bu konuda fazla düşünmemişti bile.

Maomao üç harfe baktı ve nasıl yapacağını düşündü onlara yaklaştı. Bir sonra, Lahan'ın evinden ayrılmaya karar verdi. Daha sonra. Parmağını Yao'nun ve En'en'in mektupları arasında ileri geri salladı, hangisini önce okuyacağından emin değildi ve parmağı Yao'nun kinde karar kıldı.

Uzun yolculuğa en iyi şekilde dayanabilmesi için sağlam bir yağlı kâğıtla desteklenmişti. Normalde Maomao, En'en'in parfüm sıkmasını ya da güzel bir kâğıt kullanmasını, hatta çiçek göndermesini bekleyebilirdi ama bu durumda önceliği faydaya vermiş görünüyorlardı.

Mektubun ulaşacağını varsayamayacağınız kadar uzak.

Yao'nun mektubu her zamanki gibi sivri ve asık suratlıydı, ta ki aniden utangaç ve tatlı bir hale dönüşene kadar. Mektupta Yao'nun hiçbir şey almadığı belirtiliyordu.

Maomao'dan mektuplar geliyordu ve neler olduğunu merak ediyordu. Batıdaki böcek salgınını duyduğunu ve yazmayı kendine görev edindiğini söylüyordu ve Maomao iyi miydi? Vesaire vesaire.

Mektup, zaman zaman duygularla kalınlaşan düzgün karakterlerden oluşan dikkatli sütunlarla yazılmıştı. Ah, Yao. El yazısı bile şeffaftı.

Merak etmeyin! Söz , cevap yazacağım...

Asıl sorun Maomao'nun göndereceği mektubun Yao'ya ulaşmasının ne kadar süreceğiydi ama bu onun elinde değildi.

Sonra En'en'in mektubunu açtı. Yao'nunki gibi o da yağlı kâğıtla güçlendirilmişti.

Mektuba göz gezdirdi. Sonra ters çevirdi, tavana baktı ve iç çekti. Başparmağı ve işaret parmağıyla gözlerinin altına bastırdı.

Sonra mektubu geri çevirdi ve tekrar baktı. Kâğıt

Yao'nun mektubuyla aynı boyuttaydı, ama En'en'in karakterleri pirinç tanelerinden bile büyük değildi ve el yazısı şeklinde sayfadan aşağıya bir vecize gibi akıyordu. Mektubun yüzde doksanı

Yao hakkında. Bu bir mektup değildi; En'en'in metresi hakkındaki gözlemlerinden oluşan bir saha notları derlemesiydi.

Belki de En'en Maomao'ya önemli bir şey söylemeye çalışıyordu ama Maomao mektubu okudukça mesajın sadece "*Hanımım çok tatlı!*" olduğu anlaşılıyordu.

En'en'in kafasını kurcalayan bir şey vardı: Yao'nun hâlâ tam teşekküllü bir doktorla aynı işi yapma fikrinden vazgeçmemiş olması.

Başka bir şey görünüyordu, ama bu sadece bir ima, yoğun metninden algılanabilen bir koku ve daha fazlası değil.

Üzgünüm, tahmin oyunları oynayacak vaktim yok, diye düşündü Maomao ve En'en'in mektubunu bir kenara koydu. , *zamanı geldi.*

Lahan'dan bir mektup alınca şaşırdı. Jinshi ile iletişime geçmesi daha iyi olmaz ? Şüphesiz, Jinshi ile

Maomao'nun mektubu hiç okumadan çöpe atma ihtimali çok yüksekti.

Her halükârda, ona sağ salim ulaşmıştı ve buna yardım edenlerin hatırına mektubu açmaya karar verdi.

Lahan'ın mektubu da diğerleri gibi yağlı kâğıtla desteklenmişti. Yao'nun ve En'en'in mektuplarının aynı şekilde yapılmış olması Maomao'yu şaşırtmamıştı ama Lahan'inki de mi öyleydi? Bu biraz garip geldi. Belki de bu şekilde yapılmış kâğıtlar satıyorlardı, özellikle uzun mesafelere göndermek için.

Her neyse. Mektuba baktı, üzerinde şöyle yazıyordu:

Yao ve En'en henüz evime gelmediler! Sence ne yapmalıyım?

Bu cümleler Lahan'ın ender rastlanan bir belirsizlik içinde olduğunu gösteriyordu. Mektubun geri kalanı kibarca batı başkentindekilerin sağlık durumlarını soruyordu ama Yao ve En'en meselesi açıkça onun asıl endişesiydi.

Kahretsin, bilmiyorum.

Maomao mektupları dikkatlice katladı. İhtiyacı vardı Şimdilik onları koyacak bir yer. Şarlatan doktor

Maomao'nun isteği üzerine ona manju çöreği aldığı zamandan kalma boş bir kutu verdi ve Maomao da bunu kullanmaya karar verdi. Maomao halktan biriydi, boş bir kutuyu bile atamazdı.

Bölüm 8: Gönderilmeyen Mektuplar

Rikuson'un ofisinde devasa bir kâğıt yığını daha birikmişti. Günlerdir bu şekildeydi ama gerekliydi; bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu. Bunun yerine, yavaşça ve istikrarlı bir şekilde, her seferinde bir şey yaparak ilerledi. İşte yeterli sayıda yönetici yoktu ve bu ekstra personelin yapabileceği tüm işler Rikuson'un üzerine kaldı.

Devasa böcek salgınının üzerinden bir aydan fazla zaman geçmişti. Çekirgeler birkaç kez daha saldırmıştı ama ondan sonra ortalık sakinleşmişti. Şey, "şeyler" değil. Sadece Çekirgeler. Karınlarını doyuran iğrenç böcekler şimdi arkalarında yeni bir nesil bırakmaya çalışıyorlardı.

Sorun, insanların yıkım odaklanmış olmalarıydı. Tamamen hasadın uğradığı zararı telafi etmeye çalışmakla meşguldüler, ancak bunu başaramazlarsa Bir sonraki sürüye karşı uygun önlemler alınmazsa, yıkım daha da kötüleşecektir.

Rikuson, tüm hasar raporları ve acil erzak talepleriyle yüzleşirken başının ağrımaya başladığını hissediyordu. Tüm insanları kurtarabilecek güce sahip olmayı diliyordu ama sonuçta o bir orta düzey bir memurdu. Yapabileceği çok şey vardı.

Her bölgedeki hasarı değerlendirmeli ve bölgenin nüfusuyla orantılı destek göndermeliydi. Eğer yanlış hesap yaparsa, bu daha fazla yağmaya ve hatta açlıktan daha fazla ölüme neden olabilirdi.

Rikuson saçını başını yolmak istedi. Ne kadar dağıtacağını düşünürken, kayıtları ve talepleri erzak depolarıyla karşılaştırması da gerekiyordu. Hesap yapamadığından değil, ama bu ona yüklenen ağır ve geniş kapsamlı bir sorumluluktan.

"Sör Lahan burada olsaydı bu iş çok daha kolay olurdu," diye mırıldandı.

Böyle bir iş onun için çocuk oyuncağı olabilirdi. Bir elinde bir abaküs tutabilir ve hesaplamaların çoğunu kafasında yapabilirdi. Sayılara sadece sayı *olarak* bakabilir ve en adil dağılımı belirleyebilirdi.

Lahan'dan bahsetmişken, Rikuson ondan mektup almalı uzun zaman . Sonuncusu sürüden yaklaşık iki ay önce gelmişti.

Rikuson olaydan sonra Lahan'a birkaç kez mektup yazmıştı - diğer adamın bu tür bilgilerden asla kaçınmadığını biliyordu çeşitli. Hemen bir cevap beklerdi. İletişimin sürüden önceki kadar güvenilir olmadığı farkındaydı ama iki ayrı mektup ulaşmamış olabilir miydi? Yoksa birileri Lahan'a ve Ay Prensi'ne gönderdiği mektuplarda ne saklı olduğunu mu keşfetmişti?

Rikuson ayrılmak üzere olan bir memuru durdurdu. "Bana hiç mektup gelmedi, değil mi?" diye sordu.

"Hayır, Efendi Rikuson, korkarım ki hayır," dedi memur kesin bir ifadeyle. Bu adam Rikusonun batı başkentine gönderildiğinden beri sık sık gördüğü biriydi. Birkaç kez diğerlerine mektup getirmişti, bu yüzden Rikuson'a mektup olmadığını söylediye, muhtemelen Ciddiydim.

Bunu tuhaf bulan sadece Rikuson muydu?

Lahan kim olursa olsun, I-sei Eyaleti'ni kasıp kavuran böcek salgınından haberdar olmaması mümkün değildi. Dahası, meraktan nasibini almış bir adamdı - kesinlikle bilmeliydi
Geçen ay bir ara Rikuson'a mektup yazarak neler olup bittiğini öğrenmeye çalışmıştı. Başkentte işler gerçekten bu kadar yoğun muydu?

Bir dakika, Lahan son zamanlarda başka birine yazmış mıydı? Lahan'ın küçük kız kardeşi olarak bahsettiği genç kadın aklına geldi Rikuson'un aklından geçti. Ona kendisinden bir şey duyup duymadığını sormayı düşündü ama sonra vazgeçti. Maomao'yla arasına mesafe koyması en iyisiydi. Onun da kendisinden uzak duracağını biliyordu - durmak zorundaydı. Bu her ikisi için de daha iyi olurdu. Rikuson bu yüzden şaka yollu bir teklifte bulunmuştu.

Evlilik: Şaka gibiydi ama Maomao'nun etrafındaki aşırı korumacı unsurların hemen karşılık vereceğini biliyordu.

Zihinsel olarak konuyu bir kenara bıraktı ve incelemeyi bitirdiği evrakları teslim etmeye karar verdi. Bir yetkiliye işaret vermek için koridora çıktı ama sonra avlu bahçesinin uzak tarafında birkaç askerle birlikte Gyoku-ou'yu gördü.

Birdenbire Rikuson orada olmak istemedi. Masasına geri çekildi ve erzak taleplerinden birini aldı.

Valiye hitaben yazılan mektup, çiftçilerden birinden geldi. Köyler. Hiçbir şey hasat edemediklerini, bu yüzden lütfen biraz yiyecek göndermesini istedi. Dilekçede ayrıca askerlik da değiniliyordu. Bu Rikuson'un yapabileceği bir şey değildi.

Normalde bu meselenin ona ulaşmadan önce halledilmiş olması . Yöneticiler bunu yanlışlıkla evrak yığınınna dahil etmiş olmalı.

Dilekçe, çiftçilerin nasıl toplayabileceklerini bildikleri sevgi ve sadakat ifadelerini içeriyordu. Gyoku-ou'ya geçmişte birkaç kez özel mali kaynaklarından onlara destek olduğu için teşekkür ediyordu. Mektup her yönüyle, tanıdıkları en iyi hükümdara başvuran bazı masum çiftçilerin masum bir yardım çağrısı gibi görünüyordu.

Kulağa, nazik ve cömert bir valinin yoksul ve zor durumdaki halkını kurtarışının hoş bir hikâyesi gibi geliyordu. Nasıl olmalı da Gyoku-ou onlara mı bakıyor? Bu çok doğaldı.

ona asker sağlamaya istekli.

"Zorunlu askerlik," diye mırıldandı Rikuson. Askerleriyle birlikte Gyoku-ou'yu düşündü. Onlarla ne yapmak niyetindeydi? Evet, az önce meydana gelen büyük felaketten sonra halk huzursuzdu, ama onu bastırmak için gerçekten daha fazla asker toplamasına gerek var mıydı? Onlar mı?

Rikuson iç çekti. Gyoku-ou, halkı arasında popüler. Bir eşi benzeri görülmemiş bir felaket. Stratejist ve İmparatorluk'un küçük kardeşi, kraliyet başkentinden geliyor.

Oyuncuların hepsi buradaydı, sahne .

Ama ne için? Rikuson hâlâ emin değildi. Çünkü kalbinin hâlâ bir dilek tutuyor, hâlâ umut besliyordu.

Umarım Gyoku-ou her şeye rağmen iyi bir vali olur.

Bölüm 9: Toplantı

Jinshi kaç kez bir şeyin "kendi güvenliği için" olduğunu duymuştu? Bir aydan fazla bir süredir ev hapsine yakın bir hayat sürüyordu. Gyoku-en'in ek binası dışında hiçbir yere gitmeyecekti. Ara sıra ana binaya davet edilebilirdi. ev veya idari ofis, ancak böyle zamanlarda bir bölük asker eşliğinde. Kesinlikle onu senaryo dışı bir şey yapmaktan alıkoymaya yeter.

Bir binadan diğerine geçerken arabasından gördüğü kısa bakışlardan bile ama başka bir durumda bunun çok daha kötü olacağını biliyordu.

Jinshi batı başkentine kısmen bu böcek salgınının ortaya çıkacağı varsayımıyla gelmişti. Eskileri araştırmıştı. geçmiş salgınlarla ilgili kayıtlar. Bütün ekinlerin yok olduğunu, insanların çaresizce aç kalarak yamyamlığa başvurduklarını anlatıyorlardı. İnsanlar bir böcek salgınının bütün bir ülkeyi yok edebileceğini söylediğinde bu abartı değildi.

Doğal olarak, memnuniyetsizlik ve öfke esas olarak ulusal hiyerarşinin tepesinde duran İmparatorluk ailesine Bu yüzden Jinshi hapsedilmesine boyun eğmeye devam etti.

Şu anda Gyoku-ou yapabileceklerini kontrol ediyordu. Jinshi'nin çevresindeki hiç kimse bu durumdan hoşlanmıyordu; hatta bazıları Gyoku-ou'yu yarım yamalak bir sahne kahramanı olarak görüyordu. Ama Jinshi'nin düşünmesi gereken bir konumu vardı. İmparator'un küçük kardeşi olarak, sözde batı başkentindeki işleri incelemek için buradaydı. Bu nedenle, nihayetinde bir misafirdi. Eğer bu rolüne aykırı bir şey yaparsa, bu daha sonra başına bela olabilirdi.

Ya da en azından o öyle .

Chue, "Bence onların sizi biraz *fazla* sahneye çıkarmasına izin veriyorsunuz, Ay Prensi," dedi ama yüzünden hiçbir şey anlaşılmıyordu.

O

Arabada Suiren'in karşısında bir koruma görevlisi ve ikinci bir nedime oturuyordu, ancak bu ne Suiren ne de Taomei'ydi.

Beklenmedik bir durum karşısında en yetenekli adamlarını seçmişti. Bu durumda, Gaoshun ona koruması olarak eşlik etti - normalde Basen'in rolü bu olurdu, ancak Basen tanışacakları kişiyle pek uyuşmuyordu. Basen, Jinshi'ye batı başkentinde yapılan muamele yüzünden herkesten daha öfkeliydi. Fiziksel olarak güçlü olabilirdi ama şu anda Jinshi'nin duygularını kontrol altında tutabilecek birine ihtiyacı vardı.

"Böyle giderse, insanlar çaresiz bir prensin sadece Üstat Gyoku-ou'ya yardımcı bir rol oynamak için kraliyet başkentinden geldiğini düşünecek." Hünerli bir hareketle Chue'nin parmakları arasında birkaç küçük yeşim taşı parçası belirdi. Eli yoğun bir şekilde çalıştı: daha fazlası ortaya çıktı, sonra birkaçı kayboldu.

"Biliyorum," dedi Jinshi. Tam da bu yüzden idari ofise doğru yola çıkmıştı.

Evet, Jinshi orada misafir olarak bulunuyordu ama batı başkenti için elinden geleni yaptığını düşünmek hoşuna gidiyordu. Onlara Özellikle bu amaç için getirdiği erzaklar derhal dağıtılmıştı. Yakınlara haberciler göndermişti.

hasarın boyutunu tespit etmeye yardımcı olmak için köyleri ziyaret etti ve ardından bu değerlendirmelere dayanarak her bir yerin ne kadar yiyeceğe ihtiyacı olacağını hesapladı. Yanında Baryou gibi yetenekli bir sivil memur getirdiği için memnundu.

Kraliyetten yardımın bu kadar çabuk gelmesinin nedeni Çünkü Jinshi, Lahan'ın Kardeşi'nden haber alır almaz bir posta atı göndermişti. Eğer o noktada, hiçbir şey olsaydı -eğer sürü olmasaydı- İmparatorluk ailesinin bir hatası olarak görmezden gelmek kolay olurdu.

Böcek sürüsü ihtimali İmparator ile en yakın danışmanları ve aslları arasında konuşulan bir konuydu ve batı başkentine saldırma ihtimalinin farkındaydılar. Ancak İmparator'dan destek tek başına Jinshi'ye düşmüştü. Sürünün geleceğine dair hiçbir garantisi yoktu - bu durumda, ikmal gemisi

yanaşma izni verilmedi.

Bu nedenle Jinshi, kendi itibarını zedeleme pahasına, Gyoku-ou'nun olayların kontrolünü ele almasına izin vermeye karar vermişti.

Ne zaman

Gyoku-ou'nun habercisi sürü geldikten kısa bir süre sonra ona ulaşmıştı, Jinshi güvende olduğunu bildirdi ve

Kraliyet başkentinden destek talep etmesi kabul edilebilirdi. Ayrıca Gyoku-ou'ya valinin malzemeleri teslim almasını istediğini de ilettiler.

Böylece Jinshi'nin hazırlayıp tedarik ettiğı erzakı Gyoku-ou dağıttı.

Jinshi ile birlikte başkentten gelen ve gerçeğı bilenler öfkeliydi ama burası batı başkentiydi. Jinshi yiyecek dağıtımını kendisi üstlenmeye çalışsa bile, bunu yapacak yeterli sayıda insanı yoktu. O kadar yemeğı pişirip dağıtacak kadar hizmetçi getirmemişti. İhtiyacı olan insanlara ulaştırmanın en hızlı ve en iyi yolu Gyoku-ou ile çalışmaktır.

Bir doğal afet sırasında insanları en çok korkutan şey belirsizlikti. Sadece bir kase congee ve biraz pirinç alabilmek bile endişeyi hafifletmek için çok şey yapardı.

Bir de piyasa fiyatları meselesi vardı. Jinshi eşyaların ne kadara mal olduğunu bilmediğı için kızgınlıktan nasibini almıştı ama son birkaç yıldır bunun üzerinde çalışıyordu ve daha iyiye gittiğini düşünmek hoşuna gidiyordu. Tüm zenginliğıyle başkentte bile sokaklarda boş pirinç kâseleriyle dilenen aç çocuklar ya da yüzlerini gizleyerek müşteri çağırarak gece gezginleri vardı ya da kendi çocuklarını genelevlere satan ebeveynler. Arabasıyla geçerken yeterince görmediyse bile, o sokaklarda bizzat yürüyerek gereğinden fazlasına tanık olmuştu.

Jinshi hayatı boyunca ince ipek giymiş, her gece içmek için her zaman berrak çorbası ve dolgunuz congee'si olmuştu. şu anda bile, batı başkentindeki diğerk herkesin aksine açlıktan ölme riski taşıımıyordu. Neden? Tüm bunlar ne içindi?

En iyisi aptalca gururunu bir kenara bırakmaktır. Eğer Gyoku-ou ilgi odağı olmak istiyorsa, bırakın olsun. Jinshi için inatla ve bencilce yardım etmeyi reddetmektense, kendisinin bir araç gibi kullanılmasına izin vermek daha iyiydi. Aslında, belki de kullanan Jinshi'ydi.

Bırakın İmparator'un küçük kardeşi işe yaramaz olsun. İnsanların onunla alay etmesi kimin umurunda? Kimsenin manipüle etmek istemeyeceği biri olması çok daha iyiydi.

Basen tüm bunlar hakkında ne düşünürdü? Öfkeden deliye dönerdi belki ama öfkesinden Jinshi'ye vuramadığı için odada çivilenmemiş ne varsa yok ederdi.

Jinshi, kendi adına, Jinshi isminden oldukça hoşlanıyordu. Bu, haremağalarını ve kadınları kandırmak için uydurduğu bir kimlik olsa bile İmparator'un "bahçesi." İnsanların söyleyebileceği bir isim olan Jinshi'yi, kimsenin konuşamayacağı Ka Zuigetsu'ya tercih . Kendisini ulaşılabilir ve kolay konuşulabilir kılmanın anlamsız bir egzersiz olduğunu bilse bile.

Düşünüp taşınırken zaman geçti, ta ki kendini varış noktası olan idari ofiste bulana kadar.

"Kay! !" Chue dışarı baktı ve sırttı.

Jinshi zihniyetini kasıtlı olarak değiştirdi. Yaklaşılabilir biri olabilirdi ama onu aptal yerine koymayacaklardı.

Kendisine yuvarlak masalı bir oda gösterildi. Gyoku-ou ve Lakan çoktan oturmuşlardı. Lakan, görünüşe göre öldürecek zamanı olduğu için Go problemleri üzerinde çalışıyordu. Odanın bir köşesinde bürokratlar bekliyordu.

Bir çeşit kağıtla.

Gaoshun ve Chue birbirlerine baktılar: Bu, Gyoku-ou ile son karşılaşmalarına ya da ondan önceki karşılaşmalarına hiç benzemiyordu. Onlar

özellikle Lakan'ı merak ediyordu. Bu kararsız dâhinin nasıl davranacağını tahmin etmek her zaman mümkün değildi ve bu da onun neden bu masada olduğunu tahmin etmeyi daha da zorlaştırıyordu.

"Sizi buraya çağırdığım için özür dilerim," dedi Gyoku-ou ayağa . Jinshi daha şimdiden Basen'i getirmemenin doğru bir seçim olduğunu biliyordu. Jinshi, Basen'i getirmemenin doğru bir seçim olduğunu biliyordu.

İmparatorluk ailesinin odaya girmesi bir işaret olarak kabul edilebilir. saygısızlık. Bu arada Lakan, Go sorunlarından başını kaldıracak gibi görünmüyordu.

"Sizin için ne yapabilirim?" Jinshi sordu. "Eğer konu Böcek sürüsü, konuyla ilgili bazı materyaller getirdim."

Gaoshun kâğıtları çıkardı. Jinshi ve adamlarının sahip olduğu yiyecek yardımları hakkında bazı ön hesaplamalarla ilgiliydi.

yapıldı. Ayrıca, ekimden hasada hızlı bir şekilde geçebilen dayanıklı ürünler, erzakların yetersiz kalması durumunda kıtlık yardımı sağlamaya yardımcı olabilecek yiyecekler üzerine yapılan araştırmaları da anlattılar. Bu konuda Maomao'nun ve Lahan'ın Kardeşinin bilgisi paha biçilemezdi. Son olarak

Gıda sorunu çözüldükten sonra tedarik edilmesi gereken ilaç ve diğer şeylerle ilgili bazı raporlar vardı.

"Evet, evet. Bu durum karşısında bize çok yardımcı oldunuz. felaket, Ay Prensi. Orta bu kadar hızlı yardım geleceğini hiç düşünmemiştim."

Jinshi'nin vardı. Çünkü Gyoku-ou'ya konudan bahsetmeden birkaç gün önce destek talebinde bulunmuştu. Talebin en azından bu kadar uzun süre Gyoku-ou'da kalacağına güveniyordu.

Kraliyet başkentine ulaştığında komite.

"Daha fazla malzemeye ihtiyacınız var mı?" Jinshi sordu. Raporları kendisi de incelemişti. Mevcut erzak stokunun en fazla iki ya da üç ay dayanması bekleniyordu ama ne kadar destek sağlanabileceğinin de bir sınırı vardı. Asıl çözüm, mümkün olduğunca çabuk mahsul yetiştirmekti.

"sizden daha fazla destek rica etmek istiyorum. Personel olarak."

"Personel mi? Nasıl yani?" Doğru, Gyoku-ou açıkça personel eksikliği vardı, ancak yeni insanları göndermek sorunu çözmeyecekti. Daha fazla çiftçi istiyorsa, dışarıdan birini getirmektense yerel halka öğretmek daha iyi olurdu.

"Askerlere ihtiyacım var," dedi Gyoku-ou.

"Neden? Haydutları bastırmak için yardıma mı ihtiyacınız var?"

Gıda kıtlığı, varlıklılar ile yoksullar arasındaki uçurumu daha da belirgin hale getirme eğilimindeydi. Yoksullar açlıktan ölmeye başlayınca, kısa süre içinde suça yönelirlerdi. Jinshi'nin fazladan yiyecek sağlamak için acele etmesinin tek nedeni bu olasılığı köreltmek, şiddete yönelmeden önce insanların karınlarını doyurmaktı.

Gyoku-ou Jinshi'ye alaycı bir gülümsemeyle karşılık verdi. Bu, babasından asla görülemeyecek bir ifadeydi. Bu bir Bir tüccarın değil, bir askerin, savaş kahramanlığından çok nezaket ve dürüstlikle ilgilenen bir adamın görünüşü.

Gyoku-ou'nun arkasındaki bir bürokrat ona büyük bir kağıt parçası uzattı.

Gyoku-ou, "Şuna bir göz atmanızı istiyorum," dedi ve kâğıdı masanın üzerine koydu. I-sei Eyaleti'nin bir haritasıydı ve üzerinde birkaç mürekkeple daire içine alınmış alanlar. Dairelerin bazıları siyah, bazıları kırmızıydı ve batıya doğru gidildikçe kırmızı daireler artıyordu.

"Hmm," dedi Lakan düşünceli bir şekilde, Go problemlerinden başını kaldırarak. "Haydut saldırıları mı?"

"Kesinlikle."

Bir olayın meydana geldiği her yeri daire içine almışlardı. "Konumlara bakılırsa, kırmızı olanların yabancı kabileler."

"Zekanız söyledikleri kadar keskin efendim." Gyoku-ou Lakan'a baktı, gözle görülür bir şekilde memnun olmuştu. Stratejist normalde bunak bir aptal gibi görünürdü ama iş insan davranışlarını okumaya gelince, onun eşi benzeri yoktu.

Yani kırmızı daireler yabancılar tarafından gerçekleştirildiği düşünülen saldırılardı. Doğru, I-sei Eyaleti tam sınırdaki yer alıyordu ama bu durumda bile kırmızı dairelerin sayısı Jinshi'ye aşırı derecede fazla görünüyordu. "Giderek sıklaşıyorlar mı?" diye sordu.

", " diye doğruladı Gyoku-ou. "Geçen yıl da çok sayıda vardı ama bu yıl özellikle kötüydü. Bazı mütevazı askeri hazırlıklar yapmıştık ama böcek salgını için daha kötü bir zaman olamazdı."

Jinshi, askere alma işlemlerinin arttığına dair söylentiler duymuştu. Valinin kendi ağzından bu sözleri duyunca nutku tutuldu. Gyoku-ou aptal değildi.

Gyoku-ou, "Sanırım sürünün o soysuzları Li'ye sürüklediğini rahatlıkla varsayabiliriz," dedi. Sürü geniş bir alanı kaplamıştı ve bir yer ne kadar az hazırlıklıysa, hasar da o kadar kötü olurdu. Kuşkusuz diğer ülkeler de en az kendi ülkeleri kadar, hatta muhtemelen daha kötü bir şekilde etkilenmiş olmalıydı.

"O halde istediğiniz bu askerler kabileleri bastırmak için mi?" Jinshi sordu.

Birkaç yıl önce de böyle bir gezi olmuştu ama bu sadece yabancıları geri püskürtmek içindi; hatırladığı kadarıyla I-sei eyaletine değil, Shihoku'nun batı ucuna gitmişti. Eyalet.

Ancak Gyoku-ou, "Hayır," dedi ve başka bir harita ortaya koydu. Bu harita Shaoh, Hokuaren ve Anan'ı da içeren daha geniş bir alanı gösteriyordu. "*Burayı* hedef alsak ne dersiniz?"

Doğruca Shaoh'u işaret etti.

Jinshi ona baktı. "Bununla tam olarak ne demek istiyorsun?"

"Şey, bu haritada gördüğünüz gibi. Sei Eyaletinin batı bölgeleri en çok etkilenen yerler oldu. Sürü etrafımızdaki her ülkeyi yakıp yıktığı için yiyecek ithal etmek

Zor. Peki, o zaman ne yapacağız? Karadan erzak taşımayı deneyecek miyiz?"

Yeterli yiyeceği taşımak muhtemelen imkansız olacaktı ve kabilelerden gelen saldırılar yetmezmiş gibi yabancı bir ülkenin istilasını da gerçek bir olasılıktı. I-sei Eyaleti'nin zor kazanılmış yiyecekleri çalınabilirdi.

"Bu batı bölgesine erzak götürmenin en hızlı yolu nedir?" Gyoku-ou sordu. "Sanırım karadan değil, denizden."

Shaoh, ticaretin merkezi konumundaydı.

hem karadan hem de sudan başka yerlere. Evet, Shaoh'un limanlarını serbestçe kullanabilmek, istikrarlı bir denizcilik ortamı sağlamayı kesinlikle çok daha kolay hale getirecektir.

yiyecek tedariki. Ancak Shaoh, limanlarının kullanımı için ağır bir ücret talep edecektir. Birçoğunun zaten Shaoh'un kendi iç tedarikini desteklemeye adanmış olması olasılığından bahsetmiyorum bile sorunlarla karşı karşıyayız.

"Bunun için bir savaş başlatmamızı mı öneriyorsun?" Jinshi sesini olabildiğince düz tuttu. Sahnenin merkezini Gyoku-ou'ya bırakmaya, kontrolü ona bırakmaya fazlasıyla hazırды ama bu çok aşırıydı. Halkının karnını doyurmak için hırsızlık yapmayı öneriyordu. Bu onu hor gördüğü haydutlardan farksız kılacaktı.

"Öyle mi? Bu fikre karşı mısınız? Shaoh'a karşı en büyük kin besleyen kişinin olduğunuzu hatırlıyor gibiyim, Ay Prensi. Savaşa gitmek için en uygun sebep."

Gyoku-ou kendine güveniyordu. Jinshi onun neyi kastettiğini biliyordu. -Shaohnese tapınak bakiresi. Geçen yıl onun ölmesine izin vermişti ve bu Shaoh'a onun üzerinde bir koz vermişti. Jinshi şüphelenmişti, Ancak Gyoku-ou'nun tapınak bakiresinin burada olduğunu bilmediğini

aslında hayatta ve gizlice Li'ye sığınıyor.

Gyoku-ou, "Tapınak bakiresini öldüren başka bir Shaohnese kadınıydı," dedi. "Onun arka saraya eş olarak kabul edildiğini kabul ediyorum ama yabancı bir ülkeden gelen bir kadının yapabileceği her şeyden Li sorumlu tutulamaz." Kuşkusuz Li, dünya kamuoyunun gözünde en kötü duruma düşmüştü ve özellikle de İmparatorluk ailesi utanç içindeydi. "Shaoh, ülkemize şantaj yapmak için tapınak bakiresinin öldürülmesini kullandı. Savaşa girmek için yeterli bir sebep olduğunu söyleyebilirim. Ama yapmazsınız, *İmparatorluk küçük kardeş?*"

Döneme bağlı olarak, "savaşa gitmek için bir neden" neredeyse her şey olabilir. Ne de olsa, sadece hükümdar ailesini lekelemek tüm bir klanın yok olmasına neden olabilir.

Şimdi Gyoku-ou stratejiste döndü. "Ne düşünüyorsunuz Sör Lakan?"

Lakan bir kez daha Go problemleriyle uğraşmayı bıraktı ve haritayı dikkatle inceledi. Her zamanki bakışını takınmıştı. bir masa oyununu değerlendirmek. Yardımcısına uzandı, o da ona bir çanta verdi. İçinde Shogi taşları vardı.

"Senin nedenlerini ya da bahanelerini bilmem. Tek bildiğim Shogi'de nasıl kazanılacağı," dedi Lakan ve ardından haritadaki taşları dizmeye başladı. Yardımcısı Jinshi'ye özür dileyen bir bakış attı.

Lakan'da kötülük yoktu ama erdem de yoktu. Bir şey kendisine ya da ailesine zarar vermediği sürece bunu umursamazdı. Ancak ilginç bir oyuna katılma şansı varsa

-Bunu kaçırmazdı.

Jinshi şimdi Gyoku-ou'nun Lakan'ı neden bu konferansa dahil ettiğini anlıyordu. Stratejist için savaş, en sevdiği oyunların bir kombinasyonuydu: insan taşlarının kullanıldığı bir Shogi maçı ve gerçek bölgeyi ele geçirdiğiniz bir Go oyunu.

"Eğer başımızda durursanız, Ay Prensi, batıdaki insanların sizin arkanızda toplanacağından hiç şüphem yok." O halde Gyoku-ou'nun Jinshi ile asıl hedeflediği şey buydu. "Halkın sizi sadece bir ziyaretçi olarak değil, bir lider olarak görmek istediğini düşünmüyor musunuz?"

Gyoku-ou'nun yanlış anladığı bir şey vardı. Jinshi'nin insanların onu görmesini istediğine inanıyordu.

gerçek kılığında. İmparatorluk ailesinin bir parçası olarak Jinshi'nin gururunu okşamaya çalışıyordu.

"Eğer bir adım olursan, seni tüm kalbimle desteklerim, sağ kolun olurum!" Gyoku-ou bakışlarını delip geçerek konuştu. Jinshi kendini Gyoku-ou'nun gerçekten de Gyokuyou ile akraba olup olmadığını merak ederken buldu. O da güçlü bir iradeye sahip olabilirdi ama böyle biri değildi.

Jinshi bunu Gyoku-ou'nun gözlerinde görebiliyordu: savaş istiyordu. Bunun için hevesliydi.

"Askerleri çağırabilirim ama burada insanlar yaşıyor."

"Evet, öyle. Batı topraklarımız pek çok sadık yüreğe ev sahipliği yapar. Sadece çiftçi olabilirler ama eğer ihtiyaç , birçoğu size güçlerini ödünç verebilir. Düşünsenize! Sen bize liderlik ediyorsun ve Sör Lakan stratejimizi belirliyor. Ve son olarak, gücümüzün mütevazı olduğunu kabul etsem de, You klanı size yardım etmek için ayağa kalkacaktır."

"You klanı mı?"

Gyoku-en hayata bir tüccar olarak başlamış olabilir, ancak I-sei Eyaleti'nin her yerinde nüfuz sahibiydi. Şu anki gücü, on yedi yıl önce yok edilen Yi'ninkini bile geçebilirdi.

Jinshi gözlerini kıstı. "Söyle bana. Sör Gyoku-en'in bu plandan haberi var mı?"

Gyoku-ou'nun kaşında hafif bir seğirme oldu. "Babam uzun zamandır Shaoh'un topraklarına ulaşabilirsek neler kazanabileceğimizden bahsediyor."

"Ahh. Yani bilmiyor. Yine de *tüm* klanınız benim yanımda mı duracak?"

Jinshi, kadınların sığınağı olan arka saraydaki deneyimlerine dayanarak kararlı bir şekilde sakin kaldı. Kadınların söylediği yalanlarla kıyaslandığında, erkeklerin palavraları kabaydı, cephelerinde delik açmak kolaydı.

"Bir deniz yolu," dedi. "Evet, faydaları büyük olur. İnsan Shaoh'un limanlarını arzuluyor, değil mi? Ancak bunun bedeli çok yüksek olacaktır. Shaoh'un ticaret yaptığı diğer ülkeler ne olacak?

kara sınırını paylaşır mı? Ticari mal göndermeyi durdurabilirler. Bir de Shaoh'un yaptığı gibi kendisini titizlikle tarafsız kılan bir ulusa saldırma meselesi var. Anlaşmalara saygı göstermeyi reddeden barbarlar olarak görülmez miyiz? Sir Gyoku-en, ben

eminim ki, tüm bunları hesaplamalarında dikkatle tartacaktır."

Gyoku-en, daha önce de söylediğimiz gibi, özünde bir tüccardı ve gözünün önündeki kâra odaklanmaması gerektiğini çok iyi biliyordu. Bunu elde etmek için neleri feda edebileceğini mutlaka sorardı. Oğlu ona mektup yazıp bu konuda tavsiyesini isteseydi bile Jinshi, Gyoku-en'in böyle bir hamle için çok erken olduğunu söyleyeceğinden emindi.

Jinshi, babasının adı geçtiğinde Gyoku-ou'nun gözlerinde bir titreşim yakaladığını düşündü; diğer adamın birazcık sarsıldığını düşündü.

Gyoku-ou hoşnutsuz bir hava takındı. Jinshi, bu arada, reddetti yüz ifadesinin yumuşamasına izin vermedi. İmparator'un küçük kardeşi olabilirdi ama öyle olsa bile Gyoku-ou'nun onu kendi yaşının yarısı kadar bile olmayan, sonradan görme bir genç olarak göreceğini biliyordu. Belki de bu şekilde Jinshi'yi saf varlığıyla ezmek.

"Merkez bölgenin bir temsilcisi olarak buradayım ama aynı zamanda Majestelerinin gözleriyim ve gözlerin emir verme görevini üstlenmesi uygun olmaz."

Majestelerinin sözleri bürokratların tüylerini diken diken etti yakınlarda bekliyorlardı. Hepsi de batı başkentinden geliyordu; yani Gyoku-ou'nun müttefikleriydiler ve muhtemelen Jinshi'yi küstah bir çocuktan biraz daha fazlası olarak görüyorlardı. Çocuk kendi efendisine karşı koyduğunda duyulabilir bir mırıldanma oldu.

Gaoshun Jinshi'ye hafifçe gülümsedi. Belki şimdi biraz daha az midesi yanıyordu. Yine de Chue onları başparmaklarını kaldırmaktan alıkoyabilirdi.

Gyoku-ou bu kadar kolay vazgeçmeyecekti. "Yani İmparator'un gözleri olarak kendi başınıza karar veremeyeceğinizi mi söylüyorsunuz?" Evet, Basen'i geride bırakmak kesinlikle doğru bir seçimdi. Bu bariz provokasyonun üzerine gidecek ve işleri daha da kötüleştirecekti.

"Bunu söylüyorum *çünkü* karar verdim. Shaoh'a yapılacak bir saldırının zarardan çok fayda sağlayacağına mı karar verdiniz? Bir tüccar bu tür hesaplamalarda yetenekli olmalı."

Jinshi sataşmaya sataşmayla karşılık verdi. O çok fazla olduğunu biliyordu

Gyoku-ou'nun evi burasıydı ve kaybedeceği bir savaşa girmeye hiç niyeti yoktu. Şu anda takviye kuvvetleri olmasını diliyordu. "Shaoh'a saldırırsak, Hokuaren'in sessizce sanmıyorum." "Kuzeyde gizlenen şu barbarlar konfederasyonu mu?"

Onlardan korkacak neyimiz var?"

"Yeterince adil. Biliyorsunuz, Hokuaren'de avlanabilen bir hayvan var; kızıl geyik. Boynuzlarından mükemmel bir enerji toniği yapılır ve her gece İmparator ve arka saraydaki hanımları için hazırlanır." Jinshi'nin sözlerinde kendini küçümseme yoktu. Yıllarını bir hadım gibi davranarak geçirmişti. Alay edilmenin sırtından nasıl atılacağını biliyordu. "Bir de kaplanlar var. Kuzeyde çok büyük olanları var, kemikleri şarap yapımında kullanılıyor."

Buna uygun bir şekilde kaplan kemiği şarabı deniyordu ve son derece besleyici olduğu söyleniyordu.

Jinshi'nin ilaçlar konusunda oldukça bilgili olduğunu söylemeye gerek yok. "İlaçlar konusunda geniş deneyime sahip bir doktor Bana öğretti, bu yüzden oldukça etkili oldu" dedi.

Açık konuşmak gerekirse, bu bir doktor değildi, ama demek istediği anlaşılmıştı. Üstelik iksirin etkili olup olmadığından da pek emin değildi. Şifalı yemekleri servis etme işini arka saraydaki aşçılara bırakmıştı.

"İlaçlar ve... alkol..." Lakan mırıldandı. "Söylesene, Onsou. Bu savaş başladığında, hala bu şeyleri alabilecek miyiz?"

"Yapabiliriz efendim, ama muhtemelen çok daha fazla pahalı," diye yanıtladı yardımcısı. "Savaş zamanlarında ilaç kıtlığı . Doktorlar ve eczacılar için zor olur."

"Anlıyorum." Lakan Shogi taşlarını geldikleri çantaya geri ve ayağa kalktı.

Onsou son derece yetenekli bir yaverdi. Jinshi'nin Lakan'a ne anlatmaya çalıştığını doğal olarak anlamıştı.

" ne gibi görünüyor, Sir Lakan?" Gyoku-ou şaşkınlıkla sordu.

"Kusura bakmayın. Ben gidiyorum," dedi Lakan ve arkasını dönüp gitti.

"Lakan Usta, beni bekleyin!" Onsou onun peşinden koşarak bağırdı.

Jinshi de ayağa kalktığında Batılılar çenelerini yerden zor kaldırmışlardı. "Görünüşe göre stratejistimiz savaş havasında değil. O zaman belki ben de yola çıkabilirim?"

Gyoku-ou hiçbir şey söylemedi. Jinshi bunu gidebileceği anlamına almaya karar verdi.

"Bundan hoşlanmışa benzemiyordu," diye fısıldadı Chue.

Ne yazık ki Gyoku-ou için, Jinshi'nin ondan çok daha fazla deneyime sahip olduğu bir alan varsa, o da Lakan'ı neyin harekete geçirdiğiydi.

Bölüm 10: Altın Oran

"Ne yapmalı?" Lahan'ın Ağabeyi, tıbbi ofisteki masanın üzerinde önünde büyük bir harita yayılmış halde endişeleniyordu.

"Evet, ne yapmalı?" Şarlatan doktor da endişeliydi. Maomao'nun bazı işler yapması gerekiyordu, bu yüzden yanına bir havan ve bazı otlar koydu.

"Burada ne yapıyorsun Lahan'ın Kardeşi?" diye sordu ona. Burası tıbbi ofisti; tıbbi olmayanların girebileceği bir yer değildi. personel yerleşmeli ve endişelenmeye başlamalıydı. Yine de anlayabiliyordu - malikânenin her yerinde belki de en az gergin olan burasıydı.

"Yaşlı adam yapabileceğimi söyledi," diye itiraz etti Lahan'ın Kardeşi. "Lahanlar çok yorgun, genç bayan. Dinlenecek bir yere ihtiyacı var!"

Vakvak, Lahan'ın Kardeşi'nin adının Lahans olduğu izlenimine kapılmış gibi görünüyordu ama onu düzeltmek çok zahmetli olacaktı. Lahan'ın Kardeşi'nin kendisi bile bir şey söylemedi. Günler süren yorucu yorgunluk, tartışmak için tüm arzusunu tüketmiş miydi? Yoksa fark etmemiş miydi? Ya da bu durumu kabullenmiş miydi?

Hepimizden daha çok çalıştığı kesin.

Yaptıklarıyla böcek salgınından on binlerce kişinin hayatını kurtarmış olabilirdi ama bunun farkında değilmiş gibi görünüyordu. Belki de tüm bunlar sona erdiğinde Jinshi'den ona bir tür ödül vermesini isteyebilirdi.

"Sen neye öyle?" Maomao haritaya sordu. Şimdi iyice bakınca fark etti ki

Her bölgenin iklimi ve toprak türü gibi konuları oldukça ayrıntılı bir şekilde açıklayan ek açıklamalara yer verilmiştir.

"Çekirge avlama yolculuğuma çıkarken bu harita üzerine notlar aldım. Şansım olduğu için tarlaların benzersiz özelliklerini yazmak istedim ama sonuçta ancak yarısına ulaşabildim."

Oh, adamım! Bu adam işe yarıyor!

Ne yazık ki onun için bu durumda yaptığı iş, başkalarının onun en iyi anlarını çaldığını görmek için kullanılmak ve tekrar kullanılmaktı.

Maomao, bir daha asla olmasa bile bu kez katkılarından dolayı onun takdir edildiğini göreceğine dair yeniden yemin etti.

"Haritadan anladığım kadarıyla nerede ekin yetiştireceğinize karar vermeye çalışıyorsunuz? Bunu zaten yapmadınız mı?"

"Bu sefer daha somut. Yetkililer hangi ürünün nerede yetiştirilebileceğini bilmek istiyor. Sonsuza kadar merkez bölgeden yiyecek göndermeye devam edemeyiz, değil mi? Hızlı bir şekilde ne yetiştirebileceğimizi bulmaya çalışıyorum. stoklandı."

"Patateslerin ne olacak?"

"Büyüyeceğinden emin olmadığım hiçbir şeyi onlara veremem. Önümüzdeki birkaç yıl bir deney olacak."

Görünüşe göre babasını taklit etmek niyetinde değildi.

"Peki ya sıradan buğdaya ne dersiniz? Hasat edilmeyen tarlaları temizleyip hemen yeniden ekebiliriz."

"Buğday yetiştireceğiz. Sadece tarlalarda başlangıçta planlanmış olsa da. Her yıl aynı tarlaya buğday ekilmesi hasadı azaltıyor."

"Oops." Doğru. Maomao başını salladı.

"Bütün bu tarla ve hasat meselesi de ne?" dedi şarlatan. Her zamanki gibi konuşmayı takip edemiyordu ama yine de oradaydı.

"Fasulye uygun olabilir ama hasadı geç yapılıyor. konuda yapabileceğimiz pek bir şey olmayabilir." Lahan'ın Kardeşi'nin kafasında bir almanak var gibiydi. "Asıl sorun tohumlar."

"Tohumlar mı? Yani... normal tohumlar gibi mi?"

"Evet. Yiyecek bir şeyiniz olmadığında, gelecek yıl için tohum bırakacak marjınız da olmaz. Sonra da işin bitiyor, değil mi? Stoklarımın bir kısmını fasulye filizlerinde kullandım. Yoncada hala biraz boşluk var ama soya ya da maş fasulyesi söz konusu olduğunda, insanların onları köklerinden sökmesine izin veremeyiz."

Haklısınız: Eğer insanlar fasulyelerin yetiştiği şeyleri söküp alsalardı, geriye hiçbir şey kalmazdı.

"Bu yüzden buğday yetiştirmemizi sağlayacak tarlaların yanı sıra hasat edebileceğimiz ve hızlı hasat yapabileceğimiz bir şeyler düşünmeye çalışıyorum."

Bu adamın düşüncesinin bir gün yerel tarımda devrim yaratacaktı ve projenin büyüklüğü gözünü korkutmamıştı.

Lahan'ın Kardeşi Maomao ve şarlatanın fikirlerini almaktan çok, onlarla yüksek sesle konuşarak düşüncelerini düzene sokmaya çalışıyor gibiydi. Bazen bir kişi "tavsiye" istediğinde, aslında bir çözüm aramıyordu.

"Mesele şu ki, verim, nüfus ve toprak kalitesini aynı anda aklımda tutmam gerekiyor. Hiçbir zaman hesap yapmayı sevmedim..."

Maomao, "Lahan burada olsaydı, bir saniyede hallederdi," dedi.

"Bana tousle-glasses'tan bahsetme!" Lahan'ın Kardeşi tersledi. Kızgınlığı anlaşılabilirdi; uyum sağlayabilen, politik zekâya sahip küçük kardeşinin aksine, kısa gözlüklerle yaşamak zorunda kalmıştı. hayatı boyunca saman.

"senin küçük kardeşin, değil mi?" Maomao sordu.

"*senin* ağabeyin, değil mi?" Lahan'ın Kardeşi karşılık verdi.

İşler buradan sonra çığırından çıkacak gibi görünüyordu, bu yüzden Maomao sessiz kaldı ve tüm bu olay hiç yaşanmamış gibi davrandı.

"Ondan bahsetmişken, ondan hiç mektup gelmedi," dedi Lahan'ın Kardeşi.

"Gerçekten mi? Lahan'dan mı demek istiyorsun? Daha geçen gün bir tane aldım." "Ben almadım. Sadece babamdan mektup aldım. Lahan sever

Mektup yazıyordu, ondan daha fazlasını bekliyordum."

Eğer Lahan Maomao'ya yazmaya zahmet ettiyse, Lahan'ın Ağabeyine yazmaması garip görünüyordu. Bu arada, şarlatan yavaş yavaş Lahan'ın Kardeşi'nin "Lahanlar" değil, Lahan'ın ağabeyi olduğunu fark ediyor gibiydi. Yine de adını sormadı.

Maomao düşünceli bir şekilde durakladı.

"Ne oldu?" Lahan'ın Kardeşi sordu.

"Hiçbir şey," dedi. Sadece birkaç gün önce aldığı mektubu düşünüyordu. O zaman fazla düşünmeden geçiştirmişti ama şimdi... kalktı. "Hemen döneceğim."

"Hrm? Oh, tabii."

Maomao odasına çıktı ve orada küçük bir vazodolusu çiçek buldu. Odayı kızlara özgü şeylerden arındırmıştı ama Vakvak ara sıra böyle küçük süsler bırakırdı.

"İşte," dedi Maomao, mektuplarını sakladığı kutuyla geri dönerek.

"Bu da ne?"

"Lahan'dan aldığım mektup."

"Bu kağıt sana garip bir şekilde... hoş görünmüyor mu?"

"Başlangıçta bunun uzun bir yolculukta hayatta kalmasına yardımcı olmak için olduğunu düşünmüştüm." Maomao Lahan'ın mektubuna baktı. Normal yazı kağıdı yağlı kağıt desteğiyle güçlendirilmişti. Yao'nun ve En'en'in mektupları,

Aynı zamanda gelmiş olan bu bina da aynı şekilde inşa edilmişti.

"Hey, bu cümle ne anlama geliyor?" Lahan'ın Kardeşi Yao ve En'en henüz benim evimdeler! Sence ne yapmalıyım? çok yakından inceledi.

"Ah, biliyorsun," dedi Maomao, Yao ve En'en'in durumu hakkında kısa bir bilgi vererek.

anda Lahan'ın Kardeşi'nin yüzünün nasıl görüldüğünü bir hayal edin! Geniş ve şaşkın gözlerinin köşeleri öfkeyle kalkmıştı.

Burun delikleri alevlendi ve bir canavar gibi dişlerini gösterdi. Saçları öyle şiddetli bir şekilde diken diken olmuştu ki, sanki göğed kadar uzanıyordu.

"Yeek!" diye bağırdı şarlatan, geri çekilerek.

Maomao da neredeyse onun kadar şaşırmıştı. Lahan'ın Kardeşi'nin bu kadar öfkeli görünebildiğini bile bilmiyordu. Eğer birisi o anda onun suretini tahtaya kazısaydı, öfkeli bir ilah gibi görünebilirdi.

"O piç... Kendisi genç bir kadınla bir malikanede yaşarken, beni bir yerlerde önemsiz bir tarlaya kadar kovalıyor... İki genç kadınla!"

Maomao, En'en etraftayken herhangi bir kaçamak, randevu ya da romantik buluşma olmayacağından emindi ama bunu Lahan'ın Kardeşi'ne açıklamaya çalışmanın şu anda bir faydası olacağını düşünmüyordu.

"O hep ! Her zaman vals yapıp

gök gürültüsü..."

Vakvak doktor hâlâ sinmiş durumdaydı, bu yüzden Maomao yanından geçerken ördeği yakaladı. Lahan'ın Kardeşi yüzünü ördeğin tüylerine gömdü.

Ördek terapisi.

Birkaç dakika sonra Lahan'ın Kardeşi'nin yüzü normale döndü. Belli ki bedavaya çalışmak istemeyen ördek, biraz yiyecek için şarlatanın başının etini yemeye başladı.

Lahan'ın Kardeşi nihayet sakinleşince, Maomao belki tekrar yola koyulabileceklerini düşündü. "Sence de garip bir şeyler yok mu? bu yazı hakkında?" dedi. "Oh?

Huh. Nasıl yani?"

Artık sesi bile farklı geliyordu. Damarlarındaki tüm La kanına rağmen şaşırtıcı derecede normal bir insandı ve nispeten yakışıklıydı ama o anda son derece asık suratlı görünüyordu. Eğer ördek Terapi yeterli değildi, bir sonraki en iyi şey bir kedi gibi görünüyordu, ama ne yazık ki küçük calico tüy yumağı çok çok uzaktaydı.

"'Yine' deseler anlardım, ama 'henüz'? Bu hiç mantıklı değil. O ikisi zaten bir kez eve gittiler."

"Eve *bir* kez gittiler de ne demek? Bu oraya ikinci gidişleri mi?"

"Lahan'ın Kardeşi, lütfen o suratı koruyun."

"Sana Lahan'ın adını benim yanımda söyleme demiştim!" "Evet, tamam."

Lahan'ın Ağabeyi, küçük kardeşinin daha adil bir cinsle olan ilişkisinden dolayı erkekçe öfkelenmiş görünüyordu.

Diyelim ki Yao ve En'en, Yao'nun amcasıyla yaşadıkları yüzünden bir kez daha Lahan'ın evine sığınmışlardı. Maomao bunu hayal edebiliyordu. Ama aynı zamanda Lahan'ın, tüm insanlar arasında, bir *daha* asla yazmayacağından da emindi.

Burada bir şeyler dönüyor.

Lahan'ın mektubunu inceledi. Yağlı kâğıt desteğine sıkıca yapışmıştı; onları ayırmanın bir yolu yok gibiydi.

Hayır, bekle. Birisi onları ayırmaya çalışmış gibi görünüyor.

Yağlı kâğıdın dört köşesinin her biri soyulmuş gibi görünüyordu, ancak izler silikti.

Birisi onları ayırmış ve sonra tekrar yapıştırmış.

Diğer iki mektubu da inceledi. Lahan'ın mektubuna bir şey yapıldıysa, diğer ikisine de aynı şekilde davranılmış olması muhtemel görünüyordu.

Yazıya yakından baktığında karakterlerin biraz bulanık olduğunu gördü. Muhtemelen yağlı kâğıdın üzerine yapıştırmanın bir ürünüydü. Mektup yazıldıktan sonra, yapıştırıcı ön tarafa sızmıştı.

Mektuplara ne olmuştu? Eğer biri Yao ve En'en'e mesajlarına yapmaları için bir fikir, küçük bir şey vermiş olsaydı, onlar hepsi bir şekilde bağlantılı olabilir.

Belki de açık ateşin üzerine koymam gerekiyordur?

Hayır, yağlı kâğıdın üzerindeydiler. Aleve maruz kalırsa yanardı. Belki de mektupların yağlı kâğıtla desteklenmesinin tek nedeni kurcalama ihtimali olanları kandırmaktı: onları mektuplara gerçekten bakmaya zorlayacak ve bunun üzerine mektuplarda hassas bilgiler olmadığını keşfedeceklerdi. Ama bu bir blöftü.

Maomao harflere bakmaya devam etti. Lahan'ın Kardeşi de ona katıldı. Kendini dışlanmış hissetmek istemeyen şarlatan düşünceli bir ifade takındı.

"Bunun Lahan'dan geldiğine emin misin?" Lahan'ın Kardeşi uzun uzun sordu.

"Sana bunu söyleten ne? Bu onun el yazısı. Sana acı verdiğini biliyorum ama gerçeği kabul etmeye çalış."

"Demek istediğim bu değil! Sayılara ne kadar takıntılı olduğunu biliyorsun, değil mi?"

"Evet."

Tanrım, ne kadar da biliyormuş.

"Ama bu mektup sana da çirkin görünmüyor mu?" Lahan'ın Ağabeyi küçük kardeşinin mektubunu açtı.

"Olağandışı görüldüğünü söyleyemem."

"Hayır, öyle. Bir mektup yazdığında, her zaman beş satır enine ve sekiz satır boyuna olan bir kâğıda yazar."

"Bunu hiç bilmiyordum."

Belki de Lahan'ın güzel dediği şey buydu.

oran.

Ne yazık ki Maomao, Lahan'ın mektuplarına o kadar da ilgi göstermedi. "Belki de yeterince kâğıdı yoktu."

"Hayır, hayır. Sayılara *ne kadar* takıntılı olduğunu anlamıyorsun! Bir keresinde saçımı hızlıca kestirmiştim -sadece daha kısa olması gerekiyordu, bilirsiniz- ve gecenin bir yarısı ben uyurken gelip hepsini kesmişti. Ve eğer bir tırnak genişliği kadar düzensizse, neredeyse hiç kalmayana kadar kesmeye devam etti! Nasıl hissettiğimi hayal edebiliyor musunuz?! *Beş yaşındaydı!*"

"Tamam, yani dünyanın en iyi erkek kardeşine sahip değilsin."

Ya da ailen, bu konuda.

"kişi *bu*. Eğer mükemmel bir şekilde Sıralı yazı stilinin bir sebebi var." Lahan'ın Kardeşi'nin bakışları neredeyse mektupta bir delik açacaktı.

Bu arada Maomao diğer iki mektuba döndü Yao'nunki Lahan'inkinden daha uzun ama En'en'inkinden oldukça kısaydı. Maomao, En'en'in mektubunu gereğinden fazla okumuştı, aslında mektup sadece uzun değil, pirinç tanesi büyüklüğünde karakterlerle yazılmıştı.

Lahan'ın ve Yao'nun mükemmel boyuttaydı-okuması çok kolaydı.

Maomao bir hevesle Lahan'ın mektubunu Yao'nunkinin üzerine yerleştirdi. Satır sayıları aynıydı. Ama Yao'nun mektubunda tam üç kat fazla sütun vardı. Karakterleri de hemen hemen aynı boyuttaydı, kolayca üst üste gelebilirlerdi. Yao'nun mektubu daha uzun olsaydı, bazen duygusallaşabilirdi.

"Şuna bak," dedi Maomao. "Neye bakayım?"

Verdigris House'a gelen öğrencilerden payına düşenden fazlasını aldı memuriyet sınavına giren ya da sınavı geçenler vardı. Her zaman sınavın en zor kısmının günlerce mağaraya benzer bir yerde kapalı kalmak, yazmak, yazmak, yazmak olduğunu söylerlerdi.

Tıpkı kopya kitaplarında olduğu gibi mükemmel sıralanmış, dengeli karakterlerle yazmak zorundaydılar.

"Sütunlar ve satırlar," dedi Maomao. Mesele sadece karakterlerin boyutu değildi: sayfadan aşağıya doğru akan karakterlerin *sayısı* da aynıydı.

İki harfin kenarlarını eşleştirdi, sonra da harflerin Yao'nunkinde Lahan'inkine karşılık gelen kelime. Sonra harfi ileriye doğru kaydıldı ve üst üste binen bir sonraki kelimeyi gözlemledi *henüz*.

Yao'nun mektubu Lahan'inkinden tam üç kat daha uzundu. Lahan'ın mektubunu bir kez daha hareket ettirdi ve son çakışmayı gözlemledi.

"Kömürü bul." "Kömür mü?"

"Evet. Yanan bir taş. Tıbbi olarak kullanılabilir, ancak çok fazla zarar verebileceğini de duydum."

Maomao'nun babası Luomen, her ilacın aynı zamanda bir zehir olabileceğinin farkındaydı ve mümkün olduğunca az zararlı etkisi olan ilaçlar kullanmaya gayret ediyordu. Bu nedenle Maomao kömür hakkında pek bir şey bilmiyordu.

"Peki neden bu kömürü arıyoruz?"

"Ben emin değilim. Ama bence bunu rapor etmeliyiz."

Maomao, tüm bunların garip bir tesadüf olmasını umarak mektupları kutuya geri koydu.

Bölüm 11: Kömür Madeni

"Bayan Maomao, Bayan Maomao!"

"Ne oldu, Bayan Chue?"

Bu tür alışverişler onlar için neredeyse bir rutin haline gelmişti. Ancak Chue'nin bir günlük çalışmadan sonra, Maomao yatmadan hemen önce gelmesi alışılmadık bir durumdu.

"Seni bu kadar geç saatte buraya getiren nedir?" Maomao sordu.

"Pekala! Lahan Bey'in kömür kodu hakkında size söyleyeceğim küçük bir şey var!"

Maomao, Jinshi'ye Lahan'ın mektubundan bahsetmişti ve eğer Chue bu saatte ona geliyorsa, bu bir şeyler olduğunu gösteriyordu.

"Gerçek şu ki, Ay Prensi için Bay Lahan'dan pek fazla mektup gelmedi."

"Ben de öyle düşünmüştüm."

"Mektuplarının sadece yarısının buraya ulaştığını tahmin ediyoruz. Ama Bunun gibi uzun ve zorlu bir yolculukta bile, Ay Prensi'ne şahsen gönderilen bu kadar çok mektubun kazara kaybolması garip değil mi?"

"Ahh..."

Başka bir deyişle, birileri Lahan'ın iletişimini kasıtlı olarak imha ediyordu. Eğer onlara bir şey söylemeye çalışıyorsa, bu Maomao'ya neden bu bilmece gibi mektupları gönderdiğini açıklıyordu. Jinshi'ye ulaşamama ihtimaline karşı bir yedek plan olan mesaj, sadece Maomao ve arkadaşlarının fark edebileceği bir şekilde iletilmişti.

"Yine de onu fark ettiğimiz için oldukça şanslıydık," dedi.

"Kesinlikle öyleydi! Sen ve Lahan'ın Kardeşi kafa kafaya vermeseydiniz, bunu asla anlayamazdınız. Bir de fark etmeden önce Lahan'ın mektubunu yediğinizi düşünün!"

"Mektup falan yemeyeceğim," dedi Maomao. Bazen Chue'nin şakalarını anlamıyordu.

"Olmayabilir ama Bayan Chue'nun keçileri bazen ." "Hâlâ o keçileri yetiştirmeye çalışıyorsun, ha?"

"Evet! Onlar sayesinde istediğim zaman güzel, taze, tuhaf kokulu süt içebiliyorum."

"Kulağa pek iştah açıcı gelmiyor. Ne zaman yemekte keçi eti görsem, arkadaşlarının sonunda kasapla tanıştığını düşünüyorum."

"Anne keçinin bir yavrusu oldu ve şimdi süt veriyor. Yavru bir Böylece üçüncü keçinin kocası olabilirmiş. Baba keçiye gelince, o çok uzak bir yere çok uzun bir yolculuğa çıktı. Gelirler, giderler ama her zaman üç kişi olurlar. Baba Keçi sonsuza dek Bayan Chue'nin kalbinde ve midesinde yaşayacak."

Görünüşe göre keçilerden biri yenmişti. Belki de Tianyu'nun üzerinde diseksiyon pratiği yaptığı hayvan buydu.

"Şimdi! Belki de konuya geri dönmeliyiz."

"Evet, lütfen," dedi Maomao. Eğer Chue'nin tüm laf kalabalığını dinlerse çok geçmeden sabah olacaktı.

"Kömüre gelince, görünüşe göre I-sei Eyaleti az da olsa bir miktar kömür çıkarmış."

"Oh?"

"Gerçekten de öyle! Ama bu neredeyse yirmi yıl önceydi. Yakın zamandaki madencilik faaliyetlerine dair herhangi bir kayıt yok."

Yine de ne kadar ilginç bir düşünce.

"Dur tahmin edeyim, yirmi yıl öncesine ait hiç kayıt kalmadı mı?" Maomao sordu. Yi'nin bastırılmasının üzerinden on yedi yıl geçmişti ve bu süre zarfında döneme ait belgelerin çoğu yakılmıştı.

"Kesinlikle haklısınız! Şüphelerimiz, bastırılanlar arasında kömür madenciliğinden sorumlu birinin olduğu yönünde."

"O zaman bu bize pek yardımcı olmuyor. Ama asıl madenciliği yapan birileri olmalı, değil mi?"

"Evet, ama bilirsiniz, büyük bir felaketten sonra insanlara ne olur? Böyle bir çatışma, kim bilebilir ki? Zaten madenden de pek bir şey çıkmadı, o yüzden terk edildi..."

"Ama bu durumda-"

"...Ya da halükarda, bu çok cazip fırsatlar yaratacaktır."

İnsanlar bunun doğru olduğuna *inanıyordu*," dedi Chue. Şimdi, bu konuşmada çarpıcı bir dönüş oldu.

Chue devam etti: "Bayan Maomao, Üstat Gyoku-ou'nun Üstat Jinshi ve yaşlı stratejisti biraz sohbet etmeleri için davet ettiğini biliyor muydunuz?"

"Hayır ve bilmek de istemiyorum," dedi kararlılıkla.

"Anladığım kadarıyla Üstat Gyoku-ou başka bir ülkeye karşı savaş başlatmayı önermiş."

"Ne düşündüğüm pek umurunuzda değil, değil mi Bayan Chue?"

"Bayan Chue bilginin doğru kişilerle paylaşılması gerektiğine inanıyor!"

Ancak bu bilgi kesinlikle Maomao'nun duymak isteyeceği bir şey değildi. Yine de Chue'nin neden gece Maomao'nun odasına geldiği açıktı - eğer şarlatan doktor bunu duysaydı, çok perişan olurdu.

"Şimdi, sizce Usta Gyoku-ou hangi ülkeyle savaşmayı önerdi?"

Maomao ellerini kulaklarına bastırarak, "Seni duyamıyorum," dedi.

Chue sırttı ve onu gıdıkladı.

"Hey! Hiç adil değil!" Maomao çaresizce yatağa yığıldı ve Chue üzerine atlayarak onu yere mıhladı. Kulaklarını tıkamak buraya kadarmış.

Chue ona fısıldadı: "O Hokuaren'in peşinde değil. Shaoh'un peşinde."

Bunu duymak istememiştim!

Hayır, bilmemeyi tercih ederdi ama şimdi bildiğine göre bir sorusu vardı.

"Neden Shaoh? Onlara saldırmanın bize yarardan çok zarar getireceğini düşünürdüm. Diğer ülkelere saldırmanın en başta tamamen aptalca olduğu gerçeğini bir kenara bırakırsak."

"Güzel soru. Bir avantajı da, en yakın şehri ele geçirirsek, limanları da beraberinde getirir. Deniz yollarını serbestçe kullanabiliriz ve

Bu çok değerli. Mahsul ithal etmek çok daha kolay olurdu." Belki

doğruydu ama Maomao'ya yeterli gelmemişti.

"Ayrıca, Shaoh'un geçen yıl tapınak bakiresi yüzünden bize yaptıklarını düşünürsek, hazır bir mazeretimiz var. Herkesten daha fazla haksızlık ettikleri Ay Prensi bize liderlik ederse daha da fazla olur."

Dışarıdan bakıldığında iyi bir bahane gibi *görünebilirdi* ama perde arkasında pek çok anlaşılmamış mıydı? Eğer eski tapınak bakiresi bilgi vermeye istekliyse, gerçekten de bazı kazanımlar elde edebilirlerdi. Shaoh'a nasıl saldırılacağı konusunda son derece yararlı bir istihbarat. Gyoku-ou tapınak kızının hala hayatta olduğunu biliyor muydu? Kesinlikle bilmiyor. "Bir şey daha var. Şu anda herkes gergin ve bu da şiddete eğilimli insanlar. Eğer bu öfkeyi liderlerimizden uzaklaştırıp başka bir ülkeye yöneltebilirsek, bu faydalı olmaz mı? Sürü yüzünden işlerini kaybeden insanları düşünün. Kaç tanesi haydut oldu? Yaşlı bunağın savaşta kullanabileceği böyle 'parçalarla' neler yapabileceğini bir hayal edin."

Bu, savaş başlatmak için pek de alışılmadık bir sebep değildi. Ama Maomao kimsenin aptalı değildi. "Shaoh'un tarafsız olması gerektiğini sanıyordum.

bir ülke. Eğer işgal edersek, Bayan Chue, diğer uluslar bize kızmayacak mı?" "Sanırım öyle olur. Özellikle Hokuaren bunu çok zor karşılayacaktır. Siz

Limanı bir hamlede ele geçirebilirsek, işleri bir şekilde halledebileceğimizi iddia edebiliriz, ancak yine de zaman. Ve bu çok paraya mal olur!" Ayağa fırladı. "Peki ya diyelim ki eyaletin batı ucunda kömür madeni olan bir dağ olsaydı?"

"Batı kenarı..."

Shaoh sınırında, başka bir deyişle.

Chue, "Kömür Li'de çok fazla kullanılmıyor, ancak fazla kerestesi olmayan yerlerde önemli bir yakıt kaynağı" dedi.

"Ben de öyle duymuştum." İlk elden bilmiyordu; kendisi hiç kullanmamıştı ama odun kömürü yapmaya gerek kalmadan kullanılabilecek bir yakıtın kesinlikle kullanım alanları olurdu. "Gerçi yaktığınızda koktuğunu söylüyorlar, bu yüzden insanlar onu kömür."

Luomen yurtdışındaki eğitimi sırasında kömür kullanmıştı. Yakmak zehirli ama aynı zamanda tıbbi olabilen ikincil ürünler ürettiyordu. Ancak kömürü çıkarmak çok zahmetliyse, bir anlamı yoktu. Evet, eski imparatoriçe ağaç kesimini yasaklamıştı ama yine de odun kömürü, kömürden daha iyi ve daha ucuz bir yakıt olmaya devam ediyordu.

"Vay canına, gerçekten mi? kokuyor?" Chue sordu.

"Yani, ben kendim koklamadım ama bana keskin olduğu söylendi. Eğer bir kez koklarsan, onu her zaman tanıyacağını söylüyorlar. Sanırım emin olmanın tek yolu kendimiz biraz yakmak olurdu." Maomao yatakta oturmaya devam etti ve Chue'yi izledi.

"Hoh! Diyelim ki Shaoh tarafından çıkarılabilecek büyük miktarda kömür var. Ya *bunu* yeni elde ettiğimiz deniz yolu ile ithal edebilirsek? Ya Shaoh orada kömür olduğunu ya da ne kadar değerli olduğunu bilmiyorsa? Gerçi... Dürüst olmak gerekirse, ne kadar değerli olduğunu *gerçekten* bilmediklerinden şüpheliyim."

Bu da denklemi değiştirir: kâr elde edilip edilmeyeceği. Savaşa girip girmemek.

"Kömürü kullanmanın *başka* bir yolu da olsaydı, bu işleri daha da değiştirirdi ama bunu bir kenara bırakalım." Chue, kömürün üzerine bir nesne bir tarafa.

"Şimdi Lahan'ın neden onu aramamı söylediğini anlıyorum..." Maomao aniden çok yoruldu.

Lahan bir şekilde I-sei'de kömür olduğunu öğrenmişti. Vilayet. Vilayetle ilgili kayıtları ve materyalleri, merkez bölgede ne kaldıysa bulmuş ve incelemişti. resmi olarak hiç madencilik yapılmadığını keşfetti.

Bu, mahsullerin aşırı raporlanmasından tamamen farklıdır.

Eğer merkez bölgeden gelen ziyaretçiler bunu öğrenirse, gerçekten sorun çıkabilir.

Yani kömürü hükümete haber vermeden mi çıkarıyorlardı?

Bu, hasadın kötü olduğu zamanlarda çiftçilere yetecek kadar kaynağın nasıl bulunduğunu kesinlikle açıklardı. Dahası, böyle bir şeyin sadece çiftçiler için yapıldığına inanmak zor olurdu.

Gyoku-ou'nun kişisel girişimi.

Maomao hiç de hoş olmayan bir şekilde terledi ama Chue olabildiğince soğukkanlı görünüyordu.

"Bayan Chue," dedi Maomao.

"Ne , Bayan Maomao?"

"Söyle bana... Tüm bunlar kesinlikle spekülasyon alanı içinde, değil mi?"

Asla bir varsayımla hareket etme Maomao'nun . Şimdi tüm

Babasının tavsiyesine kulak vermek için uygun bir zaman gibi görünüyordu.

"Evet, öyle. Ancak çok ikna edici bazı kanıtlar var," dedi Chue ve Maomao'nun umutlarını kırdı. "Madencilik çok tehlikeli bir faaliyet, bu nedenle başlangıçta çok sayıda köle kullandıklarını düşünüyoruz. Hayatta kalanlar

Windreader'lar köleleştirildi mi?"

Maomao hiçbir şey söylemedi. Chue'nin bilgi ağını bildiğine göre, eski madencilerden bazılarıyla çoktan konuşmuş olabilirdi. Bu nedenle, Gyoku-ou'nun annesinin kendisinin de eski bir Rüzgâr Okuyucusu kabilesi üyesi olduğunu biliyor olabilirdi.

"Eğer akrabalarınızın başı ciddi bir belada olsaydı, onlara yardım etmek... yani neredeyse her şey için mükemmel bir gerekçe olmaz mıydı? Sen bir iyiliksever olurdun. Doğrunun yanında! Bu, Yi klanının on yedi yıl önce yok edilmesini bile açıklayabilir."

Maomao, Chue'nin söylediklerini zar zor duydu. Kafası tek bir düşünceyle doluydu.

"Bayan
Chue." "Uh-
huh?"

"Jinshi Usta burada bir fayda sağlanabileceğine inanıyor mu? Savaşa mı gidiyor?"

Chue sadece gülümsedi ve ona kendi sorusuyla cevap verdi. "Sence yapabilir mi?"

Tek başına değil. Bu mümkün değil.

Chue tekrar gülümsedi ve sanki Maomao'nun zihnini okuyabiliyormuş gibi, "Ay Prensi'ni büyük adam yapan şey barış zamanlarıdır - ve sadece barıştır," dedi.

Bu bir iltifat mıydı? Maomao emin değildi ama bu onu biraz daha iyi hissettirdi.

Bölüm 12: Anne Oğula Karşı

Jinshi kahvaltısını bitirmek üzereyken, domuzuna benzeyen bir adam, yani Basen ortaya çıktı. Jinshi o sırada Basen'in başına ve omuzlarına dönüşümlü olarak tüneyen ördekten rahatsız oldu. Ne yazık ki artık buna alışmıştı.

"Neler oluyor? Koridorun sonuna kadar geldiğini duyabiliyordum." Taomei oğlundan hiç memnun değildi. Onu azarlayabileceği en az bir şey *daha* vardı ama ne yazık ki o da alışmıştı.

"Anne! Her şey bu haldeyken sessiz kalamam!" Basen haykırdı. Ördek sempatik bir şekilde vakladı ve kanatlarını çırpı.

"Kimi arıyorsun anne? Burada iş yapıyoruz!" Basen'e bir şaplak atarak ördeği ürküttü ve ördek kanat çırparak odadan çıktı. Biraz sert görünebilirdi ama Gaoshun'un ailesinde işler böyle yürürdü. Jinshi de buna alışkındı.

Yine de bunu yorucu buluyordu.

"Aman Tanrım!" Suiren ellerini yanaklarına götürüp kahkaha atarken, Chue alışılmadık bir şekilde sessizdi, dikkat çekmemeye çalışıyordu dikkatleri üzerine çekti. Baryou her zamanki gibi perdesinin arkasına gizlenmişti. Jinshi orada kâğıtların karıştırıldığını duyabiliyordu, bu yüzden adamın çalışmaya hazırlandığını biliyordu.

Gaoshun, tesadüfe bakın ki, o anda dışarıdaydı. Eğer orada olsaydı, karısının ve oğlunun davranışları karşısında herkesten daha fazla üzülmüş görünürdü.

"Sen kraliyet muhafızısın Basen, öyle davranmaya devam edebilirsin!" Taomei dedi ki. "Bir efendi, hizmetkârları kendilerini aptal yerine koyduğunda utanır."

"Ama Leydi Taomei!" Basen aynı hatayı iki kez yapmayacağını iyi bildiği için "Ama Leydi Taomei!" dedi. adresini seçti.) "Söyleyin bana, buna seyirci kalabilir misiniz?! Kraliyet başkentindeki yetkililer dillerini tutmayı biliyor ama bu şehirdeki yöneticiler Ay Prensi'yle alay ediyor ve en korkunç şeyleri söylüyorlar! "Adı lider ama icraatı değil!" diyorlar. 'Gyoku-ou'dan bir iki şey öğrenmeye dayanabilir!"

Taomei'nin eli tekrar havaya kalktı, bu sefer sırtına. Chue inledi ve ellerini yanaklarına götürdü ve birbirine vurdu. Baryou'nun bile perdedeki aralıktan dışarı bakacak kadar ilgilendiği belliydi, her ne kadar sonuçta sadece bir gözlemci olsa da.

"Valiye saygıyla hitap edeceksin! İnsanlığın ne kadar aşağılık bir parçası olduğu umurumda değil, yine de senden üstün. Eğer valiye Ay Prensi'nin adını lekelemekten başka bir şey yapmayacaksınız!"

İnsanlıktan nasibini almamış biri... Jinshi, Taomei'nin de tiksintisini zorlukla bastırdığını söyleyebilirdi.

İyi ya da kötü, Jinshi bir "hadım" olarak geçirdiği süre boyunca bu tür alaylara katlanmaya fazlasıyla alışmıştı, bu yüzden iddia edilen alaylar onu pek etkilemedi.

Anne ve çocuğun kavga etmeye başlaması ters etki yarattı, bu yüzden Jinshi devreye girdi. Muhtemelen annesine Suiren'in de araya girmesi gerekiyordu ama Suiren doğrudan Suiren'e bakıyordu, yüzden Suiren'in araya girmesi gerekiyor gibi görünüyordu.

"İkiniz de lütfen kendinize hakim olur musunuz?" dedi.

"Ama efendim!" dediler hep bir ağızdan, bir kez olsun uyum içinde.

"Demek istediğiniz şu ki, batıda bana olumlu gözle bakılmıyor. sermaye. Bunu biliyordum. Bu konuda üzülmeyin tam olarak ne faydası var?"

"Ay Prensi," dedi Basen. "Bu şehir için çok şey yaptınız ve Gy... Sör Gyoku-ou övgüyü üzerine alıyor. Çalışmalarınızı daha görünür kılmamız gerekmez mi?"

"Bunun bana bir şey kazandıracağını düşünüyor musunuz?" Odadaki herkes sessizliğe gömüldü.

Jinshi önce Suiren'e baktı.

"Size daha fazla koruma bulmamız gerekecek," dedi.

Sonra Taomei'ye döndü.

"Sör Gyoku-ou'nun iznini alayım mı? Şeklin hatırı için," dedi. Belli ki onun için bile Gyoku-ou'ya duyulan saygı "Efendim" seviyesinde kalmış ve "Usta" seviyesine yükselmemişti.

"Hasta ve yaralıları ziyaret etmek adına sizinle birlikte bir doktor gönderebiliriz." Basen'den alışılmadık derecede ağırbaşlı bir öneri.

"Son zamanlarda bu konuda endişelenmeyi neredeyse tamamen unutmuştum ama gerçekten de sizin yüzünüze katlanabilecek kaç kişi var Ay Prensi?" Chue sordu. "Sanırım kapalı hayat aslında sizin için daha kolay olabilir!" Diğer herkes sesli bir şekilde inledi. "Gelin ve damatların arkasından temizlik yapmak zorunda kalmaktan nefret ediyorum.

Sizi gördükten sonra aşıkların kalbi değişti Ay Prensi. Mideme çok kötü şeyler yapıyor," diye mırıldandı Baryou perdenin arkasından.

Bir kez daha, hepsi sessizdi. Aslında o kadar sessizlerdi ki, dışarıdan bir kargaşa duyulabiliyordu. Başka bir gün, başka bir yerde başka bir kavga.

Sonunda Chue, "Buna ne dersin?" diye sordu. Jinshi'nin giysi sandığından bir kemer çıkardı ve Basen'in önüne koydu.

"Ah, demek aklından geçen bu," dedi Suiren, Chue'nin söylediği her şeyi bu tek kıyafetten çıkarmış gibiydi.

"Ne? Aklında var?" diye sordu Basen.

Chue sırttı. "Ay Prensi'nin dışarı çıkmasına gerek yok. kendisi. Bir şeyler yapıyor gibi *göşündüğü* sürece her şey yolunda demektir."

Jinshi, Chue'nin ne demek anlamaya başlamıştı.

"Basen," dedi. "Evet, efendim? Ne oldu?"

"O kemeri sana veriyorum. Tak onu ve benim yerime işe git."

"Efendim?" Basen şaşkınlıkla kemere bakarak, "Efendim?" dedi.

Bölüm 13: Hasta Ziyareti

49. Gün:

Biraz daha ilaç geldi ama yeterli değil. Çay yapraklarının yerini dolduran karahindibalarımız da bitti.

50. gün:

Bandajları dezenfekte etmekle görevlendirildim. Bunlar artık yırtık pırtık paçavralar; kullanamayız. İnsanların ihtiyacı olmayan bezleri toplamamız gerekecek.

51. Gün:

Chue bana yarını açık tutmamı söyledi.

52. Gün:

Şehrin ana meydanının yakınındaki terk edilmiş bir bina basit bir kliniğe dönüştürüldü. Henüz hasta kabulüne başlamadılar ve zaten bir sıra var.

Klinik cıvıl cıvıl bir yerdi: Sürü nedeniyle hastalanan ve yaralananlara ücretsiz bakacaklarını söylediler, ayrıca yiyecek yardımlarından da uzak değildi.

"Yardım etmek için mi buradasın, Niangniang?" diye sordu Dr. Li. Orta rütbeli hekimlerden biriydi ve bazen inatçı olsa da işine bağlı bir adamdı. Maomao için de yanlış bir isim seçmişti.

O, Dr. You ve Tianyu klinikte yaralanmış insanlar gördü. Bu Jinshi'nin işiydi.

"Ben Maomao," dedi Maomao.

"Maomao mu?"

"Evet, efendim. Maomao," diye tekrarladı, doğru emin olmak istiyordu. Dr. Liu'yu bir dahaki görüşünde düzeltmesi gerekecekti.

o da. Neyse , Lahan'ın Kardeşi'nin aksine, Lahan'ın Kardeşi tarafından

daha yüksek bir gücün müdahalesi.

Batı başkentine geldiğimizde her şeyin olabileceğini biliyordum ama şuna bakın.

Kendini işine adanmış doktor güneşin etkisiyle bronzlaşmıştı ve günlerce aralıksız çalışmak yanaklarını inceltmişti. Zayıftan çok çelimsiz görünüyordu ve her zaman sahip olduğu aşırı başarılı havasına artık vahşi bir hava da eklenmişti.

"Sorunuza cevap vermek gerekirse, efendim, evet, Ay Prensi buraya gelmemi emretti. Guen Usta Ay Prensi'nin yanından ayrılamaz, bu yüzden onun yerine ben geldim."

Gördün mü? Maomao da bir isim öğrenebilirdi. Şarlatan doktorun adını

dublörü olarak burada olsa bile.

Burası şarlatanın gerçek adını kullanabildiği birkaç yerden biriydi; klinikte sadece o, koruması Lihaku ve Chue vardı, Basen ve Dr. Li. Sadece hızlıca bir merhaba diyordu; hastaları ertelediği için kendini kötü hissediyordu.

Maomao da kısa tutmak istedi çünkü Basen tanışma faslını çoktan bitirmişti ve ne yapacağını bilmez bir halde kliniğe bakıyordu. İki kişi daha vardı

Onu güvende tutmak için muhafızlar odanın hemen dışına yerleştirilmişti ve bu durumda Basen'in bile korumalara ihtiyacı olabileceğini söylemek yanlış olmazdı.

Bu insanı gerer.

Basen her zamanki asker üniformasını değil, şık kıyafetlerini giymişti ve Jinshi'nin ona verdiği bir kemeri takıyordu. Kabuklardan elde edilen bir boya kullanılarak parlak bir mor elde edilmişti; sıradan birinin asla sahip olamayacağı bir şeydi. Herkese ne kadar önemli olduğunu anlatmanın mükemmel bir yolu.

Özetle: Basen, Jinshi'nin adına hasta ve yaralıları ziyaret için gelmişti.

Bu güzel bir şey ama bundan emin değilim, diye düşündü Maomao. Herkes belirli görevlere uygunken diğerlerine uygun değildi. Yine de Jinshi'nin şu anda kendini herkesin içinde gösteremeyeceğini biliyordu.

Dr. Li Maomao'ya baktı. "Tianyu bize ilaç stoğumuzu yenilemeye karar söyledi."

"Oh, mi?" Maomao sordu, zihinsel olarak kendini

onlara gerçek bir ilaç sağlayamadıkları için azarlandılar.

"Gönderdiğiniz ilaçlar fena değildi sanırım. Belli ki ikame maddeler bulmak için çok çalışıyorsunuz."

Bu kadarının bile övgü düşündü. "Size yardımcı olabileceğim bir konu var mı efendim?" diye sordu.

"Eğer biraz iş yapmak istiyorsanız, bunun sonu yok. Sargı bezlerini yıkamak, kaynatmak, sayısız tartışma, itişme, yumruklaşma ve kavgada yaralanan hastaları tedavi etmek. Bir de son zamanlarda görmeye başladığımız iskorbüt ve beriberi vakaları .

yetersiz beslenme."

"Anlaşıldı efendim. Yaraların tedavisini birinci öncelik olarak düşünmeli miyim?" Maomao eşyalarını yere bıraktı ve ellerini yıkadı. Yaralanmaları tedavi edebilirlerdi. Yetersiz beslenme konusunda ya çok az şey yapabilirlerdi ya da hiçbir şey.

"Ben şu bandajları yıkayayım!" Chue seslendi. "Ne yapmalıyım?" Lihaku sordu.

"Bir koruma olarak, oturmaınızı ve sessiz kalmanızı istiyorum. Sakinleştirici bir etkiye her şeyden çok ihtiyacımız var," dedi Dr. Li.

"Evet! Yine de koltuklarınızdan birini işgal etmeme gerek yok," dedi Lihaku kapının yanında durarak.

"Peki ya ben?" diye sordu Basen, alışılmadık durumundan açıkça rahatsız olmuştu. Birinin kendisine emir vermesini umarak Dr. Li'ye baktı.

"Ee, siz, Usta Basen?" Her zaman çok başarılı bir tip olan Dr. Li ne söyleyeceğinden emin görünmüyordu. Basen'e özellikle bir şey yapmasını söylemenin kabalık olacağından endişeli görünüyordu.

Basen de adı geçen klanlardan birinden geliyor. Jinshi'nin ikinci komutanı olarak orada olduğundan bahsetmiyorum bile. Dr. Li'den çok daha üstündü.

"Belki de şuraya oturup ilaç dağıtabilirsiniz Basen Usta. Ben reçeteleri hazırlayacağım, siz sadece onları torbalara koyun ve hastalara verin."

". "

Onu rastgele işlere ya da fiziksel çalışmaya zorlayamazlardı, bu yüzden bu oldukça iyi bir uzlaşmaydı.

"Ve onlara rahatlatıcı bir şeyler söylemeye çalışın!" Chue cıvıladı.

"Ne gibi?"

"Oh, bilirsiniz. 'Li halkının sağlıklı ve zinde olmasını istiyorum! Bunun gibi bir şey. Sizden basit bir 'Geçmiş olsun' sözü duymak doğru olmazdı, Basen Usta." O anda o bile kayınbiraderine "Usta" diye hitap etmeyi uygun gördü.

"Bu iyi bir nokta. 'Li halkının' vurgulanması mükemmel bir fikir olacaktır," dedi Dr. Li.

Bunu söyleme şekli Maomao'nun dikkatini çekti. "Dr. You nerede?" diye sordu ona.

"Dr. Siz kliniğe gelemeyen hastaları ziyaret ediyorsunuz. olduğu için buraları iyi biliyor." "Anlıyorum."

Dr. Li'nin diğer doktordan bahsedese tonunda pek de dostane olmayan bir şeyler vardı. Maomao kendini tutamadı. O da

"Dr. You'ya bir şey mi oldu? Aklında bir şey varmış gibi görünüyor."

Normalde bu kaba bir soru olurdu ama şu anda Dr. Li şikayet edecek birini arıyor gibiydi. "Dr. You, aynı ismi paylaşımlarına rağmen Üstat Gyoku-ou'nun akrabası değil ama ortalama bir hasta onu öyle *sanabilir*. Mükemmel bir doktor ama politikaya hiç akli ermedi. İşte bu sorun."

Ahh. Maomao ellerini çırpı. Başka bir deyişle, insanlar doktorun valiyle akraba olduğunu düşünecekti.

İnkâr etmeyerek bunu dolaylı olarak onaylamış olursunuz. Ve ne kadar çok hasta görürse, o kadar çok itibar kazanırdı.

"göreceli" Gyoku-ou ve Jinshi'ye değil.

Acaba onu yanlarında getirerek kötü bir seçim mi yaptılar?

Hayır, yola çıktıklarında bu iş için doğru kişiydi. Kötü olan sadece zamanlamaydı.

Yanlarında getirdikleri insanları düşünmek ona sağlık personelinin başka birini hatırlattı.

"Tianyu nerede?" diye sordu.

"Bugün Dr. You'ya gidiyorum. Mükemmel cerrahi ve dikiş becerilerinden dolayı."

Maomao, Tianyu'nun bu konudaki başarılarının farkındaydı.

alan. Gyoku-ou'nun ameliyatını halletme şekli torunu örnek teşkil ediyordu. Maomao kızın dikişlerini almıştı ve o zamandan beri onu görmemişti.

Yine de Tianyu çalışanlar arasındaki en genç adamdı ve ondan sonuna kadar yararlanmaya niyetli görünüyorlardı.

"," dedi Dr. Li. "Bizi bekleyen hastalar var. Devam edip kliniği açabilir miyim?"

Maomao ve diğerleri başlarını salladı.

Tıpkı Dr. Li'nin onları uyardığı gibi, hasta uğramışlardı. İnsanlar bu fırsattan yararlanmak için ücretsiz tıbbi bakım için fırsat. Nöbetçi askerler bile , bu yüzden personelin gerçekten dinlenme şansı yoktu.

Muayenelerin büyük kısmı Dr. Li'ye bırakılırken, Maomao ve arkadaşları o ne derse onu yapıyordu. Maomao, kişinin durumuna bağlı olarak yaralarını tedavi ediyor ya da uygun ilacı veriyordu.

Basen hala belirgin bir şekilde rahatsız görünse de, rahatlatıcı ve cesaretlendirici sözler söylemeyi ve hastalar için ilaçları başarılı bir şekilde poşetlemeyi başardı. İşi öğrenmeye başladığında Maomao ona kâğıt ve makas uzatarak ilaç paketleri için kâğıt kesmesini istedi ve o da bunu oldukça başarılı bir şekilde yaptı. Herkes çalışırken eli boş oturmaktan daha iyi olduğunu düşünüyor gibiydi.

Zor. Tek sorun, Maomao'nun hastaların onu ameliyat yaparken görmesini istememesiydi, bu yüzden onu görünmeyeceği bir yere koydu.

olduğunda çalışabilir.

Aslında Basen, herhangi bir sivil memur kadar iyi iş çıkarıyordu.

Basen'in

Onun için sorun, Jinshi'nin sağ kolu olarak insanların onun üç kat daha fazla iş yapabileceğini varsaymasıydı, bu yüzden her karşılaştırmada kötü görünüyordu. Zavallı adam. Askeri geçmişi göz önüne alındığında ve daha sonra doğrudan

İmparator'un küçük kardeşine bağlı için böyle bir şeyi yapabilmesi gerekirmiş gibi görünüyordu.

Gaoshun'un tüm bunları muhtemelen yapmış olması da yardımcı olmadı.

zahmetsizce.

Chue'nun tuhaf bir çalışma şekli vardı; sanki karıştırıyor ve kıpırdanıyor ve gerekenden çok daha fazla hareket ediyordu. İşin tuhaf yanı, yine de çok hızlı çalışıyordu. Sabah bir yığın sargıyı dezenfekte etti, ardından Maomao'nun yardımıyla mevcut olan her şeyden öğle yemeği hazırlamaya koyuldu.

Bazen genç bir hastayı memnun etmek için bir sihir numarası yapmak için dururdu.

Elinde gerçekten zamanı olan kişi Lihaku'ydu. Koruma olarak tüm işi kapıda durmaktı. Chue ara sıra diğer iki korumaya da iş veriyordu ama Lihaku sürekli ayakta duruyordu.

"Dostum, kütük üzerindeki bir tümsek gibi görünüyorum," dedi. Biraz güldü ama gerçek şu ki, önemli bir amaca hizmet ediyordu. Dr. Li, görünümüne rağmen, büyük ölçüde Batılıların çoğundan daha hırpani. Ve hızlı bir muayene için kliniğe ne kadar çok kaba saba tipin geldiğinden bahsetmişti. Kapıda 189 santimetrelik bir adamın durması, heykel gibi de olsa, faydalı bir caydırıcıydı. Ve herhangi bir ziyaretçi bir şey başlatacak gibi görünüyorsa, Lihaku sessizce yanlarına gitti, bu da büyük bir yardımdı.

Maomao ya da Dr. Li'nin peşine düşseler o kadar da kötü olmazdı ama biri Basen'in peşine düşmeye kalkarsa bu gerçek bir sorun olurdu. Jinshi'nin kişisel temsilcisi olarak oradaydı, bu yüzden onun kontrolden çıkmasına izin veremezlerdi ve ayrıca böyle bir karşılaşmada daha kötü duruma düşecek biri varsa o da hasta olacaktı.

Güç yarışında Basen'i yenemeyecekleri neredeyse kesindi; sadece bir iki kırık kemikle kurtulurlarsa şanslı sayılırlardı. Daha da kötüsü, Maomao batı başkentindeki yasaların tam olarak ne olduğunu bilmesede, İmparatorluk ailesinin bir üyesine, hatta temsilcisine el kaldırmak kellesi uçurulacak bir suç gibi görünüyordu.

Her halükarda, Dr. You ve Tianyu dönene kadar işler devam etti.

"Döndük!" Dr. Sanki kendi evine giriyormuş gibi seslendiniz. Onun Bronzlaşmış teni onu gerçekten de bir gibi gösteriyordu. Tianyu onun arkasından geldi, biraz bitkin görünüyordu.

İlk cevap veren Chue oldu. "Evinize hoş geldiniz, bayım! Siz de

Sınavlara mı? Ya da bir şeyler ? Ya da belki birkaç sınav?" *Yorgun* kelimesinin anlamını bilmiyor gibiydi ve dostça selamlamasında Dr. You'nun çalışmaya devam etmesi gerektiğine dair pek de ince olmayan bir mesaj vardı.

"Bir şeyler yemek isterdim ama eminim Dr. Li de henüz bir şey yememiştir, değil mi?"

"Ne? Hiç yemek yemeyecek miyiz?" Tianyu inledi. Yorulmuştu. Sağ elinde bazı aletler, sol elinde ise bezle sarılmış bir paket taşıyordu. Çok bilmiş ve ukala olabilirdi.

Maomao her zaman ne düşündüğünü bilemeyebilirdi ama görünüşe göre Dr. You'yu alt edemiyordu. Açıkçası Maomao bunu görmeye bayılıyordu.

"O zaman yemek molası verelim! Otuz dakikanız var!" Chue ellerini çırparak söyledi. Onu kim sunucu yapmıştı?

"Harika! ne?" Tianyu sordu.

"! Çok şanslı olmalıyız. Bayan Chue var olan her şeyi aldı ve hepsini bu yemeğin içine koydu: Bayan Chue'nun Özel Ev Yapımı Kızarmış Pilav! Bu lezzetin sırrı, içkilerinin yanında kullanmak üzere sakladıkları kurutulmuş midye zulası!"

Bir *hışım*la bir kepçe ve bir tabak çıkardı ve poz verdi. Evet, kızarmış pilav temelde yapılmıştı ama çeşniler, baharatlar ve kızarmış yumurtayla oldukça güzel görünüyordu

Çekici. Chue her zaman yemeyi yemek yapmaya tercih ettiğini söylerdi ama mutfakta kendi başının çaresine bakabilirdi.

"İçecek olarak sulandırılmış üzüm suyu veya keçi sütü seçenekleriniz var. Su biraz bulanık görünüyor, bu yüzden tavsiye etmem."

Bu iyi bir tavsiyeydi; kuyuda yüzen çekirgeler vardı. Chue çamaşır yıkarken onları süzüp çıkarıyordu.

Belki içme suyu da dağıtmalıyız, diye düşündü Maomao. Eğer insanlar kirli su içerse, sadece hastalanırlardı. Belki de tüm ishal ilaçlarının nereye gittiğini açıklıyordu bu.

İnsanların suyu azından filtrelemeleri ve ideal olarak kaynatmaları gerekir.

Aslında, bandajları yıkamak ve kaynatmak oldukça su ve yakıtın daha fazla olduğu batı başkentinde lüks

merkezi bölgede olduğundan daha değerliydi. Su ... Ama yakacak olarak odun kömürü ve odun kıttı; bol olan şey ise hayvan gübresi idi.

Kömür, ha...

Orta bölgede insanlar kömürü en iyi ihtimalle yakacak odun ya da odun kömürü yerine bir ikame olarak görürken, I-sei Eyaleti'ndeki insanlar bu kaynağa çok daha farklı bir değer biçmektedir.

Onlar için o kadar değerli olabilir ki, onu kullanmak için bir dağdan bile çıkarabilirler.

Altın ve gümüşün çıkarılması gerekiyordu; bunların yerini hiçbir şey tutamazdı. Ancak hiç kimse -en azından orta bölgedeki hiç kimse- her yerde ağaçlar varken topraktan bir şey çıkarmayı düşünmezdi. tam olarak aynı derecede iyiydi. Ancak I-sei Eyaleti halkı, tükenmeyecek bir yakıt kaynağı, hayvan dışkısından daha büyük ölçekte kullanabilecekleri bir şey istiyordu.

Kesinlikle avantajları vardı...

Ama bunun için savaşa girecek kadar mı? Daha iyi bir şey olmalı.

Maomao bir inilti çıkardı - tam o sırada biri omzuna vurdu.

"Bayan Maomao, Bayan Maomao! Bugünlerde çok fazla düşüncelere dalmış görünüyorsunuz! Aklınız bir yerlerde!"

"Bayan Chue, Bayan Chue. Gerçekten o kadar mıyım?"

"Evet! Ya da, her neyse, çok fazla iç çekiyor gibisiniz."

Maomao eliyle ağzını kapattı.

", hadi Bayan Maomao. Bir şeyler yiyelim.

Ve sanırım Dr. You'nun Basen'e söyleyecekleri var." "Huh.

Eminim eğlenceli olacaktır."

"Oh, evet! Çok ilginç olacağına şüphe yok."

Maomao bazen Chue ile böyle şeyler söylediklerinde aynı şeyi kastetmediklerini düşünüyordu.

Maomao kızarmış pilavın bulunduğu masaya gittiğinde, gülümseyen bir Dr. You ve oldukça mutsuz görünen bir Basen buldu.

Tianyu açıkça acele edip yemek ama onlar yemeden önce yemeğe dokunamazdı. Görünüşe göre o bile temel görgü kurallarını anlamıştı.

"Ha ha ha! Yani siz onun yedeğisiniz, Sir Basen?" Dr. You sordu

Onu.

"Bunun tam olarak komik olduğunu sorabilir miyim?" Basen yanıtladı. Araları gergin görünüyordu. Belki de ortamı yumuşatmak için ördek getirmeliydiler.

Maomao, Chue'ye dirsek attı.

"Evet? Sorun nedir?"

"Birbirlerini tanıyorlar mı ?" Maomao fısıldadı. "Hayır, sanırım ilk kez karşılaşıyorlar," diye fısıldadı Chue

Geri.

"Peki Dr. You nasıl biri?" "Oooh! Bayan Chue de bilmek istiyor!"

"Oh, bunu yapma. Sadece söyle bana. Söz şehirde bir yürüyüş önereceğim."

"Oh! Bu harika bir fikir!"

Chue, Maomao ne zaman dışarı çıksa onu takip etme eğilimindeydi. Şehirde dolaşmayı seviyor gibiydi, bu yüzden Maomao'nun tahmin ettiği gibi bu planı kabul etmekte gecikmedi.

"Dr. You, kendini işine adanmış, gerçekten neşeli bir girişimci. Ama kalbini koluna takıyor. Herkesle hemen arkadaş olur ama yüz yaşına kadar yaşasa bile kocamı gerçekten anlayabileceğini sanmıyorum. Çünkü o bir ışık adamı!"

Maomao bile Chue'nin kocasını, Basen'in ağabeyini *gerçekten* görmemişti. Kendisini bu şekilde sinirlendiren birine çok yaklaşırsa delirebileceğinden korkuyordu.

"Kalbini koluna takıyor da ne demek?" diye sordu.

"Tıpkı Dr. Li'nin dediği gibi, bu konuyla hiç ilgilenmiyor gibi görünüyor. Politika. Batı başkentindeki iklimi ve arazinin yapısını biliyor, mükemmel bir *doktor* ve siyasetle hiç ilgisi yok. Bu gezi için mükemmel bir seçim oldu."

Öyleydi. Geçmiş zaman. Çünkü bir yanlış hesaplama olmuştu.

"Ani bir çekirge salgını, Ay Prensi'nin itibarını önemsemeyeceğini ve Usta Gyokuen'in en büyük oğlunun burada son derece popüler olacağını kim tahmin edebilirdi?"

"Yani Dr. Siz...?"

"O kesinlikle Ay'a ihanet iyi bir insan.

Prens."

Maomao, nedeninden tam olarak emin olmasa da bunu güven verici buldu. Kendini daha iyi hissetse de, bunu hissetmeyen bir kişi vardı ikna olmuş görünüyor.

"Burada neyin peşindesiniz?" diye sordu, burun delikleri belirgin bir şekilde alevlenmiş olmasına rağmen sakın davranmayı başaran Basen.

"Neyin peşindeyim?" diye yineledi Dr. You, gerçekten şaşkın görünüyordu. "Evet. Buraya Ay Prensi'nin emriyle geldiniz ama ne Prens'in batı başkentindeki itibarı hakkında ne düşünüyorsunuz? Sadakalar için sadece yiyecek değil. Bu kliniğe sahip olmanızın tek sebebi Ay Prensi'nin cömertliği, değil mi?"

"Evet, kesinlikle. O çok anlayışlı bir adam. Ne zaman Etrafıma baktığımda, o korkunç salgına rağmen batı başkentinin bu kadar sakın olmasının Ay Prensi sayesinde olduğunu hatırlıyorum."

"Sanki bu ilk çekirge salgını değilmiş gibi konuşuyorsun. deneyimlemişsinizdir. Sanki neler olduğunu biliyorsun ve bu bu kadar rahatsın," dedi Basen. Bu tam da Maomao'nun sormak istediğı şeydi ve zihninde onu enerjik bir şekilde alkışladı.

"Sanki öyle bir şey yok. Zamanında bir sürü sürü gördüm."

"Var mı, Dr. Siz? sürü mü? Ama on yıllardır burada bir sürü olmadığını sanıyordum," dedi Maomao.

"Oh, var. Sadece kraliyet başkentini rahatsız edecek kadar büyük bir şey değil."

Bu kesinlikle akla yatkındı. Ama Basen konuyu zorladı. "Onları rapor etmediniz mi? Bu ihmalkârlık değil mi?"

"İhmal mi? Size bir şey sorayım, Sir Basen. Veba olarak kabul edilmesi için böcekler tarafından kaç mahsulün tüketilmesi gerekir?"

"Şey... İnsanların hayatını zorlaştırmaya yetecek kadar sanırım."

"Peki bu ne kadar? Herkesin karnını doyuracak kadar tahılı olduğu sürece sorun nerede? Satabileceğimiz başka şeyler de var; açığı kapattığımız sürece sorun yok.

Diyelim ki normalden iki kat daha fazla ektik, ama sonra bir böcek sürüsü oldu ve sonunda sadece normal bir yıldaki kadar hasat yaptık. O zaman ne olacak?"

"Şey... Şey..." Basen ne diyeceğini bilemedi.

Dr. You üst düzey bir doktordu ve bunu kanıtlayacak zekâyâ sahipti. Sanki tüm bunlar varsayımsalmış gibi konuşuyordu, ancak muhtemelen geçmişte gerçekten yaşanmış bir şeydi.

Sonuçta hasat değişmese bile, ekilecek alanın büyüklüğünü artırmak çok daha fazla emek ve harcama gerektirecektir. Yine de aynı miktarda vergi alınsaydı -şimdi, bu hayatı daha da zorlaştırırdı.

"Li çok geniş ve büyük bir ülke," dedi Dr. You. "Ama çok Büyüklüğü, kraliyet gözünün batı ucuna kadar tüm yolu göremediği anlamına gelir. Eğer hasat sadece bir dizi sayı olarak biliniyorsa, o zaman bir böcek sürüsünü bildirmenin ne faydası var? Sadece elden çıkarılmış olur. Bu durumda, I-sei Eyaleti için tek seçeneğin konuyla bizzat ilgilenmek olacağının açık olduğunu düşünüyorum."

Dr. You kalbini koluna takmıştı, bu yüzden Basen'e ne düşündüğünü söylemekten çekinmedi.

Bu Dr. You ve o bile böyle düşünüyor, diye düşündü Maomao. Batı başkentindeki Jinshi'ye yönelik düşük görüşün, merkez bölgenin I-sei Eyaleti için hiçbir şey yapmadığı algısıyla çok ilgisi var gibi görünüyordu.

"Ancak Ay Prensi uygun bir şekilde hareket etti. Bana Yi klanını hatırlattı."

"Yi klanı mı?" Maomao kendini durduramadan sordu. "Evet. Onları tanıyor musunuz?" diye sordu Dr. You, hiç istifini bozmadan. Maomao konuşmaya daldı. Basen'in konuşmaya geri dönmeden önce bunu sindirmesi gerekecekti, bu yüzden Maomao devralmaya karar verdi.

"Belki de bu tartışmayı yemek yerken yapmalıyız?" Dr. Sonunda dedin ki. "Hadi, şimdi, yiyelim."

"Yemek!" dedi Tianyu, sonunda yemek yiyeceği için kendinden geçmiş bir halde.

Belli ki sessizliğini açıklayan şey enerji eksikliğiydi.

Dr. You, "Ne zaman bir böcek sürüsü olsa, Yi klanı öne çıkar ve talimatlar verirdi," dedi.

"Eğer sormamı bağışlarsanız, efendim, onlar asi değil miydi?"

"Asiler mi? Hımm. Yaptıkları her şeyi I-sei Eyaleti'nin iyiliği için yaptıklarına inanıyorum. Ben şahsen hiçbirinin asi olduğunu bilmiyordum.

asi." Dr. You konuşurken kaşığıyla kızarmış pilavdan bir ısırık aldı.

"Yi klanının insanları tam olarak neye benziyordu?" Maomao diye sordu, kendisi de bir ısırık alarak. Pirinç yemeğe bol miktarda gövde, yumurta da baharatlar ve midyelerle nüanslandırılmış bol miktarda lezzet veriyordu. Chue'ye gizlice onaylayan bir başparmak işareti yaptı.

"Hepsi çok güzeldi. Ve eğer onlara yaklaşırsanız, harika bir kokuları vardı."

"Harika bir koku mu?" Maomao tekrarladı. Sonra da, "Anaerkil olduklarını duymuştum," dedi.

"Evet, aynen öyle. Klanı kadınlar yönetiyordu. Li'nin kuruluş hikayesinden çok da farklı değil, değil mi? Kraliyet Ana Wang Mu ile mi? Bu kadar iyi ve güçlü bir kadının yakın çevresinde başka başarılı kadınlar da olmalı. Yi klanı bu kadınların soyundan geliyordu."

Maomao yemeye devam edemeyeceğini fark etti. Hikâyeye hiç ilgi duymayan Tianyu'nun böyle bir sorunu yoktu.

"Bu unsurdan haberdar olmanızdan etkilendim. anaerkil. Günümüz gençlerinin çoğu Yi klanı hakkında ne yazık ki çok cahil." Dr. You onu açıkça takdir ediyordu.

"Bayan Chue de biliyor!"

"Ben de öyle," diye ekledi Basen. İmparatorluğa hizmet edenler Aile muhtemelen bunları doğal olarak öğrenmiştir. Ancak orta bölgenin sıradan bir vatandaşı, batıdaki bir ülkenin hükümdarları hakkında bir şey bilmek için hiçbir neden görmezdi. Özellikle de uzun zaman önce yok edilmiş hükümdarlar hakkında.

"Muhtemelen kadın oldukları için sınırı bu kadar inatla savundular. Yi klanı hiç koca almazdı ama her zaman en güzel çocuklara sahip olurlardı; sanki başka bir ülkeden gelmiş gibiydiler. Yi klanı kız çocuklarını hükümdar olarak yetiştirir, erkek çocuklarını ise yollara salarlardı."

Güzel insanları ortaya çıkaran ve diğer ülkeleri hizada tutmaya yardımcı olan şey sürekli kan karışımıydı.

"Özellikle Shaoh ile, tapınak bakiresi ile iyi anlaşıyorlardı. Ama eski imparatoriçe dowager, yani

İmparatoriçe Regnant, ikisi de kadın olmasına rağmen belki de onunla pek iyi anlaşılamadı."

Maomao, "Kadınların kavgaları hakkında yorum yapmaktan kaçınacağım," dedi. Yine de çok şaşırtıcı bir şey öğrenmişti - Jinshi'nin ona hiç bahsetmediği bir şey. Belki de o Orada bunu bilmeyen tek kişi vardı.

"Peki on yedi yıl önce neredeydiniz, Dr. You?" Maomao sordu.

"Korkarım zaten merkezi bölgelerde doktorluk yapıyor." "Öyle mi?"

Maomao ve Dr. You konuşurken, Basen kızarmış pilavını bitirdi ve kaşığını iştahla bıraktı. Yemek yerken o anı özümsemiş olmalı ki şöyle dedi: "Ne demek istediğinizi anlıyorum Dr. You. Ay Prensi şimdi hiçbir şey yapmayan bir merkez bölgenin faturasını ödüyor. Peki, bu konuda haklı olduğunuzu varsayalım. Ama bu, onun tüm başarılarının şu anda Sir You Gyoku-ou'ya atfedildi ve bundan hoşlanmadığımı söylemek zorundayım. Ve suçun bir kısmı da sizde, doktor."

"Ben mi? Nasıl?"

"İnsanlar isminizden dolayı sizi Sir Gyoku-ou adına hareket ediyor sanıyor."

"Gerçekten mi?" Onay için Tianyu'ya baktı.

"Dr. Li de aynı şeyi söylemişti, hatırladın mı? Her etkileşiminize, bir yıl önce merkezi bölge. Sanırım kastettiği, Ay Prensi'nin emriyle orada bulunduğunuzu bildirirkeniz gerektiği idi." Tianyu tüm bunları açıklamak zorunda kaldığı için pek mutlu görünmüyordu. Yanağına biraz pirinç yapışmıştı.

"Ben merkez bölgeden geliyorum demek ne kadar garip bir şey. *Öyle değil*, ben buralardan geliyorum. Gördüğümüz birçok insan beni tanıyor bile."

"O zaman İmparator'un küçük kardeşinin emri üzerine burada olduğunu falan söyle."

"Hrm. Bu sanki İmparatorluk ailesine yakın olduğumu iddia ediyormuşum gibi bir izlenim yaratmıyor mu? Bu biraz utanç verici."

"Ha?" dedi iki ses aynı anda. Bu adam neden ?

Büyük şehre gitmiş ve servetini kazanmıştı, şimdi de arkadaşlarının ve tanıdıklarının onu kutlamasına izin vermeyecek kadar utangaç mıydı?

"Bayan Maomao, Bayan Maomao. Onu Bay Vakvak ile aynı kategoride düşünebilir miyim?"

"Bilmiyorum; 'sevimli yaşlı adam' kutusuna tam olarak uyduğunu sanmıyorum. Onu başka bir yere koyalım. Ördeğe daha yakın bir yere belki."

"Anlaşıldı!"

Maomao, Chue'nin hayal ettiği bu "kategori "nin ne olduğu konusunda oldukça iyi bir fikri olduğunu düşündü.

"Her neyse," diyordu Dr. You, "buralardan olan herkes eski Yous'larla yenileri arasındaki farkı bilmeli."

"Eski ve yeni... ne?" Maomao başını eğerek sordu. "You ailesinin doktorları yaşlı Yous'lardır. Gyokuen ve akrabaları daha sonra geldi. Şimdi kocaman bir ailesi var, çocukları ve Her türden torun sahibi olan Gyokuen ve eşi ilk kez Burada sadece onlar ve tek çocukları, en büyük oğulları vardı. Gerçi yanlarında çok sayıda hizmetçi de getirmişlerdi."

"Bilemiyorum. Bence bir yerlinin bile aradaki farkı anlayabilmesi için en az kırk yaşında olması gerekir," Chue. Ve hayatları çoğu zaman ancak kendi yaşlarına kadar uzanan halk arasında ellili yıllarda, aradaki farkı anlayabilecek kırk yaşından büyük pek fazla insan yoktu. Dahası, Gyokuen ve ailesi artık batı başkentinin yüzüydü. Daha genç insanlar için *You* neredeyse kesinlikle Gyokuen ya da Gyoku-ou demekti.

"Demek ," diye mırıldandı Tianyu.

"Şaşırdım. Ailenin bundan çok daha eski olduğunu sanıyordum," dedi Maomao.

"İnsanların ticaret yapmak için buraya gelmeye başladığı bir dönem vardı.

Sanırım o sıralarda buraya taşındılar. Aile kayıtlarını kontrol ederseniz tam olarak ne zaman taşındıklarını öğrenebilirsiniz," diye yanıtladı Dr. You.

"Hayır, yapabileceğini sanmıyorum. Aile kütüğü yandı," dedi Chue keçi sütünden biraz yudumlarken.

"Çok yazık."

"Her neyse, hastalarınıza onları Ay Prensi'nin lütfuyla tedavi ettiğinizi söylediğinizden emin olun," dedi Chue, Basen'in yerine noktayı koyarak.

"Sence zorunda mıyım?" dedi yaşlı ama o kadar da yaşlı olmayan adam, mahcup bir ifadeyle.

"Bazı haydutlardan bile , Dr. You, bu konuda nasıl utanabilirsiniz ki?"

"Sessiz ol Tianyu," diye tersledi.

Görünüşe bakılırsa, bu tür bir şey yapmaktan utanan biriymiş. Yeteneği olsa bile kendini çok iyi gösteriyordu. Muhtemelen sadece Dr. Liu gibi bir patronu olduğu için üst düzey bir doktor olmayı başarmıştı. -İyi insanları arayan ve onları bulan biri.

"Affedersiniz?" dedi Maomao ve diğerlerine sabit bir şekilde bakan biri. "Yemeğiniz bittiyse dışarı çıkıp beni rahatlatılabilir misiniz?" Bu, kapıdaki bir aralıktan sitemle bakan Dr. Li'ydi.

Bölüm 14: Tianyu

Dr. You'nun utangaç yapısıyla nasıl başa çıkılacağı konusunda yapılan tartışmalardan sonra, Jinshi'nin ona giyebileceği veya taşıyabileceği bir nesne vermesi gerektiğine karar verildi.

"Tek yapmam gereken onu giymek olduğu sürece!" dedi iyi kalpli doktor ama etkili bir şekilde ikna olmuştu. Maomao böyle bir hediyenin, Ay Prensi yüzünden orada olduğunu söylemekten daha fazla yaltaklanmasına neden olacağını düşünüyordu ama onun bunu fark ettiğinden emin değildi.

Ona bir kuşak ya da kemerine takması için yeşim taşından bir yüzük falan verip işi bitirmeliler.

Dr. Li'nin de bir şeyler alması gerektiğine karar verilmişti ve o da kendi adına bundan büyük onur duymuştu. İşten sonra, Dr. Li'ye Aslında reddetmişti.

"Elbette bir şey almam için hiçbir neden yok!"

"Bekle! Bir şey alan tek kişi ben olamam!" Dr. You haykırdı. Dr. Li tedirgin bir şekilde patronuna baktı.

"Sadece ikisi mi var?" Tianyu söze girdi. "Dr. Li onunkini istemiyorsa, ben alırım. Benim adım da Li."

Gerçekten de öyleydi; Dr. Li ve Tianyu'nun aynı soyadını paylaşıyor olmaları başlı başına bir sorundu. Ve Maomao kesinlikle Dr. Li'nin kişisel adını bilmiyordu. Lihaku'nun da orada olduğundan bahsetmiyorum bile, yani o odada en az üç Li vardı.

"Anlamıyorsun!" Dr. Li tersledi. Hem altında hem de üstünde böylesine... farklı kişiliklere sahip olmak kolay olamazdı.

"Ehgeç oluyor. Sanırım eve doğru yola çıkmalıyız," dedi Chue, eşyalarını toplarken. Klinik akşam için kapatılmıştı. Chue yaptığı her işte son derece becerikliydi ve bu becerisi oda temizlemeye kadar uzanıyordu.

Sonra da, "Söylesene, bu paket de ne?" diye sordu. Maomao, Tianyu'nun onu yanında getirdiğini düşündü.

"Oh, bu sadece..." Tianyu paketi Chue'nin elinden almaya çalıştı ama paket düştü. İçindekiler yerde yuvarlandı.

Herkes sessizce izledi. Basen ve diğer muhafızlar tuvalete gittikleri ve bu olay sırasında orada olmadıkları için şanslıydılar.

"Söylesenize genç bayan," dedi Lihaku, Tianyu'ya sert bir bakış atarak. "Sence bu adamı dizginlemeli miyim?" Ciddi gibi .

"Hayır, önce burada neler olup bittiğini öğrenmeye çalışalım." Maomao paketin dağınık içeriğine bir kez daha bakarak şöyle dedi. Bu bir insan koluydu. Sadece bir kol, yerde yatan tek bir insan vücudu parçası. Bundan daha garip bir şey olamazdı ama o anda odada bulunanlar arasında doktorlar, Maomao, Lihaku ve Chue de vardı.

"Kolunu açıklamak ister misin?" Maomao sordu.

"Yani, şuna bir bakın. şekliyle tekrar takılabileceğini sanmıyorum," dedi Tianyu, uzvu yerden aldı ve onlara kütüğün durumunu gösteriyor.

Dağınıktı, tamam; yeniden takmaya çalışsalar bile yapışacak gibi görünmüyordu.

"Çekirgeler bir tabelayı sabitleyen ipi kemirmişler. Tabela aşağı düştü ve kolu koptu. Tabelanın eskiden ait olduğu adam artık ona ihtiyacı olmadığını söyledi, ben de aldım."

"Sen... onu aldın."

Muhtemelen adam çaresizlik içindeydi.

Maomao, Tianyu'nun onu uygun bir şekilde gömmek için alacağını düşündüğünü anladı. Bunu yapmak için değil... bu her neyse.

"Niangniang, belki seninle birlikte inceleyebiliriz diye düşünmüştüm-" Dr. Li tarafından sözü kesildi ve kolunu kendisinden uzaklaştırdı

-Sonra da kafasına bir yumruk indirdi.

Ooh! O güçlü.

"Yow! Ow! Ben sadece bir şeyler öğrenmeye çalışıyordum!" Tianyu itiraz etti. "Bu kadar yeter! Bunu gömeceğiz, ve gömeceğiz Düzgünce! Ve onu orada öylece bırakma! Kokuyor!"

"Aww..." Tianyu, Dr. Li'nin sırtına ters ters baktı.

Maomao, *Dr. Li'nin daha da güçlendiğini* düşündü. İnsanlar bazen güçlerinin ötesine geçmeye zorlandıklarında dönüşüm geçirirler.

sınırlar. Dr. Li bu görev için fazla kırılgan gibi görünüyordu ama gerçekten de iyi bir malzemeye dönüşmüştü. Belki de Dr. Liu ondaki cevheri başından beri görmüştü.

Etkileyici.

Bu arada Tianyu biraz korkutucu olabilirdi - sadece olanlara bakın - ama Maomao'nun onun hakkında söyleyebileceği iyi bir şey varsa, o da hiçbir şeyin onu korkutmadığıdır. Ayrıca, ona Jinshi'nin simgesini kesinlikle veremezlerdi.

Dr. Li, kolu gömmek için Tianyu'yu odadan dışarı sürükledi. Tianyu'nun ikisi uzakta olduğu sürece klinik kimseyi görmeyecekti. Hastalar iki sağlık personelini bir kolu gömerken görürse, kim bilir ne dedikodular başlardı? Kimsenin onları görmemesi için korumalardan birinden onlar çalışırken özellikle nöbet tutmasını istediler.

Dr. You gülümseyerek Lihaku ve Chue'ye döndü. "Bunu görmemişiz gibi davranalım, olur mu?"

"Yapacağız! Bayan Chue'nin ağzını bıçak açmıyor!"

"Anlıyorum," dedi Lihaku.

Doktorların diseksiyonları teknik olarak yasaktı ve gizli olması gerekiyordu. En azından bu ikisi nasıl davranacaklarını biliyorlardı.

Maomao, her şeyi gizli tutmaya çalışarak gülümseyen Dr. You'yu inceledi. "Hm? Bir sorun mu var, Niangniang?"

"Niangniang değil, efendim. Maomao."

"Gerçekten mi? , Maomao, o zaman. Maomao. Tamam. Bunu . Her neyse, her şey yolunda mı?"

"Her şey yolunda efendim. Düşünüyordum da, genç doktorlara karşı son derece nazik görünüyorsunuz."

Kadının sözlerinde bir küçümseme vardı ama Dr. You sinirlenmemiş görünüyordu; gülümsemeye devam etti. "Ah, Tianyu'yu kastediyorsunuz. Onu bu dünyaya getiren Dr. Liu ve bendim, bu yüzden ona karşı biraz sorumluluk hissediyorum. Tianyu akraba kayırmacılığından yakınıyor ama bağlantılarından herkesten çok o yararlandı." Kollarını kavuşturdu ve kendi fikrini onaylamak istercesine başını salladı.

"Siz ve Dr. Liu onu tıbbı mı soktunuz? Ne tür bağlantılardan bahsediyorsunuz?" Maomao şaşkınlıkla sordu.

"Oh, bilmiyor musun?"

"Tianyu her ne kadar işine burnunu sokmayı sevse de, kendisi hakkında pek gönüllü değil."

Yine de Maomao da sormamıştı.

"Tianyu hakkında bilgi edinmek istiyorsun o zaman? Gelecekte onunla birlikte çalışacağınıza göre?" Dr. You aletlerini temizlerken sordu.

"Sence bu doğru mu?"

"Tianyu'yu tanıyorsam, bilgiyi gönüllü olarak vermemesinin tek nedeni kimsenin ona sormamış olmasıdır."

"Yeterince adil." Maomao eleştiremezdi; aynı şey onun için de geçerliydi.

"Avcı bir aileden geliyor. Bir keresinde Dr. Liu ile birlikte ayı safrası almaya gittiğimizi hatırlıyorum. Ayıyı tek başına parçalayan bir çocuk bulmuştuk - belki de ona genç bir adam diyebilirsiniz.

Dikkatli, hassas, hiçbir şeyden rahatsız olmayan biriydi. Sadece ve tam olarak ihtiyacımız olan organları çıkardı. Dr. Liu bile etkilendi. Ve o çocuk Tianyu'ydu."

Dr. You konuşurken temizlik yapmaya devam etti, bu yüzden Maomao dinlerken ilaç yapmaya devam etti. "Yeteneğini böyle mi ve onları doktor olma yoluna mı soktunuz?"

sordu. "Ama bu, işi bağlantıları sayesinde değil de becerileri sayesinde almış gibi bir izlenim yaratıyor."

"Bir bakıma onun bağlantılarıydı. Babasına dedim ki, avcı-

"Oğlunu doktor olmaya göndermeyi hiç düşündün mü?" dedim. Sadece şaka yapıyordum ama beti benzi attı ve titremeye başladı. Doktorların gizlice ne yaptığını bilseydi, belki de bu ona şaka gibi gelmezdi. Yine de korkusunun ortaya çıkış şekli... Garipti."

Neden bir doktorun işinden korksun ki? Evet, olabilir.

Sıradan bir insan için tedirgin edici olsa da Maomao bir avcının bunu anlamasını beklerdi.

"Ona neden bu kadar üzgün olduğunu sordum ama bana söylemedi. Hatta bizi neredeyse kovaladı."

"olduğunu sanıyordun?"

"O an için eve gitmekten başka yapacak bir şeyimiz yoktu ama Tianyu peşimizden geldi. Onu evimiz yapmamız için bize yalvardı. Çırak. Babasının buna karşı çıkacağını biliyordu ama o buna hazırdı.

bunu yapmak için evden kaçtı. Elbette biliyorsun Maomao, Dr. Liu küçük bir çocuğun peşine takılıp ailesini terk etmesine izin verecek türden biri değildir."

Bu doğru. Resmen gözünde canlandırabiliyordu.

"Tianyu bize Kada'nın soyundan geldiğini doktorluğun onun mesleği olması gerektiğini söyledi."

"Kada, efendim?" Maomao kendini tutamadı; çalışmayı bıraktı ve Dr. You'ya baktı.

"Bu doğru, ama efsanedeki ünlü doktor değil. Entelektüel merakını tatmin etmek için bir imparatorluk prensinin cesedini kestiği için cezalandırılan Kada. Sen bir doktorun işini yapıyorsun, Maomao. Eminim hikayeyi duymuşsunuzdur." "Evet, efendim."

Uzun zaman önce Kada adında bir doktor vardı. üstün tıbbi bilgi ve becerilere sahipti. Ancak beceri ve hırsın birleşimi bir adamı meraklı yapabilir ve Kada'nın merakı onu ağır bir şekilde cezalandırdı.

Eğer Kada gerçekten gerçek bir insansa, torunlarının hâlâ var olmaması için hiçbir neden yoktu - ama atalarının hatalarını tekrarlamadıklarından emin olmak için yatırım yapmış olabilirlerdi.

"Yani Kada'nın soyundan gelenler avcı mı oldu?" Maomao sordu.

"Mantıklı, değil mi? Avcılar çok eski zamanlardan beri doktorların tıbbi malzeme toplama çalışmalarıyla bağlantılıdır. Kada'nın bir avcının kızıyla ilişkiye olması son derece makul ve bir isim aktarıldığında, neden daha ünlü bir isim olmasın?"

Maomao bunun mantıklı olduğunu kabul etmek zorundaydı.

"Yani Tianyu'yu Kada'nın soyundan geldiği için mi doktor yaptınız?" diye sordu.

"Hayır, hiç de değil. Ne yeteneği ne de soyu onu hekim yapmak için bir neden değildi. Aksine, sebep... gözleriydi."

Dr. You durdu ve bir iç çekti. Elinde insan yağıyla kayganlaşmış küçük bir bıçak tutuyordu. İş sırasında kullanmış olmalıydı. "Dr. Liu, onu avcı hayatına terk edersek, zamanla tıpkı ayıları ya da geyikleri parçaladığı gibi insanları da parçalayacağını söyledi."

Maomao bunun üzerine sessiz kaldı. Bunu inkâr edemezdi. Aslında onun kesinlikle böyle bir şey yapacağından emindi.

"Doğası gereği insan hayvanı arzularının peşinden gider. Bir insanı eğiterek, rasyonellik dediğimiz şeyi yaratırız. Ama o zaman bile Herkes iştahının üstesinden gelebilir." Dr. You bıçağı silerek temizledi ve bir sepete koydu. "Tianyu'nun iştahı merak biçimini alıyor ve bunun üstesinden gelemiyor. Bu Dr. Liu'nun düşüncesi idi. hayvanlardan bıktığında insanlara yöneleceğini düşünüyordu. Kim bilir ormanda tek başına yaşayan bir avcı, kimse fark etmeden kaç kişiyi parçalayabilir?"

"Bir doktor olarak bile bunun hala bir sorun olabileceğini düşünmüyor musunuz?" Maomao açık yüreklilikle sordu.

"Bu onun yolla ilgili bir mesele. En azından, bu Dr. Liu'nun dediği gibi. Dümeni sağlam tutarsanız her gemi düz yol alır. Dr.

Liu sert bir adam olabilir ama yumuşak bir yanı da vardır." "Sen öyle diyorsan," diye yanıtladı Maomao, buna pek inanmamıştı. *İnanmıştı* da, Tianyu'nun kökeni hakkındaki hikâyeye inanıyorlardı. "Tüm bunları bana neden anlatıyorsun?" Resmi olarak, gerçek doktorlara yardımcı olmaktan başka bir şey değildi. Dr. You'nun bu hikâyeyi ona anlatmak için kendi yolundan çıkmasına gerek yoktu.

"Ah, bir nedeni yok. Luomen'in öğretilerinin meyvelerini görmek beni konuşkan bir ruh haline soktu sanırım."

Babamı tanıyor mu? Dr. Uzun hekimlik ; Luomen ile birbirlerini tanıyor olmaları şaşırtıcı olmazdı. *I merak ediyorum. Eğer beni yetiştiren babam , onlara aynı şekilde mi görünürdüm?*

Her ne kadar kabul etmekten nefret etse de, Tianyu ile bazı yönlerden benzer mizaçları paylaşıyorlardı. Eğer Luomen orada olmasaydı, zevk bölgesinde eczacı dükkânını işletmeseydi ve onu kendisi yetiştirmeseydi, nasıl biri olacağı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Dr. You, "O kolu gömmeyi bitirmiş olmalılar," diye gözlemledi. "Geri dönelim mi?"

"," dedi Maomao ve gitmeye hazırlandı. Tianyu'nun yakında döneceğini, muhtemelen omuzları çökmüş bir halde içeri gireceğini biliyordu ama ona özel bir sempati göstermemeye kararlıydı. Olsa olsa, kışına tekmeyi basmaya ve ona yoluna devam etmesini söylemeye niyetliydi.

Kliniğe yapılan ziyaret sorunsuz geçmişti ama daha eve dönüş yolu vardı ve bu uzun bir yolculuk olacaktı.

Sorunlar neredeyse Maomao kliniğin kapısından dışarı adımını atar atmaz başladı.

"Hanımefendi!" Lihaku bağırarak onu yakaladı ve geri çekti. Aynı anda, ayaklarının dibine bir çamur topu sıçrayarak düştü.

"Böcekleri sen getirdin! Bu senin hatan!" diye bağırdı bir çocuk. Maomao etrafına bakındı ama nerede olduklarını anlayamadı.

"Bayan Maomao," dedi arkasından gelen Chue. "Kim olduğunu gördüm. Onları hâlâ yakalayabilirim. Ne yapmamı istiyorsunuz?" Maomao'ya soruyordu çünkü hedef alınan kişi Maomao'ydu.

Ben olduğuma sevindim, diye düşündü. Belki de çocuk onu hedef olarak seçmişti çünkü en yavaş hareket eden o gibi görünüyordu. Basen'i seçmedikleri için şanslıydılar.

"Bana bile çarpmadı," dedi. "Onları içeri çekmenize gerek yok, Bayan Chue." Bunu şöyle bir bakışla destekledi:

Kesinlikle o çocuğun peşinden gitmeyin.

"Anlaşıldı!" Chue için de en kolayı buydu. Bir çocuğu şimdi ve burada kovalayıp yakalamamanın onlara ne faydası olacaktı ki?

Onları bir kez yakaladıklarında cezalandırmak zorunda kalacaklardı. Eğer arkalarına hafifçe vurularak serbest bırakılabilirlerse her şey iyi ve güzeldi, ancak bir bahane varsa - örneğin, İmparator'un küçük kardeşinin temsilcisine hizmet eden bir leydiye şiddet uygularlarsa - o mütevazı şaplak hızla yüz kırbaç. Maomao bunu istemiyordu ve Chue de muhtemelen istemiyordu.

Gerçi onu tanıyorum, istesem yapardı.

Yine de bazen sağduyu, cesaretin en iyi tarafıydı. Kulağa yumuşak davranıyormuş gibi gelebilir ama Maomao dünyanın bazen biraz daha yumuşaklığa ihtiyacı olduğunu düşünüyordu.

Böcekleri getirdik, değil mi?

"Böceklerin batıdan geldiğini düşünürsek komik," diye mırıldandı. Hiç mantıklı gelmedi.

"Evet, biz de doğudan geldik," diye ekledi Chue.

Çocuğun *getirmekten* kastettiğı şey aslında bu değildi. Tılsımlara, lanetlere ve diğerk batıl inançlara inananlar sadece batı başkentine oraya ait olmayan insanların gelişıyle aynı zamana denk gelen bir böcek salgını görüyorlardı. Tabii ki sürünün suçunu ziyaretçilere atacaklardı.

Maomao çocuğı oturtup gerçekleri anlatmak isterdi ama bunu başarabileceğinden şüpheliydi. Ne söylediğini anlamaya çalışacaklarından bile şüpheliydi.

Bunun yerine çamur topunu tamamen görmezden geldi ve arabaya doğru döndü. "Burada işler çirkinleşiyor," dedi.

Bölüm 15: Şiddet

Maomao fırında çıtırdayan ateşe biraz daha saman ekledi.

Hayvan gübresi aslında daha kolay olabilir.

Muhtemelen yakacak olarak tezек yerine saman vererek düşünceli olmaya çalışıyorlardı, ancak saman bir araya toplanmıyordu, bu da sıcak havada sürüklenmeye eğilimli olmasına neden oluyordu. Kömür ve yakacak odun

batı başkentinde pahalıydı ve nadiren satılıyordu.

Tencerede ilaç kaynıyordu. Demlemeyi bitirmesi ve ardından hap haline getirmesi gerekiyordu ama çok uykusu vardı.

Çünkü çok yorgunum.

Her zamanki işlerinin dışında pek bir şey yaptığını düşünmüyordu ama bunun onu nerede yoracağı belliydi. Ne zaman

Gerçekten çok yorulduanız ama yorulduğunuzu fark etmediniz.

Yorgunluğun doruk noktasını geçtiniz ve sonra rahatlama şansı bulduğunuz anda vücudunuz çöktü.

Yeterli yiyecek yok, yeterli ilaç yok, yeterli beslenme yok. Hiçbir şey yeterli değil. Başka şeylerin yerine başka şeyler koymaya çalıştılar. sahip değillerdi ve yedekler bittiğinde, yedeklerin yerine geçecek bir şeyler aramak zorunda kaldılar.

Lahan'ın Kardeşi'nin tarladaki neşesi, tatlı patateslerin gece soğuğuna dayanamayarak telef olmasının ardından hüzne dönüşmüştü. Normal patates ekeceklerini açıkladı

Her şeye rağmen. Tatlı patates yapraklarının solduğunu ama saplarının asma olarak yenebileceğini söyledi. Buğday ise beklendiği gibi geliyordu.

Fasulye filizleri gıda dağıtımlarına yavaş yavaş ekleniyordu. Buğday kepeğinin beriberi hastalığına iyi geldiği düşünülerek ekmeğe karıştırılıyordu ama insanlar ortaya çıkan somunları beğenmiyordu.

Ucube stratejist belirli aralıklarla ek binaya gelirdi.

Maomao en azından ona başıyla selam vermeye kararlıydı. Buna göre

Chue'nin verdiği bilgiye göre, Gyoku-ou'nun tarafını tutmaya karar vermesi hepsi için tehlikeli olacaktı.

Araştırmalar sonucunda, kömürün batı başkentinde bile çeşitli yerlerde kullanıldığı ortaya  ıktı. (O zamanlar Maomao'ya söylendiğine göre, benzersiz koku). Demir işlerinde ve çömlek yapımında kullanılan fırınları ateşlemek için kullanılmıştır - her iki yer de Gyokuen ile ilişkilendirilmiştir.

Düşünecek çok fazla şey vardı.

Kafası o kadar doluydu ve o kadar yorgundu ki, dışarı sürüklenen ve yedek samana takılan kıvılcımı fark etmekte yavaş kaldı. *Bana mı öyle geliyor, yoksa burası biraz sıcak mı?* diye düşündü ve ancak başını çevirdiğinde samanların neşeyle yandığını gördü. Kadın panik içinde söndürdü ve bundan daha kötüye gitmedi, ama şarlatan doktor onun için çok endişeleniyordu ve ilaç almak için gelen Tianyu ona çok gülmüştü.

Bu şekilde devam edemem.

Kendini odaklanmaya zorladı. En kötü yangınlar, insanın en az dikkatli olduğu zamanlarda başlardı.

Ve o anda yanan tek şey ocağındaki ateş değildi.

Olay yetmiş beşinci günde meydana gelmiştir.

O gece geç saatlerde Maomao dışarıdan gelen bağırışlarla uyandı.  zerine bir bornoz geçirdi ve pencereye gitti. Dışarıda Avludaki muhafızlar ve parıldayan alevlerden oluşan rahatsız edici bir koleksiyon.

Maomao uykulu gözlerini açtı ve hızla giyindi. O sırada Merdivenlerin dibinde Lihaku'yu çoktan uyanmış ve hazır olda beklerken buldu. şarlatan doktor yastığına sarılmıştı ve Hala pijamalıydı, bu da Lihaku'nun onu yataktan sürükleyerek çıkardığını kanıtlıyordu.

"Neler oluyor?" Maomao askere sordu. "Tam olarak bilmiyorum ama aklımda birkaç fikir var."

"Ne gibi?"

Vakvak uykulu bir şekilde "Fweee," diye hırıldadı ama Maomao onu duymamış gibi yaptı.

"Birkaç gün önce, batıdaki bir karakoldan bir haberci geldi. Barbar kabilelerin istilas1. Bölgedeki yiyecek depolarına saldırmışlar."

"Bir gıda deposu mu? Ama bu şu anlama gelir..." Politikadan bihaber Maomao bile bu işin nereye görebiliyordu.

"Doğru. O ambarda, oradaki insanların toplayabildiğı mütevazı erzak bulunuyordu."

Eğer bu ileri karakol batıdaysa, bu onu Shaoh sınırına yakın bir yere koyar.

Lihaku, "Kodamanlar son birkaç günü ne yapacaklarına karar vermeye çalışarak geçirdiler," dedi.

"Bu, işlerin son zamanlarda neden bu kadar sessiz göründüğünü açıklıyor."

Jinshi Maomao'yu hiçbir şey için çağırmamıştı bile. Yani fırtına öncesi sessizlik yaşanmıştı.

"Yardım etmek istesek bile şu anda elimiz kolumuz dolu. İyi adamımız Jinshi bağlantılarını kullanarak bulabildiğı her yerden destek almaya çalışıyor ama çalınırsa bunun bir anlamı yok. Asıl soru, bu konuda ne yapacağımız? Ve cevaplar giderek artıyor. çirkin."

"Çirkin."

"Bir savaş başlatmaktan bahsediliyor."

Evet, anlaşılıyor.

İnsanların, hatta tüm insanlığın yolu .

Hayvanlar aleminin en eski zamanlarından beri: Yiyecek yemeğiniz bittiğinde başka birine saldırırsınız.

"Ama Jinshi Usta bunu desteklemiyor, değil mi?" "Hayır, desteklemiyor. Ve şu anda..."

Maomao dışarıdan gelen sesleri duyabiliyordu. Pek bir şey ama birinin "Kraliyet kardeşini bize ver!" diye bağırdığını duyduğunu sandı.

"...insanlar çekingen, korunaklı prensliğe karşı çıkmaya başlıyor."

Bunun olabileceğini ve muhtemelen olacağını biliyorlardı. Maomao bile farkındaydı. Bir şey varsa, beklediklerinden daha uzun sürmüştü.

soru, bu konuda ne yapacağımız?

Yine de Maomao'nun kişisel olarak yapabileceği pek bir şey yoktu. Bir çiftlik arabası hazırladı ve üzerine bir örtü çekti. Sonra uykulu çocuğu eliyle vakvak.

"Oh, sizsiniz, genç bayan," dedi. "Ben sadece... biraz daha uyumak istiyorum..."

Hâlâ yarı rüyada olan şarlatanı arabaya yönlendirdi. Ne olduğunu tam olarak anlayamayacak kadar uykulu olması iyi olmuştu. Neler olup bittiğini anlayacak kadar uyanık olsaydı, çılgına dönerdi.

"Uyuyabilirsiniz, Başhekim," dedi Maomao. "Sadece burada yap." "Mm. Mm..." Uzuvarları arabadan sarkan şarlatan geri döndü. uyumak için. Lihaku şaşkınlıkla ona baktı.

"Gerekirse kaçabilmemiz için," diye açıkladı Maomao. "Koşmak zorunda kalırsa, başhekimin arka saraydan gelen ayaklı bir cariyeye yetişebileceğini sanmıyorum."

"Huh. Yeterince adil. Seni bir kolumun altında taşıyabilirim ve izler, ama yaşlı adam için bunu yapabileceğimi sanmıyorum. İyi bir uzlaşma."

"Kraliyet ailesine düşman olduklarına inanamıyorum," dedi Maomao, içinde bandajlar ve yara bakım ilaçları olan bir çanta hazırlarken. Lihaku bile bir şişe yağ taşıyarak işe yaradı.

"Evet, eğer bu olay başkentte olsaydı, elebaşları idam edilir ve onlara katılan herkes dövülürdü," dedi.

"Sanırım bu sadece duyguların ne kadar yüksek olduğunu gösteriyor." İnsanlar toplu olarak sinirlenmişti.

Lihaku, "Bu zor bir nokta," dedi. "İş öldürmeye ya da ölmeye geldiyse öldürürdüm... İtiraf etmeliyim ki, öldürmeye başladım." Bir parça bezi yırtıp bir sopanın ucuna sararken yüzünde mutsuz bir gülümseme vardı. Meşale olarak kullanabilecekleri odunları yoktu, bu yüzden bir sandalyenin bacağını kırdı. O bir askerdi, savaş yöntemleri eğitimliydi. Savaşmak istemiyordu ama mecbur kalırsa savaşabilirdi.

Sonra da şöyle dedi: "Böyle açık bir şiddet olayının patlak vermesiyle birlikte, asıl başı derde girecek olanlar yerel yöneticiler olacaktır."

"Evet..."

Maomao yine siyaset hakkında pek bir şey bilmiyordu. Ama bunun ciddi bir sorun olduğunu anlayabiliyordu.

Kalbi kulaklarında çarpıyordu ama Lihaku'nun orada olması ona bir nebze olsun güven veriyordu ve bu arada şarlatan doktora bakma sorumluluğu.

"Efendi Gyoku-ou halkın kendi kendine ayaklandığını söyleyebilir, ancak bunun olması için olayların bu kadar uzamasına izin veren kendisiydi. Kraliyet ailesinin onuruna yapılan bu hakaretin bedelini ödemek için birkaç sıradan insanın kellesi yeterli olmayacaktır."

Maomao bunu anlamıştı. İmparatorluk ailesinin hayatı sıradan insanlarınkinden çok daha ağırdı.

"Üstat Gyoku-ou açıkça kendi popülaritesini arttırmaya çalışıyordu. Adamımız Jinshi'nin iyi olduğunu biliyorum ama buna katlandığına inanamıyorum. O bu işin peşini bıraksa bile insanlar . Haber şimdiye kadar merkez bölgeye ulaşmış olmalı."

Normalde rahat olan Lihaku bile böyle hissediyorsa, kraliyet başkentindekilerin öfkesi gerçekten de çok büyük olmalı.

"Bu iyi bir nokta. İmparatoriçe Gyokuyou ve Usta Gyokuen'in bu konuda ne düşündüğünü merak ediyorum."

"Normalde bu konuda söyleyecek bir şeyleri olmasını beklersiniz."

"Evet, beklersiniz..."

Pozisyonlarını göz önünde bulundurursak, her ikisi de ve batı başkentine geldiler. Ama bir mektup ya da haberci gönderebilirler mi?

Aynı zamanda, Jinshi ve ucube stratejistin yanı sıra burada önemli bir figür daha vardı. Başkentle iletişimi kesinlikle ihmal etmeyecek biri.

"Adı neydi? Burada bulunan diğer önemli adamın mı?" Maomao sordu. Bu ismi birkaç kez duymuştu ama her zamanki gibi unutmuştu.

"İnsanların isimlerini ya da yüzlerini pek hatırlayamıyorsunuz, değil mi hanımefendi? Bu... Uh... Bakalım... Hatırlamıyorum. Hatırladığım kadarıyla, bilirsiniz, yüksek bir varlık değildi."

"Görünüşe göre benden çok daha iyi değilsiniz, Usta Lihaku." "Durun bakalım! Bu adamın ritüellerden sorumlu olması ya da bir şey, değil mi?"

"Ritüeller... Yani bu onu Ayin Kurulu'nun bir parçası yapar. Oh! Lu! Bakan Yardımcısı Lu, adı buydu!" Maomao nihayet dedi ki

Hatırlamak.

"Doğru, doğru, Bakan Yardımcısı Lu. Bir şeyler yaptığına inanalım. Muhtemelen."

"İstediğimiz kadar inançlı olabiliriz. Sorun şu anda yaşanıyor."

"Anlaşıldı."

İkisi de iç geçirdi ve sonra yüksek bir ses duyuldu. Halktan insanlar ek binaya zorla girmeye mi çalışıyorlardı?

"Az önce ne oldu?" Maomao sordu. Yaralanan biri varsa onlara yardım etmek istiyordu ama önce kendi güvenliğini sağlamak zorundaydı. Sınırlı seçenekleri göz önüne alındığında bu, çoğunlukla meşaleyi yakmak ve bir şey olursa fırlatmak anlamına geliyordu.

Bunu yapmaya hevesli değilim. Ama kendimi güvende tutmanın tek yolu buysa, yaparım.

Ayak seslerinin yaklaştığını duydular. Maomao Lihaku dövüşmeye hazırlandılar.

"Bayan Maomao? Orada mısınız?" Arayan Chue'ydu. "Neler olduğunu açıklamamı ister misiniz?"

"Evet, lütfen."

Chue'nin elinde bir bayrak vardı ve sesi her zamanki gibi endişeli geliyordu. "Dışarıda halktan bir kalabalık var. Tıpkı bizim gibi tahmin ettikleri gibi, öfkeleri sonunda patladı. Ay Prensi'nin kendilerine gelmesi ya da gönderilmesi için bağırıyorlar. Bilirsiniz, bu tür şeyler."

"Evet, hayal edebiliyorum. Ve onları duyabiliyorum da."

"Ama düşünüyorsun, az önce büyük bir patlama olmadı mı?" "Evet, öyle."

"Bu Efendi Gyoku-ou'nun geliyordu."

Maomao tıbbi malzeme çantasını kaptı.

"Lütfen, endişelenmeyin. Üstat Gyoku-ou bile İmparatorluk ailesinin bir üyesine el kaldırmaz. Ama bence bu iş çok ilginç bir hal almaya başladı."

"Her nasılsa, ilginç olduğunu düşündüğünüz şeyler her zaman benim için *kötü*."

"Neyse, gel de bir bak."

Chue'nin ısrarıyla Maomao dışarı çıktı. Lihaku da onları takip etti.

"Peki ya başhekim?" Maomao sordu.

"Güzel soru. Sanırım onu da getirmeliyiz," dedi Chue ve pek mutlu görünmese de arabayı itmeye başladı. Lihaku onun yerine geçene kadar ona sivri bakışlar atmaya devam etti.

Dışarı çıktıklarında Maomao yankılanan bir erkek sesi duydu.

"Hepiniz anlıyor musunuz?" diyordu. "Bu evde onurla ikamet eden Ay Prensi'nin batı başkentinin halkı için ne kadar çok şey yaptığını biliyor musunuz?"

İnsanların mırıldandığını duydu.

"Yemek dağıtımlarınızdaki tahıllar Ay Prensi tarafından uzaklardan getirildi. Şu anda açlıktan ölmüyor olmamız onun sayesinde. Cömertlik! Ücretsiz klinik de aynı şekilde onun . Oraya gidenler her şeyi bilirler."

Burada neler oluyor?

Eğer ses Jinshi'nin yakın çevresinden birine ait olsaydı, sözler bir anlam ifade edebilirdi ama Maomao'nun tahmin edebildiği kadarıyla konuşan Gyoku-ou'ydu.

Hızını artırdı. Bir şey görmek istiyorsa daha yakın olması gerekiyordu ama çok yaklaşmak tehlikeli olabilirdi. Etrafında iyi bir görüş noktası olabilecek bir yer aradı.

"Bayan Maomao, Bayan Maomao," dedi Chue ona işaret ederek. Çoktan yakındaki bir ağacın yarısına kadar tırmanmıştı. Maomao onun ardından tırmandı.

"Lütfen düşmemeye çalışın!" Lihaku söyledi. Hâlâ arabasındaki şarlatan doktoru itiyordu.

Dalların üzerinde, Maomao ve Chue olan biteni mükemmel bir şekilde görebiliyordu. Jinshi'yi görebiliyorlardı, arkasında Basen duruyordu. Onun önünde de Gyoku-ou, Jinshi ile kalabalığın arasına girmişti. İnsanlar neredeyse bir oyundaki seyirciler gibi saygılı bir mesafeyi koruyorlardı.

"Ay Prensi böcek sürüsüne hızla karşılık verdi.
Her ne kadar size elimden geldiğince yardımcı olmaya çalışmış olsam da
Hiç kuşkusuz onun sayesinde bu kadar az acı çektiniz. Merkez bölgeden gelen acil destek Ay Prensi'nin buradaki varlığı sayesinde. Bana bunu anlayamadığınızı mı söylemek istiyorsunuz?"

Maomao'nun kafası iyice karışmıştı. Gyoku-ou kendini tamamen tersine çevirmiş gibi görünüyordu. Gyoku-ou'yu almaktan çok mutlu olmuştu. Jinshi'nin bu noktaya kadarki çalışmalarını takdir ediyordu ama şimdi Jinshi'nin çabalarını övüyor ve yüksek sesle halkı bu konuda bilgilendiriyordu.

Dahası, Jinshi ilk kez batı başkentindeki insanların karşısına çıkıyordu. Evet, ara sıra bir avuç VIP ile bir araya geliyordu ama halktan bir kalabalık? Kibar duruşu ve neredeyse göksel güzelliği insanların gözünden kaçmamıştı.

Maomao, aşık oldukları her hallerinden belli olan birkaç kadın gördü.

Normalde, muhtemelen tüm bunlar hakkında mütevazı olmaya çalışırdı,

Maomao düşündü. Ama Jinshi'nin tüm bunları yaptığı doğrudu. Bunu inkâr etmenin bir anlamı yoktu. Jinshi'den şikâyet etmek için gerçek bir nedeni olabilecek tek kişi, zorlu bir çekirge avlama görevine gönderilen Lahan'ın Kardeşi'ydi.

Kim demişken, Lahan'ın Kardeşi de ek binanın içinden gelişmeleri izleyenlerden biriydi. O kadar sıradandı ki Taşıdığı çapa olmasaydı Maomao onu asla fark etmeyecekti. Görünüşe göre herhangi bir şiddet olayına karşı kendini savunması gerekirse diye taşıyordu ama

Gerçekten de eline alabileceği daha iyi bir silah yok muydu? Çapa onu daha çok yağmacı köylülerden biri gibi gösterirdi.

Gyoku-ou'nun sesi, ders verir gibi değil de bir oyunda konuşma yapıyormuş gibi net bir şekilde duyuluyordu. Ve insanlar bundan etkilenmişti.

Ancak halktan biri elini kaldırdı. "Kraliyetin küçük kardeşi bu sürünün geleceğini nereden biliyordu? Kendisi getirmediyse nasıl bilebilir?"

Kalabalıktan birkaç onay ılgığı yükseldi.

Bu zor bir soru.

Eğer Lahan burada olsaydı, istatistiklerin dökümünü yapabilirdi.

Son birkaç yılda iklimin ve dünyanın nasıl değiştiğini açıklayan Daha küçük, yerel sürüler bu büyük sürünün yönünü işaret etmişti. Ama her şeyi yazmış olsanız bile, buradaki pek çok insan sayıları bilmiyordu. Rakamların ne anlama geldiğini bilmiyorlardı ve bu onları ikna etmeyecekti.

Jinshi bir adım öne çıktı. "İzin verin bunu açıklayayım. Başkentte kehanet ritüellerimizi gerçekleştirdiğimizde, batıda ciddi bir talihsizlik işareti ortaya çıktı. Bu şehrin son yıllarda Gyoku klanı altında ne kadar geliştiği göz önüne alındığında, ne tür bir felaket ona zarar verebilir mi? Tek olası ihtimal bir böcek sürüsü gibi görünüyordu."

İmparatorluğun küçük kardeşinin halktan birine doğrudan hitap etmesi karşısında kalabalıktan bir mırıltı yükseldi. Onun Sesi güzel ve canlıydı ama Gyoku-ou'nunki kadar iyi değildi.

Kehanet, ha?

Jinshi'nin Bakan Yardımcısı Lu'yu yanında getirmesinin nedeni bu olabilir miydi? Tarımsal ürünlerden ve yakın zamandaki sürülerle ilgili istatistiklerden bahsetmenin halkın çoğunun kafasını karıştıracaklarını fark etmiş olmalıydı. Kehanet onlar için çok daha sezgisel bir açıklama olurdu.

İnsanların batıl inançları olduğunu biliyorsanız, onları batıl inançlarla rahatlatın. Maomao bunun kötü bir plan olmadığını düşündü ama hemen ardından bunun bir hata olduğunu fark etti.

Gyoku-ou sanki Jinshi'nin böyle bir şey söylemesini bekliyormuş gibi görünüyordu. "Kesinlikle! Şu anda Ay Prensi'nin gücüne herkesten daha çok ihtiyacımız var!" Halkı kendisi için şahitlik etmeye çağırırçasına ellerini havaya kaldırdı. "Eğer bulutların üzerinde yaşayanların kehanetleri bizim içinse, batı başkentinin, hatta I-sei Eyaleti'nin gelişmesine ne engel olabilir ki? daha güçlü bir şekilde?"

Halk Gyoku-ou'nun sözleriyle coşmaya başladı. Birkaç dakika önce Jinshi'ye düşmanca bakanlar şimdi İmparator'un küçük kardeşine umut dolu gözlerle bakıyordu. Birçoğu hâlâ hoşnutsuz görünüyordu ama artık bağırıp çağırmıyor ve alay etmiyorlardı.

"Ne ? Ay Prensi'nden bizim adımıza bir ayın gerçekleştirmesini isteyelim mi?"

Gyoku-ou kalabalığı nasıl etkileyeceğini kesinlikle biliyordu. Halk onaylamak için ellerini kaldırdı.

"Oof. Demek iş noktaya geldi," dedi Chue, pek mutlu görünmüyordu. "Bakan Yardımcısı Lu'yu bir ayın gerçekleştirmek için getirdi. Cevap şu olmalı..."

Chue cevabın ne olacağını söyleyemeden Jinshi harekete geçti.

"Anlaşıldı," dedi: cevabı olumluydu. Artık hiçbir başka bir seçenek yoktu ve zaten buraya yaptığı ziyaret sırasında bir ayının gerçekleştirilmesi her zaman planın bir parçasıydı. Sadece sürü yüzünden ertelenmişti.

Gyoku-ou parlak bir gülümsemeyle gülümsedi; ama aynı zamanda zaferden emin ve biraz da gururlu bir gülümsemeydi bu. "O halde I-sei Eyaleti'nin daha da büyümesini isteyin! Batıdan gelen felaketin kendisinin alçaltılmasını isteyin!"

Jinshi'nin ifadesi hiç değişmedi ama ona en yakın olanlar bunu biliyordu.

Yüzünde bir parça dehşete işaret eden ince değişimi görebiliyorlardı: *Şimdi yaptım*. Maomao, Jinshi'nin tam olarak ne düşündüğünü göremiyordu.

Mesafe ve karanlık yüzünden yüzünde bir ifade yoktu ama nasıl görünmesi gerektiğini biliyordu.

"O haklı!" diye bağırdı halktan biri. "Böcekler için Ay Prensi'ni suçlamanın bize ne faydası var? Neden başımıza böyle bir felaket getirsin ki? Bu böcekler nereden geldi? Batıdan! Bizim çok batımızdan!"

"Evet, doğru!" diye onayladı başka biri. Görünüşe göre bu gülmeleri gereken kısımdı - Maomao nedenini bilmesede halktan birkaç kişi kıkırdadı.

"Kesinlikle," dedi Gyoku-ou. "Eğer ortada bir hata varsa, bu Ay Prensi'ne değil, batı başkentinin bakımı kendisine emanet edilen kişiye, yani bana aittir. Sadece af dileyebilirim. Eğer siz değerli ziyaretçimizi en ufak bir şekilde kırdıysam, lütfen beni sorumlu tutun." Jinshi'ye döndü ve eğildi

Dramatik bir şekilde.

"Aman ," dedi Chue, bundan ne anlam çıkaracağından emin değilmiş gibi bakarak.

"Dahası, eğer bu şehri çekirgelerden korumada bir başarısızlık varsa, bu da benim sorumluluğumdur, bana emanet edildiği gibi

Babam Gyokuen adına burayı yönetmekle görevlendirildim. İnsanlar açlıktan öldü ve bunun suçlusu benim. Hepinize sadece üzgün olduğumu söyleyebilirim." Şimdi de halka doğru eğildi.

"Usta Gyoku-ou! Bize boyun eğme!"

"Aynen ! Bunu kendi başımıza yaptık. Siz yanlış bir şey yapmadınız!"

İnsanlar Gyoku-ou'nun başını kaldırması için sabırsızlanıyordu.

Maomao sahnenin değiştiğini fark etti. Bir dakika öncesine kadar yıldız

Jinshi, Gyoku-ou tarafından gölgede bırakılmıştı. "O haklı. Onurlu

İmparatorluk küçük kardeşi hatalı değil.

Burada," dedi birisi.

"Böcekleri getirenler batıdan gelen baş belaları!" "Evet, şimdi de

yemeğimizi çalmaya çalışıyorlar!"

Kalabalıktan daha fazla onay çılgılığı yükseldi.

Gyoku-ou "batıdan gelen felaketten" bahsetmişti. Maomao onun çekirgeleri kastettiğini düşünmüştü. Ama sonra...

Bekle, az önce ne oldu?

Öfkenin odağını böceklerden batı topraklarının kendisine kaydırmıştı.

I-sei Eyaleti'nin hemen batısında Shaoh vardı.

"Görünüşe göre yeni bir yangın başlıyor," dedi Chue, gözleri soğuk. "Yeni bir yangın mı?"

"Neredeyse etkilendim. Neler olup bittiğini merak ediyordum ama meğer tüm oyun bu ana kadar devam ediyormuş."

"Rol yapmak mı? Sen neden ?"

Chue parmağını döndürdü ve elinde bir güvercin belirdi. "Hepsi. Ay Prensi'ni ve usta stratejisti buraya çağırıyorum, Ay Prensi'ne karşı kasıtlı olarak kötü bir tutum sergiliyor, kasıtlı olarak sıradan insanlara onun hakkında kötü bir izlenim veriyordu. Tüm bunlar bu amaç için hesaplanmıştı. Buna evlatlık kızını arka saraya göndermek bile dahil olabilir. İşte bu da bir şeydir."

Güvercin çırpınarak Chue'nin elinden uçtu. "Batı ödemek zorunda!"

"Yiyeceklerimizi geri alalım!"

"Barbar kabileleri ezelim!"

İnsanlar yumruklarını havaya kaldırmaya başladı. Birkaç dakika önce İmparatorluk ailesine yöneltilmiş olan ölümcül enerji yeni bir odak noktası haline gelmişti.

"Lakan Usta bu adamın kahraman olmak istediğini söylemişti ama bana öyle geliyor ki yardımcı rolleri oynamakta da bir o kadar iyi. Belki de Aslında daha iyi. de öyle değil mi?"

"Ne demek istiyorsun?" Maomao sordu.

"Gördünüz mü? Burası Usta Gyoku-ou tarafından konulmuş bir sahne. Ay Prensi'nin hiç istemeden sahneye çıkmasına neden oldu.

-Hatta başrolü bile ona ayarladı! Özür diledi.

İmparatorluk ailesine yaptığı kabalık için zarif bir şekilde özür diledi ve insanların yanlış anlamalarını bir düzeltti. Ve şimdi Ay Prensi orada muhteşem bir aktör gibi duruyor. Gerçi şu anda o ve Usta Gyoku-ou'nun

spot ışıklarını paylaşıyorlar."

Maomao, Chue'nin ne demek istediğini anlamıştı. Gyoku-ou, küçük kardeşini ve kendisini -batı başkentinin vekil valisini- yıldızlar olarak kurmuş ve yabancı bir halka düşman rolünü vermişti. Kendisi kesin bir şey söylememiş, sadece insanları ulaşmalarını istediği sonuçlara yönlendirmişti.

"Ya Jinshi Usta onu geri çaldıysa?"

"Sence yapabilir mi? Bu kalabalık bir dakika öncesine kadar üzerinde onun adı olan bir barut fıçısıydı. Ayrıca, biz insanlarla uğraşıyoruz Kolayca insanlar. Ay Prensi doğru olmayan hiçbir şey söylemedi. -Ama Efendi Gyoku-ou da öyle. Sadece insanların dikkati , yiyeceklerini alan yabancı insanlara kaymış durumda."

Maomao da burada onun dediğini yaptı. "O ellerini almaz Kirli. Kimseyi kaçırmıyor. Ama fiilen bir rehine aldı. Zekice."

Chue başıyla onayladı. Jinshi konuşmaya başladı ama doğrudan bir cevap veremedi. Sadece yıkımı ortadan kaldırmak için bir ritüel gerçekleştireceğini söyledi. Jinshi'nin alışkın olduğu gibi itiraz edilemezdi ama insanların kuşkularını tamamen ortadan kaldırmaya yetmedi.

Maomao sertçe yutkundu ve Chue'ye baktı. "Peki Gyoku nedir-

Sonra?" diye sordu, kendisine rağmen vali vekiline duyduğu saygıyı bir kenara bırakarak.

"Her kahramanın bir sahneye ihtiyacı vardır. Ama belki batı başkenti onun istediği sahne değildir." Chue batıya doğru baktı. "Shaoh ile bir savaş başlatmaya bu kadar hevesli olmasının bir sebebi olmalı. Basit bir kazançtan başka bir şey."

Maomao da batıdaki gökyüzüne baktı. Ufukta bir yerlerde Shaoh ve onun ötesinde Hokuaren uzanıyordu.

Bölüm 16: Gyokuen'in Çocukları

Maomao, Jinshi'nin kafasını bir direğe çarpmasını izledi. Bu Etrafı görevlilerle çevrili görkemli odada kendisini sütuna vururken görmek neredeyse komikti.

"Genç usta, en azından bunu kullan," dedi Suiren, Jinshi'nin kafası ile sütun arasına pamuklu bir ceket sokarak. Ses *güm güm*'den *bompf bompf*'a geçti, bu da sadece daha aptalca görünmesini sağladı. Suiren onu durdurmaya çalışacak kadar ileri gitmedi.

"Benimle oynadı!"

"İki telli bir keman gibi, efendim."

"Benimle alay ediyorsun!"

"Evet, efendim."

Maomao'nun eli kolu bağlayıcı olmayan yanıtlar vermeye çalışmakla doluydu. Jinshi'nin söylediği her şeyi kabul etmek, ağzından kaçırıp yanlışlıkla gerçek bir çözüm önermeye çalışmaktan daha iyiydi. Huysuz fahişelerle de aynı şekilde başa çıkıyordu; bu onları her zaman sakinleştiriyordu.

"Beni dinliyor musun sen?!" Jinshi talep etti. "Dinliyorum, efendim."

Görünüşe göre, yine de yanlış bir seçimdi. Bu durumda, zararsız yorumlar yapmak yerine, bir çözüm önermeye çalışmalıydı. Ancak o anda Maomao'nun önerecek bir fikri bile yoktu.

Jinshi'nin maiyetinin geri kalanı da öyle.

İlk konuşan Gaoshun oldu. "Ay Prensi, o zamandan beri İmparatoriçe Gyokuyou'dan herhangi bir haber geldi mi?"

"*Sonra ne zaman?*" Maomao merak etti. Jinshi ve İmparatoriçe'nin Gyoku-ou'nun durumu hakkında birbirleriyle iletişim halinde olduklarını biliyordu.

Kızım. Kastettiği bu muydu?

"İletişim mi? Evet. Ama Sör Gyoku-ou ile başa çıkmak için iyi bir konumda olduğunu sanmıyorum. Bir kere, İmparatoriçe'nin

Bu son olaydan haberdar olmanın bir yolu yok. Onunla olabildiğince acil bir şekilde temasa geçsem bile, bunun zamanında olacağından şüpheliyim. Ama neyse ki beni başka bazı bağlantılarla temasa geçirdi bile."

Mantıklı. Tek bir ailenin üyelerinin bile aynı çizgide olması zordu. Maomao bu bağlantıların kim olduğunu merak etti.

" ya Üstat Gyokuen?" Basen sordu.

Jinshi bir an durakladıktan sonra şöyle dedi: "Emin olamam ama Sör Gyokuen'in bu işte parmağı olduğundan şüpheliyim. Onu bu olaydan haberdar ettim.

Ama sanırım oğlunun kararına bırakmak istediği bazı şeyler var. Sadece çok muğlak cevaplar gönderiyor. Sadece Sir Gyoku-ou'ya yazdıklarının bana yazdıklarından oldukça farklı olduğunu hayal edebiliyorum."

"Verdiği cevapların aldığınız raporla çeliştiğini düşünmüyorsunuz, değil mi Üstat Jinshi?" Taomei sordu. Jinshi'nin mektuplarının Gyokuen'e ulaşıp ulaşmadığını merak ediyor gibiydi.

"Şu anda öyle düşünmüyorum."

"Aynı fikirdeyim," diye bir ses geldi perdenin arkasından. Maomao bir an için hazırlıksız yakalandı ama sonra Gaoşun'un diğer oğlu Baryou olduğunu fark etti. Chue uçarak geldi ve perdeyi dürtükledi.

Bize konuşacak kadar alıştı, değil mi?

Yine de onun yüzünü görmeden önce kaç kez daha ziyaret etmesi gerekebileceği konusunda hiçbir fikri yoktu. Belki ördek maskesi takarsa ona açılırdı.

Gaoshun bu düşünceyi anladı. "Üstat Gyokuen'in politikası her zaman komşu ülkelerle dostane ilişkiler içinde olmak ve böylece onları kontrol altında tutmaktı. Bazen 'önerilerde' bulunabilir veya pazarlık yapabilirdi, ancak hiçbir zaman açık bir düşmanlık beyanında bulunmadı. I

Bu da Usta Gyoku-ou' bunu kişisel inisiyatifiyle yaptığını varsaymanın güvenli olduğu anlamına geliyor. Aynı zamanda, Gyokuen Usta'nın oğlunun yaklaşımını eleştirmekte neden tereddüt ettiğini de anlayabiliyorum."

"Efendi Gyokuen artık genç bir adam değil. Sonsuza dek oğlunun işlerine karışamaz," dedi Jinshi.

Yeterince doğru.

"Kesinlikle efendim. Dahası, bu adamların arasında birkaç kişi daha olmalı.

Gyokuen Usta'nın yaptıklarından memnun olmayan halk. Gyoku-ou Usta'nın çekirdek destekçi grubu arasında Gyokuen Usta'ya inanan pek çok hoşnutsuz eski kişi de yer alıyor olmalı."

"Bir şüpheli." Jinshi pamuklu ceketini bir kenara bıraktı ve . "Ne de olsa buradaki tüm komşular iyi insanlar olmayabilir."

Maomao geçen yıl batı başkentinde gerçekleşen bir evlilik törenini hatırladı. Kocasından Shaoh'a götürölme fikri karşısında dehşete düşen müstakbel eş, ortadan kaybolmak için intihar süsü vermeye çalışmıştı. Tüm aile bu işin içindeydi ve davanın çözölmesi onları daha istekli hale getirmemişti. düğünle birlikte.

Yabancıların eşlerini çiftlik hayvanları gibi damgaladıklarını söylediler.

Dünyada o kadar çok aptal yoktu ki Birinin kendi iradesiyle derisine sıcak bir damga basmasına kasten izin vermek. Aslında, Maomao'nun bildiği kadarıyla, sadece bir tane vardı.

Bu konuda, bunu kendine yaptı.

Şu anki durumu düşünürken bile o aptala ters ters baktı. zihninde yeniden canlandırdı. *Halk İmparator'un küçük kardeşine kızgındı ve Gyoku-ou araya girdi. Bir şekilde her şeyin suçunu yabancılara atmayı başardı ve şimdi Jinshi bir tür ayin gerçekleştirecek.*

Görünüşe bakılırsa, bu ritüelin hastalıktan arınmaktan çok yaklaşan savaşa hazırlanmakla ilgisi vardı.

O anda Jinshi ritüeli kısa süreliğine ertelemeyi başarmıştı ama şimdi ne yapacağını bulmaya çalışıyordu.

Jinshi, "Sir Gyokuen'in eve geleceğini sanmıyorum," diye mırıldandı ama hepsi bunun imkânsız olduğunu biliyordu.

Gaoshun, "Maalesef efendim, bunun olacağını sanmıyorum," dedi.

Taomei, "Sorunlarınızı çözmek için başkalarına güvenemezsiniz," diye ekledi.

Bu hem karı hem de koca için geçerliydi.

Bu konuşma hızlı bir yere varacak gibi görünmüyordu. Maomao neden burada olduğundan bile emin değildi. Birkaç gündür ilk kez çağırılmıştı ama daha Jinshi'nin yanığını incelemeye fırsat bulamadan, Jinshi yaşadığı sıkıntıları anlatmaya başlamıştı.

Bayan Chue... Maomao, kendisini buraya getiren kaprisli hanımefendiyi isteksizce düşündü.

Maomao onları tekrar yola getirmeye karar verdi. gerekli. "Endişelendiğinizi anlıyorum efendim, ancak ayinin genel amacı belirlendi, değil mi?"

"Evet," dedi Jinshi yavaşça. "İşte bu." Ona bir kâğıt parçası gösterdi. Üzerinde iki karakter vardı: *toprak* ve *pasifikasyon*.

"Toprağın sakinleştirilmesi mi?"

"Bu Bakan Yardımcısı Lu'nun fikriydi. Bunun bir devlet töreni için uygun bir gerekçe olacağını söyledi."

"Bu tür bir ritüel duymuştum... ama pek sık değil."

"Bunun bir devlet töreni olmasının ne anlama geldiğini anlıyorsunuz, değil mi?"

"Evet, efendim. Bu genellikle Majesteleri İmparator'un atalara ve ruhlara saygı göstermek için gerçekleştirdiği bir ritüel, değil mi?"

"Bu doğru. Ancak Majesteleri böyle bir töreni kendisi gerçekleştiremeyecek kadar meşgul olduğunda, onun yerine ben gerçekleştirebilirim."

Aslında, böyle bir performans onun hayatına kastedilmesine yol açmıştı. Maomao, Jinshi'nin nedimesi olduğu dönemde saray kadınları sınavı için daha özenli çalışmış olsaydı, onun gerçek kimliğini daha erken anlayabilirdi.

"Törenin ayrıntılarını öğrenmek ister misiniz?" Jinshi sordu.

Maomao sözünü sakınmadı. "Hayır, teşekkür efendim. Sadece bana 'toprağı sakinleştirmenin' tam olarak ne anlama geldiğini söyleyin."

". Genellikle bu törenler atalara ve ruhlara, bazen de göklere ve yere saygı göstermekle ilgilidir. Ancak bu durumda, başkentten uzakta olduğumuz için, ritüelin belki de yerel koruyucu ruhu yatıştırmaya odaklanması gerektiği önerildi. Kısacası, Tanrı'ya dua ediyoruz. harap olmuş topraklar zengin bir hasat verecektir."

"Cüretkâr olmama izin vererseniz, efendim, kulağa tamamen yeni bir ritüel uydurmuşsunuz gibi geliyor."

"Belki *tamamen* bez değildir. Bu tür ritüellerin doğudaki adalarda uygulandığını söylüyorlar."

"Bakalım sizi anlayabiliyor muyum? Ellerin bağlı olacak

İmparatorun küçük kardeşi ruhlara saygı hemen sonra, Üstat Gyoku-ou başka bir ülkeye savaş ilan etseydi. Diyelim ki, bunun yerine, ruhlara saygı göstermediniz.

ruhları değil de sadece bu bölgeye özgü ruhlar mı? Ya ayinin amacı I-sei Eyaleti'nin sınırlarından öteye gitmiyorsa? Düşündüğünüz şey bu mu?"

Jinshi, "Siyasetten anlamadığını iddia eden biri için oldukça keskin bir kavrayışa sahipsiniz," dedi. Etkilenmek için komik bir şey. "Görünüşe bakılırsa kendinizi kasıtlı olarak

kendi töreninizin kapsamı."

"Evet, bu fikri ilk ortaya atan Bakan Yardımcısı Lu da öyle. Eğer şanslıysak -çok şanslıysak- Bay Gyoku, siz hiçbir şey denemeyeceksiniz."

Somut olarak Jinshi, Gyoku-ou'nun bu ayini fırsat bilerek kendisine karşı açık bir savaş ilan etmesinden endişe ediyordu.

başka bir ulus.

"Henüz dışarıya karşı bir şey yapmadı, değil mi?" Maomao sordu.

"Hayır. Benimle ve Sör Lakan'la bir gemi inşa etme olasılığı hakkında konuştu.

ama kamuoyuna açık bir hamle yapmadı. Sadece bizi dinliyordu; bizim desteğimiz olmadan hareket edemeyeceğine karar verdi."

Gyoku-ou'yu tehlikeli bir adam yapan da buydu: savaşa tek başına gitmiyordu; herkesi de yanında sürüklemeye çalışıyordu.

Batı başkentinin halkı Gyoku-ou'ya dolaylı olarak güveniyordu ve şu anda düşündüğü politika onların görüşlerinden esinleniyordu. Gerçekten de onun iyi bir vali olduğunu düşünmelerini sağlayabilirdi ama dünya o kadar basit değildi.

Batı başkentindeki insanların duyguları vardı. Öfkelerinin bir yere gitmesi gerekiyordu. İmparatorluğun küçük kardeşine yöneltmişti ve şimdi de yabancı bir ulusa yöneltmişti. Kısa vadede basit bir çözüm ama uzun vadede kötü bir karar.

"Sir Gyoku-ou'planlarına karşı çıktım, bu yüzden daha güçlü önlemler aldı."

"Evet. İğrenç önlemler. Savaşı kendisi ilan edecek ve sonuçlarına kendisi katlanacak kadar iyi olmalı," diye tükürdü Taomei.

"Artık yeter," diye araya girdi Gaoşun. Basen babasına benziyor olabilirdi ama belki de sıcak kanını annesinden almıştı.

Maomao, *I-sei Eyaleti'nde bu kadar çok yabancı varken* bu durumun onları tehlikeye atabileceğinden endişelendiğini düşündü. "Şu anda batı başkentinde kaç yabancı insan var?" diye sordu. Kalabalığın durumunu görmüştü. Eğer o kalabalık yabancı kanı taşıyan biriyle karşılaştığında, şiddetli bir saldırı olması muhtemel görünüyordu. Yabancılar nerede saklanıyor olabilir?

"Bu tür konularda yetenekli biri tarafından halledildi. Stratejist," dedi Jinshi.

"O yaşlı mu?" Maomao kaşlarını çatarak karşılık verdi.

"İlk çekirge dalgası vurur vurmaz, tüm yabancı tüccar gruplarını tek bir yere topladı.

korunmalı. Çünkü ona göre, bunların her yere dağılmış olması 'acı verici' olacaktır."

"Sence olup bittiğini *gerçekten* anlıyor mu?"

Monokllü ucube her şeyi içgüdüsel olarak yapıyordu, bu yüzden hareketlerini anlamak zor olabilirdi.

"Tüccarların çoğu deniz yoluyla evlerine geri döndü ya da karadan Kaoh Eyaleti'ne devam etti. Yine de yaklaşık yüz tanesi batı başkentinde kaldı."

"Saklanabilecekleri bir yer var mı?"

"Buradaki insanlar monolitik değil. Bazıları yabancı düşmanı, evet, ama diğerleri yabancı insanları çok değerli komşular olarak görüyor. Limanın yakınında yabancılara hizmet veren bir han var. Tüm mekânı kiraya vermiş."

"Bu oldukça iyi bir numara."

"Gerçekten de. Tam da sorulacak kişiyi tanıyormuş. Aslında, kısa süre içinde bize katılacaklar."

"Ahem... Eğer bir ziyaretçimiz olacaksa, ziyaretimi tamamlamak istiyorum.

Burada çalış ve geri dön," dedi Maomao. Şu anda muayenehanede bulunan tek kişi, uyumayı başarmış olan şarlatan doktordu.

son büyük kargaşaya kadar. Bu arada, sadece ilaç kalmamıştı.

Yeterince sargı bezi de yoktu, bu yüzden Maomao kullanılmayan bazı çarşafı yırtarak yenilerini yapmayı planlıyordu.

"Korkarım onur konuşumuz çoktan geldi," dedi Chue.
En istenmeyen haber.

Jinshi sırtıttı. "Onu duydun. arkada bekle."

"Evet, efendim... Ama 'arka taraf' nerede?" Maomao odanın etrafına baktı.

"Buyurun, Bayan Maomao, bu taraftan." Chue onu odanın geri kalanından perdelerle ayrılmış bir köşeye çağırdı. Arkasında bir masa ve iki sandalye vardı, masada çay atıştırmalıkları çoktan hazırlanmıştı. Alan küçüktü ama sıkışık değildi. "Sadece kocama yer verilmesi büyük haksızlıktı. Bayan Chue kendine de bir yer yaptı."

Maomao, "Vay canına! Çok rahat," dedi.

"Evet, elbette! Daha fazla atıştırmalığa ihtiyacınız varsa, st raftalar. ay mı yoksa meyve suyu mu istersiniz?" "ay, lütfen."

"Hemen geliyorum!" Chue diğer taraftaki bir perdenin arkasından koşuşturdu.

"Maomao." Perdenin diğer tarafından Jinshi'nin sesini duydu.
"Sanırım işler yorucu olmaya başladı. şari olmam lazım." Eli perdeleri araladı.

"cret mi?" Maomao sordu.

Chue'nin gösterdiği rafı inceledi. Raftaki sepetten kağıda sarılı bir ay çöreği aldı ve Jinshi'nin eline sıkıştırdı.

"Ha?!"

Ay keki yere düştü. Kağıdı ıktı ve,
Ne yazık ki yere değdi. Maomao onu almak için hamle yaptı ama sağ eli Jinshi'ninki tarafından yakalandı. Adamın sanki orada olduğundan emin olmak istercesine parmaklarının kendi parmaklarının arasında kaydığını hissetti. İkisinin de kullandığı gerçek sağ elleri garip bir şekilde .

Jinshi'nin uzun parmakları Maomao'nun elinin arkasına bastırırken, avuç içi de Maomao'nun avuç içine bastırdı. Maomao onun nabzını hissedebiliyordu. Tırnakları düzgünce kesilmişti ama avucundaki nasırları hissedebiliyordu. Parmaklarının uçları mürekkeple boyanmıştı ve elinin üzerinde bir ter tabakası vardı.

Maomao'nun avuçları da terlemeye başlamıştı. İşler daha da kötüye gitmeden kaçmayı umuyordu. "Efendim? Ne yapıyorsunuz?"

sordu.

"Sana söylemiştim.

Şarj oluyor." "Şarj oluyor."

Kahretsin, yani fazladan şeker almaktan bahsetmiyor muydu?

Yerdeki ay kekine sitemle baktı.

"Kendimi çok zorlamadan önce bunu yapmak istedim." "Belki de sadece kendini çok zorlama?"

Maomao yavaşça nefes aldı, kalp atış hızını düşük tutmaya çalıştı, yanaklarının ve ellerinin kızarmasını engellemeye çalıştı. Yine de kalp atışları ve terleme onu ele geçirdi ve ellerinin kayganlaştığını hissedebiliyordu.

"Korkarım ki sadece en beceriksiz liderler bunu bir seçenek olarak görebilir."

"Yaptığınız her şey için bir başkasının övgü çalmasına izin verirsiniz, zaten pek de lider gibi görünmezsiniz."

"Bu beni rahatsız etmiyor. Bilenler bilecek ve bu yeterli." Kadının elini daha sıkı sıktı. Sonra sesinin niteliği değişti: "Ziyaretçimiz geldi."

"Rahatsız ettiğim için özür dilerim, Ay Prensi," dedi bir erkek sesi. "Hiç de değil. Bu kadar yorgunken sizi çağırdığım için özür dilerim. Meşgulüm," diye cevap verdi Jinshi kolayca ama eli Maomao'nun elinin etrafında sarılı kaldı.

Bütün konuşmayı bu şekilde mi yapacak?

Jinshi'nin sırtı Maomao'ya dönüktü ama perde yüzünden bunu bile göremiyordu. Tek bildiği onun

Sağ eli giderek terliyor, yüzüne yansımalarına izin veremediği duygularına ihanet ediyordu.

Ağırladığı bu ziyaretçi kimdi? Onlara hangi ifadeyle bakıyordu? Maomao'nun tam orada, görüş alanının dışında olduğunu gerçekten fark etmediler mi?

Daha fazla dayanamadı. Sol eliyle Jinshi'nin sağ elinin arkasını çimdikledi.

Bu saygısızlık sayılmaz! Sayılmaz!

"Lütfen oturun," dedi Jinshi. Hayal mi görüyordu, yoksa sesi bir oktav yükselmiş ? Sonunda Maomao elini kurtardı ve Jinshi perdenin diğer tarafına geçerek gözden kayboldu.

Maomao elini kaldırdı ve inceledi. Sirtında belli belirsiz kırmızı izler vardı.

"Şarj, ha?" diye mırıldandı. "Kim şarj ediyor?"

Maomao neredeyse yerinden fırlayacaktı ve ağlamadığı için şanslıydı. Chue elinde bir çay tabağıyla orada duruyordu.

Maomao, "Önemli bir şey değil," dedi.

"Gerçekten mi? Bak, ay kekini düşürmüşsün." Yerden aldı, üzerindeki tozu üfledi ve yedi. Sonra da "Pek rahat görünmüyorsunuz, Bayan Maomao." dedi.

"Bu sizin hayal gücünüz Bayan Chue." Onlar ileri geri fısıldaşırken sakın görünmek için elinden geleni yaptı.

"Tamambenim hayal gücüm diyelim."

Maomao hemen cevap vermedi. Chue'nin gerçekte ne kadar şey bildiğini asla bilemezdi. Onun yerine sandalyelerden birine oturdu ve sessizce çayını yudumladı. Perdedeki aralıktan ziyaretçiyi görebiliyordu. "Onu izlediğimizi fark etmeyecek mi?" diye sordu.

"Endişelenmeyin. Leydi Suiren bizi görmediğinden emin olmak için gözünü dört açıyor. Sesimizi bu şekilde alçalttığımız sürece de bizi duymayacaktır."

Suiren bunun bir sorun olmadığını düşünüyorsa, o zaman yoktu.

Otuzlu yaşlarının ortalarında olduğu anlaşılan ziyaretçinin bronzlaşmış bir teni ve kızıl saçları yabancı kandan ziyade güneş ve deniz meltemi yüzünden yıpranmış gibiydi. Jinshi ve adam bir masada oturuyorlardı; Maomao ve Chue ikisini de profilden görebiliyordu.

"Kim o?" Maomao sordu. "Efendi

Gyokuen'in oğullarından biri!"

İmparatoriçe Gyokuyou ve Gyoku-ou'nun kardeşi o zaman.

"Ama de benzemiyor," diye gözlemledi Maomao. "Bu doğru. Onun farklı bir annesi var. Usta Gyokuen'in on bir eş ve on üç çocuk."

Maomao bir an sessiz kaldı. Pek çok zengin erkeğin resmi karısına ek olarak bir ya da iki metresi vardı ve görünüşe göre uysal yaşlı vali de bir istisna değildi.

"Şuradaki adam onun üçüncü oğlu. İsmi söylesem muhtemelen , o yüzden belki de ona sadece

Gyoku-ou'nun Küçük Kardeşi."

Chue bu kadar kaba bir şey söyleyen biri için çok hazırlıksızdı ama inkar edilemez bir gerçek olduğu için Maomao itiraz etmedi. Onun yerine, "Lahan'ın Kardeşi gibi mi demek istiyorsun? Mantıklı. Bunu sevdim."

"Evet, aynen öyle. Lahan'ın Kardeşi'nin aksine, bu adamın gerçek, gerçek bir ismi var."

Lahan'ın Kardeşi'nin bunu yapmadığını mı ima ediyordu?

"Gyoku-ou'nun Küçük Kardeşi limandan sorumlu. Onun sayesinde han bölgesini kiralayabildik. O çok

İmparatoriçe Gyokuyou ile arası iyi gibi görünüyor." "Demek gizemli bağlantı o." Ama sonra Maomao durdu.

ve başını eğdi. "Ha? O kadar gücü varsa, neden şu anda batı başkentinde olup bitenler hakkında konuşmuyor?

Peki ya diğer kardeşler?"

Görünüşe göre on üç kişilerdi ve Maomao sadece üç tanesini biliyordu. Güçlü insanların çocuklarının daha fazla didişmesi gerekmez miydi?

"Sanırım bunun Gyokuen Usta'nın çocuklarını eğitme şekliyle bir ilgisi var. Gyoku-ou'nun küçük kardeşinin annesi bir denizciydi. Ve diğer annelerin her biri belirli bir alanda çalışıyor."

"Yani temelde tüm kardeşler annelerinin izinden mi gidiyor?" "Oldukça fazla. Usta Gyokuen'in yetenekleri sadece eşler topluyor. Her alanda istisnai insanları ailesine katıyor. Tıpkı İmparatorluk soyuna girmeyi başardığı gibi!"

Bir tüccar olarak Gyokuen'in yaptığı hiçbir şey boşa gitmezdi. O göndermişti

İmparatoriçe Gyokuyou, güzelliği ve zekâsının ikiz silahlarıyla donanmış olarak arka saraya gitti.

", ama dürüst olalım. Usta Gyokuen'in tek gerçek Halefi Gyoku-ou Usta, değil mi? Onun en büyük oğul olduğunu biliyorum ama diğer kardeşlerin bununla bir sorunu yok, değil mi?" Maomao sordu. Bir hane ne kadar büyükse ve ne kadar çok mal varlığına sahipse, aile içi çekişmelerin patlak verme olasılığı da o kadar artıyordu. On bir eş ve on üç çocuk bu açıdan felaket için bir reçete gibi görünüyordu.

"Usta Gyokuen'in eşleri arasında bir hiyerarşi var gibi görünüyor.

Güzel, net bir

Efendi Gyoku-ou'nun annesi, resmi eşı ve hepsi cariyeye olan diğerleri arasında bölünme."

"Anlıyorum." Gyokuen'in sadece bir tane "gerçek" karısı vardı, o da Gyoku-ou'nun annesiydi; diğerleri sadece belirli ilişkiler kurmak için aldığı metreslerdi.

Göründüğünden daha acımasız. Gyokuen hoş bir ihtiya gibi görünse de Maomao onun hakkındaki imajının tamamen değiştiğini fark etti.

" zaman ne yaptığınızı anlıyorum, ama birçok karısının birçok ailesinin bu konuda söyleyecek bir şeyleri olabileceğini düşünmeden edemiyorum."

"Görünüşe göre, bu durumu çok iyi idare etmiş." Chue ağzına biraz ay  oreği tikiştirdi ve perdenin arkasından dışarı baktı. Gyoku-ou'nun Küçük Kardeşi hanlarda saklanan yabancılardan durumu hakkında rapor veriyordu.

"şimdiye kadar bir şekilde idare ettik," diyordu.

"Bu çok yardımcı oldu," diye yanıtladı Jinshi. "Mevcut acil durum hafifletici bir neden olarak görülse bile, buradaki insanların yabancı nüfusa saldırmaları kısa sürede diplomatik bir olaya dönüşebilir."

"Diplomatik bir olay," diye tekrarladı bronzlaşmış adam biraz alaycı bir ifadeyle. "Ağabeyimin kartlarını nasıl oynayacağına bağlı olarak, kimseyi saklamamın bir anlamı olmadığı ortaya çıkabilir."

Bunu duymak çok rahatsız edici bir şeydi. Gyoku-ou'nun Küçük Kardeşi kaba saba bir denizci gibi inşa edilmişti ama İmparator'un küçük kardeşinin önünde nasıl kibar bir ton takınacağını biliyor gibiydi.

"Eğer söylememi bağışlarsanız, Sir Gyoku-ou savaşa kararlı görünüyor. Kardeşlerinizin arasında nasıl davrandı?" Jinshi sordu.

"Kesin bir şey söyleyemem ama bir fikrim var." Gyoku-ou'nun Küçük Kardeşi boğumlu ellerini kavuşturdu. "Hepimiz en b y ğ m z  aradık Kardeşimin annesi Leydi Seibo, 'Batılı Anne'. Belki de onun eskiden Windreader kabilesinin bir  yesi olduğunu biliyorsunuzdur?"

"Evet, duydum."

Belki de bu isim, Batı Ana Kraliçesi tanrıça Sei-ou- bo'nun isminden türetilmişti; ya da belki de batı başkentinin "annesi" olduğu için ona bu ismi vermişlerdi. Ya da belki de adı "batı" karakterini de içeriyordu. Maomao bunu bilmiyordu.

"Leydi Seibo nazik bir kadındı, eskiden kabilesinin üyesi olan kişiler için çok endişelenirdi. Babamızla birlikte iş gezilerine giderdi ve ne zaman eski bir

Köleler arasındaki Windreader onları özgür bırakacaktı, ya da bana öyle söylendi."

"Bu Sir Gyoku-ou'nun onunla gittiği anlamına mı geliyor?"

"Evet, efendim. Shaoh'da çok sayıda Windreader kabilesi üyesi bulundu. oradaki insanlar tarafından acımasızca kötü muamele görmüştü; neredeyse bir deri bir kemik kalmışlardı. Annem birçoğuyla son anlarında karşılaştı."

Maomao dinledi. Bu ona bir bakıma mantıklı geliyordu... ama bir bakıma da gelmiyordu. Chue de aynı fikirde gibi görünüyordu; kaşlarını çatmıştı.

"Ne düşünüyorsunuz, Bayan Maomao?" diye sordu.

"Buna nasıl cevap vereceğimden emin değilim. Savaşa girmek istemek için kesinlikle bir neden olabilir, ancak bu pek çok nedenden sadece bir tanesi gibi görünüyor."

Bu onun dürüst fikriydi. Bunu bir gerekçe olarak anlıyordu ama tek başına çok azdı. İnsanın kendi halkı için intikam almak istemesi anlaşılabilir bir şeydi ama ovanın dört bir yanındaki kabileler eski Rüzgâr Okuyucularına saldırmıştı. Bu arada, yabancılar kölelerine kötü davranma konusunda neredeyse tekele sahip değillerdi. Siyasi bir mesele olarak, böyle şeyler bahaneden başka bir şey değil.

Jinshi'nin de Maomao ve Chue ile hemen hemen aynı sorulara sahip olduğu ortaya çıktı.

"Tek sebep bu mu?" diye açıkça sordu. "Sir Gyoku-ou'nun en büyük kardeşiniz olduğunun farkındayım, ancak bu ailenin genç üyelerini tamamen susturmaz. Bunun nedeni tam olarak siz değil misiniz? Ona katılmıyor musunuz, Sir Dahai, söyleyeceklerimi dinlemeye istekli misiniz?"

Gyoku-ou'nun küçük kardeşinin adı Dahai'ydi. "Büyük Deniz" anlamına geliyordu ve bir denizci için kesinlikle uygun bir isimdi.

Ama adında "gyoku" yok.

Maomao bunun, bu adamın veraset sırasında yer almadığının işareti olduğunu fark etti. Gyokuyou'nun isminde her zaman "gyoku" ögesinin bulunmasının sebebinin onun istisnai kişiliği olup olmadığını merak etti. ya da arka tarafa girdiğinde ismini değiştirip değiştirmediğini

saray.

"Sanırım Sir Gyoku-ou, sırf o adam küçük kardeşi olduğu için limanların efendisini görmezden gelemez. Sizinle pazarlık yapmak için ne kullandı?" Jinshi sordu.

Dahai irkildi ama sonra gülümsedi. "Halkın arasına daha fazla karışmalısınız Ay Prensi. O zaman sizin bir kukladan başka bir şey olmadığınızı inanmayı bırakabilirler."

"İnsanların arasına karış ve ne yap? Bana Bir festivalde portatif bir tapınak gibi etrafta dolaşmak mı?" Jinshi her santimiyle bir kraliyet mensubu gibi görünmeye devam ediyordu ama ses tonu oldukça gayri resmi bir hal almıştı.

Bu adamla daha önce birkaç kez karşılaşmış olmalıydı; Maomao'nun bundan haberi yoktu. Aksi takdirde, Dahai asla bu kadar açık konuşmaya cesaret .

"En büyük ağabeyim Shaoh'un limanlarının hakları için beni ayarttı. Şu anda, diğer ülkelerden gelen gemiler burayı kullanmak için çok para ödüyor. Pek çok ülkeden gelen ürünler, pek çok gemiyle Shaoh'a ulaşıyor ve Shaoh'da bunların hepsi bir arada bulunuyor.

Fıçı. O limanlara ihtiyaçları var. Kardeşim limanları alma ve beni onların başına geçirme niyetini bana bildirdi. En azından *bu* kadarını kolayca temizleyebilirim."

Miktarı belirtmek için beş parmağını kaldırdı. Maomao bu kadar çok sıfırı hayal bile edemezdi.

"Ve?"

"Ve ne?"

"Size haklar vermekten bahsediyor olabilir, ama benim gördüğüm tek şey

iş yükünüzde artış. Ne kadar yetenekli olursanız olun, Sir Dahai, siz bile yabancı gemilerin gelip gittiği *iki* büyük limanı tek başınıza yönetemezsiniz. Tabii kendinizi ikiye bölüp iki kişi olmak gibi bir planınız yoksa? Benim haberim olmadan ölümsüzlerin sanatlarında bir usta mı oldun?" Jinshi alay ediyordu

-O.

Dahai'nin ifadesi değişmedi. "Sağ elim olarak hizmet eden biri var. Ve sol elim. Ve iki ayağım. İşleri onların halletmesine izin vereceğim."

"En değerli insanlarınizi savaş alanına dönüşecek görünen bir ülkeye mi gönderiyorsunuz? Denizcilerin gemi arkadaşlarına değer verdiğini duymuştum,

ama belki de yanlış bilgilendirildim." Jinshi Şimdi diğer adamı açıkça kışkırtıyordu.

Neyin peşinde bu? Buna tanık olmak bile Maomao'nun sinirlerini germeye yetmişti. Hem Jinshi hem de Dahai'ye zarar veriyor olmalı.

Şimdi neden "suçlama" istediğini anlıyorum. Bu olmalı

Bu konuşmayı sürdürmek zihinsel ve duygusal olarak yorucu.

Dahai, "Belki de bu size bu hakların ne kadar önemli olduğunu gösteriyordur," dedi.

"Pekâlâ. O zaman diğer kardeşlerini sessiz tutan ne?

Bu liman hakları kadar büyük havuçlar olamaz. Aksine, başka bir ülkeyi işgal etmenin maliyetini aşırı külfetli bulmalarını beklerdim."

Bir süre sonra Dahai, "Kardeşimin her bir kardeşimize kendisini desteklemenin avantajlarını anlattığından Şüphem yok," dedi.

Maomao ve Chue hâlâ perdenin arkasından bakıyorlardı. Ay çörekleri bitmişti ve Chue kızarmış bir hamur kıvrımını kemirmeye başlamıştı.

"Bunu görmem gerektiğine emin misin?" Maomao ona sordu.

"Elbette, sorun değil!"

"Hayır, demek istediğim... Eğer Dahai , üzölmez mi?"

Maomao, bekleme salonundaki bazı kadınların *yaptığı* gizli konuşmalara kulak misafiri olduğunu öğrendiğinde çok üzölceğini biliyordu.

"Sanırım Ay Prensi'yle uğraşmak zorunda kaldığı için zaten üzölün. Majestelerinin küçük kardeşı kendine pek güvenmiyor olabilir ama her zaman işini halletmeyi başarır."

Yeterince doğru.

Dahai, Jinshi'den bir düzineden fazla yaş büyük olmalıydı ama bu konuşmada inisiyatif prensin elindeydi. Bir şeyler, önemli bir şeyler biliyor gibi görünüyordu.

İmparatoriçe Gyokuyou ona içlerinden bir tür bilgi mi verdi?

Hayır, bekle.

Jinshi masanın üzerine siyah bir topak koydu.

"avantaj bu olabilir mi?"

Bir çeşit kayaydı. Yüzeyindeki parlak parlaklık onu obsidyen gibi gösteriyordu ama değildi.

Jinshi, "I-sei Eyaleti'nde buna yanan taş dediğimize inanıyorum," dedi.
Yanan taş. Yanan bir taş. Kömür mü?

Maomao, tousle-glasses'ın mektubunda ne yazdığını hatırladı.

"Shaoh'daki limanın yakınında bir dağ olduğunu söylüyorlar.

kömür üretiyor. Limanın kontrolünü ele geçiren biri kömürü çıkarmaya başlayabilir -ve şüphesiz başlayacaktır da-, değil mi?" Jinshi sordu. Sonra da şöyle dedi: "Anlıyorum.

I-sei Eyaleti'nin yakıt konusunda bizden daha çaresiz olduğunu Orta bölge. Gece ve gündüz arasında dramatik sıcaklık farkları var, kışın donarak ölenlerin sayısı hiç de az değil. Fazla kereste olmadığından, ana yakıt kaynaklarınız saman ve hayvan gübresi, ancak her ikisinin de kaynağı istikrarsız. Düzenli bir yakıt akışının olabileceği önerisi, kolaylıkla bir

tüm kardeşler ailesi. Şimdi, işte soru..."

Oh, adamım, bu bakıştan nefret ediyorum.

Jinshi, Maomao'ya bir sorun çıkarmak üzereyken her zamanki yüz ifadesini takınıyordu. Maomao kaç tane

Kaç kez arka sarayda, o küstah ifadeyi ters dönmüş bir ağustos böceğini inceleyen birinin bakışıyla karşılaşmıştı.

"Sir Dahai, ne siz ne de Sir Gyoku-ou kömür konusunu gündeme getirmediğiniz. Neden bahsetmediniz?" Jinshi sordu.

Argh! Bu görünümünden gerçekten nefret ediyorum!

Maomao, Dahai'ye sempati duymaya başlamıştı. Jinshi acımasız olabilirdi. Sadece her şey hazır olduğunda ve artık kaçacak bir yer kalmadığında harekete geçerdi.

"Kayıtlar eskiden I-sei Eyaletinde madencilik yapıldığını gösteriyor - mütevazı bir miktar, kabul ediyorum, ama . Artık bunu yapmıyorsunuz. Neden yapmadığınızı sorabilir miyim?"

"Bir maden mi?" Dahai yanıtladı. "Öyle mi?"

Dahai bir an için Jinshi'yi inceledi. "Ne diyorsunuz efendim?" Sesinde bir miktar kızgınlık vardı.

"Yok bir şey. Ben sadece merkez bölge kömürün değerini yeniden gözden geçirirse ne olacağını merak ediyordum ve belki de

anketlerimize dahil etmeliyiz. Birinin bize göndermesi gereken kömürü sakladığı ortaya çıkarsa ne olur sizce?"

Lahan'ın bilmece gibi mektubu, onlara I-sei Vilayeti'nde gizli bir kömür madeni olduğunu anlatmaya çalışmanın bir yoluydu.

"Kömür madenciliğine dair tüm raporlar on yedi yıl önce kesildi. Yi klanını çevreleyen kaostun ortasında bir şey mi oldu?"

"Korkarım bilmiyorum, efendim."

"Bana bilmeden kömür kullandığınızı mı söylüyorsunuz?" "Bu bir suçlama mı?"

Dahai ve Jinshi karşı karşıya geldi. Daha önceki konuşmalarındaki kolay dostluk, bu anı daha katlanılması zor hale getirmişti.

"Batı başkentinin demir fabrikalarının tamamen karardığını duydum."

"Demir yapınca böyle oluyor."

"Doğru. Odun da yaksanız, kömür de yaksanız kül küldür." Maomao, Jinshi'nin bir için kendisine doğru baktığını düşündü.

"Ancak, koku - bu gizlenemez, değil mi? Daha da önemlisi, demir fabrikasına büyük miktarlarda kömür getirildiğini teyit ettik."

Chue, Maomao'ya kömürün eşsiz kokusundan bahsetmişti. Bu onları demir fabrikasına götürmüş ve orada tartışılmaz kanıtlar toplamışlardı. Jinshi çok titizdi.

Ancak Dahai kaçamak cevaplar devam etti. "O kadar da değil diğer ülkelerden kömür ithal etmek alışılmadık bir durum. Tedarikimizin I-sei Eyaletinin kendisinden geldiğinden nasıl bu kadar emin olabildiğinizi sorguluyorum."

"O zaman belki de manifestolarınızı görmeme izin verirsiniz. Muhtemelen ithal edilen kömürün gemiyle gelmesi gerekiyordur." Jinshi'nin mükemmel dudakları bir gülümsemeyle kıvrıldı.

"Küçük kardeşe büyük kardeşten çok daha sert davranmaya istekli görünüyorsunuz." Dahai açıkça öfkeli görünüyordu.

"Bir kişinin elinde kanıt varsa, istediği kadar katı olabilir." Bu, İmparator'un küçük kardeşi için biraz incir yaprağıydı, ancak otoritesini kullanarak meseleleri zorlamayacağını sinyali vermenin bir yoluydu. "Ayrıca, bunu zorlaştırmak zorunda değiliz. I

senin için kolay bir çıkış yolu var."

Uzun bir süre sonra Dahai, "Seni asla alt edemeyeceğimi bilmeliydim," dedi.

"Eski imparatorla -ya da belki de imparatoriçe naibiyle demeliyim-kömür kullanımına ilişkin gizli bir anlaşma vardı, değil mi?" Jinshi sordu.

"Size bu fikri veren nedir?"

"Kraliyetteki fasulye sayıcılarının ne kadar huysuz olduğunu bilemezsiniz.

sermayenin alabileceği. Bütün bir klanın yok edilmesi bile onları bir önceki yıla göre *daha az* vergi almaları gerektiğine asla ikna edemez."

Maomao, Lahan'ın tüm matematiği kafasında yapmasına rağmen her zaman yanında taşıdığı abaküsüyle çalıştığını hayal edebiliyordu. Açıkçası iğrençti.

"Yani mahkeme ile kömür konusunda zımni bir anlaşma vardı. Yine de buraya suçlamalarınızla mı geldiniz Ay Prensi?"

", değil mi? Bunun eski İmparatoriçe Dowager ve İmparatoriçe Regnant ile yapılan gizli bir anlaşma olduğunu. Şu anki hükümdarın bu anlaşmada hiçbir rolü yoktu ve yok. Diyelim ki imparatorun bundan haberi yok ya da haberi var ama sessiz kalıyor. Konuşursam insanlar nasıl tepki verir? Maliye Bakanlığı'nın gözlerindeki parıltıyı şimdiden görebiliyorum. On yedi yıllık vergileri, borçlu oldukları her bir çakıl taşı taleb edeceklerdir. Evet, bence bu kömürün değerinin yeniden değerlendirilmesine neden olur."

Aptal, aptal surat!

Gerçekten şarj edilmeye ihtiyacı var mıydı? Bu durumu gayet iyi kontrol ediyor gibiydi.

"Beni tehdit mi ediyorsun? Ben de halkımızı çekirgelerin yağmasından kurtardığınızı sanıyordum. Başından beri asıl amacın onların yerine bizi mahvetmek miydi?"

"Bu sadece bir öneriydi. Ben size kolay bir çıkış yolu olduğunu söylemedim mi? Diyelim ki ben bu konularda çok cahilim. I Bırakın değerini, kömürün varlığından bile haberdar değiller. Sadece bir avuç taş. Yeterince iyi mi?"

"Peki... bu cehalet karşılığında ne istiyorsunuz?" Dahai

Jinshi'ye kaşlarını çattı.

"olmak gerekirse, savaş yapmanın hiçbir avantajını görmüyorum. Bir insan isterse kendi parasıyla kumar oynayabilir ama tüm ülkeyi böyle bir bahse sürüklemeyi onaylayamam. Sir Gyoku-ou benim ayinimi fırsat bilerek savaş ilanına benzer bir şey yaparsa, halkın büyük ölçüde onun yanında yer almasını bekliyorum. İtiraz edebilirim ama aynı şekilde başka bir ülkenin işgaline sürüklendiğimizi de kolaylıkla görebilirim."

"Ağabeyimin planını durdurmamı istediğinizi mi söylüyorsunuz?"

"Kesinlikle. Eğer bir savaş çıkarsa, bunun sizin açınızdan sonuçlarının kraliyet başkentinin kömür soruşturmasından çok daha vahim olacağını düşünüyorum. Ancak Sir Gyoku-ou, işgal kuvvetlerini taşıyacak gemileriniz olmadan herhangi bir savaş yapamayacaktır."

Jinshi'nin dediği gibiydi. Maomao elinden geldiğince bölgenin haritasını zihninde canlandırdı. I-sei Eyaleti geniş düzlüklere ev sahipliği yapıyordu, Yiyeceğin kıt olduğu yerlerde. Tamamen karadan bir istila imkansız görünüyordu.

"Ayrıca kardeşler arasındaki çekişmelerin yol açabileceği sorunları en iyi anlayan kişinin siz olduğunuzu düşünüyorum, Sir Dahai. Benim adımları kullanırsanız diğerlerinden bazılarını yola getirebileceğinizi düşünüyor musunuz?"

"Böyle bir şey yapmamın bana bir faydası olur mu?" "Dediğim gibi.

Kömür sadece bir kayadır, merkez bölge için değersizdir."

Maomao çoktan soğumuş olan çayını yudumladı ve Dahai'ye karşı bir sempati duydu. Kendisinden on yaş küçük bir çocuk tarafından düğümlenmek acı veriyor olmalıydı. Ama eğer öyleyse bile, bu acı yüzünde belli oluyordu.

Şaşkınlık içindeki Maomao, kızarmış hamur kıvrımlarının sonuncusuna hüzünle bakan Chue'ye döndü.

"Bayan Chue, Bayan Chue," dedi.

"Evet, Bayan Maomao? Ne oldu?"

"bir şey geldi. Hileli oyun dedikleri şey bu mu?" sordu boş boş.

"Hoo hoo hoo! En tepede olmak zor, değil mi? Kardeşlerden herhangi birini ikna etmek için iyi bir bahaneye ihtiyacın var!"

Maomao, Jinshi'nin kullandığı gibi Dahai'nin neden bu kadar sakin görüldüğünü anladı.

acımasızca. Jinshi'nin tarafındaydı ve her zaman da öyle olmuştu. Ancak kardeşlik ilişkilerinin bir hiyerarşisi vardı; istediği gibi at koşturamazdı. Jinshi ile işbirliği yapmaya zorlanmasının bir nedeni olması gerekiyordu ve o da Almak için buraya.

Maomao aniden, bunca zamandır diken üstünde olduğu için kendini aptal gibi hissetti.

Kıçımın şarjı! Soğuk ter, hepsi aptalca geldi. *Tanrım, politikadan nefret ediyorum.*

Maomao'ya siyasi işlere bulaşmaktan neden nefret ettiği acı bir şekilde hatırlatıldı.

Bölüm 17: Ritüelin Gölgesinde

Sekseninci gün.

Maomao'nun anladığına göre, Jinshi'nin yapacağı ayin bir orta ayin olacaktı. Devletin incelikleri hakkında pek bir şey bilmiyordu. Ancak İmparator tarafından gerçekleştirilen ayinlerin büyük ayinler, orta ayinler ve küçük ayinler olarak ayrılabilceğini ve törenin tam doğasının ölçeğe göre değiştiğini anlaması sağlandı.

Görevlinin orta ayinden önce üç gün boyunca kendini arındırması gerekir.

Jinshi'nin bir keresinde ona nedime olarak atandığında bunu yaptığını hatırlıyordu. Bu, onun yemek yemesini de içeriyordu. münzevi yemekler ve banyoya girmeden önce bir tür ritüelistik jestler yapıyordu. Ayrıca, hâlâ büyümesi gereken Jinshi'nin yemeklerin miktarı karşısında hayal kırıklığına uğramış gibi görüldüğünü de hatırlıyordu.

"Demek festival yarın olacak," dedi şarlatan doktor, yırtık bir kâğıt parçasını yuvarlarken her zamanki ilgisizliğiyle.

"Sanırım buna festival de diyebilirsiniz ama yiyecek tezgâhları falan olmayacak, biliyorsunuz değil mi?" Maomao, tahta kalıplarından çıkan hapların hepsinin mükemmel bir şekilde yuvarlak olduğundan emin olduktan sonra onları hasır bir tepsiye düzgünce yerleştirdi. Bu mide ilacıydı ve etrafta yeterince gerçek ilaç olmadığı için ikame malzemelerle yapılmıştı. Eğer ucube stratejistin yardımcısıyla karşılaşılırsa, ona da biraz vermek niyetindeydi.

Tören, batı başkentinin ortasındaki büyük bir açık meydana . Orada bir tapınak vardı; çok önemli bir yerdi.

"Usta Lihaku," dedi Maomao.

"Hm? Evet?" İri yarı asker bıçakla bir çarşafı düzgün şeritler halinde kesiyordu.

"Şu anda bir festival düzenlemenin geri tepmeyeceğinden ve bunun yerine şiddete neden olmayacağından emin miyiz?"

"Bu gerçekten zor bir soru. Tek kurtarıcı lütfumuz

O meydanda gördüğüm her şey savunulmasının kolay olduğunu gösteriyor. Dairesel olduğu için etrafını sarabiliriz ve büyük olduğu için içine ok atmak zor olacaktır." Yani, onun bakış açısına göre, bu bir tehlikeli bir yer. "Asıl potansiyel sorun, insanların bir kalabalığa dönüşüp yanımızdan geçip gitmeleri."

"Evet, bu konuda yapabileceğin pek bir şey yok."

Kusursuz eğitimli askerler bile sayıca çokluğa karşı ancak bu kadar direnebilirdi.

Maomao herhangi bir yaralanma olmamasını umuyordu ama kim bilebilirdi ki?

Günün neler getireceğini? Asi bir kalabalığın Jinshi'nin cübbesini yırtması ve böğründeki yanığı keşfetmesi bile mümkündü.

"Son birkaç gündür daha az şiddet olduğunu söyleyebilirim," dedi Lihaku, parçalanmış kâğıdı şarlatan doktora uzatırken. "O geceki kalabalık olayların yatışmasına yardımcı olmuş gibi görünüyor. en azından biraz."

"Yani Üstat Gyoku-ou doğrudan insanlarla konuştuğu için mi?"

"Uh-huh. Görünüşe göre küçük kardeşleri de insanları ikna etmeye çalışıyormuş."

Bu Jinshi'nin konuştuğu kardeşten gelmiş olmalı.

Gyokuen'in ailesi batı başkentindeki tüm endüstrilerin kontrolünü elinde tutuyordu. Onlara karşı gelen herkes şehirde hayatı çok ama çok zor bulurdu.

"Yine de güvenlik hâlâ sıkı. Etrafta hâlâ bu sürünün vermesinin İmparator'un küçük kardeşinin suçu olduğunu iddia eden insanlar var." Bir asker olarak Lihaku her günkü güvenlik hazırlıklarından haberdar oluyordu.

Sonra Maomao onu en çok rahatsız eden soruyu sordu. "Üstat Gyoku-ou'nun tören sırasında nasıl davranmasını bekliyorsunuz?"

Savaş arzusuyla yanıp tutuşan bu adam nasıl davranacaktı? Maomao

küçük kardeşleri tarafından kontrol edilirken öylece sessizce duracağını sanmıyordu. Tek umudu onun ayının ortasında konuşmaya başlamamasıydı.

"Elbette resmi bir selamlama yapmasını bekliyoruz. Bu sabah Güvenlik açısından, zamanı gelene kadar idari ofiste bekleyecek. Görünüşe göre konuşması en sonda olacak. her şey bitti."

İdari ofisi hazırlık alanı olarak kullanmak gayet anlaşılabilir bir şeydi; plazadan çok uzakta değildi. Ama yine de...

"Bu, Usta Gyoku-ou'yu doğrudan spot ışıklarının altına koymak gibi görünmüyor mu?" Maomao sordu.

"Öyle olduğunu söyleyebilirim," diye Lihaku.

Güvenliği sağlamak yeterince zor olacaktı; onları iki gruba ayırmak özellikle şüpheli görünüyordu. İnsanların güvendiği kişi Gyoku-ou'ydu. Meydanda onlarla birlikte olursa sakın kalmaları daha olası olmaz mıydı?

Sosyal açıdan daha az önemli bir kişinin geç gelmesi normalde vicdansızca bir kabalık olurdu. Gyoku- ou'nun idari ofisten görevlileri ile birlikte gelişi ve korumalar izleyenler üzerinde derin bir etki bırakacaktı.

"Dur tahmin edeyim. Bu Efendi Gyoku-ou'nun fikri miydi?"

"Aslında hayır," dedi Lihaku gözlerini kapatarak ve giderek kirli sakal bırakan çenesini okşayarak. Artık sakal tıraşı için yeterince ince jilet yoktu, bu yüzden jilet kullanmadan devam etmek zorundaydı.

"Duyduğuma göre, Üstat Gyoku-ou'nun küçük kardeşleri ve kızkardeşleri, ayinden önce meseleleri görüşmek üzere bir araya gelmek istemişler. töreni. Ancak fazla zamanları yoktu ve yarın bunu yapabilecekleri tek zamandı."

"Vay, vay." Maomao etkilenmişti; Dahai beklediğinden daha sıkı çalışıyordu.

"Kardeşler en büyüğü ve en küçüğü destekleyen gruplara bölünmüş görünüyor."

"En genç mi?" Maomao bir an için şaşkınlığa uğradı ama sonra kızıl saçlı İmparatoriçe gözünün önüne geldi. "İmparatoriçe mi demek istiyorsun? Gyokuyou?"

Bu, Gyokuyou'nun ilk defa duymuş olduğu bir şeydi. Gyokuen'in çocuklarının en küçüğüydü ama Gyoku-ou ile yaşları o kadar farklıydı ki bu o kadar da şaşırtıcı değildi.

"Bu doğru. Klanın liderliği en büyük oğula miras kalabilir, ancak İmparatoriçe'nin sözü çok büyük önem taşır - en küçük kız kardeşi olsa bile. Tüm kız kardeşler İmparatoriçe Gyokuyou'yu destekliyor, hatta birkaç erkek kardeş de."

"Çok bilgili birisiniz, Üstat Lihaku." Maomao dirseğiyle büyük askeri dürttü.

"Buraya gelen diğer gardiyanlarla konuşuyorum ve hepsi buralarda bulunmuş. Bir sürü şey duydum. Diğerleri eskiden beni kıskanıyorlardı çünkü ek binayı korumak rahat bir iş olmalıydı, ama geçen geceki o kalabalıktan beri kimseden bir şey duymadım."

"Bana mı öyle geliyor yoksa Efendi Gyoku-ou aşırı politikalara mı meyilli? Bu durum batı başkentindeki insanları rahatsız etmiyor mu?"

"Bu, destek tabanının hangi 'katmanına' baktığınızla ilgili. Düşündüğünüz grup, genç bayan, Usta Gyoku-ou'nun destekçilerinden bir grup var. Bakış açınızı değiştirirseniz, beraberinde pek çok şey de değişir."

"Eskiden böyle değilmiş gibi hissediyorum," itiraz etti Maomao, şarlatanın aldığı çarşaf şeritlerinden çözülmesine yardım ederken kendini yakaladı.

"Zaman geçiyor, her şey değişiyor. İnsanlar ne kadar üzülselerse, politikacılarına o kadar baskı yaparlar. Ve sonra, şikayet ediyorlar beğenmediklerini ."

"Bu işler böyle mi yürüyor?" Maomao bezi yuvarladı. Sadece ayinin sorunsuz geçmesini umuyordu.

Ertesi gün aydınlık ve maviydi, gökyüzünde tek bir bulut bile yoktu. Bu, özellikle batı başkentinde iyi şansın bir işareti değildi, Neredeyse hiç yağmur yağmayan bir yerdi ama yine de tören için güzel bir zemin oluşturunuyordu. Yaklaşmakta olan şenlikler, yağmurun Son birkaç aydır şehrin üzerine çökmüş olan kasvet.

"Ne düşünüyorsunuz, genç bayan? Yukarı çıkalım mı?" şarlatan Doktor elinde buharda pişmiş patatesiyle merdivenlerden yukarı çıkarken sordu.

O ve Maomao'nun kalıp sağlık ofisini izlemeleri gerekiyordu, ancak plaza ek binanın üçüncü katından görülebiliyordu ve oradan izlemeye karar verdiler.

Maomao bir şey olması ihtimaline karşı ayin alanına gitmesini önermişti ama Jinshi bu fikri reddetmişti. Maomao'nun yaralanması halinde hayatının kendisinin yaralanmasından çok daha zor olacağını düşünüyor gibiydi.

Jinshi'nin yaralanmasını beklemiyorum zaten ve ucube stratejist de törende. Maomao da orada olsaydı, töreni yarıda kesecek gibi görünüyordu.

Bunun yerine, mükemmel bir manzarası ve hoş bir esintisi olan binalarının üçüncü katından izleyebildi. Odada onunla ve vakvakla birlikte Chue, Lihaku, ördek ve nedense Lahan'ın Kardeşi de vardı.

"Ne? Burada olmamın yanlış olduğunu mu düşünüyorsun?" Lahan'ın Kardeşi ona ters ters bakarak sordu. Ördek onun yüz ifadesini taklit ederek gagasını kaldırdı. Lahan'ın Kardeşi, Jinshi'nin koruması olarak görev yapan Basen için ördeğe göz kulak oluyor olmalıydı.

"Yüksek sesle bir şey söyledim mi?"

"Yüzünde gördüm. Haklı olduğumu bilmek acı veriyor."

"Özür dilerim." Maomao, Lahan'ın Kardeşi'ne buharda pişmiş patates ikram ederek kendisini daha iyi hissetmesini sağlamaya çalışmış, ancak Lahan yeterince patates yediğini söyleyerek geri çekilmiş. Ördek onu teselli etti.

"Onları görebiliyorum ama çok . Hepsi çok küçük."

Vakvak gözlerini kısarak konuştu. Bulundukları yerden sahne ama katılımcıların yüzlerini seçemiyorlardı. Yine de hangisinin Jinshi olduğunu anlayabiliyorlardı - bu mesafeden bile iğrenç bir şekilde kaçırılmaz.

"Bu iyi bir şey. Bu kadar uzaktan en iyi okçu bile onları vuramaz," dedi Chue, söylediği şey oldukça tedirgin ediciydi. Maomao plzanın yakınındaki binaları taradı; ek bina kadar yüksek olanlar sadece idari ofis ve ana evdi.

Vakvak gözlerini biraz daha kıstı. "Sanki bir ok bulduğumuz yerden daha uzaklara ulaşabilirmiş gibi hissediyorum." Onların odasından Plzanın merkezi düz bir çizgide belki de iki yüz metreydi.

"Uzun yay ya da arbaletle belki, ama böyle bir şeyi nasıl vurabilirsin ki? Ve bir mucize eseri bunu yapsanız bile, ok asla isabet ettiği kişiyi öldürecek güce sahip olmayacaktır. Biz buna

'etkili menzil' genellikle yüz metreden daha azdır," diyen Lihaku, yararlı bir askeri arka plan sundu.

"Oh. Bu beni daha iyi hissettirdi." Vakvak rahatlamış bir şekilde ağzına biraz patates tikişti.

"Güvenli olduğundan *kesinlikle* emin misiniz?" İtiraz Lahan'ın Kardeşi'nden geldi. Yere bağdaş kurarak oturdu ve kucağına tüneyen ördeği sevdi. "Bir okun ne kadar uzağa uçacağı ya da hedefini vurup vurmayacağı tamamen okçunun becerisine ve gücüne bağlı değil mi? Öyle mi? Ya da daha gelişmiş bir yay geliştirdiklerini varsayalım - düşündüğünüzden çok daha tehlikeli olabilir, değil mi?"

Lahan'ın Kardeşi çoğu şeyi iyi yapardı. Herhangi bir alanda en istisnai adam olmayabilirdi, ama son derece çok yönlü biriydi.

"Kesinlikle haklısın, Lahan'ın Kardeşi. Ama ok ve yayın burada pek bir tehdit oluşturacağını sanmıyorum. Yayın uzun bir geçmişi var, şimdi de pek değişmeyecek. Bir *feifa* ateşli silahı- şimdi, yapması gereken çok şey olan bir silah var. Bu olabilir bir gün gerçekten tehlikeli olabilir."

"Bir feifa mı? Bundan bahsettiğinizi duyduğuma şaşırdım," dedi Maomao. Lihaku bir askerdi, kendi gücüne güvenen biriydi. Onun ateşli silahlara önem verdiğini fark etmek onu şaşırtmıştı.

"Uh-huh. Bir feifa şu anda bir yaydan daha az güçlü, ama ne kadar taşınabilir olduğuna bakın, sadece küçük bir tüp. Korkutucu olan da bu. Aletler geliştirildikçe daha da güçleniyor. Kullanıcının gücüne dayanmayan aletler ise geliştirildikçe daha da iyi hale gelir."

"Ee, peki, o zaman birisinin bu *fay...fay-fah*'lardan birine sahip olması tehlikeli olmaz mı?" diye sordu şarlatan, feifa'nın gerçekte ne olduğunu bilmediği belliydi.

"Kesinlikle öyle!" Lihaku açıkladı. Yaşlı doktorun içini rahatlatmak buraya kadarmış.

"Lihaku! Eğer birisi bunlardan biriyle görevlileri hedef alırsa Ateşli silahlar, bu kadar muhafızın ne anlamı var?" Lahan'ın Kardeşi sordu,

Umutsuzca. Ördeği bir kenara bıraktı.

"Adil bir soru. Ancak feifa hala bir suikastta kullanılamayacak kadar çok eksikliğe sahip. Bu törende kimsenin feifa ile bir şey denemesini beklemiyorum. İşte. Daha iyi hissediyor musun?"

Kendinden o kadar emin konuşuyordu ki Maomao bile ona inanmaya hazırды.

Lihaku, "Şiddet tehdidi beni daha çok endişelendiriyor," dedi. "Ama şimdilik ortalık sakin görünüyor."

Lahan'ın Kardeşi şüpheli bir tavırla, "Ve biz yiyecek dağıttığımız sürece de muhtemelen öyle kalacaklar," dedi. "Bak. görüyor musun?"

"Neyi nerede görüyorsun?" Chue gözlerini kısarak sordu. Maomao da baktı ve dükkân gibi görünen şeylerin etrafını saran insan kalabalığını gördü.

"Gelen fazladan yiyecekleri dağıtıyorlar. Daha doğrusu patates."

"Patates," diye Maomao. Lahan'ın babası patates için ne kadar çıldırıyordu? Lahan'ın Büyükbabası ve Lahan'ın Annesi taşradaki evlerine küsmüş gibi görünüyorlardı ama Maomao, sadece patates satarak elde ettikleri gelirin muhtemelen diğerlerininkinden çok daha fazla olduğundan şüpheleniyordu.

ucube stratejistin borç batağındaki malikanesi. Gerçek bir Patates Sarayı inşa etmişlerdi.

"Normalde bu tür etkinliklerde yemek tezgahı kuran insanlara gittiler ve patatesleri dağıtmalarını sağladılar. Deneyimli gıda işleyicileri elde ediyorlar ve bu da istihdama yardımcı oluyor."

"Hoh," dedi Maomao çayından bir yudum alarak. İnceydi, iyi kullanılmış yapraklardan yapılmıştı. Patatesler işleri kolaylaştıracaktı, çünkü soyulmalarına bile gerek yoktu: bir miktar yakıtla kavrulabilirlerdi. Sadece yiyecek dağıtmayı değil, bunu çeşitli yiyecekler elde etmek için nasıl kullanacağını düşünmek çok Jinshi-esque idi. ekonomik faydalar.

"bir ayrıntı daha eklemişler," diye bilgi verdi Lahan'ın Kardeşi. "Her patatesi Majesteleri'nin küçük kardeşinden geldiğini belirtmek için damgalıyorlar."

Maomao çayını o kadar sert tükürdü ki çay burnuna kaçtı ve gözlerine kaçma tehlikesi geçirdi.

"Ha? Senin ne?" Lahan'ın Kardeşi onu okşayarak sordu

arkada.

"Hiçbir şey. Yok bir şey. Sadece, Ay Prensi'nin mührünü bir patatesin üzerine koymak biraz küstahça değil mi?"

"Bu basitleştirilmiş bir versiyon, sadece bir hilal. Çok detaylı bir şey yapmak mümkün olmazdı."

Maomao endişeyle, Jinshi'nin bunu bir tür kendini kırbaçlama olarak yapıp yapmadığını merak etti.

"Markalı patatesler! İşte bu kulağa ilginç geliyor. Bayan Chue gidip biraz getirecek," dedi Chue, ayağa kalkarak.

Maomao, "Burada patateslerimiz var," dedi.

"Etrafta cazip atıştırmalıklar olup olmadığına da bakacak. Başka bir deyişle, Bayan Chue izlemekten yoruldu."

"Bu hiç adil değil Bayan Chue. Benden burada kalıp etrafı izlememi mi bekliyorsunuz?" Lihaku söyledi.

"Elbette! İyi eğlenceler!"

Ve bununla birlikte, Chue ayrıldı.

Maomao mendiliyle yüzünü ve meydana baktı. Oldukça dikkat çekici kıyafetler giymiş bir adam -muhtemelen Jinshi-içinden geçiyordu. Onun ne söylediğini duyamıyordu ama esintiyle onlara taşınan müzik aletlerinin belli belirsiz seslerini yakaladı.

Bir patates atıştırdı ve bir şey olmamasını umdu.

Bölüm 18: Kardeşler Konferansı

Rikuson toplantı odasında etrafına bakındı ve neden orada olduğunu merak etti.

İdari binanın en büyük odasındaydı ve yanında Gyokuen'in çocukları vardı. Gyoku-ou da dahil olmak üzere sekiz tanesi yuvarlak bir masada oturuyordu.

Rikuson'un bildiği kadarıyla Gyokuen'in on üç çocuğu vardı. Bunlardan biri İmparatoriçe Gyokuyou'ydu. Rikuson'un duyduğuna göre, Gyokuen'in ikinci kızı ona yardımcısı olarak kraliyet başkentine kadar eşlik etmişti.

Geriye batı başkentinde on bir çocuk kalıyordu ki bu da üçünün burada olmadığı anlamına geliyordu. Belki de herkesi aynı anda bir araya getirmek çok zordu, ya da belki sadece bir tanesi Her annenin yavrusundan bir temsilci gönderilmişti.

Rikuson etrafındaki kardeşlere baktı ve onları kendi kardeşleriyle eşleştirdi.

Hafıza. Gyoku-ou elbette en büyük oğuldu. Solunda ikinci oğlu, sağında ise üçüncü oğlu vardı. Üçüncü oğul İmparatoriçe Gyokuyou ile iyi ilişkiler içindeydi ve Majestelerinin küçük kardeşiyle de birkaç kez görüşmüştü. Her ikisi de bazen idari binaya gelirdi.

Gyokuen'in en büyük kızı ikinci oğlunun yanına, üçüncü kızı da üçüncü oğlunun yanına oturdu. Batı başkentinde en saygın kişinin girişten en uzakta oturması bir gelenektir, ancak aynı zamanda en büyük kız ikinci oğuldan daha büyüktü. Yani burada kesinlikle yaşa göre değil, cinsiyete göre ayrımcılık yapıyorlardı.

Dördüncü oğul ve kızın yanı sıra beşinci kız da kayıptı. Ayrıca Rikuson'un tanımadığı üç yüz daha vardı. Onların henüz sayamadığı tek kardeşler olduğunu tahmin ediyordu.

-Beşinci, altıncı ve yedinci oğullar. Sırayla oturduklarını varsayarsak, bu Gyoku'nun tam karşısında oturan adamı yedinci oğul yapar.

Oturan kardeşlerin her birinin arkasında, içinde bir yardımcının ya da görevlinin oturbir sandalye daha vardı. Yalnızca Gyoku-ou'nun arkasında iki sandalye vardı sırdaşı, diğerinde de nedense Rikuson vardı.

Rikuson kendini daha fazla yersiz hissedemezdi ama Gyoku-ou onu bu konferansa çağırmıştı, bu yüzden gitmekten başka yapabileceği bir şey yoktu. Her şeye rağmen Rikuson'un meydanda ayini izliyor olması gerekirdi.

"Ee, Ağabey? Bugün bizi buraya ne için çağırdınız?" diye sordu kırk yaşlarında, şahin burunlu bir kadın olan en büyük kız.

"Daha önce de açıkladığım gibi. Batı başkentinin, hayır, I-sei Eyaleti'nin geleceğini görüşmek istiyorum." Gyoku-ou ellerini yana açtı. İri ve sağlam gövdesi, en büyük kız kardeşini çok daha narin ve söğüt gibi gösteriyordu. Masadakilerin hepsi kardeş olabilirdi ama her birinin annesi farklı olduğu için çok farklı görünüyorlardı.

Üçüncü oğul sert bir sesle, "Önerdiğin şeyi kabul edemem, Büyük Kardeş," dedi. Güneşten kavrulmuş teni ve saçları bir deniz adamı olduğunu gösteriyordu. Rikuson, bu oğlunun bir denizci olduğunu hatırladı.

ve ikinci oğuldan bile daha etkili olabileceğini söyledi. Gyoku-ou ona karşı dikkatli olmak zorundaydı.

"Oh hayır, Dahai? Büyüklerini dinlemeye ne oldu? Kardeşin mi?" Gyoku-ou burnunu çekti. Karşısında bir çocuk değil, otuzlu yaşlarının ortasında bir adam vardı.

"Ne söylemeye çalıştığınızı anlıyorum. Bana daha önce söylediklerine atıfta bulunuyorsun, değil mi?" Dahai, Rikuson'a bir bakış atarak sordu.

"Merak etmeyin. Bu odadaki herkes bunu duymakta özgür." Gyoku-ou söyledi. Belki de Rikuson'un kendi tarafında olduğunu belirtmek istiyordu. Ya da belki de hikâyenin İmparator'un küçük kardeşine ulaşip ulaşmamasını umursamadığını.

Dahai doğrudan Gyoku-ou'ya baktı. "Shaoh'a saldırmak mı istiyorsun? Babamız böyle bir şey yapmanıza asla izin vermezdi. Sen

Vali olarak görev yapıyor olabilirsin kardeşim ama bu iş çok ileri gidiyor."

"Dahai'ye katılıyorum," dedi ikinci kardeş, yapılı, bronz tenli bir adam. Rikuson, kara taşımacılığından sorumlu olduğunu hatırlıyor. "Dahai'ye katılıyorum.

Bu savaştan elde etmeyi düşündüğünüz kâr, savaşı yürütenlerin maliyetiyle kıyaslandığında belirsiz görünüyor. Ben bir tüccarım. Kendi malımı gönderme fikrinden ve eğer bu savaşı kaybedersek, nasıl bir borç içinde olacağımızı bir düşünün!"

Diğer kardeşlerden birkaçı ikinci oğlun değerlendirmesine katıldıklarını dile getirdiler. Ancak Gyoku-ou sakın görünüyordu. "Vay, vay. Benimle yüzleşmeye gelmeden önce kendi aranızda küçük bir toplantı yaptınız mı? Daha önce önerime daha *açık olduğunuzu* hatırlıyor gibiyim."

"Aynı değilim."

"Ben de öyle," dedi en büyük ve üçüncü kızları. Üçüncü kızın çarpıcı bir yüzü ve dolgun bir vücudu vardı; otuz küsur yaşından çok daha genç görünüyordu.

Ablalar konuşmaya başlayınca, beşinci oğuldan itibaren genç erkekler tedirgin bir şekilde etraflarına bakındılar. En büyük kız kardeş onların rahatsızlığını görmezden gelerek devam etti: "Eğer bir savaş başlatırsak halılarımı nereye satacağım? Sonunda Shaoh'a büyük bir giriş yapmayı başardım."

Sonra üçüncü kız kardeş . "Ve artık üzüm şarabımı yapamayacağım. Askerlerinizi çiftçiler arasından seçeceğinizi varsayıdığımı göre? Benim şarap üreticilerimi alamazsınız, bunu size söyleyeyim. Sonunda insanların şarabımızın tadının ithal mallardan daha iyi. Kraliyet başkentinde giderek daha fazla insan bunu satın alıyor!"

İkisi de mutlu değildi. Kadın olmalarına rağmen, burada oynamaları gereken gerçek roller vardı. Onlar tam kanlı tüccarlardı, Gyokuen'in gerçek kızlarıydı ve bu durum erkekleri geri adım attırıyor gibiydi.

"Sert sözler, küçük kız kardeşlerim. Sert sözler," dedi Gyoku-ou acımasız bir gülümsemeyle.

"Sert mi? Batı başkentinin bütün bana emanet edildi. tekstil endüstrisi. Eğer savaşa girersek, en iyi işlerimizin satışı duracak. Kaç zanaatkarın sokakta kalacağını biliyor musunuz?"

Binlerce olmasa da yüzlerce işçi ve aileleri açlıktan ölecek
-Ve bunu kabul etmemi mi bekliyorsun? Benim bir
Diğer tarafta en az on yıllık bir tedarik ve güvenlik garantisi yoksa bu
konuda konuşmak bile istemiyorum."

"Vay canına. Böyle talepler." Gyoku-ou sıkıntılı görünüyordu. Bir an
için, küçük kız kardeş neredeyse başarmış gibi göründü
ama Gyoku-ou'nun yüzündeki endişe kısa sürede kayboldu.
"Duyduğuma göre, kara ve deniz taşımacılığı, tekstil ve şarapçılık
oldukça iyi durumda. Sürüye rağmen mutlu bir şekilde devam
edebilecekler." Çenesini sıvazladı, sonra dönüp üç sessiz kardeşe baktı.
"Peki ya

demircilik, seramikçilik ve hayvancılık? Ne ?" Bir adam tereddütle elini
kaldırdı. Daha yaşlı olamazdı.

Rikuson, hatta belki biraz daha genç. Ufak tefekti ama
Kaslıydı; oturuş pozisyonundan Rikuson onu beşinci oğul olarak kabul etti.

"Dürüst olmak gerekirse, pek iyi değil," dedi. "Babamın önerdiği gibi
batı başkentinde bir yüksek fırın inşa ettik, ancak bu durum
Karlılık. Asla !"

"Neden olmasın? İşsizsiz yapmıyor musunuz? Demir için sürekli talep
olduğunu biliyorum." Üçüncü kız iri gözlerini kısarak küçük kardeşine
baktı.

"Çalışıyoruz! Çalışıyoruz! Ama düşündüğünüz gibi olmuyor. Başkent
limanı demir cevheri bulmayı kolaylaştırıyor ama yakıtımız yok! Saman
ve koyun pisliği metali eritecek kadar sıcak bir fırın yapmak için yeterli
değil. Çıra ve odun kömürü çok pahalı ve bunları karşılayabilsek bile
şehir ticaret mallarıyla dolup taşıyor. Müşteriler yurtdışından gelen daha
kaliteli metal işleri tercih ediyor. İstedğimiz kadar çalışalım, yine de en
düşük fiyata satmak zorundayız."

"O zaman daha *değerli* eşyalar yap!" dedi üçüncü kız kardeş. Belli ki
bunun açık olması gerektiğini düşünüyordu.

"Yapacağız! Ama bunu yapabilmemiz için ne kadar çok zemin
hazırlamamız gerektiği hakkında bir fikriniz var mı? Bölgemizdeki şaraplar
satılmaya başlayana kadar babamızdan yardım almadınız mı?"

"Ahem! Evet, ama..." Üçüncü kız kardeş belirgin bir şekilde

rahatsız edici.

"Ben Beşinci Kardeş'le birlikteyim," dedi yirmili yaşlarının ortasındaki sessiz bir adam elini kaldırarak. Yaş sırasına göre konuşuyorlarmış gibi görünüyordu, bu da onu altıncı oğul yapıyordu. Rikuson oturduğu sandalye kadar hareketsiz bir şekilde kardeşlerin atışmalarını izlemekle yetindi. "Seramiği de yakıt olmadan üretmek zordur. Batı başkentinin her geçen gün daha da görmekten ben de sizler kadar mutluyum ama aynı zamanda fiyatlar da artıyor. Özellikle de yakıt için, çünkü sınırlı arzımız giderek daha fazla insan arasında paylaştırılıyor. Bu hayatın basit bir gerçeği."

Beşinci oğulun aksine altıncı oğul sakin ve mantıklı konuşuyordu ama söyledikleri hemen hemen aynıydı.

"Sanırım bu beni sonuncu yapıyor," diye başladı yedinci oğul. Hâlâ bebek gibi bir yüzü vardı ama yanakları ve kulakları yara izleriyle delik deşik olmuştu. "Bana kalırsa, istersen bu savaşa karşı çıkabilirsin. Ama ben sürülerimden elde ettiğim yünün fiyatına yüzde otuz ekleyeceğim."

"Ne-Ne?! Neden?!" Tekstilden sorumlu olan en büyük kız talepte .

"Uzun zamandır fiyatı düşük tutuyorum. Annem, babam ve büyükbabam kendi aralarında konuşuyorlar, o aileden, diyorlar. Ona iyi bir fiyat ver, derler. Ama ben içerideyken uygun fiyata iş yapmak istiyorum. Dürüstçe mi? Yüzde otuz hala iyi niyet göstergesi. Tıpkı kardeşlerimizin dediği gibi, batı sermayesi büyüdükçe fiyatlar da artar. O zaman neden sizin tekstilinizi yapan yünün fiyatı da artmasın?"

Beşinci ve altıncı oğullar başlarıyla yedinciye onayladılar. "Bir vuruşta yüzde otuz mu? Bu çok saçma," dedi en büyük kızı. cevap verdi. "Fiyat normalde daha küçük adımlarla artar!" "Ve bu fiyat yükselirken, geri kalanımız da öl!" diye haykırdı yedinci oğul, en büyük kız kardeşine hançer gibi bakarak. "Böcek sürüsü yüzünden hayvanlarım kaçtı ve çadırlarım paramparça oldu. Yiyecek satın almak isterdim ama kimse bana satmıyor bile - bunun bir şey olduğunu biliyor musun? Zaten elimde kalan hayvanların onda birini satmak zorunda . Size sattıklarım için şimdi adil bir fiyat alamayacağımı biliyorum. Yün ve saman satıyordum. Yiyecek almak için tereyağım kalmıştı ama şimdi onu bile yapamıyorum. Sen

Biliyorsunuz, demirhane ve çömlek fırınları için koyun gübresi fiyatını da düşük tutuyorum. Bu kış çok sert geçeceğe benziyor.

Soğuk bir tane. Satacak fazladan yakıtım olmayacak ve kendime yiyecek almak için yapabileceğim tek şey bu olacak. Devam edin ve aile üyeleriyle nasıl anlaşma yapmam gerektiği konusunda sızlanın. Bir faydası olmayacak. Çünkü ben ölürsem size indirim yapacak kimse kalmayacak!"

Rikuson yedinci oğulun kardeşlerin en küçüğü ama aynı zamanda en hırçın olanı olduğunu gördü. En büyük kızı kaşlarını çatmıştı.

Yedinci oğulun söylemek istediği daha çok şey varmış gibi görünüyordu. Gyoku-ou'ya baktı. "En büyük kardeş. Durum böyle olunca, bu yıl senden erzakları açmanı istiyorum."

"," diye tekrarladı Gyoku-ou.

"Ne demek istediğimi anlıyorsunuz. Burada açık konuşmanın güvenli olduğunu varsayıyorum?" Yedinci oğulun bakışları masanın etrafındakileri taradı. Rikuson bir an için genç adamın gözleriyle buluştuğunu hissetti. "Eğer yün fiyatını yükseltirsem ve elimde kömür olursa, hayatta kalabiliriz.

Bir şekilde."

Rikuson yedinci oğlunun sözleri karşısında soğukkanlılığını korumayı ancak başarabildi. Kalbinin küt küt attığını fark edince şaşırdı ama yine de -umuyordu ki- şaşkın görünmeyi başardı. *Neden, o da ne?* Yüz ifadesi *bunu* söylüyor gibiydi.

"Yanan taş mı? Evet, ona benim de ihtiyacım var," dedi altıncı oğul. "Ve bana! Biraz da bana ver!" dedi beşinci.

Kömür-yanan taş. Adından da anlaşılacağı üzere, ateşe verdiğinizde yanan bir kayaydı. Merkezde çıkarılmıyordu.

bölgelerinde çok az kullanılıyordu, bu yüzden değerli görülmüyordu, ancak aynı şey I-sei Eyaleti için geçerli değildi. Kömür burada soğuk bir yılda ısınmaya yardımcı olmak için sık sık yakılırdı. Bu çok önemliydi.

Rikuson artık iki ülke arasındaki ilişkileri çok iyi kavramıştı. kardeşler. İşleri başarılı olan yaşlılar istikrar arıyor ve savaş istemiyorlardı. Ancak daha genç olanlar böcek sürüsü tarafından uçurumun kenarına itilmişti ve kendilerini her an çökebilirdi. İşte Gyoku-ou'nun açık bulduğu yer burasıydı.

"Uzun vadede bakıldığında, faydaları saymakla bitmez. Shaoh'u ele geçirirsek madenini de alırız," dedi Gyoku-ou. "Kömürün taşınması

limanlar ve malların iç bölgelere taşınması kolaylaşacak. Demir ve seramik fabrikalarımız büyüyecek ve bir daha hiç kimse donarak ölmek zorunda kalmayacak." Net ve akıcı konuşuyordu; konuşması iyi prova edilmişti.

Dahai oturduğu yerden kalktı. "Tüm planlamayı masa başında yaptın, kardeşim. Daha da kötüsü, bunun işe yarayacağını bilmen mümkün değil. Shaoh'un bu kadar kolay düşeceğini sana düşündüren nedir? Kömür alabileceğimiz bir madenleri olduğundan nasıl emin olabiliyorsunuz? Shaoh bir tarafsız bir ülke. Eğer Li onlara kışkırtılmadan saldırırsa, diğer uluslar buna sessiz kalmayacaktır. Babamı kızdırırsınız ve daha da kötüsü İmparatoru öfkeliendiriyor. Kız kardeşimize olan aşkı seni kurtarmayacak, yeğenin taht için sırada olsa bile! Yi'ler Bizi yok etmeyeceklerini mi sanıyorsun?" Rikuson'un kalbi yeniden çarpmaya başladı.

"Yi klanının yok olması kaçınılmazdı," dedi Gyoku-ou üzüntüyle ve kardeşler arasında mırıldanmalara yol açtı.

Rikuson derin bir nefes aldı. *Sakin ol*, diye emretti kendine. Etrafına baktı ve kardeşlerin her birinde iki tane olduğunu gördü yüzlerindeki ifadeler. Büyükler endişeli, küçükler ise kaybolmuş görünüyordu. Aralarında en genç olanın, Beşinci oğuldan itibaren herkes, on yedi yıl önce yaşananların ayrıntılarını hiç öğrenmemişti.

"Yi klanı imparatoriçe naibinin dikkatini çekti."

Gyoku-ou dedi ki. "Eğer kendi hallerine bırakılmış olsalardı, tüm batı başkenti yok olabilirdi. Çürük meyve, içinde saklandığı kutuyu bozabilir, bu yüzden her ikisinin de atılması gerekir. Bu kaçınılmazdı."

İmparatoriçe'nin dikkatini *neden* çektiklerini söylemekten kaçındı.

İkinci oğul derin bir iç çekerek sandalyesinden kalktı ve Gyoku-ou ile Dahai'nin arasına girdi. "Her ikiniz de, Sakin ol," dedi. "Sakin ol Dahai. En azından kardeşimizin batı başkentinin gelişmesine yardımcı olacak bir yol bulmaya çalıştığını görebiliyorum. Sürü yüzünden hepimiz diken üstündeyiz. Onların tepesinde duran sizler de huzursuz ve endişeli olursanız ne yaparız?"

"Ama İkinci Kardeş..."

"Yanlış anlamayın. Ben de sizin gibi Kardeş Gyoku-ou'nun önerisine karşı çıkıyorum. Yakıt meselesi çok önemli bir mesele, ancak aceleye getirilebilecek bir mesele değil. Şu an için, bence iyileşmeye odaklanmalıyız.

Başımıza gelen felaketten. Evet, acı verici olacak ama babamız biz kardeşlere yardım etmeyi öğretmedi mi? Ve sen, En Büyük Kardeş, veliaht büyüyene kadar biraz bekleyemez misin?"

Bunun üzerine Gyoku-ou gülmeye başladı. "Heh heh... Ha ha ha! Beni daha kaç yıl bekleteceksin, küçük kardeşim? Yeğenimin güvenli bir şekilde tahta çıkacağından nasıl emin olabiliriz ki?"

Üçüncü kız kardeş masaya vurarak, "Saygıdeğer Kardeş Ou, çok ileri gidiyorsunuz!" dedi.

Gyoku-ou'nun gözleri kocaman oldu. "Bana Gyoku-ou diyeceksin!" bağırdı, ilk kez sesini yükselterek.

Öfkesi üçüncü kızkardeşi topuklarının üzerinde geri döndürdü; kendi gözleri hafifçe genişledi, ama dehşet içinde. Bir gaf yapmıştı ve bunun farkındaydı. "Özür dilerim, Büyük Kardeş Gyoku-ou," dedi.

Neredeyse anında, Gyoku-ou'nun yüzündeki gülümseme geri döndü. "Önemli değil. Farkında olduğun sürece sorun yok."

Diğer kardeşler ona yeniden baktı. Bir dakika öncesine kadar Rikuson onların fikirlerini özgürce ve kısıtlamadan paylaştıklarını söyleyebilirdi ama Gyoku-ou'nun bağırıışlarına nasıl tepki verdiklerini görünce aralarında derin bir uçurum olduğunu hissetti. Gyokuen'in on üç çocuğu vardı ama bunlardan sadece ikisinin adında "Gyoku" yazıyordu: Gyoku-ou ve İmparatoriçe Gyokuyou.

On üç çocuk babası olabilirdi ama Gyokuen'in sadece bir varisi vardı: Gyoku-ou. Mirası garantileyen kişi olarak bu, kardeşleri arasındaki gücünü mutlak hale getirdi. Onun

Küçük kardeşler Gyoku-ou'ya ancak onun izin verdiği ölçüde karşı koyabilirlerdi. Patlaması onlara bu gerçeği hatırlatmıştı. Onlara bu tartışmayı yalnızca Gyoku-ou'nun keyfi için yaptıklarını göstermişti. Onlar Gyoku-ou'nun sahnesinde bir araya getirdiği yardımcı oyuncular.

Söylemeye gerek yok, "anonim danışman" konuşan bir rol değildi. Ve Rikuson da tam olarak .

Odadaki hava son derece rahatsız edici bir hal almıştı. Ve

İkinci oğul tereddütle yerine döndü.

Rikuson'a göre bu konuşma normalde daha dostane olabilirdi ama böcek sürüsü yüzünden herkes neredeyse üç aydır kısıtlı hayatlar yaşıyordu. Gyokuen'in kendi çocuklarının Açlıktan ölmek üzereydiler ama taşıdıkları sorumlulukların ağırlığı sinirlerini yıpratıyordu.

"Ben asılsız korkulardan bahsetmiyorum," dedi Gyoku-ou. "Ben gerçeklerden bahsediyorum. Son günlerde Majestelerinin çocuklarından kaçının arka sarayda öldüğünü biliyor musun?"

Erkek ve kız kardeşler sessizce birbirlerine baktılar.

"Bilmiyor musunuz? O zaman o bölgeden *gelen* birine soralım. Rikuson, İmparator'un onurlu çocuklarından kaç zamandır çok önce dünyayı terk etti?"

Şimdi tüm dikkatler Rikuson'a çevrilmişti. O küçük rol için çok fazla: ona bir isim verilmişti. Tüm kardeşlerin ona bakması neredeyse dayanılmazdı ama elinden başka bir şey gelmiyordu Cevap ver.

"Hâlâ veliaht prensken, bir. Tahta çıktığından beri üç çocuğu erken öldü."

"İşte gördünüz. Veliahtın ne kadar genç olduğunu bir düşünün. Bir çocuğun hayatından en az yedi yaşına kadar emin olunamaz."

İmparatorluk ailesinin çocukları daha iyi koşullarda yetiştirilirdi. ama yine de bir bebek çok kolay ölebilirdi ve yetişkin bir çocuk bile hala yenik düşebilirdi. hastalığa.

"Küçük kız kardeşimiz You'nun bir oğlu, veliahtı ve bir kızı, bir prensesi var. Ama kraliyet eşlerinden bir başkasının da bir oğlu var. Veliahtla da neredeyse aynı yaşta. Sizin çocuğunuz taht için sırada bekliyor olabilir ama orada kalacağından emin olabilir miyiz?"

Gyoku-ou bu diğer kadını çağırarak sadece hastalıktan ölme ihtimalini değil, suikast ihtimalini de gündeme getirdi.

"Konsolos Lihua'nın, bir gün veliahtının hayatına kastetmek mi?" Dahai sordu. Gyoku-ou başını salladı.

"Ha ha ha. Eş Lihua'dan çok daha korkunç biri yok mu?" Bir elini pencereye doğru uzattı - plazaya doğru bir devlet töreni .

"Büyük Kardeş, ne sen?!" İkinci kardeş yumruğunu masaya vurdu ve sandalyesinden sıçradı.

En büyük kız kardeş, "Gyoku-ou Ağabey, bu ifadeyi kabul edemem," dedi; o ve üçüncü kız kardeş başlarını salladı. Diğer kardeşler de aynı şekilde tedirgin görünüyordu ve her biri refakatçileri. Rikuson onlara pek dikkat etmemişti -tüm kardeşlere göz kulak olmaya çalışıyordu- ama onlar da belli ki Gyoku-ou'nun sözleriyle sarsılmışlardı.

"Neden olmasın? Kraliyet çocuklarından hiçbirinin neden hayatta kalamadığı elbette açık. Majesteleri kendi kardeşi Ay Prensi'ni arka sarayda doğan çocuklardan daha çok seviyor."

Bu masayı hareketlendirdi.

"Bu ... Bekle, olabilir mi?" diye sordu biri. "Ay Prensi mi?" dedi bir başkası.

Bazıları şok oldu ama diğerlerine mantıklı geldi.

Rikuson ise nasıl tepki vereceğinden emin değildi. Ay Prensi, yıllarını halkın gözünden kaçarak geçirmişti.

hastalıktan zayıf düşmüştü. Kraliyet soyunun başka bir üyesi yoktu ve her zaman mevcut kralın

İmparator küçük kardeşinin üzerine titrerdi. Ne de olsa ikisi de aynı annenin çocuklarıydı. Bazılarına göre Ay Prensi, Majestelerinin aşırı koruyuculuğu nedeniyle kamu görevlerinden uzak tutuluyordu.

Sonunda küçük kardeş ortaya çıktığında, onun göksel bir peri kadar güzel ve pırıl pırıl olduğu ortaya çıktı.

askeri sanatlar gibi idari. Ancak onu görenleri sarsan şey, İmparator'un küçük kardeşinin azledilecek bir adam olmadığına ortaya çıkmasından daha fazlasıydı. Çünkü bu adam Jinshi adı altında yıllarca arka sarayı yönetmişti,

bir hadım gibi davranıyordu. Daha da şok edici olan şey, Shi klanının ezilmesi vesilesiyle halkın karşısına çıkmayı seçtiği *zamandı*.

"Hadım" olduğu günlerden beri Ay Prensi'nin güzelliği

sadece kadınların değil erkeklerin de büyük ilgisini çekti. Jinshi'nin gerçek kimliğinin ortaya çıkması

Arka sarayın gerçek hadımları arasında şaşkınlık vardı; Rikuson bunu bizzat görmüştü. Birçoğu emekliye ayrılmalari, belki de kendilerini asmaları ya da göbeklerini kesmeleri gerekip gerekmediğini merak ediyordu.

İmparatora, kraliyet ailesinin bir üyesinin hadım gibi davranmasına neden izin verdiği sorulduğunda, "Yolsuzluğu araştırmak için" cevabını vermişti. Gerçekten de, Shihoku Eyaleti'nin yöneticileri olan Shi klanı bir isyan girişiminde bulunmuştu; yıkımları hafızalarda tazeydi.

"Peki bu bahsettiğiniz aşk nedir?" Üçüncü kızın yüzü kızarıyordu. Aklında *aşkın* başka bir anlamı varmış gibi görünüyordu ama kimse bunu belirtme zahmetine girmede. Bu olasılık gerçekten de Zimnen.

"Hikayeleri duymadınız mı? Ay Prensi'nin *gerçekten* eski imparatorun oğlu olup olmadığı hakkında?" Gyoku-ou söyledi.

"Evet, ama bunların hepsi söylenti. Babamız bile Ay Prensi'nin hükümdarın gençlik günlerindeki eski imparatora çok benzediğini söyledi. O zaman babasının kim olduğunu düşünüyorsunuz?" diye sordu ikinci oğul, tüm bu konudan bıkmış bir halde.

Gyoku-ou'nun ifadesi hiç . "O zamanlar Dowager İmparatoriçe sadece imparatoriçeydi. Onun konumundaki bir kadına ancak bu kadar çok kişi yaklaşabilirdi. Eski Majesteleri olmasaydı, ancak bir aile üyesi olabilirdi." Gyoku-ou sırtıttı-an

batı başkentindeki insanların sahip olabileceği ifade kahramanca sayılırdı. Ancak şu anda konuştuğu şey iğrençti. "Söyleyin, Majesteleri."

"Ay Prensi'nin İmparator'un öz oğlu olabileceğini mi ima ediyorsunuz?" diye sordu beşinci kardeş, beti benzi atarak. Sadece diğerleri değil kardeşler, ancak refakatçileri birbirlerine mırıldanmaya başladılar.

I-sei Eyaleti'ndeki birçok göçebe kabiledede akrabalar arasında evlilik yaygındı; ancak ebeveyn ve çocuk arasındaki ilişkiler tabuydu.

"Hayal etmesi bu kadar zor mu?" diye sordu Gyoku-ou. "Eski imparator sadece çocuklarla ilgileniyordu ve İmparatoriçe Dowager o kadar genç değildi ama yine de gençti. Yaş olarak şimdiki hükümdarımıza daha yakındı.

bir öncekinden daha iyi olduğunu . Akrabalık hiçbir zaman

İmparatorluk ailesi daha önce. Geçmiş üyelerin yeğenleri veya üvey kız kardeşleriyle çocuk sahibi olduklarına dair kayıtlar var."

"Bu saçmalığın da ötesinde! Önerdiğiniz şey kesinlikle düşünülemez!" Dahai bağırdı. En büyük kardeşine karşı duyduğu tüm saygı buharlaşmıştı.

"Yine de bu her şeyi açıklıyor. 'İmparatorluk küçük kardeşi' Majestelerine mi benziyor? Bir oğul babasına benzer. Majesteleri Ay Prens'i'nin üzerine titriyor mu? Bir baba da oğlunun üzerine titrer. Son olarak, en büyük oğlunun tahtın varisi olacağından emin olmak için uzun yıllar boyunca arka sarayda hiç çocuk yetiştirilmedi."

En büyük kız kardeş Gyoku-ou'ya doğru yürüdü, yaklaştı ve ona yaklaştı. "Majestelerinin diğer çocuklarından hiçbirinin yetişkinliğe kadar hayatta kalmasını *istemediğini* mi söylemek istiyorsunuz? Diğer bebeklerin öldürüldüğünü ve Veliaht Prens'in de öldürüleceğini mi? Hangi kanıtla? Ne kanıtınız var?!" Bekleyen leydisi, bir şekilde isteksizce, metresini geride tuttu.

"O haklı! Bunu neye dayanarak söyleyebiliyorsunuz?" kızı talep etti. "Spekülasyondan başka bir şeye dayanmayan bu tür suçlamalarda bulunduğunuz ortaya çıkarsa, Yi klanının, hatta Shi klanının kaderiyle karşılaştığımız için şanslı oluruz!"

"Kanıt mı istiyorsunuz? O zaman size bir hikaye anlatayım." Gyoku-ou, Etrafında kopan gürültüye aldırmadan yavaşça bacak bacak üstüne attı.

"İmparatorluğun genç erkek kardeşi doğduğunda, neredeyse tüm bekleyen hanımlar O zamana kadar imparatoriçeye hizmet edenler görevden alındı. Bunlardan biri I-sei Eyaletinde bir adamla evlendirildi ve kocası benim bir tanıdığım. Trajik bir şekilde kocası öldü ve ardından bir istekle bana geldi. İmparatorun küçük kardeşi hakkında söyleyecek çok önemli bir şeyi olduğunu söyledi."

Gyoku-ou kendinden daha memnun görünemezdi.

"Bu... Bu doğru mu?" diye sordu en büyük kız kardeş, yavaşça geri çekilerek. "Oh, doğru. Geçen yıldı. Majesteleri'nin gençliğinden hemen sonra

Kardeşim de batı başkentindeydi."

Dahai, Gyoku-ou'ya şüpheli bir bakış attı. "Bunu ilk defa duyuyorum."

"Bundan ilk kez bahsediyorum. Hikayesini için bana gelmesi çok garip gelmişti ama en azından onu dinleyebileceğimi düşündüm. Ancak hemen ardından, bu eski Bekleyen hanım korkunç bir kazada bir arabanın altında kalarak öldü." Ellerini kederle iki yana açtı. İma ettiği şey açıktı: Birinin kadını susturmaya çalıştığına inanmalarını istiyordu.

Rikuson ter içinde kaldığını hissetti. Bu adam, Gyoku-ou, mükemmel bir dış görünüşe sahipti. Sahneyi nasıl kuracağını biliyordu.

Ve başkalarını en zayıf yerlerinden nasıl iğneleyeceğini biliyordu.

İddialarına ilişkin gerçek bir kanıtı yoktu, ancak yine de odadaki herkesin zihnine şüphe tohumları ekmeyi Ay Prensi'nin doğum koşulları. Etraflarında daireler çizerek konuştu ve onları bu sonuca davet etti.

"Ay Prensi'nin söylediklerimi dinlemeye tenezzül edeceğini düşünüyor musunuz? Bundan bahsetmesem daha mı iyi olur? Biliyor mu, yoksa mu?" Gyoku-ou'nun sesi haykırırken odanın içinde çınılıyordu. Jestleri ve hareketleri sahnedeki bir aktörünki gibi çalışılmıştı ve her açıdan gülünç gereken hikâyesi kulağa tatlı geliyordu.

"Babamız batı bölgesinin gelişmesini arzuluyor ve istiyor. sermaye. İmparatorluk ailesine kuyruk sallayarak elde edeceğimiz şey bu mu? Eğer onların köpeği olmamız gerektiğini söylüyorsanız, *ben de* diyorum ki on yedi yıl önce yok edilmeliydik!"

Yi klanı adını Zodyak'ın köpeğinden alıyordu ve Gyoku-ou şimdi klanlarının anısını canlandırmak için onların adıyla oynuyordu. Büyüklerine karşı çıkan küçük kardeşler artık o kadar emin görünmüyorlardı. İmparatorluk ailesini uysalca destekleyip desteklememeleri gerektiğini düşünmeye başlamışlardı.

Rikuson, Gyoku-ou'yu bu kadar korkutucu yapan şeyin bu olduğunu gördü. Onlara istemedikleri bir şeyi yaptırabilirdi.

Buraya neden çağrıldığını artık biliyordu. Bu bir provokasyondur: Gyoku-ou, İmparatorluk küçük kardeşinin öğrenip öğrenmemesini umursamadı.

Bu konuda. Bu yüzden Rikuson'u seçmişti, eli kolu bağlı bir adamı. Yarasanın ne kuş ne de hayvan olması gibi, Rikuson da ne kraliyet başkentine ne de batı şehrine aitti.

Gyoku-ou'nun sesi Rikuson'un zihnini doldurdu. Cesareti varsa konuşması için ona meydan okuyor ve konuşsa bile ne fark edeceğini soruyordu.

"Şimdi hazırlanmalıyız," dedi Gyoku-ou. "Varlığımız olmadan törenin sona ermesine izin veremeyiz. Hepiniz gidin, hazırlanın."

Gyoku-ou'nun ısrarıyla, kardeşler kalpleri buruk ve yüzleri asık bir şekilde yollarını ayırdılar.

Sonunda aralarında sadece Dahai kalmıştı. Odadan çıkmadan önce dönüp Gyoku-ou'ya baktı. "Büyük Kardeş. Gittiğimiz bu tören..."

"Bugünlük davranışlarıma dikkat edeceğim. Kalplerinizin henüz yerleşmediğini biliyorum."

Rikuson bunu güven verici bulup bulmadığından emin değildi. Sandalyesinde kıpırdamadan durdu ve yere baktı.

Bölüm 19: Ağlayan Rüzgar (Birinci Kısım)

Her şey yolundaydı. Gyoku-ou kendine sürekli her şeyin yolunda olduğunu söylüyordu. Yakında her şey bitecekti. Yakında her şeyin icabına bakılacaktı.

Sanki ayaklarına dolanmış bir ipliğin yakında kesileceğini hissetti. Bu esnada, sayısız ipler boynuna dolanmış.

Yaklaşık otuz yıldır başına bela olan kâbus ortadan kalkacaktı.

Çok yakında. Çok yakında.

Rafta duran bir uçuş tüyünü aldı. Annesinin özellikle sevdiği bir şahinden geliyordu. Kadın öldüğünde, kuş da sanki onu takip ederek bir sonraki hayata geçti. O da

Kendisinden şahine istediğinde yaşadığı sıkıntıyı hatırladı. Bir kuşa nasıl bakacağını bilmiyordu ve bunu hiç beklemiyordu.

"Bu kasabayı koruyacaksın, değil mi?" dediğini hatırlıyordu annesinin. Çok nazik bir kadındı; hayatında hiç kimseye kızmamıştı. Babası Gyokuen ona Seibo, yani Batılı

Anne, çünkü onu tüm I-sei Eyaleti'ndeki en saygıdeğer anne yapmak istemişti.

Gyoku-ou'ya Yeşim Bülbülü anlamına gelen isminin doğudaki topraklarda yaşayan bir kuştan geldiğini söylemişti. Yine de onun yerine kartalın adını vermiş olmasını diledi. Güçlü bir isim.

"Babam annemi kurtarıyor. Bir oyundaki kahraman gibi!"

O zaman bülbül gibi zayıf bir kuşun adını almamış olmayı diledi. Keşke daha güçlü bir ismi olsaydı.

Gyoku-ou tüyü yere bıraktığı anda kapı .

"Girin," dedi.

"Efendi Gyoku-ou, sizinle görüşmek isteyen biri var. Onları kabul edecek misiniz?" diye sordu yardımcısı odaya girerek.

Gyoku-ou idari binadaki ofisinde üzerini değiştiriyordu. Kardeşleriyle tartışması uzun sürmüştü ve bir an önce törene yetişmek istiyordu. Eğlenmek için zamanı yoktu.

Ziyaretçiler.

"Kim o?" diye sordu.

"Kuzeybatıdaki bir köyden Takubatsu adında bir adam. Ne yapacaksınız, efendim?"

Soru şu anlama geliyordu: Odada bir muhafız mı istiyordu? Gyoku-ou'nun acelesi vardı; bu her neyse bir an önce bitmesini istiyordu. "uğraşma. Senin de buradan çıkmanı istiyorum."

Takubatsu, Gyoku-ou'nun süt kardeşi idi. Takubatsu'nun annesi köleleştirilmiş eski bir Rüzgâr Okuyucusuydu. Seibo, kabile üyelerinden birine duyduğu merhametten ötürü kadını kölelikten kurtarmış ve kendi evine getirmişti. Takubatsu'nun annesi

Seibo ve bu da onun Gyoku-ou'nun bakıcısı olmasına yol açtı.

Gyoku-ou, annesi ve hemşiresinin kuşa birlikte baktıklarını hatırladı.

Yardımcısı Takubatsu'ya odayı gösterirken Gyoku-ou üstünü değiştirmeyi bitirdi. "Affedersiniz," dedi Takubatsu ve Gyoku-ou'nun önünde durdu. Asi siyah saçları ve damarlarındaki yabancı kanı ele veren soluk gözleriyle heybetli bir figür değildi. Gyoku-ou'nun bakıcısı kölelikten kurtulmadan önce oğlunu doğurmuştu; babası onun sahibiydi.

Takubatsu annesiyle birlikte ana evde çalışmış, ancak annesi hastalanınca işinden ayrılmıştı. Gyokuen bakıcıya iyi iş çıkardığını söylemiş ve ona biraz para vermiş, o da oğluyla birlikte sakin bir çiftçi köyüne taşınmış.

Gyoku-ou ve Takubatsu bundan sonra konuşmak için herhangi bir temas kurmadılar. Takubatsu muhtemelen yeni çevresine alışmakla meşguldü. Gyoku-ou ise Takubatsu'nun aralarından çıkmasına çok sevinmişti. bir ağabey gibi.

Ancak Seibo'ya göre, Gyoku-ou'nun eski bakıcısı köye gittikten sonra hareketsizleşmiş ve bunamıştı. Bir köle olarak iliklerine kadar çalıştıktan sonra, yaşlılık onu çabucak gibi görünüyordu.

Takubatsu, hayatı zorlaştığında birkaç kez Gyokuen'den iyilik istemeye gelmiş ve Gyokuen de Takubatsu'ya iş vermişti. Ancak giderek daha fazla çiftçi Takubatsu'yu taklit etmeye başladı ve borç para almaya çalıştı.

Gyoku-ou'nun babasından. Çoğu da annesinin serbest bıraktığı eski kölelerdi. Gyoku-ou her zaman kötülüğe iyilikle karşılık vermenin ne demek olduğunu düşünmüştü. Babasının yumuşaklığı karşısında hayrete düşmekten asla vazgeçmemişti.

"Ne oldu? Senin gelmen alışılmadık bir şey," dedi şimdi, Takubatsu'nun neden böyle yoğun bir zamanda geldiğini sorma arzusunu bastırarak. Gyokuen şehirde bile değildi.

Takubatsu, Gyoku-ou'nun süt kardeşi olabilirdi ama birbirlerini görmeyeli uzun zaman olmuştu. Açık konuşmak gerekirse, Gyoku-ou acele edip bu konuşmayı bitirmek istiyordu. Takubatsu'nun yüzünü görmek bile istemiyordu.

"Habersiz geldiğim için özür dilerim," dedi Takubatsu. "Ama bilmem gereken bir şey var."

Birbirlerini en son ne zaman görmüşlerdi? Bakıcısı malikaneden ayrıldığında Gyoku-ou on beş yaşındaydı. O zamana kadar, kendisinden bir yaş büyük olan Takubatsu ağabeyi gibi davranmıştı.

O zamanlar Gyoku-ou'nun umurunda değildi ama şimdi bu durum onu son derece rahatsız ediyordu. Yine de bağırıp çağırarak motivasyonu kendinde bulamadı. Bunu bir yetişkin gibi halledecekti.

"Birbirimize karşı dürüst olalım. Şu anda meşgulüm. Birkaç dakika içinde katılmam gereken bir devlet töreni var," dedi Gyoku-ou.

"O zaman açık sözlülük ruhuyla, basitçe soracağım: Shaoh ile savaşmaya mı niyetlisiniz?" Takubatsu ona ters ters baktı.

"Eğer bu tek seçenek olarak ortaya çıkarsa, o zaman evet. Yapmak zorundayız," diye yanıtladı Gyoku-ou, konuşurken yakasını düzeltiyordu.

"Ama bizi bu duruma sokan sensin! Neden? Söylesene! Her zaman Gyokuen Usta gibi olmak istediğinizi söylerdiniz; başka yerlere gitmek, başka insanlarla ilişkiler kurmak ve işinizin gelişmesine yardımcı olmak isterdiniz. Batı dünyasına yardım etmek isterdin.

sermaye büyük olur! Çocuklarınız, torunlarınız var. Aileni tehlikeye atmak mı ? Çünkü bir savaş başlatırsanız yapacağınız şey bu olacak!"

Takubatsu bağıırıyordu. Gyoku-ou'nun süt kardeşi. O her zaman Gyoku-ou'ya çok büyük görünüyordu ama şimdi küçük ve perişan görünüyordu.

Annesinin çöküşü onu düzgün bir iş bulamaz hale getirmiş, bu da onu fakir bırakmıştı ve bu yüzden Gyoku-ou'nun babasına yalvarıp yakarmak için gelmişti. Gyoku-ou bugün yine aynı şeyi yapmak için gelebileceğini düşünmüştü ama hayır. Konuşmak istediği şey bu muydu?

"Evet, yaptım ama dediğiniz gibi bu geçmişte kaldı. Ve yine dediğiniz gibi, ilk görevim ailemi korumak olmalı."

Takubatsu, Gyoku-ou'nun gençliğindeki, gökyüzünün her zaman mavi olduğu ve hiç şüphesiz onu rahatsız etmediği parlak günlerden bahsediyordu.

"Gördüğünüz gibi batı başkenti tehlike altında. İnsanlar böcek sürüsünün tahribatından bitkin düşmüş durumda. Eğer tedarik edeceksem eksikliklerini gidermek için bazı fedakarlıklarda bulunmaları gerekir, değil mi?"

"Liderlerimizin görevi tam da bu tür fedakarlıklardan kaçınmaktır! Eğer Efendi

Gyokuen burada olsaydı, başka bir yol arıyor olurdu, başka bir yol. *Sen* aradın mı? Onurlu İmparatorluk küçük kardeşi bile üzerine düşeni yaptı!"

Gyoku-ou Takubatsu'nun sesini rahatsız edici buldu. Adamın kolik saçları ve soluk gözleri vardı. Yabancı kan izleri. Takubatsu'nun Gyoku-ou'nun hoşuna giden hiçbir yoktu; ne görünüşü, ne de davranışları.

"Bu sizi ilgilendirmez. Size söyledim, ilgilenmem gereken bir işim var. Bir devlet töreninin parçası olacağım. Sizi eğlendirecek zamanım kalmadı."

"İnsanları savaş çılgınlığına sürükleyeceğin bir devlet töreni, şüphesiz. Bu her zaman en büyük yeteneklerinizden biri oldu - size bir sahne verin ve her seyirciyi etkileyebilirsiniz. Tıpkı gençlerimiz gibi kardeşlerimiz daha önce sarsılmış görünüyordu."

"Kapa çenenini!" Gyoku-ou kendine rağmen böğürdü. Dikkatli olmak zorundaydı. Bürokratlar ikisini yalnız bırakmıştı ama bağırıış çağırış duyarlarsa içeri girebilirlerdi. Buna izin veremezdi.

"Tabii ki beni ilgilendirir. Ben senin ağabeyimim."

Gyoku-ou, Takubatsu'ya gözlerinde mutlak bir ürpertiyle baktı. Yardımcılarının bu şekilde konuşmasına izin veremezdi. Hiç kimse duyamazdı. "Ne demek istediğinizi anlamıyorum," dedi. "Süt kardeşler olabiliriz

Evet. Eğer büyüklük taslamak istiyorsan, gülümseyip sana eşlik edebilirim. Ama sen benim ağabeyim *değilsin*."

Takubatsu yavaşça, "Olmamamı dilediğinizi biliyorum," dedi. "Usta Gyokuen ve Leydi Seibo seni bu şekilde yetiştirdi. kendi annem de onlarla aynı fikirdedir."

Takubatsu masaya bir kitap attı, yıpranmış bir koyun derisi parşömen yığını. Bu bir aile kütüğüydü. Belli ki oldukça eski, belki de onlarca yıllık. Gyoku-ou'nun süt kardeşi sayfaları çevirmeye başladı.

"Senin için çok kötü, hepsi burada yazıyor."

Seibo'nun adı oradaydı. Çocuğu olarak listelenen isim Gyoku-ou'nun tanımadığı bir isimdi. Ancak Gyoku-ou ile aynı yıl doğmuşlardı.

"Hikaye, annemin hasta olduğu için Üstat Gyokuen'in evini terk ettiğiydi. Ama bu sadece bir kılıftı. Gyokuen Usta beni ve annemi saklamak için bizi evinden çıkardı." Kelimeler şimdi kolayca, pürüzsüzce geliyordu. "Bana Shaohnese'li bir tüccarın oğlu olduğum söylendi. Adam çocuklarını birbiri ardına hastalıklar ve kazalar yüzünden kaybetmiş ve tüm ailesi yok olduğunda, unutulmuş bir köleden olan çocuğunu hatırlamış."

Gyoku-ou sessizdi. Gitmesi gereken bir tören vardı ama bu adamı anılarında küçük bir gezintiye çıkmışken yalnız bırakamazdı.

"Sonunda o tüccar Gyokuen Usta'nın yolunu buldu, değil mi? Onu gördüğünüzde hiçbir şey düşünmediniz mi?"

Gyoku-ou cevap vermedi. Takubatsu ve annesi gittikten birkaç gün sonra olmuştu. Gyoku-ou'nun daha önce hiç görmediği yabancı bir adam konağa geldi ve Gyoku-ou'yu omuzlarından tuttu. Hızlı bir Şaohnca konuşuyordu; Gyoku-ou'nun biraz

Onu takip etmekte zorlanıyordu ama adamın "Oğlum! Oğlum!"

Bu yabancı adamın kızıl saçları ve soluk yeşil gözleri vardı. Göz rengi Takubatsu'ya çok benziyordu, tıpkı dağınık saçları gibi. Ama yüzü

Yüz hatları ve sağlam yapısı yaşlı bir Gyoku-ou'ya benziyordu.

Yabancı, Gyoku-ou'yu Takubatsu sanmıştı. Daha önce Gyoku-ou adamı itebildi, Seibo . Gyoku-ou'ya sıkıca sarıldı ve yabancı adama korkulu bir bakış attı.

Gyoku-ou annesinin eski bir Windreader olduğunu duymuştu. Babasıyla birlikte iş yapmak için ovadaki hayatını terk ettiğini ve kabilenin eski üyelerini serbest bıraktığını duymuştu. köleleştirilenler.

Ama bu yanlıştı. O adımlar sıra dışıydı.

Seibo ve Gyoku-ou'nun hemşire annesi de dahil olmak üzere Windreader kölelerini serbest bırakan Gyokuen'di. Sonra, Seibo Gyokuen'in karısı ve onunla iş yapmaya başladı.

Köle olarak, o ve bakıcı aynı adama aitti. Gyokuen onu aldığı anda, Seibo zaten yabancı bir babadan hamileydi. Bunu bilmeyen yabancı, kölesi Seibo'yu Gyokuen'e sattı.

"Sen ve ben, Gyoku-ou, aynı babanın oğullarıyız," dedi Takubatsu. Gyoku-ou bunu duymak istemediğinde sesi çok sakın ama kulaklarını tıkaması bile gerçeği engellemeye yetmeyecekti. "Annem bana her şeyi anlattı. Eğer bunamamış olsaydı, sırrı mezara götürmek istediğinden eminim. Gerçek babandan asla bahsetmek istemediğine eminim. Efendi Gyokuen ve Leydi Seibo'nun evliliğine gerçekten çok sevindiğine inanıyorum."

Takubatsu'nun annesi, Gyokuen ve Seibo'nun birbirlerini başından beri nasıl tanıdıklarını ve aslında evlenmek üzere nişanlandıklarını anlatmıştı. Sonra başka bir kabile saldırmış ve Seibo ile Gyoku-ou'nun süt annesi köle olarak satılmıştı. Efendileri onlara yardım etmişti.

Kendisi kölelerine, bakıcı Takubatsu'yu doğurdu ve Seibo Gyoku-ou'ya hamile kaldı. Gyokuen köleleri satın almış, onlara iyi bir iş ve yaşayacak bir yer vermişti. Gyokuen Seibo'nun evlenmesini istemiş, ancak Seibo onu reddetmiştir.

Zaten hamile olduğu gerekçesiyle. Takubatsu,

"Bu senin gerçek adın," dedi.

I-sei Eyaleti'nde ikamet edebilmek için bir aile kütüğü oluşturulması gerekiyordu.

Yi klanı tarafından denetlenen batı başkentindeki idari ofis

Gyokuen, Seibo'ya çocuk kendi kanından olmasa bile, sanki öyleymiş gibi yetiştireceğine söz verdi. Seibo kabul etti ve çocuğun adı Gyoku-ou olarak değiştirildi.

O zaman bakıcı Gyokuen'in evinde çalışmaya başladı ve Takubatsu Gyoku-ou'nun süt kardeşi oldu.

Gyoku-ou o kadar gençti ki bunların hiçbirini hatırlamıyordu.

Masanın altında dizlerini tırmaladı. Biliyordu. şeyi biliyordu. Takubatsu'nun ona söylemesine gerek yoktu -Gyoku-ou gerçeği biliyordu. Yine de Gyokuen'in en büyük oğlu olmalıydı.

Doğruluk babasının yanındaydı. Adalet, babasının Batı başkentini korumak. Seibo'nun istediği de buydu. Bunu başarmak için Gyokuen'in en büyük oğlu Gyoku-ou'nun mükemmel olması gerekiyordu.

Gyokuen'in adaletine ulaşmak için gerekli olan kötülük mü? Diğer liderlerle kıyaslandığında, neredeyse hiç kötülük sayılmazdı. Gyoku-ou'nun babası o kadar iyi bir adamdı.

Gyoku-ou, eski kölelerin alışık olmadıkları çiftçilikte nasıl tekrar tekrar başarısız olduklarını ve para için babasına geldiklerini hatırladı. Her zaman nazik olan Gyokuen, onlara ödünç verdi. Onlar ne Ödeyemediklerinde, hasatta tarlalarında çalışarak ödemelerine izin verdi. Şimdiye kadar verilen en nazik krediydi. Aslında, onlara öğretmek için gereken zaman ve çaba düşünülüşünde borçlular kazançlı çıktı. Ancak buna rağmen Gyoku-ou'nun babası asla açgözlü değildi. Belki de cebi dolu bir adam başkalarına bu şekilde yardım etmeyi göze alabilirdi.

O zaman bile, izin verilebilecek şeylerin sınırları vardı. Bu sınırlar Gyokuen'in serbest bıraktığı ilk köleler tarafından aşıldı. Gyoku-ou'nun kökenini bilen insanlar.

Dedikleri gibi, sessiz sülün vurulmaz.

Gyokuen, Gyoku-ou'yu gerçekten seviyordu. Onu tehdit etmeye kalkışacak kadar cüretkâr olanlar teker teker ortadan kayboldu. İster eski köleler, ister Seibo'yu tanıyan Windreader kabilesinin üyeleri olsunlar, ortadan kayboldular. Kaybolmak zorundaydılar. Yeşim Taşı lekesez kalmalıydı.

Eğer Gyoku-ou babasının yerine geçecekse, yoluna çıkan herkes ortadan kaldırılmalıydı.

"Bu kasayı tam olarak nereden aldınız?"

"Büyük Lin saklamıştı. Ondan aldım."

Takubatsu bir süre önce ev halkını ayaĝa kaldıran bir olaydan bahsediyor gibiydi. Gyoku-ou bile bunu duymuştu.

"Küçük Lin denen, ortadan kaybolan kişi

Sen mi? Demek ki bir süredir bunun üzerinde çalışıyorsun. Ama neden?"

Bir süre sonra Takubatsu, "Usta Gyokuen istedi.

Eĝer Büyük Lin uzun zamandır herhangi bir belge saklıyormuş gibi görünüyorsa

 nce, ona haber vermek için. Bana bulduĝum her şeyi yakmamı söyledi. Bu yüzden beni periyodik olarak buraya  aĝırdı."

şimdi her şey anlam kazanmıştı. "Anlıyorum," dedi Gyoku-ou.

Gyokuen her zamanki gibi oĝlunun çıkarlarını . On yedi yıl önce Yi klanına yaptıkları yüzünden Gyoku-ou'ya cehennemi yaşatmıştı ama o zaman bile onu mirasından mahrum etmemişti. Gyoku-ou Gyokuen'in adına çalıştı. Böylece insanlar ona saygı duyacak, zayıflara yardım edilebilecek, böylece herkes onu güvenebilecekleri bir kahraman olarak görebilecekti.

Gyoku-ou babasının yaptıklarını affedeceĝini biliyordu. Çünkü babasından görevi devralacak olan Gyoku-ou mükemmel bir politikacıydı, kusursuzdu, her zaman batı başkentinin gelişmesine neyin yardımcı olacaĝını düşünüyordu.

şu anda yaptığı şeyin doĝru olduĝunu bu şekilde biliyordu. "Eĝer batı başkentini gerçekten  nemişiyorsanız, lütfen buna bir son verin. diĝer ülkelere saldırmakla ilgili saçmalıklar," dedi Takubatsu. "Eĝer yapmayacaksanız..."

C bbesinin kıvrımlarından bir bıçak çıkardı.

Gyoku-ou bir adım bile geri atmadı. Ancak, bu konu üzerinde daha fazla zaman harcayamazdı. Akan kanını soĝumaya zorladı ve derin bir i  çekti. "Pek   ," dedi. "Hiçbir şey yapmayacaĝım."

"Bunu mu demek istiyorsun?"

"Evet. Ama sadece bu törene gitmeme izin verin. Ortaya  ıkmazsam, hava . İmparatorluk gen liĝine zarar vermek istemiyorum. kardeşimin itibarı."

"Evet... Pek   . Ama bu aile kaydını yakın tutacaĝım.

Konuyu Üstat Gyokuen'e iletme niyetindeyim."

Bunun üzerine Takubatsu bıçağı masaya bıraktı ve yerine kasayı aldı. Gyoku-ou onun bildiklerini kimseye söylemeyeceğine güveniyordu.

"Bir şeyi bilmeni istiyorum, Takubatsu. Batı başkenti için, I-sei Eyaleti için yapamayacağım hiçbir şey yok."

"Bunu biliyorum. Bana her zaman Gyokuen Usta gibi büyük bir adam olmayı ne kadar çok istediğini söyledin." Takubatsu gerçekten de gülümsedi.

"Aynen öyle."

"Sizin için o asil bir baba ve ben de onu herkesten daha fazla saygı duyabileceğim bir baba olarak görüyorum."

Gyoku-ou konuşmadı ama anda içinde bir iplik koptu. O anda ne olursa olsun sakın kalmaya niyetliydi. Ama Takubatsu'nun Gyoku-ou'ya küçük kardeşim demesi yeterince kötüydü. Şimdi de Gyokuen'e babası diyordu.

Gyoku-ou, Gyokuen'in en büyük oğlu olmalıydı. Batı başkentinin lideri, onun gururu olmalıydı.

"Hrngh!" Takubatsu haykırdı.

Gyoku-ou ne olduğunu anlayamadan sağ elinde bir bıçak, sol elinde ise bir kın olduğunu fark etti. Avucunun içinde kaygan bir şey .

"Ne... Neden?" Takubatsu'nun gözleri kocaman açılmıştı ve ağzının kenarından kanlı köpükler akıyordu. Kanı masaya ve yere döküldü; elinde tuttuğu aile kütüğü

ellerinden kırmızı havuza düştü. "Çünkü yoluma çıkıyorsun."

Bıçak hâlâ Takubatsu'ya saplıyken, Gyoku-ou'nun zihni geçmişte yaşanan olaylara döndü.

Nasıl da babası gibi olmak istemiş, babasının onu onaylamasını arzulamıştı.

Gyokuen zihninde çok büyük görünüyordu. Gyoku-ou da ama aynı şey değildi.

Başlarda pek aldırmamıştı.

Gyokuen ve Seibo işleri birlikte yürütüyorlardı ve aile hizmetçilerle çevriliydi. Gyokuen çok zeki bir iş adamıydı ve Seibo da en az onun kadar zekiydi. Çok büyük bir

yetenekli bir kadındı, onun neye ihtiyacı olduğunu öğrenir ve sonra onu elde etmek için harekete geçerdi.

Gyoku-ou yetiştirilirken hiçbir şey istememişti. Ancak beş yaşındayken, başka bir kadın ve kızı onlarla birlikte yaşamaya başladı.

Gyokuen, Gyoku-ou'nun küçük kız kardeşi olan ve henüz iki yaşında olan yeni çocuğa yaltaklandı. Seibo da neredeyse kocası kadar aşıktı. Yeni kadın da Gyoku-ou'ya karşı nazikti.

Bundan iki yıl sonra üçüncü bir kadın geldi ve küçük bir erkek kardeş getirdi.

Sonra bir dördüncü ve bir beşinci oldu.

Aile gittikçe büyüdü. Her seferinde Gyoku-ou endişeleniyordu. Ona göre bu durum, bal dolu bir kavanozun yavaş yavaş suyla seyreltilmesi gibiydi.

Gyokuen her zaman zeki kadınları seçerdi. Biri binicilikte ustaydı, diğeri aritmetikte yetenekliydi. Her biri kendi özel yeteneklerini çocuklarına . Bu kadınlar

Gyoku-ou'nun babası ve çocukları da onlara yardım etti.

Aile bağları sayesinde, yeni gelen You hanesi batı başkentinde büyük bir yer edindi. Aynı zamanda, Gyoku-ou kendisini Gyokuen'e bağlayan bağın zayıfladığını hissetti.

Ancak aksi kanıtlandı. Gyokuen, Gyoku-ou'yu seçti. halefi. Seibo hala Gyokuen'in resmi eşiydi; diğer kadınlar sadece eşti. Elbette batı başkentini Gyokuen gibi yönetebilecek tek kişi Gyoku-ou . Küçük erkek ya da kız kardeşleri değil.

Gyokuen'in gerçek oğlu olmadığını öğrendikten sonra bile Gyoku-ou soğukkanlılığını korudu. Aralarında kan bağı olmasa ne olurdu? Gyokuen, Gyoku-ou'ya her şeyden çok değer veriyordu. Kendi kanından ve canından biri olsaydı ona daha fazla değer veremezdi.

Böylece Gyoku-ou küçük kardeşlerine karşı nazik ve kibar davranabildi. Onlara karşı hoşgörölü. Gyoku-ou tek başına bir Guguk kuşunun civcivi, kardeşlerinden farklı bir yaratıktı, ama babası ona en büyük oğlu gibi davrandığı sürece, Gyoku-ou ağabey rolünü kadar oynamak istiyordu.

Gyokuen'in evinde ağırladığı son anne ve çocuk

Ancak Gyoku-ou'nun tahammül edemediği bir evdi. Kızıl saçları ve soluk yeşil gözleri vardı; tıpkı Seibo'ya köle iken eziyet eden efendisi gibi.

Küfürler yavaş yavaş taştı, tıpkı mürekkebin bir parşömen parçasını lekelemesi gibi.

Yere damlayan kan pıtırtıları Gyoku-ou'yu gerçeğe döndürdü.

"...oku...o..." Takubatsu kan çanağına dönmüş gözlerle ona baktı ve bir şeyler söyledi, sesi ama Gyoku-ou duyamadı.

Gyoku-ou bıçağı elinde çevirdi ve Takubatsu'nun karnını deşti.

Daha fazla konuşmadı, sadece Gyoku-ou'ya kötücül gözlerle baktı.

"Bir *süt* kardeş için son bir merhamet," dedi Gyoku-ou ve bıçağı çekip Takubatsu'nun kaburgalarını geçerek kalbine sapladı. Takubatsu inledi, seğirdi ve öldü.

Bıçak Takubatsu'ya aitti. Gyoku-ou'ya saldırmaya çalışmış, ancak kendi silahıyla sonunu getirmişti. Evet, bu bir senaryo olabilir.

Gyoku-ou aile kütüğünü aldı, bir beze sardı ve bir çekmeceye yerleştirdi.

Haklıydı, birileri bağırışları duymuştu. Kapının önünde bir ayak sesi duyuldu ve ardından kapı çalındı.

"Usta Gyoku-ou? Her şey mi?" diye sordu bir ses. "İçeri gel," dedi.

"Usta Gyoku-ou?!"

İçeri giren yardımcısı değil, Rikuson'du. Onlarla birlikte konferanstaydı -geç kaldığında Gyoku-ou'yu kontrol etmeye gelmiş olmalıydı.

"Burada neler oldu böyle?" Rikuson bariz şokuna rağmen sakinliğini koruyarak sordu. Bu adam

Gyoku-ou'nun babası onu emir subayı olması için kraliyet başkentinden göndermişti. Hemen olay çıkarmaması gerektiğini yeterince biliyordu.

"Bana tahmin edemediğini mi söylüyorsun?" Gyoku-ou sordu.

"Bu adam... Birkaç dakika önce sizinle görüşmek isteyen kişi o, değil mi?"

Rikuson, yardımcısıyla konuşurken Takubatsu'yu görmüş olmalıydı.

"Bu doğru. Aslında o benim süt kardeşimdi, bu yüzden onu şımarttım.

Para dilenmek için geldi ama benden bir şey koparamayacağını anlayınca çileden çıktı." Gyoku-ou ona Takubatsu'nun bıçağını gösterdi.

"Bunu siz mi yaptınız, efendim?"

"Evet. Ne yani, onun gibilerin beni alt edebileceğini mi düşünüyorsun?"

Gyoku-ou'nun yüzü hala seğiriyordu. Takubatsu bunu kendi başına getirmişti. Sanki Gyoku-ou değil de kendisi Gyokuen'in en büyük oğluymuş gibi konuşuyordu.

Gyoku-ou bıçağı masanın üzerine koydu. Hemen üstünü değiştirmesi ve kan kokusunu bastırmak için parfüm alması gerekiyordu.

"Hiç de değil, Usta Gyoku-ou. Sizin gücünüzü yenemez." Rikuson diz çöktü ve Takubatsu'nun bedenine baktı. Görünüşe göre yaraları .

"Bunu yapmak istemedim ama bana başka seçenek bırakmadı.

Yapmak istedim.

dostane bir şekilde halledeceğim. Katılmam gereken bir tören var. Ama o bana engel çalıştı. İyi ki ondan kurtulmuşum."

Rikuson'un bakışları Takubatsu'dan Gyoku-ou'ya ve oradan da tekrar Takubatsu'ya kayarken boştu. "Evet... Elbette."

Sonra Gyoku-ou bir an için Rikuson'u gözden kaybetti. Döndüğünde - nereye gitmişti? - diğer adamı hemen yanında buldu.

"İşte herkese söyleyeceğim şey," dedi Rikuson ve gözlerinin derinliklerindeki alev parıltısı dışında ifadesi soğuktu. Bu da neydi böyle? "Usta Gyoku-ou bir hain tarafından saldırıya uğradı..."

Birden Gyoku-ou çok sıcak hissetti.

"...ve sonuyla karşılaştı."

Bu ne anlama geliyordu? Gyoku-ou yere yığıldığında hâlâ anlamaya çalışıyordu.

Kendini Takubatsu ile yüz yüze buldu. Yerde kan vardı; aktığını duyabiliyordu.

Rikuson, "Onu kurtarmak için çok geç kaldım ama haini durdurmayı başardım," dedi.

Bu ne anlama geliyordu? Neden ? Gyoku-ou anlamadı. Bir şey söylemek için ağzını açtı ama konuşamadığını fark etti. Ağzının kenarında kanlı bir köpük vardı.

Nefes nefese kaldı. Hâlâ ses , sadece bir kuş civıltısı gibi bir inilti vardı.

"O suratı yapma. Nedenini bilmiyormuş gibi davranma. Yıldız olmayı başaracaksın." Rikuson'un yüzü ifadesizdi ama gözlerinde yaşlar vardı. "Bir trajedinin kahramanı." Gözyaşları yanaklarından süzülüp yere düştü.

Hiçbir şey yapamazdı, bu şekilde değil. Batı başkenti için hiçbir şey yapamazdı.

Babasının oğlu olarak şehri yönetemezdi.

Babasının yaptığı gibi Şaoh'a gidip köleleri kurtaramazdı.

Annesine cehennemi yaşatan adamı cezalandırmayı planlamıştı.

Gyoku-ou, Gyokuen'in en büyük oğluydu. Kimsenin bu yeri ondan gasp etmesine izin vermezdi.

Tek yapması gereken, Gyokuen'in babası olmadığına dair son kanıt parçasını da silmekti.

Bunu başarmak için yapmayacağı şey yoktu.

Bu, batı başkentinin çıkarları uğruna yanlışlar yaparak ellerini kirleten Yi klanını alaşağı etmek anlamına gelse bile.

Bir gün, bir gün her şey yok olduğunda, Gyokuen'in yerine güvenle hükmedecekti...

Bir arabanın takırtısı, atların kişnemesi, tekerleklerin gıcırtısı, sürücünün bağırması.

Pazar yerinin sesleri, tüccarların bağırışları, kalabalığın gürültüsü, çocukların kahkahaları.

Kuru hava ve bitkin toprak. Toprağın nimetleri az olsa da, buradaki insanlar cesurca ve iyi yaşıyordu. Onları daha müreffeh, daha zengin yapacaktı.

Artık değil.

İşte ancak o zaman Gyoku-ou bir şeyin farkına vardı. Garipti.

Yanlıştı.

Gyokuen'in yerine batı başkentinin liderliğini devralması gerekirken neden? Şehrin büyümesine yardım etmek ona düşmüşken neden?

Tüm bunlar doğruyken neden batı başkentini tehlikeye atsın ki?

Yıllardır onu bağlayan iplerin birer birer çözüldüğünü hissetti.

Onu onlarca yıldır tutan ipler kopup ve özgür kaldı.

Gyoku-ou'nun hayatı bir dizi yeşim boncuğu gibi dağılmıştı ve onu kesen adam gözlerinin önündeydi, yüzünde nefret ve acıma karışımı bir ifade vardı.

Kimsin sen?

Bu Gyoku-ou'nun son . Daha fazla

düşünmeyecek, daha fazlasını

yapmayacaktı.

Babasının yaptığı gibi batı başkentinin gelişmesini sağlayamayacaktı.

Bir kahraman olmak istemişti ama hayatı tam bir hayal kırıklığıyla sona erdi.

Bölüm 20: Ağlayan Rüzgar (İkinci Kısım)

Annesi ona sık sık, "Büyüdüğünde rüzgâr olacaksın," derdi.

On beş yaşına geldiğinde dünyaya açılacaktı - ama o zamana kadar, ona dünyanın sunduğu her şeyi öğrenmesi gerektiğini söyledi. Önünde bu öğrenimle geçecek iki yıl daha vardı...

Rüzgâr ol, dedi ona ve es ki batıdaki hava temiz kalabilsin.

Rikuson'un Rikuson olarak anılmasından önceki zamanlardan bir anıydı.

Erkekler ovalarda dolaşırken kadınlar kasabayı korurdu: ona öğretilen buydu. Bir gün evden ayrılmak zorunda kalacağını bilmek onu üzüyordu ama eğer rüzgâr olabilirse, annesine ve ablasına yardım edebilirse, o zaman bundan memnun olacaktı.

Öğleden sonra yürüyüşlerinin tadını çıkarıyor, kendisine verilen bozuk paraları en iyi nasıl kullanabileceğine, nasıl bir şeyler alabileceğine karar vermeye çalışıyordu.

ve boşa harcamamalı. Onu tatmin edici olacak ne için harcamalıydı? Bu da başlı başına bir çalışmaydı. Erkek arkadaşlarının çoğu Kendi başlarına yola çıkan akrabaları tüccar oluyordu ve Rikuson kendisinin de bu yolu seçeceğini düşünüyordu.

Dükkân dükkân dolaşır, en iyi kuru meyveyi ya da keçi sütünü bulup satın alana kadar tatları, fiyatları ve miktarları karşılaştırırdı. Sonra Shogi salonuna giderdi.

Birbirleriyle çene çalarak vakit öldüren yetişkinlerle doluydu ve orada edinilecek çok bilgi vardı. Rikuson meyhanede konuşulanları daha da iyi duyabilirdi ama henüz reşit değildi ve onu içeri almazlardı.

Shogi salonunda da bir sürü sarhoş vardı ama arada bir

gerçek bir ustayla karşılaşabilirsiniz.

"Oh, ufaklık. Yine mi döndün?" diye sordu Shogi tahtasının başında oturan yaşlı adam. İdari birimde eski bir sekreterdi.

Bina. Artık çoğunlukla emekliydi ama derlemekte olduğu yeni bir tarih için malzeme topluyordu. O en iyisiydi

Batı başkentindeki Shogi oyuncusu. Herkes ona Büyük Lin derdi. "Uh-huh." Rikuson, Koca Lin'in yanına oturdu ve tahta. Ona yakın durmak daha kötü sarhoşları uzak tutacaktır.

Sonra Rikuson başını eğdi. "Ha?" Koca Lin bu oyunu kaybediyordu. Bunu sık sık göremezdiniz. Rikuson rakibine baktı ve az çok hâlâ gençliğinin baharında ama bitkin bir adam gördü,

kirliydi. Yüzünde ince bir sakal vardı, kıyafetleri kirliydi ve saçları zar zor toplanmıştı. Kıyafeti yeterince güzeldi ama görünüşe göre durumu pek de öyle değildi. Zayıf görünüyordu ve

Bronz tenliydi; batı başkentinin bir sakini gibi görünmüyordu. Ama gözleri bir tilkinin gözleri gibi parlıyordu.

"Görüyorum ki yanında küçük bir piyon var," dedi adam, bir Shogi taşı. Tilkiye benzeyen gözlerinden birinin üzerine bir monokl takmıştı, ithal bir parçaydı ama bu adamda her şey süslü yerine kaba görünüyordu.

Bununla ne demek istedi? Rikuson hakkında konuşuyor gibiydi. Bu ifadeye sinirlenerek ellerini yumruk yaptı. "Sen kime Piyon diyorsun?" diye sordu.

"Üzülme evlat. Lakan sadece o tür bir yaratık," dedi Koca Lin sakince.

"Ama bana Piyon dedi!"

"Bunun nesi yanlış? Çoğu insan onlara sadece Go taşı der."

"Git taşlar..."

Rikuson bir Go taşı ile bir Piyon arasındaki farkın ne olduğundan emin değildi. Soruyu düşünürken tahtaya baktı.

Bu "Lakan" şüpheli görünebilir ve karşılaştığı herkesle alay edebilir.

-Ama bunu muazzam bir Shogi oyuncusu olarak destekledi. Rikuson ilk kez Koca Lin'in bir oyunu kaybettiğini görüyordu. Koca Lin gençliğinde, gücünün zirvesindeyken olduğu gibi bir oyuncu olmasa bile, insanlar ona hâlâ Shogi bilgisi diyordu; kaybetmesi neredeyse mümkün görünmüyordu. Ama bu ziyaretçi öyle görünüyordu ki

onu oyunlarında yarı yarıya tutuyor.

Merak eden Rikuson ertesi gün ve ondan sonraki gün tekrar geldi. Lakan hep oradaydı. (Bir işi var mıydı ki?) Shogi salonunda olmadığı zamanlarda, Rikuson onun Go salonunda olduğunu öğrendi. Tek yaptığı oyun oynamaktı.

Bir gün Koca Lin orada değildi; Lakan başka insanlarla oynuyordu ama bundan çok sıkılmış görünüyordu.

"Yine o," dedi biri. "Yi oğlanı!"

Koca Lin'in yanında kimse böyle bir şey söylemeye cesaret edemezdi ama Rikuson yalnızken kendilerini tutmaya gerek duymadılar.

Yi çocuğu. Yi klanının bir çocuğu; ona böyle diyorlardı. Yi klanı batı başkentini yönetiyordu, ancak kendilerine özgü miras sistemlerine içerleyen pek çok kişi vardı ve onlar hakkında kötü konuşmak.

Yi klanı nesilden nesile kadınlar tarafından yönetilirdi; doğan erkek çocuklar reşit olduklarında evlerini terk ederlerdi. Yi kadınlarının kocaları yoktu ve çocuklarının babalarının kim olduğunu bilmiyorlardı. Hayvanlar gibi bazıları alay ederdi.

Rikuson böyle bir aşağılamanın beklenebileceğini biliyordu. Göçebe kabilelerin pek çok üyesi batı başkentinden geçiyordu ve bu kabileler her zaman güçlü bir ataerkil eğilime sahipti. Onlar hatta babaları bilinmeyen çocukları "Yi dölü" diye aşağıladı.

Tüm bunlara rağmen Rikuson, Yi'nin bu batı bölgelerini yüzyıllardır koruduğunu bilmenin gururunu hissediyordu.

Koca Lin orada olmayınca, bir sonraki en iyi şeyi yaptı ve Lakan'ın yanına oturdu. Şimdiye kadar birkaç kez karşılaşmışlardı ama diğer adam Rikuson'u hatırlamak için hiçbir çaba göstermemişti. Aslında o da kimseyi hatırlamak için çaba göstermemişti. Sadece Shogi tahtasının önünde oturuyordu; eğer biri masaya birkaç bozuk para koyarsa oynuyordu. Hepsi bu kadardı.

Yapabileceği en fazla şey, birini zayıf veya güçlü olmasına göre bir Shogi taşıyla veya belki de başka bir şeyle karşılaştırmaktır. Standart.

"Bayım, yüzleri hatırlamıyor musunuz?"

"İnsanların yüzlerini anlamıyorum," dedi Lakan. Yetişkin biri olabilirdi ama öyle konuşmuyordu.

"Alacak ne var? Onları birkaç kez gördün, hatırlıyorsun, değil mi?"

"Ben sadece Go taşları görüyorum. Ya da şanslıysam Shogi taşları."

Bu Rikuson'a hiç mantıklı gelmiyordu ama Lakan'ın yalan söylediğini de düşünmüyordu. İnsanların yüzlerini ayırt etmek onun için muhtemelen çoğu insan için hayvanları birbirinden ayırmaktan daha kolay değildi. Göçebe kabileler arasında, bazı çobanların her birini ayırt edebildiği söylenirdi.

Ama Rikuson bunu asla yapamazdı. Belki Lakan da insanların yüzlerini Rikuson'un koyunları gördüğü gibi görüyordu.

"Peki, birinin kim olduğunu *gerçekten* hatırlamanız gerektiğinde ne yaparsınız?"

Lakan bir an sessiz kaldı. Rikuson'un sorusunu düşünürken, acımasız bir Shogi oyununa devam etti. Rakibinin yüzü kızardı, yenildiğini kabul etti ve masaya biraz para koydu. Belki de Lakan bahis oynayarak kendini destekliyordu.

Shogi oyunları mı?

Sonunda şöyle dedi: "Onları kulaklarının şekliyle ya da boylarıyla hatırlıyorum. Saçlarının kalitesine bakarım. Terlerinin kokusunu ezberliyorum. Ya da seslerinin tonunu dinliyorum..."

"Sadece yüzlerini hatırlamak daha kolay olmaz mıydı?"

"Yüzleri anlamıyorum. İnsanların gözleri, burnu ve ağzı olduğunu görebiliyorum ama bunları bir araya getirmeye çalıştığımda hepsi birbirine karışıyor ve tek görebildiğim bir Go taşı oluyor. Şimdi, bir insanın burun deliklerinin büyüklüğünü, kirpiklerinin uzunluğunu - bunları anlayabiliyorum."

Yani bir yüzün değil, sadece belirli ayrıntılarını hatırlıyordu. Kulağa yorucu geliyor. Bunu sadece en önemli insanlar için yapmasına şaşmamalı.

"Merkez bölgeden mi geldiniz, bayım?" Rikuson sordu. "Evet, bir gün geri döneceğim. Yapmak zorundayım." Lakan konuşurken bir sonraki rakibini rahatça ezdi.

"Orta bölge," diye mırıldandı Rikuson. Annesi ona rüzgâr olup yoluna devam etmesini söylemişti ama kraliyet başkentine kadar gitmesini onaylar mıydı? Eğer rüzgâr olacaksa, rüzgârın gidebildiği kadar uzağa gitmek istiyordu.

"Bayım," dedi. "Merkez bölgede büyük ve ünlü olursam, bana bir iş verir misiniz?"

"Hrm? Piyonluktan yükseliyorsun, elbette."

"Pekala. Anlaştık."

Kız kardeşi ona bağlantı kurmanın her zaman iyi bir şey olduğunu öğretmişti. Rikuson bir tüccar olup olmayacağını bilmiyordu ama tanıyabileceği herkesi tanımaktan zarar gelmezdi.

Akşamları tüm klan birlikte yemek yedi. Rikuson etrafı kadınlarla çevriliydi. Soy, çok sayıda kadın üretmişti ve diğer tek erkek çocuk geçen yıl reşit olduğu için Rikuson geriye kalan tek erkek çocuktü.

Yine de üç küçük kız vardı, birbirini izleyen yıllarda doğan kız kardeşler. Rikuson'un kuzenleri. Birbirlerine çok benziyorlardı, belki de babaları aynıydı. Üç, dört ve beş yaşlarındaydılar ve En yaşlısı oldukça zeki olduğunu kanıtlamıştı, küçük ikisi henüz tam olarak konuşamıyordu ve Rikuson sık sık kendini onlara bakmak zorunda buluyordu.

Ablası yetişkinlik çağını çoktan geçmişti ve büyükler arasında kabul görüyordu.

Kuzenlerini beslerken yetişkinlerin konuşmalarını dinledi. Yiyecek tedariki, ithal mallar ve Li'nin ihracatı hakkında konuştular.

Rikuson'un annesi klanın merkezi figürlerinden biriydi. Küçük kız kardeşi, Rikuson'un teyzesi, Yi'nin şu anki yöneticisiydi; hiç kız çocuğu doğurmamıştı ve durum böyle olunca Rikuson'un büyük Liderlik sırası, yaş ve yetenek bakımından oldukça nitelikli olan kız kardeşindeydi. Bu yüzden insanlar tartışmalarına Rikuson'un kız kardeşini de dahil etmek için ellerinden geleni yaptılar.

Kulak misafiri olduğu kadarıyla Rikuson dış ticaretin şu anda kötü bir durumda olduğunu anlamıştı. Yıllardır kırmızıdaydılar, öyle ki merkez bölge bu konuda onlara zor anlar yaşıtıyordu. Uzun zaman önce, bol miktarda yüksek kaliteli mal üretmişlerdi.

ama bugünlerde sadece kalitesiz kağıtlar . Hafif ve taşınması kolay olan kâğıt onlar için önemli bir üründü ve Rikuson'un annesi ve diğerleri bir kâğıt bulmaya çalışıyorlardı.

onun yerine.

Daha da kötüsü, I-sei Eyaleti'nde bir böcek salgını yaşanmıştı. Artan tarım arazileri, batının doğal sonucu olarak başkentin artan nüfusu suçluydu. Tüm kraliyet başkenti

görebildikleri hasat rakamlarıydı ve bu rakamlar yüksek kaldığı için destek göndermeyi reddettiler. Ancak fazladan insan demek daha da az yiyecek demektir.

"Kara taşı ortaya çıkarmalıyız," dedi teyzesi. Annesi, kız kardeşi, annesinin ablası ve klanın tüm kadınları sadece başlarını sallayarak onaylayabildiler.

Rikuson siyah taşın ne olduğunu bilmiyordu; sadece üç yaşındaki kuzenine ekmek yedirmeye devam etti.

Akşamları kız kardeşi ve annesi ona I-sei Eyaleti'nin tarihini öğretirdi.

Li ulusu kurulduğunda, Kral Ana Wang Mu'nun karnından çıkan üç çocuğun üç eyaletin lideri söylenir.

Başlangıçta batıya hükmeden Yi klanı korkunç bir mücadele verdi. Bu topraklarda, erkekleri kadınların önüne koyma eğilimi özellikle güçlü. İnsanlar Yi'lerle alay ediyorlardı çünkü ataları bir Kadın; insanlar onlardan faydalandı ve bir noktada klan dağılabilir gibi göründü. Dalkavuklar dalkavukluk yaparak isimlerini çalmaya çalışırken, diğerleri bunu güç kullanarak yapmaya çalıştı.

Bu yüzden, klanlarının içeriden ele geçirilmemesi için anaerkil bir sistem benimsediler. Kocalarını evleri. Onların tüm halefleri kadındı.

Yi klanının erkekleri için özel roller ortaya çıktı. Bunlardan biri rüzgar olmaktı. Rüzgâr ya da yine, bir şeyleri duyan.

I-sei Eyaleti'nde oraya buraya gidip bilgi topladılar. Tüccar olarak, göçebe olarak. Göçebe olanlar daha sonra Windreader kabilesi olarak bilinmeye başladı ve kuşları çalıştırıp böcekleri uzak tutabildiler.

Ancak, bir yanlış hesaplama olmuştu. Windreader kabilesi onlarca yıl önce yok edilmişti.

Birkaç Windreader kabilesi vardı ve bunlardan biri Yi ile düzenli iletişimini kesmişti. Yıllar, on yıllar, sonra da yüzyıllar boyunca klandan ayrı kalmayı sürdürdüler. Yi ara sıra kan bağlarını güçlendirmek için bir çocuk gönderiyordu ama kabilenin yemin edeceğine dair hiçbir garanti yoktu.

eski bir klan liderine süresiz bağıllık. Sonunda, orada diğer ülkelerle iletişim kurarak kazanç sağlamaya çalışan bazı kişiler ortaya çıktı.

Sonra saldırı geldi. Artık Yi ile iletişim kurmayan Rüzgâr Okuyucu kabilesi, başka bir kabile tarafından trajik bir şekilde yok edildi. Aptalın biri kuşları kontrol etme yeteneğinin kan yoluyla geçmesi gerektiğine karar vermiş ve bu gücü kendine almak için kadınlarından birini . Ardından, güç üzerinde tekel sahibi olabilmek için diğerlerini öldürmüş ve elindekileri satmış.

hayatta kalanlar köleliğe.

Yi, kendileriyle iletişim kurmayı reddeden Rüzgâr Okuyucularına tahammül edemedi. Kalan Rüzgâr Okuyucularını da dağıtmışlar, işe yarar yetenekleri olanları kasabada yaşamaya göndermişler. Arada bir, Rikuson'un anladığına göre, kabilenin kuşlarla ilgili uygulamalarını kötüye kullanan herkesi de sessizce ortadan kaldırıyorlardı.

Eğer Windreader kabilesi varlığını sürdürmüş olsaydı, Rikuson'un önünde başka bir seçenek daha olacaktı. Onların bir üyesi olarak ovalarda dolaşabilirdi.

Rikuson'un annesi ve kız kardeşi ona kuşlarla nasıl başa çıkılacağını hiç öğretmemişlerdi ama böceklerden nasıl korunulacağını öğretmişler ve bölgede bulunan çiftçi köylerinde işlerin nasıl yürüdüğünü anlatmışlardı. Eğer başka bir veba salgını patlak verirse, vilayet çevresinde yaşayan Yi erkekleri herkesten daha hazırlıklı olacaktı.

Yi klanından ayrılan adamlardan biri sık sık Rikuson'un evini ziyaret ederdi. Geniş omuzlu, orta yaşlı, nazik bir gülümsemeye sahip bir adamdı. Adı Gyokuen'di. Batı başkentinde ona bazen "yeni You" denirdi.

Güler yüzlüydü ve Rikuson'a sık sık şeker verirdi.

"Çok zeki bir çocuğa benziyor. Onu oğlum olarak alabilir miyim?" diye sordu Rikuson'un annesine.

"Lütfen. Şaka yapıyorsun," diye cevap verdi. "İnsanlar zaten sana gülüyor, çok fazla karın olduğunu söylüyorlar. Seni yaşlı çapkın."

"Ahh, eşlerimi ve çocuklarımı şık tutabildiğim sürece sorun yok."

Rikuson bu ifşaat karşısında şaşırıldığını fark etti: tüm

Mütevazı görünüşlü Gyokuen kadınları severdi.

Gyokuen batı başkentinde önemli bir tüccardı. Kağıt yerine ihraç etmek üzere tekstil ve çömlek üretmeye başlamış ve cam eşya ithalatını kontrol etmişti. I-sei Eyaletinde üzüm şarabı yapmaya başladı ve bunu yabancı şaraplarla birlikte sattı. Yüksek kültürlü zevke sahip bazı insanlar ithal şarabı tercih ediyordu, ancak çok daha ucuz, daha az asitli yerel şarap için de bir pazar vardı çeşitlilik.

"İşte bu kadar. Karıma ve çocuklarıma destek olmak amacıyla biraz alışveriş yapmak için Shaoh'a bir ziyarette bulunacağım."

"Vay, vay. Ev halkı, efendisi bu kadar uzun süre yokken hayatta kalabilir mi?"

"Çocuklarım artık çoğunlukla büyüdü. En büyüğümün bir karısı var ve kendi çocuğu. Her neyse, kıvrak zekalı karım yanımda olduğu sürece her şey hallolur."

"Büyük oğlunuz hakkında bir şeyler duydum. Çok yetenekli olduğunu söylüyorlar." "Ah, evet. O mükemmel bir işçi. Ama bazı şüphelerim var. onun hakkında."

"Ne gibi?"

"Batı başkentinin gelişmesine yardımcı olmaya kararlı ve bunu alkışlıyorum ama aynı zamanda... dışlayıcı bir eğilimi var. Yabancılardan nefret ediyor." Gyokuen'in normalde sakin olan yüzü karardı.

"Bu büyük oğlunuz Seibo'nun çocuğu, değil mi? *Onun oğlu* için endişelenmene gerek yok, değil mi?"

"Seibo" mu? Bu ismi sadece ailem kullanır ve sadece özel olarak. Sen nereden biliyorsun?"

"Hah. İnsanlar konuşur, bilirsiniz. 'Yeni Bay You' birçok cariyesi olduğu ama en çok gerçek eşine değer verdiği . Söylentiye göre Batılı reisi hiçe sayıyor ve karısı Seibo'ya 'batılı anne' diyor."

Rikuson'un annesi Gyokuen'e , o da gülümsemekten kendini alamadı. "Görünüşe göre beni yakaladınız," dedi. "Ama Ailem hakkında yeterince konuştum. Daha önemli bir şey var. Kara taşı dağıtmaya başladığınızı doğru mu duydum?"

Rikuson yine o cümle diye düşündü.

"Evet. Zavallı hasat, bilirsin, başka seçenek yok. Sanırım Sen de bu işlerden biraz anlıyorsun," dedi Rikuson'un annesi. Ablası sessizce dinledi. Ne hakkında konuştuklarını bilmeyen tek kişi Rikuson gibi görünüyordu.

"Evet, ama bunu niyetle yapıyorum. Eğer sorun yaşıyorsanız, size en azından biraz destek verebilirim."

Rikuson'un annesi ve kız kardeşi ciddi görünüyordu.

"Uyuma vaktin geldi," dedi kız kardeşi, onu odadan kovmaya çalışarak.

"Ama ben yorgun değilim," dedi

Rikuson. "Yeterince geç oldu.

Yatma zamanı."

Kadın onu yandaki yatak odasına kovaladı. Hayal kırıklığına uğrayan Rikuson uyuyormuş gibi yaptı ama çok geçmeden kulağını duvara dayayıp dinlemeye başladı.

"Peki desteğinizi kazanmak için ne yapmamız gerekiyor?" Annesinin duvar tarafından hafifçe boğuklaştırılmış sesini duydu.

"Lütfen. Beni merhametsiz biri gibi gösteriyorsun."

"Yi erkekleri tüccar olarak hiçbir şey vermemek üzere yetiştirilir. Ve sen sen bir Yi adamısın, değil mi, Gyokuen?"

"Beni yine yakaladın." Kısa bir duraksamadan sonra, "Aile kütüğünü ödünç almama izin vermeni istiyorum," dedi.

Aile kütüğü. Bu, I-sei Eyaletindeki insanların nereden ve ne zaman geldiklerinin kaydıydı. Kaydı olmayanlar da vardı, ancak batı başkentinde iş yapmak istiyorlarsa, kim ve ne olduklarını kanıtlamak için bir tane yapmak zorundaydılar.

"Kesinlikle olmaz. Bu resmi bir belge. Eğer isterseniz 'ödünç' aldığınıza göre, bir şeyleri değiştirmek istediğinizi varsayabilirim. Bu da neden reisle değil de benimle konuştuğunuzu açıklıyor."

"Bu konuda taviz vermeyecek misin?" Gyokuen sordu.

"Hayır. Her neyse, aile kütüğü zaten Büyük Lin'e referans malzemesi olarak ödünç verildi."

"Oh..." Gyokuen'in sesi hayal kırıklığına uğramış gibiydi.

"Aile kütüğünü neden değiştirmek istiyorsun ki?" "En büyük çocuğumla ilgili."

"Oğlun mu?"

"Evet. Gyoku-ou. Kayıt defteri kökenleri hakkındaki dürüst gerçeği içeriyor. Sanırım nereden geldiğini fark ettiği için yabancılardan nefret ediyor."

Rikuson bu konuşmadan biraz olsa da kulak misafiri olmaya devam etti.

"Karımın hesabına benden talepte bulunmaya gelen eski Windreader'ların sonu gelmiyor. İşlerim büyüdü önemli ölçüde. Kendi halefimin benimle hiçbir kan bağı olmasaydı insanların ne diyeceğini bir düşünün. Eğer batılının sermayenin 'yeni Sen' ailesine ihtiyacı var, o zaman lütfen bana yardım edin."

Onu göremese de Rikuson, Gyokuen'in yüzündeki sıkıntıyı neredeyse hayal .

"İlk karın Seibo... O Rüzgâr Okuyucuları'ndan geliyordu, değil mi?" Rikuson'un annesi sordu.

"Evet, doğru. Katılmam gereken hain Rüzgar Okuyucuları kabilesinden. Orada onun kocası olmalıydım. Bağlarımızı derinleştirmeli ve güçlendirmeliydim."

Bu, uzun zaman önce yok edilen Rüzgâr Okuyucu kabilesiydi.

"Evet, karım bize ihanet eden kabiledendi. Ama bu ihaneti yapanlar yetişkinlerdi. Çocuklar hiçbir şey bilmiyordu. Ondan sonra onu ne zaman görsem, her zaman yıllar önceki gibi görünüyordu. Birbirimizi birkaç kez gördük, biliyorsunuz."

Rikuson daha fazlasını duymak istiyordu ama kız kardeşinin yatak odasına geldiğini hissetti ve hızla yatağa daldı.

"Abla... Siyah taş nedir?" diye sordu uykulu görünmeye çalışarak.

"Henüz bilmen gereken bir şey değil," dedi. "Ama sen bana..."

Bana çalışmamı söylemiştin. Çalışmamam gerektiğini cahil."

Kız kardeşi durakladı ve sonra şöyle dedi: "Siyah taş kömürdür. Yanan bir kaya. Bunun için batıdaki dağları kazmamız, kazmamız ve kazmamız gerekiyor."

"Onu... bu kadar özel yapan nedir?"

"Kötü bir hasat olduğunda, birçok aile ancak yeterli miktarda

ve yakıt alamıyoruz, değil mi?"

"Uh-huh."

"O ailelere veriyoruz." "Huh..."

O kadar da kötü bir şey gibi gelmedi.

"Ama taşı çıkarmak zor, değil mi?" Rikuson sordu. "Evet, çok zor. Köleler kullanıyoruz."

"'Köleler' mi?"

Kız kardeşi bu konuda pek mutlu görünmüyordu. "İstemiyoruz ama yapıyoruz. Ne kadar çok maden çıkarırlarsa, o kadar çabuk serbest kalırlar. Duyduğuma göre

en hızlı işçiler beş yıl içinde çıkarlar." "Peki ya en yavaşlar?"

"Onlarca yıl. Bazıları eskiden Windreader'dı, biliyorsun." "Ve onlar... Gitmelerine izin vermeyecek misin?"

Kız kardeşi başını salladı. "Bize ihanet ettiler. Senin rahmetli Büyükanne onları köle olarak bulmuş ve hikâyeyi dinlemiş. Kuşları nasıl kullanacaklarının sırrını alıp başka bir ülkeye gitmeyi söylediler. Kadın yöneticilere sahip olmanın ve erkekleri terk ettirmenin aptalca olduğunu söylediler. Göçebe olarak geçirdikleri uzun süre boyunca, sanırım diğer toprakların erkekleri kadınların önüne koymakta haklı olduğunu düşünmeye başladılar."

"Büyükanne onları bu yüzden mi madene gönderdi?"

"Evet. İyi kazarlarsa onları özgür bırakabileceğini düşündü. Birkaç eski Windreader kölesi daha satın aldı. Ama o insanlar kandırıldıklarını söylediler. Görünüşe göre hiçbir şey yapmadan otursalar bile Büyükanne'nin onları serbest bırakacağını düşünmüşler. Gyokuen, insanlara karşı çok yumuşak. Köleleri satın alır almaz serbest bırakıyor."

Rikuson'un kız kardeşi bunu bir sorun olarak görüyor gibiydi. Rikuson, Gyokuen, karısı ve en büyük oğlu hakkında daha fazla soru sormak istedi ama bundan kaçındı. Kulak misafiri olduğu çok belli olacaktı.

"Ama köleler madende çok çalışırlarsa, sonunda özgür olabilir ve ayrılabilirler, değil mi?" diye sordu.

"Evet, ama bu tehlikeli bir iş. Onlarca yıldır orada olanlar, belki de bu hiçbir şey yapmadıklarını gösteriyor. Belki de kötü ve yanlış olanın biz olduğumuzu düşünüyorlardır."

Onlar, diye ekledi, bizden nefret ediyor olmalılar. Bizden nefret etmeliler.

Kız kardeşinin sözleri kime yönelikti?

Bilmiyordu. Ancak Yi klanının pek çok kişi tarafından hor görüldüğünü biliyordu.

O gün sabahın ilk saatlerinden itibaren bir kargaşa vardı. İnsanlar konağın etrafını sardı; bir tür şikâyeti dile getiriyor gibiydiler. Rikuson dehşete düşmüş kuzenlerini kucakladı ve onları rahatlatmak için, ama o da en az onlar kadar neler olduğunu bilmiyordu.

"Abla, bu da ne? Dışarıdaki bu gürültü de ne?" diye sordu.

"Bir şey yok. Her şey yolunda," dedi. Ama öyle olmadığı açıktı. Yüzü kansız ve solgundu.

Anneleri geldi ve kuzenlerinin konuştu. Klanı yöneten teyzeden farklı bir teyze olan kuzenlerin annesi, Rikuson'un annesinin en küçük kız kardeşi idi ve aralarında yaş farkı vardı.

"Arka kapıdan çık. Çocukları yanına al," dedi Rikuson'un annesi. *Çocuklara* o da dahildi. "Gyokuen'in en yeni karısının evi -yeni You ailesi, onları tanıyor sunuz- uzak değil. Eminim siz de Onu hatırla. Eski dansçı kız mı? Çocukları neredeyse sizinkilerle aynı yaşta. Onunla yakınsınız."

"Ama-"

"Aması yok! Onları al ve git!" Rikuson'un annesi ses tonuyla emredici bir şekilde konuştu. Kız kardeşini evden kovdu ve Rikuson da onunla birlikte dışarı çıktı.

Annesi ve aşiretin lideri olan diğer teyzesi ön tarafa çıktılar. Orada durup, kırıma noktasına gelmiş gibi görünen kalabalıkla konuştular. Rikuson onların zaman kazandıklarını anladı.

"varken gidelim."

Rikuson, teyzesi ve kuzenleri evin arka tarafından sıvıştılar. Gyokuen'in yeni karısının evine gittiklerinde kızıl saçlı ve yeşil gözlü bir kadınla . Kadın Rikuson ve diğerlerini görünce onlara evin arka tarafındaki bir odayı işaret etti.

Giriş.

Kuzenlerin annesi " oluyor?" diye sordu.

Rikuson'un annesi ve diğerk teyzesinin aksine, sakin bir kadındı ve annesi ve diğerkleriyle eşit şartlarda tartışmalara nadiren dahil olurdu. Neler olduğunu tam olarak kavrayamamıştı.

"Yi klanının namussuzluk yaptığını ve bunun merkezi hükümete rapor edildiğini söylüyorlar!" Kızıl saçlı kadın konuşurken yere baktı, gözleri uzun kirpiklerle gölgelenmişti.

"Sahtekâr mı?" Rikuson'un teyzesi sordu.

"Evet... Çıkardığımız kömür miktarı hakkında yalan söylediklerini söylüyorlar."

"Kara taş mı? *Şimdi de* bir sorunları mı var?" dedi teyzesi öfkeyle. Sesi duyduklarına inanamıyormuş gibi geliyordu.

"Daha da kötüleşiyor," dedi kızıl saçlı kadın. "Daha kötü mü?"

"Klanın haddini aşan iddialarda bulunduğunu söylüyorlar - klan içinde İmparatorluk soyundan gelen bir adam olduğunu iddia ediyorlar ve Yi bunun *kendilerini* tahtın gerçek varisleri yaptığını söylüyorlar. Ve böylece İmparatorluk ailesini gasp edecek hainlerin yok edilmesi için bir İmparatorluk fermanı yayınlandı."

"Hayır... Bu mümkün değil."

Rikuson'un teyzesi ve kızıl saçlı kadın ona baktı. "Suçlamaların yanlış olduğu kesin," dedi kadın.

"Elbette öyleler!" "Ama babası *kim*?" "Şey..."

Yi klanı, bir çocuğun babasının kim olduğu konusunda açık olmamak gibi bir geleneğe sahipti. Bir keresinde, klanın yönetimini ele geçirmek için reisin çocuğunun babası olduğunu iddia eden bir adam ortaya çıktığından beri klanlarının düzeni böyleydi. Rikuson bile çocuğunun babasının kim olduğunu bilmiyordu.

"Kız kardeşimin çocuk doğmadan bir süre önce kraliyet başkentine gittiği doğru, ancak zamanlar uyuşmuyor. O bir çocuk olamaz. İmparatorluk çocuğu ve babanın kendisini tanıtmaması konusunda kesinlikle ısrar edemeyiz!"

Teyzesi haklıydı: Yi klanı asla bir babayı gelmeye zorlamazdı.

öne çıkıp kendini tanıttı. Rikuson'un aktörlerin ya da yabancı devlet adamlarının çocukları olduğundan şüphelenilen akrabaları vardı ama kimse alenen bir şey söylemiyordu. Yi klanının kadınları siyaseti böyle yapardı.

"Merkezi hükümetin böyle bir iddiaya inanacak kadar aptal olduğuna ve bu yüzden bizi yok etmekle tehdit ettiğine inanamıyorum! Onlara böyle sahte iddiaları kim gönderdi ki?"

"Duydum ki..." diye başladı kızıl saçlı kadın ve sonra durakladı.
"Ailemin... Usta Gyokuen'in mührü mektupta kullanılmış."

"Ne?" Teyzenin gözleri kocaman oldu. Rikuson'un küçük kuzenleri, annelerinin bu çıkışına üzülerək ağlamaya başladılar. Onları teselli etmeye çalışmaktan başka bir şey yapamadı.

"İyi misiniz?" diye sordu yanlarına gelen küçük bir kız. Kendisi de kızıl saçlı ve yeşil gözlüydü. Genç kuzenleri teselli etmeye başladı.

"Sen, canım, çocukları içeri götürüp eğlendirir misin?"

Kızıl saçlı kız kuzenlerini ellerinden tutarak, "Evet anne," dedi.
Rikuson'un elini de çektiirdi ama Rikuson başını sallayarak reddetti.

"Yani bunu Efendi Gyokuen'in yaptığını mı söylüyorsun?!" Rikuson'un teyzesi talep etti.

"Hayır. Saygıdeğer eşim uzak Shaoh'a bir seyahatte. Özür dilerim. Bu konuda gerçekten başka bir şey bilmiyorum," dedi kızıl saçlı kadın.

"Sonra... Sonra..."

"Gel, üstünü değiştirmelisin. Bir bakıcı kıyafetim var; onu kullanabilirsin. Şu anki kıyafetinle herkes senin Yi klanından olduğunu anlayacaktır."

Rikuson'un teyzesi buruştu. Kuzenler bir çocuk odasına götürüldü.

Rikuson bu kızıl saçlı kadına güvenmenin güvenli olup olmadığını merak etti.

Ve sonra hangisinin kesinlikle orada olmaması gerektiğini anladı.

"Hayır, dur!" dedi kızıl saçlı kadın, onu tutmaya çalışarak, ama o elini itti ve konağa geri döndü. Konuşmak için

kara taştan bahsetmekti. Annesi ve diğerlerinin yaptığı her şeyi I-sei Eyaleti için yapıyorlardı. Ama kraliyet başkenti, her şeyi sadece kendi çıkarlarına göre değerlendiriyordu.

yüzeysel sayılar, bunu anlamadım.

İkinci sorun, yanlış suçlamalar-Rikuson bunun anahtarıydı.

Eğer ben... Eğer oradaysam.

Onlara gitse bile yapabileceği hiçbir şey yoktu. Yine de gitmek zorundaydı. Açıklanamaz bir görev duygusu onu zorluyordu.

Kalabalık konağın etrafını sarmıştı. İnsanlar gardiyanları yere serip üzerlerine atladılar ve tüm öfkeleriyle onları dövdüler. Bazı seyirciler yuhaladı ve bağırdı. Diğerleri olanlardan dolayı acı çekmiş görünüyordu ama kimse yardım etmek için harekete geçmedi. *Olağanüstü durumlarda insanların ne yapacağını asla bilemezsiniz.* Bu annesinin ona söylediği bir şeydi.

Atmosfer neredeyse bir şenlik havasındaydı. Zaman zaman insanlar şiddeti zevkli buluyordu ve Yi klanını iğrenç bulanlar, batı başkentini yönetmeye cüret eden kadınlardan iğrenenler vardı.

Rikuson ipeği yırtar gibi bir çığlık duydu.

Bu- muydu? Hayır. Hayır, değildi. Ablası değildi. Annesi de değildi.

Bazı sesleri tanıyordu ama her ne kadar korkunç görünse de Rikuson'un öncelikleri vardı.

Sadece şiddete ve yağmaya odaklanmış erkekleri iterek, kız kardeşi ve annesinin her zaman bulunduğu odaya yöneldi. Klanın kadın üyeleri ellerini uzattı ama o sessizce "*Özür dilerim, özür dilerim*" diye tekrarlayarak yanlarından geçti.

Şimdi bu adamların bir bahanesi vardı, açlıklarına yenik düşmüş şeytanlara dönüşmüşlerdi.

Rikuson ter içinde kalmıştı. Sıkılı yumrukları sıırıslıklamdı; nefes nefese kalmıştı ve dili gerçek bir köpek gibi ağzından dışarı sarkıyordu. Vücudu ne kadar çok su atarsa, boğazı o kadar çok kuruyordu.

Ne zaman biriyle yolu kesişecek gibi olsa çabucak saklandı. Tüm çabalarına rağmen, annesinin odasının hemen dışında kısıtırıldı. Rikuson ayaklarını tekmeleyerek mücadele etti.

"Burada ne yapıyorsun?!" diye fısıldadı biri. Bu onun

Abla. Yüzü bembeyazdı, Rikuson bağıramadan eliyle ağzını kapattı. Her zamankinden farklı görünüyordu. Saçlarını toplayıp bir eşarpla bağlamıştı ve üzerinde erkek kıyafetleri vardı.

"Abla. Annemiz nerede? Neden böyle giyindin?"

"Annem içeride. Ben de senin ergenliğe giriş töreni kıyafetlerini ödünç alıyorum."

"Ne?"

İki yıl sonra Rikuson'un reşit olması için diktikleri kıyafetti bu. Büyüyeceğini varsayarak biraz büyük yapmışlardı; annesi onu işlemek için uzun zaman harcamayı planlıyordu.

Ne olup bittiğini anlamakta güçlük çeken Rikuson kendini başka bir odaya sürüklendi. Annesinin elinde ucu kana bulanmış bir kılıç vardı. Etrafında ölü adamlar yatıyordu.

"Anne!" dedi Rikuson ama daha konuşmadan ağzına bir şey sokuldu. Kız kardeşi bir bezi yırtmış ve tıkaç olarak sarmıştı. Rikuson neredeyse boğuluyordu.

"Kapa çeneni, sessiz ol," diye emretti kız kardeşi. "Çok yüksek sesle konuşuyorsun." "Fark edilmemelisin. Kesinlikle fark edilmemelisin," diye ekledi.

Anne.

O ve kız kardeşi Rikuson'un ellerini ve ayaklarını bağladılar ve onu büyük bir sandığın içine doldurdular. Sonra kapağı kapatıp üstüne ağır bir taş ağırlık yerleştirdiler.

"Batı topraklarını korumalısınız. Yi adamları bunu yapar. Her türlü aracı, kullanmanız gereken insanları kullanın." Kız kardeşi gülümsedi. Dişlerini görebiliyordu.

"Burada yangına karşı güvende miyiz?"

"Evet, sanırım öyle. Yanacak pek bir şey yok ve zaten binayı tekrar kullanmak istediklerinden eminim."

Rikuson ne hakkında konuştuklarını bilmiyordu. Sadece sandığın dokuma ağından dışarı bakabiliyordu.

"Bu üzerimde hiç de fena durmuyor, mi anne?"

"Hayır, hiç de değil. Bence birkaç yıl içinde tam olarak böyle görünecek. Şimdi, konuşma."

"Biliyorum."

Rikuson o zaman ne yapacaklarını anladı. O anda, Yi klanındaki tek erkek çocuk oydu. Eğer çetenin klanın İmparatorluk taklitçisi olduğuna inandığı doğruysa, Rikuson'un peşine düşeceklerdi.

Kız kardeşi onun dublörü olarak hizmet edecekti.

Rikuson yine boğuk bir ses çıkardı ama ağzındaki tıkaç bağırmalarını engelledi. Elleri ve ayakları bağlıydı ve hareket edemiyordu. Ama kalabalığın yaklaştığını, hayvani bağırışları, yağ ve kan kokusunu duyabiliyordu.

Annesi kılıcını salladı.

Kılıç ustalığı bir dans gibiydi, kılıcın ucu havada mükemmel kavisler çiziyordu ama vuruşlar hafif ve geçiciydi. Sadece rakiplerini sıyrıyordu.

Dur! Bunu durdurmalısın!

Rikuson ağzındaki tıkaç ısırdı. Tükürük kenarlara sıçradı, göğsün alt kısmı tükürük ve gözyaşlarıyla kayganlaştı.

Hiçbir şey yapamıyordu ve bu ona acı veriyordu.

Başına gelecekleri hatırlamak istemiyordu.

kız kardeşine, annesine. Ama bu rezaleti gerçekleştirecek olan adamın yüzünü, sadece onun yüzünü Rikuson hafızasına kazımak zorundaydı.

Gözünü kırpamadı.

Bu yüzü tanıyordu. "Yeni Sen" ailesinin bir üyesini sadece bir kez, evlerine yaptığı bir ziyarette görmüştü.

Gyokuen'in en büyük oğlu.

Tükürükle parlayan ön dişler. Bronzlaşmış ten. Kemikli eller. Kulaklarının şekli ve saçlarının kalitesi. Bir aktörünki gibi tınlayan sesi. Rikuson onun sadece yüzünü hatırlamıyordu. Beş duyusunu da kullanarak olabildiğince çok bilgi topladı ve beynine yerleştirdi. Böylece asla unutmayacaktı...

Bu adam şiddet uygularken gözlerinde doğruluk vardı. Egoist, değersiz bir adalet, gerektiğinde her şeyi, hatta kötülüğü bile yapmaya hazırđı.

Ama aynı zamanda, kendisi için önemli olan şeyleri korumak için her şeyi yapabilecek bir adalet.

Yi klanı sapkın bir bahaneyle yok edilmek üzereydi. Rikuson'un duyguları kaynadı; sanki sıcak bir taş gibi hissetti

ona doğru bastırılıyordu. Bütün su
Vücudundan buharlaşıyordu ama yine de o kadar sıcaktı ki buharlaşmaya
başlayabileceğini hissetti.

O yaptı. Bunu o yaptı!

Adam Rikuson'un kız kardeşini başından yakaladı ve saçlarından
tutarak sürükledi.

Rikuson adamı dövmek istedi. Onu öldürmek istedi. Ama yapamadı. Bu
sandıktan çıkabilse bile, adam
Rikuson'u bir darbe indiremeden katletti.

Kız kardeşi ve annesi biliyordu. Bu yüzden Rikuson'u buraya
kapatmışlardı. Hiçbir şey yapamamış diye onu neden bağlamışlardı.

Rikuson'un gözlerinden daha fazla yaş gelmedi. Sadece zayıflığı için,
küçük ve aptal olduğu ve hiçbir şey yapamadığı için kendine lanet okudu.

Öfke ve küfürler Rikuson'un zihni için çok fazlaydı ve bir noktada
bilincini kaybetti. Bir ses onu kendine getirdi.

O adamlar, o kalabalık hâlâ orada mıydı? Buna daha fazla
dayanamadı. Ne pahasına olursa olsun, onları öldürecek.

Rikuson sandığın içinde bir patates böceği gibi çırpınmaya başladı.
Sonunda, taş ağırlığın kapaktan düşmesini sağlamayı başardı. O
Ağızındaki tıkaçı çıkarmayı başarana kadar süründü ve yüzünü yere
bastırdı; sonra boğuk bir sesle, "Seni solungaçlayacağım!" diye bağırdı.

Rikuson, karşısında Rikuson'un annesinin parçalanmış cesedinin
önünde diz çökmüş ağlayan adama olabildiğince sert bir şekilde baktı.

"Nasıl bu hale gelebildi?" diye sordu adam. Dolgundu; Rikuson onun
yüzünde yumuşak bir gülümseme gördüğünü hatırlıyordu.

Gyokuen'di.

Rikuson öne doğru atılarak Gyokuen'e doğru süründü ve ayaklarına
tutundu. Normalde, olaylarla daha mantıklı bir şekilde başa çıkabilirdi.
Gyokuen'in gözlerindeki yaşlar acıma ve pişmanlıktan kaynaklanıyordu;
Rikuson'un intikam alması gereken bir adam değildi bu.

Ama aynı zamanda, Rikuson'un herkesten çok nefret ettiği
adamin babasıydı.

Gyokuen hiçbir şey söylemedi, sadece çocuk onu ısırırken Rikuson'u teselli etti.

"Özür dilerim. Özür dilerim. Bu benim hatam. Hepsi benim hatam."

Rikuson'un dişlerinin bacağına batmasını umursamadı; kanın akmasını umursamadı. Gyokuen sadece Rikuson'u rahatlatmaya çalışıyordu.

Gyokuen hırpalanmış, pis Rikuson'u kızıl saçlı kadının evine götürdü.

Teyzesi ve kuzenleri hâlâ . Annesi ve kız kardeşinin aksine, teyzesi hiç öne çıkmamıştı ve kimse onun oraya ait olduğunu bilmiyordu.

Yi klanına. Bir bakıcı gibi giyinmişti, gizlenmişti.

"Gidiyor musun kardeşim?" diye sordu üç kız kardeşin en büyüğü Haku-u, kolundan çekiştirerek.

"Evet. Biraz gideceğim."

Rikuson artık batı başkentinde kalamazdı. Eğer kalırsa, annesinin ve kız kardeşinin sözlerini unutacağından emindi. Gyokuen'in en büyük oğlu Gyoku-ou'yu ya da Yi'ye saldırırken ona katılanları asla affedemezdi. O sadece bu şehirde yaşayan insanlara zarar verebilirdi. Gücünün her zerresini harcamasına rağmen kuzenlerine sırtını döndü.

"Hey..." Kızıl saçlı bir çocuk ona seslendi. Sen dedikleri oydu, diye düşündü.

"Evet, ne?" Rikuson'un sırf çok genç olduğu için tatlı ve nazik davranmaya vakti yoktu.

"Kardeş Gyoku-ou'dan nefret mi ediyorsun?"

"Adını bile duymak istemiyorum."

"Gerçekten mi? O da benden nefret ediyor. Acaba bir gün peşimden gelecek mi?"

Rikuson durakladı. "Eğer yaparsa, belki sana yardım ederim.

Eğer istersem." Bununla birlikte, Rikuson arabasına bindi.

Araba takırdayarak ilerledi ve Rikuson'u limana taşıdı.

Bu onu ne kadar kızdırsa da, yardım için Gyokuen'e başvurmaktan başka çaresi yoktu. On üç yaşındaki bir çocuğun tek başına geçinmesi mümkün değildi. Ona söylenene göre, başkentte bir zamanlar

Yi klanına aitti. Bu kişi Rikuson'un yaşlarında, ona çok benzeyen bir oğlunu yeni kaybetmişti ve Rikuson'u yanına almak istiyordu.

"Aile kütüğü konusunda endişelenmeyin. Onun adını kolayca devralabilirsin," dedi Gyokuen. Aynı hatayı ikinci kez yapmak niyetinde değildi.

Rikuson hâlâ Gyokuen'e karşı kin besliyordu. Bu adam kendisini her şeyin kaynağı olarak görüyordu, bu yüzden Rikuson kendisine ve arkadaşlarına neden saldırıldığını bilmeye hakkı olduğunu düşünüyordu.

"Siz You ailesinden biri yaptıl

Neden?! En büyük oğlun muydu?!" Rikuson talep etti.

Gyokuen sıkıntıyla fısıldadı, "Evet. Ou, Ou yaptı. Diğer oğullarımın bu işte parmağı yok."

"Neden! Neden?! Neden böyle korkunç bir şey yapsın ki?!"

"Kayıt. Sanırım gerçeğı örtbas etmek istedi. Ayaklanma mükemmel bir . Gördüğünüz gibi o çocuk benim kanımdan değil. Annesi eski bir köle, babası ise bir yabancıdır. Bir köle olarak

Eski bir Windreader kabilesinden hayatta kalan biri, belki de Yi klanından nefret ediyordu." "Ne demek istediğini anlıyorum..."

Rikuson hakkında konuşulanları hatırladı

Aile kaydını Gyokuen'e değiştirmesi için ödünç verirken, o da her şeyi kafasında toparlamak için elinden geleni yaptı. "Sırf senin çocuğun değil diye suçlamalardan kaçabileceğini mi sanıyorsun?"

Gyokuen başını salladı. "Bütün suç bende. En başından beri Ou'yu oğlum olarak kabul etmeliydim. Hiçbir şeyin onu rahatsız etmemesi için her şeyin yolunda olduğundan emin olmalıydım."

"O zaman cariyeye toplamaya devam etmemeliydin! Sana neden Kadınlaşan Sen dedikleri belli!" Rikuson tükürdü. Gyokuen içine kapandı. "Gyoku-ou senin gerçek oğlun değildi, ama ona küçük kardeşler vermeye devam ettin! Bu yüzden mi aptal bir aile kaydı yüzünden isyan çıkarmaya değıceğini düşündü?!"

"Haklısın. Evet, haklısın. Ama sadece Ou değil. Diğer çocuklarımla hiçbirini benim kanımdan değil."

"Ne?" Rikuson topuklarının üzerinde geriledi. Adamın bu kadar çok karısı ve çocuğı varken... nasıl?

"Sanırım fiziksel olarak üretim yapamıyor olabilirim.

Çocuklar. İlk karım Ou'yu doğurdu, evet, ama o ve ben asla birlikte çocuk sahibi olamadık. Kendimi çok kötü hissediyorum ama başkalarıyla denediysem de hiçbir faydası olmadı."

Rikuson ağzını açıp kapatmaya çalıştı. "Yani... Yani diğerlerinin hepsi...? Peki ya o kız, hani şu Sen dedikleri?"

"Çocuğu olmayan bir tüccar asla başını tutamaz. I Zaten hamile olan dulları aradım, bulabildiğim en zeki kadınları." Gyokuen arabanın penceresinden dışarı baktı. "Batı başkentinde hayat, kendilerine bakacak kocası ya da babası olmayan bir anne ve çocuk için zordur. Ama bu kırılgnalık aynı zamanda bir fırsattı. Bir tüccar olarak mutlak bir sözleşme teklif ettim. I

Onlara ve çocuklarına bakmayı garanti ediyordum ve karşılığında anneler bana belirli bir alandaki becerilerini sunuyorlardı. Dahası, sadece Ou benim gerçek oğlum olacaktı, böylece hiç kimse aileyi ondan devralmayı düşünmeyecekti. Bu kısım çocuklarımdan bir sırdı."

"Yani sen..."

"Hepsi benim gerçek babaları olduğuma inanıyor. Ya da en azından inanıyorlardı. Ama Ou öğrendi. Doğuştan benim oğlum olmadığını anladı. Ve bu gerçeği ona karşı kullanmakla tehdit eden pek çok kişi oldu."

Rikuson baktı ve sadece başını ellerinin tutan tombul bir adam gördü.

"Para çoğunu susturdu ama bazıları daha fazlasını istedi. Benim niyetim Gyoku-ou'ya her zaman gerçek oğlum gibi davranmaktı."

Ama Gyokuen'in tüm çabaları boşa gitmişti.

"Babası olmadığımı bile, Ou babasıymışım davranmaya devam etti. Ben de ona bir şeyler öğrettim. yardımcı olacak şeyler söyledim."

"Huh." Rikuson daha az umursayamazdı. Eğer sempati duyacak bir yer bulursa, o zaman affetmek zorunda kalacaktı ve eğer bu olursa, o zaman bunların hiçbirini duymamış olmayı tercih ederdi.

"Benimle birlikte işlerini yürütürken, Ou siyah taşta takılıp kalmaya başladı. Bu isyandaki destekçilerinin çoğu Yi klanına karşı kin besleyen insanlar vardı - aralarında pek çok eski Rüzgâroku da vardı. Birçoğu madenlerde çalışıyordu, anlıyorsunuzdur."

Gyoku-ou, çıkarılan siyah taş miktarıyla ilgili aldatmacayı oradan öğrenmiş olmalı.

"Yani Yi Klanı'nı alaşağı etmesinin tek sebebi Rüzgâr Okuyucuları'nın yersiz kızgınlığı mıydı? 'Oğlunu' cezalandırmayacak mısın? Eğer bir Yi adamıysan, eğer batı başkentinin koruyucusuysan, en azından bu kadarını yapabilirsin!"

"Evet, Rüzgâr Okuyucuları'nın bir üyesi olarak intikam alma arzusu sebeplerinden biriydi. Aile kayıtlarını yok etmek de bir diğerydi. Ama bir üçüncüsü daha vardı."

"Kaç nedene ihtiyacı vardı?"

Gyokuen Rikuson'a baktı. "Ou, Yi klanından bir çocuğun benim gerçek oğlum olduğu yanılgısına kapılmıştı."

Bunun üzerine Rikuson dudağını ısırdı.

"Çok zeki bir çocuğa benziyor. Onu oğlum olarak alabilir miyim?"

Gyokuen bir Yi çocuğunu yanına almak istemişti. Rikuson onun annesiyle pazarlık yaptığını bizzat duymuştu. Bu hazırlıksız şaka tüm klanının yok edilmesine neden olmuş muydu?

Gyoku-ou'nun İmparatorluk soyundan bahsetmesinin nedeni buydu: Rikuson'u ortadan kaldırmak.

Kız kardeşi aptallık etmişti. Hayatta kalması gereken o olmalıydı, kendisi değil. O çok daha önemliydi.

Neden Rikuson'un yaşamasına izin vermişti?

Peki neden şimdi Gyokuen ile konuşsun ki?

Rikuson kendini Gyokuen'in üzerine atma ve onu eşek sudan gelinceye kadar dövme arzusuna kapıldı. Bir arabanın içindeydiler; belki Rikuson onu arabadan dışarı atabilirdi. Gyokuen'in bacağında hâlâ onu ısırdığı yerdeki yara vardı; Rikuson gibi bir çocuk bile birini öldürebilirdi Gyokuen gibi iri yarı bir adam, eğer onunla birlikte aşağı inmek isterse.

Kız kardeşinin ne dediğini hatırladı.

"Batı topraklarını korumalısınız. Yi adamları bunu yapar. Her türlü aracı kullanın, kişileri kullanın."

Rikuson burada ölmesine izin veremezdi. Batı topraklarına zarar vermemek için orta bölgeye, kimsenin Rikuson'un kim olduğunu bilmediği bir yere gidecekti.

Dudağını ısırdı ve tırnaklarının dizlerine batmasına izin verdi. Bir şekilde ağızındaki tükürükle öldürme dürtüsünü yutmayı başardı.

"Son sebep merkezi otorite miydi? Şu *aptal* İmparatorluk fermanı mı?"

Kızıl saçlı kadının bundan bahsettiğini hatırlıyordu. O da İmparator beceriksiz olmalı. İmparatoriçe Dowager'ın siyaseti o kadar iyi kontrol ettiğini ve insanların ona İmparatoriçe Regnant dediğini duyduğunu hatırlıyordu. Bu fermanın incir yaprağı olmasaydı, Gyoku-ou, hatta Gyoku-ou bile Yi klanını yok etmek.

"Anladığım kadarıyla bu ferman hükümetin gerçekten istediği şey değildi."

"Affedersiniz?" Rikuson dehşete düşmüştü. Ne yani, bir şekilde yanlışlıkla yanlış fermanı mı yayınladı?

"İmparator'un mührünü taşıyordu, ama Naip İmparatoriçe'nin mührünü taşııyordu.

-Yani, İmparatoriçe Dowager."

Yani kuklacı değil de kukla tarafından mı verilmişti? Sorun bu muydu?

"Majestelerinin sağlığı birkaç yıldır kötü durumda ve annesi Dowager İmparatoriçesi de artık genç bir kadın değil."

"Ve kötü düşünülmüş bir fermanla, onlar..."

"Evet. İmparatorluk soysuzluğuyla ilgili suçlamaların asılsız olduğunu biliyorlardı ama çıkarılan kara taş miktarıyla ilgili aldatmaca sonsuza dek saklanamazdı."

"Evet, ama..."

Yani Yi klanı da hatalıydı. Kötü hasadı ve kötü koşulları kara taşla destekleme yöntemleri şimdiye kadar işe yaramıştı ama eninde sonunda dağılacaktı.

Gyokuen, "Bu yüzden bu fırsatı merkezi hükümetten madencilik haklarını ele geçirmek için kullanacağım" dedi.

"Ne?"

Tombul, çelimsiz adamın gözlerinde ateş vardı. "Hükümet kömürün gerçek değerini anlamıyor. Kraliyet başkentinde, buradaki değerinin sadece bir kısmını getiriyor. Ve burada bir sorun yatıyor. fırsat."

"Yani..."

"Bu kötü tasarlanmış fermanı pazarlık kozum olarak kullanacağım. Bu Batı'da bir güç boşluğu bıraktı ve bu ciddi bir sorun." Şimdi

Rikuson, Gyokuen'in gözlerinde işinin ehli bir tüccarın güvencesini gördü. "Sizi merkez bölgeye getirdiğimde, resmi olarak protesto etmek için eski Yi klanının bir üyesi olarak mahkemeye de çıkacağım. Bu benim mührüm altında yapıldı, dolayısıyla sorumluluk bana ait."

"Ama bu hükümete karşı gelmek anlamına gelir. Ne... Sana ne olur? Ailene mi?" Rikuson'un umurunda bile değildi.

En azından Gyokuen'in aptal oğlu Ou'nun başına gelenler, ama bir de karısı vardı, kuzenlerini barındıran kadın. Kan bağı olmayabilirdi ama onun da bu işin içine çekilmesini istemiyordu.

"İşte, şuna bak." Gyokuen ayaklarının dibinden bir sepet çıkardı. İçinde birkaç güvercin vardı. "İşte bu yüzden işimi büyötmeye çalıştım. Bilgiyi kontrol eden piyasaları da kontrol eder. için beni asabilirler; fark etmez.

Kuşlar, başlarına bir şey gelmeden önce aileme haber verecektir ve eşlerimden hiçbirini kolaylıkla alt edilebilecek kadar zayıf bir kadın değildir. Biz yok olmayacağız." Karnına büyük bir davul gibi vurdu. "Hâlâ ikna olmadın mı?"

"Hayır... Henüz değil." Rikuson'un zihni ve duyguları buna ayak uyduramadı.

O hâlâ bir çocuktı. Bir yetişkinin yalan söyleyip söylemediğini anlayamazdı. "Bu durumda, bazı evrak işleri önermeme izin verin."

"Ne demek istiyorsun?"

"Ben bir iş adamıyım. Ve batı başkentini büyük kılmaya yardımcı olacak kişileri tercih ederim."

Sonuç odaklı bir zihniyet - o gerçekten bir iş adamıydı.

"Aynı zamanda tehlikeyle flört ediyorum. Neredeyse tanım gereği, benim hayatım çocuklarıminkinden daha kısa olacak. Ben öldüğümde içlerinden birinin açgözlölük yapıp bir şeyler denemesinden korkuyorum."

Rikuson, bunun Ou'nun yapacağı bir şey gibi göründüğünü düşündü. Aslında çoktan yapmıştı bile.

"Böyle bir şey olursa, o çocuğu ortadan kaldırmanızı istiyorum. Ve sonra

Batı başkentini korumalısınız." "Bu da ne...?"

Yine de Gyokuen'in halefi olması işe yaramadı mı? Yakında ölecek.

"Bütün bunlardan sonra, *şimdi* de kışını silmemi mi isteyeceksin?"

Rikuson talep etti.

"Benim yaptığım bu değil. Bu, rüzgâra dönüşen insanların kaderi."

"Rüzgara dönüşen adamlar..."

Rikuson, Gyokuen'in tam da annesinin ve kız kardeşinin söylediği gibi bir adam olduğunu fark etti.

Onu elde etmek için aşığılık, kirli bir yoldu. O böyle söyleyince Rikuson'un kabul etmekten başka çaresi kalmamıştı. Nazik bir gülümsemenin altında aynı inatçılığı öğrenmekten başka çaresi yoktu.

Rikuson sarp kalbini alıp cila taşıyla bileyecek, pürüzsüz ve güzel olana kadar çalışıp duracaktı. Ve sonra kendini bir kılıç kadar keskin hale getirecek, ihtiyaç duyulduğunda herkesi, her kim olursa olsun vurmaya hazır olacaktı.

"Sanırım vardık."

Rikuson arabadan indiğinde kendini limanda buldu. Orada çok garip davranan bir adam gördü.

"Gemi yok! Hayır! Hayır! Beni zorla !" İşte yetişkin bir adam, bir direğe tutunmuş ve bir çocuk gibi öfke nöbeti geçiriyordu. Çocuk.

"Gemiye binmek zorundasınız yoksa eve dönemezsiniz. Hadi, sonunda seni götürecek bir gemi bulduk..."

"Ama gemiler! Yapamam! Gemi yok!"

Rikuson adamı tanıdı; bu Lakan'dı. "Bayım? Ne yapıyorsunuz?" diye sordu kendini durduramadan.

"Hrm? Sen de kimsin? Bücür bir Piyon..."

Lakan Rikuson'u tamamen unutmuştu. Şimdiye kadar buna ama yine de can sıkıcıydı.

"Başkente geri , değil mi? Bence gemide karadan gitmekten daha iyi vakit geçirirsiniz." Rikuson, bir arabanın içinde yalpalamakla bir gemide yalpalamanın pek de farklı olmadığını, bu yüzden daha hızlı bir yolculuk yapmanın daha iyi olacağını düşündü.

"Gnrr," Lakan ama ayaklarını sürüyerek tekneye bindi.

"İnsanların yüzlerini gerçekten , değil mi bayım? İyi olacak mısınız?"

"Hrm... *Sanırım* dünyada başarılı olduğumda bu bir sorun olabilir."

"O zaman servetini kazandığında beni işe al! Hatırlayacağım

Herkesin yüzüne bak ve asla unutma. Bu senin için iyi olacak." "Hm, evet, tamam."

En basit konuşmalardan - on yıl sonra bunun gerçekten gerçekleşeceğini asla hayal etmemişti. O zamana kadar, ucube stratejist olarak tanınan adam Rikuson'u tamamen unutmuştu.

Sonunda, Yi klanı yok edildi. Bir klan karşısında bile Resmi protesto karşısında merkezi hükümet İmparatorluk fermanının hatalı olduğunu kabul etmedi, ancak bir uzlaşmaya varmış gibi görünüyordı.

Tanık:

Eşya. Yi Klanı'ndan hayatta avlanmayacaktı.

Madde. Batı Yi Eyaleti'nin adı olan I-sei korunacaktır.

Madde. "Yi klanından" değil ama "*eskiden* Yi klanından" olan Gyokuen batı başkentini yönetecekti.

Madde. I-sei Eyaleti, bir çeşit sus payı olarak, çıkardığı kömür için vergi ödemeyecekti. Gayri resmi olarak tabii ki.

Yi klanı gözden düşmüştü ama Gyokuen I-sei Eyaleti'nin gelişmesini onuruna tercih etmişti. Bunu itiraf etmek Rikuson'a ne kadar acı verse de, Gyokuen onun için her şeyden önce batı başkentinin iyiliğini isteyen bir adamın en önde gelen örneğiydi.

Bölüm 21: Stratejist Komutayı Ele Alıyor

Rikuson kanın ortasında durmuş geçmişi düşünüyordu.

Mevcut idari bina Yi klanı içindeydi

Aslında Gyoku-ou, ofisi için Rikuson'un annesinin bir zamanlar kullandığı odayı seçmişti.

On yedi yıl önce o rezaleti işlediği yerde bıçaklanarak öldürülmüş olarak yatıyordu. Neredeyse fazla mükemmeldi.

Rikuson, Gyokuen'in emri üzerine batı başkentine dönmüştü ama en yakın amirinin diğerlerinden daha net hatırladığı bir adam olacağını öğrendiğinde

delirebileceğini düşündü. Yine de dayanmıştı, öyle ki kız kardeşinin son sözlerini onurlandırabilirdi. Gyoku-ou ona La klanının bir parçası olup olmadığını sorduğunda, Rikuson kızgınlığının ötesine geçmişti; yapabileceği tek şeyin gülmek olduğunu fark etti. Asla unutamayacağı adamın onu hiç hatırlamadığı ortaya çıkmıştı.

Bu, Gyokuen'in tüm kusurlarına rağmen oğlu olarak yetiştirdiği adamdı. Babasıyla kan bağı olmayabilirdi ama batı topraklarının büyümesine ve büyük olmasına yardım edecek yeteneğe sahipti. Belki de onun hakkında gerçekten pişmanlık duyulacak tek şey aşağılık duygusuydu.

Gyokuen'in gerçek çocuğu olmadığını farkına varmak onu çarpıtmıştı.

Batı topraklarını yüceltmek ya da korumak için değil, Shaoh'a saldırmak için bir araç olarak kullanmak istemişti. Belki de kendi kanının kaynağını yok etmek istiyordu.

Rikuson bunu görmezden gelemezdi.

Sahne çok mükemmeldi, sanki onun için hazırlanmış gibiydi.

Rikuson bıçağı çıkardı ve Gyoku-ou'nun öldürdüğü adamın yanına diz çöktü.

İnsanlar aceleyle içeri girdi. "Burada neler oluyor?" dedi biri.

Sonra kanlı zemini ve Rikuson ile iki cesedi gördüler.

"Bu da ne böyle, Üstat Rikuson?!" Gyoku-ou'nun yardımcısı sordu. Yanındaki diğerleri gürültülü bir şekilde konuşmaya başladı. Bekleyen hanımlardan biri çığlık attı.

"Gördüğünüz gibi," dedi Rikuson. "Ben içeri girdiğimde o çoktan ölmüştü. Ben sadece bıçağı almak için bir fırsat buldum ve karşılığında haini öldürdüm. Yapabileceğim tek şey buydu."

"Bu doğru mu?" dedi yaver, gözlerini ona dikerek. Gerçekten de herkes Rikuson'a şüpheyle bakıyordu.

Tabii ki. Ondan şüphelenmeleri çok doğaldı. Oradaki herkes Rikuson'un çok az misafirperverlikle karşılandığını ve ona güvenilmeyebileceğini biliyordu. O da çok ama çok dikkatli oynamalıyız.

Ya da hayır. Belki de annesi ve ablasıyla aynı yere gömülmek daha iyi olurdu...

Birisi, "Sen odaya girdiğinde o çoktan öldürülmüştü. Yani sen İsyancıyı öldürdü, bu doğru değil mi?"

Herkesin içinde Lakan orada duruyordu. Yarı uykulu görünüyordu ve monoklünü bile takmamıştı. Bir devlet töreninin ortasında değil miydi? Onun burada ne işi vardı?

"Usta Lakan. Törene ne oldu?" "Uykum vardı, o yüzden ."

Ah, diye düşündü Rikuson, artık her şey bitmişti. Lakan'dan hiçbir şey saklanamazdı. Ne iyi ne de kötü bir niyeti vardı, sadece gerçekleri ortaya koyacaktı. Rikuson bıçağı sıkıca kavradı: burada ortaya çıkarsa, annesi ve kız kardeşiyle aynı yerde ölmesine izin verecekti.

Lakan etrafındakilere, "Adamı duydunuz," dedi. "Ne demek istiyorsun, Büyük Kumandan Kan?"

"Hrm? Doğruyu söylüyor. Adamı öldüren isyancıyı öldürdü. Suç bunun neresinde? Eğer bir şey varsa, bu kadar yetersiz güvenlik bıraktığın için hepsi *senin suçun*."

"Ne?" dedi yardımcısı, bu suçlama karşısında afallamıştı.

"Yorgunum. Yatmaya gidiyorum."

Çok fazla mırıldanma oldu, ancak genel fikir birliği, Büyük Komutan Kan söylediye, o zaman bu kadar olduğu yönündeydi ve herkes geri çekilmeye başladı. Rikuson hakkındaki şüpheleri bir anda ortadan kalkmıştı.

Rikuson kısa bir süre için bununla yaşayıp yaşayamayacağını merak etti. Yine de aynı zamanda kız kardeşine verdiği sözü tuttuğu için rahatlamıştı.

"Bunu daha sonra konuşabiliriz. Şimdilik üstünüzü değiştirseniz iyi olur," dedi yaver ona. Az önce çığlık atan hizmetçi kadın titreyerek Rikuson'a bir mendil uzattı. Zayıf bir kadındı; Rikuson onu daha önce birkaç kez görmüştü.

"İş için mi buradasınız, Bayan Chue?" diye kulağına fısıldadı. "Ben olduğumu nereden anladın?" Kızın yüzü tamamen farklıydı, ama ses neşeli nedimenin sesiydi.

"Bana gümüş bir tepside sunuldu. Bunun arkasında birileri olmalı diye düşündüm."

Durum şüpheli olsa da kimsenin ofise gelmemesi. Evet, Gyoku-ou hepsinin gitmesini söylemişti ama bu biraz *fazla* uygun bir hareketti.

Rikuson anlamıştı: Bunu yapan Rikuson olmasa bile, ölmek Gyoku-ou'nun kaderiydi.

"Ohh. Çok mu belli oldu?" Chue sordu ama inkar etmedi. "Ben olduğumu nasıl anladın? Saç rengimi ve gözlerimin boyutunu değiştirdim!"

"Kulaklarınızın şekliydi. Çok güzel kulaklarınız var, Bayan Chue."

"Eep! Gerçekten evli bir kadının kulaklarını bu kadar yakından mı inceliyorsun?" Ses Chue'nundu ama gergin vücut dili tamamen farklı bir insan gibi görünüyordu. Rikuson'a kıyafetlerini değiştirmiş, bir yandan da her tarafını kaplayan kan karşısında dehşete düşmüş gibi görünmeyi başarmıştı.

"Doktor soruşturmaya başladığında sonumla karşılaşacağımı mı düşünüyorsun?" Rikuson hazırlıksız bir şekilde sordu.

"Dr. You buranın sorumlu doktoru. Kendini işine adanmış işçi, ama esnek bir düşünür ve her şeyden çok batı başkentinin barış içinde olmasını istiyor. Bayan Maomao, merakından kazmaya başlayabilir. Ve diğer iki doktor.

kişisel tuhaflıkları."

"Ne demek istediğinizi anlıyorum. İşimi görmemeye çalışacağım Bundan sonra tekrar Maomao." Bu düşünce Rikuson'u üzdü ama bundan kaçış yoktu. Yaptığı şeyi geri alamazdı.

"İyi plan. Benim hakkımda da sessiz olur musun?" Chue onu susturmayı da ihmal etmedi.

"Kesinlikle yapacağım. Karşılığında bir ricada bulunabilir miyim?"

"Bu ne olabilir?" Rikuson kendine özgü sesi duyabiliyordu açıkça kulağına fısıldıyordu, ama izleyenlere Chue dudaklarını bile kıpırdatmıyor görünebilirdi. Kılık değiştirmesi neredeyse mükemmeldi; Rikuson bile

Çiftlik köyünde birlikte o kadar çok gün geçirmemiş olsalardı onu tanıyamayabilirdi.

"Daha önce odadan bir şeyler topladınız, değil mi Bayan Chue?"

Bu konuda o kadar ince davranmıştı ki, başka biri fark etmeyebilirdi. Ama Rikuson, Chue'nin elinin pozisyonunun o odaya girdikten sonra öncekinden biraz farklı olduğunu gördü.

"Ah, neden bu kadar keskin olmak zorundasın?" dedi. Sonra ekledi:

"Burada asıl kurban Küçük Lin, değil mi?" O

Bu konuda şaşırtıcı derecede açık sözlü.

"Bu durumda, çalınan şeyle ilgili bir talepte bulunmak için buraya gelmiş olmalı. Özellikle de bir aile kütüğü, değil mi?"

"Lütfen, daha fazla konuşmayın. Bayan Chue'nin başı omuzlarına bağlı kalmayabilir!" Chue, sesi pek iyi çıkmasa da çok endişeliydi. Yine de etrafta başka kimsenin olmamasına dikkat ediyordu.

"Elde ettiğiniz bu nesneyi, şu şekilde imha etmenizi rica edebilir miyim? mümkün olduğunca çabuk?" Rikuson, Gyoku-ou'yu affetmedi ve affetmeyecekti ama onun anısını lekelemeye de niyetli değildi.

"Üstlerime sormam gerekecek."

"O şeyden kurtulmak herkesin yararına olacaktır. Ya İmparatoriçe'nin gerçek babasının geldiği belli olmayan biri olduğu ortaya " Rikuson, Chue'nin gerçeği zaten bildiğini hissetti.

"Biliyorum, , hiç eğlenceli olmazdı." Sesi hâlâ telaşsız geliyordu ama yüzü öncekinden biraz daha gergindi. O

çok yetenekli bir casus olmalı. Rikuson onu kolayca ortadan kaldırıp kaldıramayacağını merak ediyordu ama bunu yapmayacağını düşünmek hoşuna gidiyordu.

Eğer birisi aile kayıtlarını araştırırsa, İmparatoriçe Gyokuyou'nun gerçek babasını ortaya çıkarması mümkündü. Annesinin önceki kocasının kim olduğu görülebilirdi.

ölürse, ailesi soruşturulabilir. Bu hiç de iyi olmazdı. "Bayan Chue bu aile kaydının kendisi için neden kötü haber olduğunu biliyor, Ama neden ondan kurtulmak istiyorsunuz, Bay Rikuson?"

"Özel bir şey değil. Basitçe, eğer biriyle bir anlaşma yaparsanız ve sonra sırrı ortaya çıkarsa, anlaşma değersiz hale gelir, değil mi?"

Bunu Gyoku-ou için yapmıyordu - tüm batı bölgesini aptalca bir tehlikeye maruz bırakacak olan adam için. Gyokuen'e karşı büyük bir aşağılık duygusu besliyordu.

Rikuson'un aile kütüğünü yok etmek istemesinin tek bir nedeni vardı, sadece tek bir nedeni vardı. Gyokuen'e.

"Anlaşıldı! Bu konuyu üstlerimle konuşacağım." Chue, Rikuson'a kıyafetlerini verdi ve sonra kılık değiştirerek bir yerlere gitti.

"Doğrudan Ay Prensi'ne hizmet ediyor gibi görünmüyor," diye düşündü Rikuson ama fazla kurcalamayacaktı. Bir kere artık vicdan azabı çekiyordu.

Rikuson odasına geri döndü, kapıyı kapattı ve diz . Umutsuzca kanlı kıyafetlerini değiştirmek istiyordu ama vücudu hareket etmiyordu.

"Anlamıyorum. Her şeyin bitmiş olması gerekiyordu." Gözlerinden yaşlar süzölmeye başladı. *Ploop-ploop-ploop*. "Yanılıyor muyum? Daha yeni mi başlıyor?"

Ağlayan bir çocuk gibi burnunu çekti. Yetişkin biri olarak Ama o anda annesinin ve kız kardeşinin kendisini izlediğini hissederek utandı.

Dahası, her nedense Lakan onu korumuştı. "Yalan söylemedim... ama bunun gerçek olmadığını bilmesi gerekirdi."

Eski patronunun ne kadar alışılmadık bir şey yaptığını düşündü.

Bir sonraki düşüncesi devam edeceğiydi. Batı topraklarını korumak için yaşayacak, rüzgâr olmaya devam edecekti.

Bölüm 22: İmparatorluk Genç Kardeşinin Şikâyeti

Maomao, arazinin tamamen farklı bir yerinde bile kadınların hıçkıra hıçkıra ağladığını duyabiliyordu. Ek binanın ikinci katından öndeki kuyruğu görebiliyordu.

"Vay, vay, ne korkunç," dedi Chue, sanki kendisiyle hiçbir ilgisi yokmuş gibi. "Cenazelerin ciddi olması gerektiğini söylerler, ama onlar

Burada, batıda kesinlikle bir gösteri olacak."

"Bence bu onların standartlarına göre oldukça ciddi." Maomao pencereden uzaklaştı ve masanın üzerindeki otlara baktı, ovalarda yetişen otlardan bir seçki bulmuştu. Onları Chue onun için toplamıştı. Rahatsız edici bir haber aldığıında her şeyi düzenlemeye ve kullanmaya çalışıyordu. Görünüşe göre Gyoku-ou öldürülmüştü.

Dün sadece Gyoku-ou'nun erkek ve kız kardeşleri törendeyken ve Gyoku-ou törende yokken neler olduğunu merak etmişti. hiç görünmedi.

Kendisinden defalarca para isteyen bir çiftçi tarafından öldürüldüğünü söylediler. Maomao bunu duyunca yarı yarıya şaşırdı ama duygularının diğer yarısında anlayış, garip bir rahatlama ve bir miktar endişe vardı.

"Çiftçi mi? Gerçekten mi?" diye sordu.

"Uh-huh. Sanırım zaten biliyorsunuz, Bayan Maomao. Efendi Gyoku-ou'nun nasıl biraz *fazla* hayırsever olabildiğini."

Bu güzel bir ifade tarzıydı ama Chue'nin kastettiği, borç para verme şekliydi.

". Bence parayı alan taraftaki insanlar, onlara borç veren kişinin bir tanrı olmadığını bilmeli. Borcun koşulları neydi?" Maomao, bunu bilecek biri varsa o da bolca bilgi sahibi olan Chue'dir diye düşünerek sordu.

"Haklısınız; aynen dediğiniz gibi. Borç para vermedi. kayıtsız şartsız. Temel olarak, şu durumlarda yardım etmelerini istedi Acil bir durum vardı, ama insanların bir durumu hayal edebileceklerini sanmıyorum. Daha batıdaki köylerde durum farklı olabilir, Ancak barbar kabilelerin batı başkentine saldırdığına dair hiçbir örnek yoktur."

Bu sorunlar coğrafi olarak çok uzak görünüyordu ve hiç değilse insanlar yaşamları boyunca savaş çıkmasını beklemiyordu. Son isyana yol açan da buydu. Gyoku-ou Jinshi'yi koruyor gibi görünürken aslında halkı savaşa kışkırtmıştı ama bu onun ölümüne neden olmuştu.

"Sanırım sempati duymadığımı söyleyemem." Maomao anladı. En azından bir şekilde, Gyoku-ou'yu öldüren çiftçinin neler hissetmiş olabileceğini. İnsanlar, kıvılcımlar kendi başlarına düşene kadar hiçbir şeyin kendilerini ilgilendirmediklerini düşünürlerdi. Ve insan ne kadar fakirse, gözünün önünde olmayan şeyler hakkında o kadar az düşünebilirdi.

burunlarını. Ancak bu dar görüş, arzulu birini de kör edebilirdi. "Bir şey sorabilir miyim? Katile ne oldu?"

"Hemen geri öldürüldü. Ancak yine de çiftçinin ailesi olaylar kamuoyuna yansımada önce bilgilendirildi."

Chue yardımsever bir şekilde Maomao'nun aslında bilmek istediği şeyi açıkladı. Eğer birisi bir İmparatorluk ailesi üyesinin hayatına kast ederse, tüm ailesi yok edilebilirdi. Gyoku-ou İmparatorluk soyunun bir üyesi olmasa da, Maomao'nun ağabeyiydi.

İmparatoriçe Gyokuyou ve Gyokuen'in oğlu. Maomao ve diğerleri onun hakkında pek olumlu bir izlenime sahip olmayabilir, ancak batı başkentinde çok fazla desteği vardı. Katilin kendisi çoktan ölmüş olsa bile, katilin ailesi hâlâ tehlikede olabilirdi.

"Sizce aile kaçmayı başarabildi mi?"

"Bayan Chue bilemez. Size söyleyebilirim ki mafya adaleti Batı başkentinde yasalara aykırı ama yine de buradan çıkmazlarsa başları belaya girebilir."

Bu eylem yasadışı olabilirdi, ancak yasanın insanları dizginlemekte ne kadar etkili olacağını bilmek mümkün değildi. Ayaklanma, bir süre önce, birimin bulunduğu ek binanın kapısını çalmıştı. İmparatorluk küçük kardeşi kalıyordu. İnsanlar belli ki

Akılları başlarında.

"Sormak istediğiniz başka bir şey var mı, Bayan Maomao?" Chue yüzünde umursamaz bir gülümsemeyle sandalyesine oturdu. Maomao da oturdu, yüzünde bir

Elinde yarı solmuş şifalı bir bitki vardı. Yapraklarını dallarından koparıp kurutmayı planlıyordu.

Onu öldüren gerçekten bir çiftçi miydi? Soruyu doğrudan sormayı düşündü ama sonra kendini durdurdu. Onun yerine şöyle dedi, "Bundan ne olacak? Ne de olsa bölge valisi vekiliydi. Bir sürü işle uğraşıyordu."

"Evet, o konuda..." Chue yardım etmek için bir dal aldı. Biraz gevşek olabilirdi ama aynı zamanda becerikli bir nedimeydi ve şimdi Maomao'nun yaptığını taklit ederek daldan yaprakları ustalıkla koparıyordu. "Geçen yıl -yani yaklaşık bir yıldır sanırım- Bay Rikuson işlerin çoğuyla ilgileniyordu. Zaten yardımcısı olarak yaptığı işlerle uyumlu olacak ve küçük bir istisna dışında hiç sorun çıkmayacak."

"Neden bu küçük istisnanın çok önemli olduğunu hissediyorum?"

"Çünkü öyle. Kurumun *yüzü* olarak hizmet edecek kimse yok. operasyon. Kötü haber, kötü haber."

"Ahh..." Maomao anladı. Ama aynı zamanda bir sorusu vardı.

Chue, "Yapılacak asıl iş göz önüne alındığında, Bay Rikuson'un bunu yapması mantıklı, ancak kendisi merkez bölgeden geliyor," dedi. Böcek sürüsüne tepki liderlik yeteneğini fazlasıyla göstermişti ama Gyoku-ou'nun yerine geçecek kadar güçlü değildi. halefi.

"Gyokuen Usta'nın bir sürü çocuğu var, değil mi? Gyoku-ou Usta'nın küçük kardeşler. Bir de şu Dahai vardı, mi? Limanı kim işletiyor?" Maomao girişimde bulundu.

"Evet. Evet, işte o. Gyoku-ou'nun tek başına altı küçük kardeşi var. Kendi oğlundan bahsetmiyorum bile, her ne kadar kardeşleri muhtemelen ilk sırada olsa da."

"İçlerinden biri yapamaz mı?"

"Şey, mesele şu ki..." Chue'nin sesi tam olarak söylemek istemiyormuş gibi çıkıyordu. "Hepsinin özel işleri var, görüyorsunuz."

"Uzmanlık gerektiren işler mi? Ne gibi?"

"Tekneler ya da çömlekçilik gibi. O ailede bir sürü zanaatkâr var! Ne kadar yetenekli olursa olsun, Lahan'ın Kardeşi gibi bir çiftçi asla bir ulusu yönetemez, değil mi?"

Maomao, Lahan'ın Ağabeyini omzunun üzerinden çapa atmak yerine masa başı iş yaparken hayal etmeye çalıştı. Muhtemelen bunu başarabilirdi, diye düşündü - ama aynı zamanda tarlalarda on kat daha etkili olurdu. En tepede duranların sıradan olamayacağından bahsetmeye gerek bile yok. En istisnai kişiler bile tek bir hata yaptıklarında yerlerinin değiştirilmesini bekleyebilirlerdi.

Maomao, "İyi bir siyasi anlayışa sahip bir kişiye daha sahip olabileceğini düşünüyorum," dedi.

"Muhtemelen kimsenin en büyük oğluyla kavga etmesini istemiyordu. Ve eğer düşünürseniz, aslında İmparatoriçe Gyokuyou politik olarak dünyada en çok yükselen kişidir. Kulağa Efendi gibi geliyor. Gyoku-ou'nun oğlu henüz fazla eğitim almamıştı; babası hayattayken neden acele edelim ki diye düşündüler."

"Sanırım bu belli bir anlam ifade ediyor."

Dünyada İmparator ile evlilik bağı kurmaktan daha yüksek bir mertebeye çıkamazdınız. Bir tüccar olan Gyokuen, Majesteleri'nin kayınpederi olmayı başarmıştı.

Ama bu onları en başa döndürdü: Batı başkentine kim liderlik edecekti?

Maomao, "Sanırım bu noktada Üstat Gyokuen'in batı başkentine geri dönmesini bekleyemeyiz," dedi.

"Onun konumunda olmak zor olurdu. Ölen gerçek oğlu olsa bile, onu şimdi batı başkentine geri getireceğini sanmıyorum. Sanırım cenazeden sonra Ay Prensi için oldukça rahatsız edici konuşmalar olacak. Ölenin gerçekten batıdan gelen bir çiftçi olup olmadığı sorusundan kaçamazsınız.

Bunu yapan sermaye."

Ne kadar nazikti: Maomao'nun yakından ilgilendiği konu tam da buydu.

Gyoku-ou savaşla ilgili tüm konuşmalarıyla Jinshi'nin başına bela olmuştu, bu doğrudu ama artık ölüp gittiğine göre daha da büyük bir belaydı.

"Etrafta birkaç kodaman daha var, değil mi? Onlar yapamaz mı?

Bununla ilgili bir şey var mı?"

"Bayan Chue'nin size söylemesi mümkün değil. Ama kesin olarak bildiğim bir şey var." Maomao'ya çok yaklaştı.

"E-Evet? Ne?" Maomao biraz korkmuş bir şekilde sordu.

"Sonuç ne olursa olsun, Ay Prensi eve çok yorgun dönecektir. Bu durumda yorgunluğu giderecek şifalı bir içeceğe ihtiyaç var - ideal olarak çok acı olmayan bir şey."

"Ne yapabileceğime bakacağım," diye mırıldandı Maomao. Biraz kopardı

Daha fazla yaprak ve şarlatanın getirdikleri balın hepsini yiyip yemediğini merak etti.

Chue'nin tahminine uygun olarak, Jinshi ertesi gün son derece yorgundu. O kadar kötüydü ki, genellikle muayenesini yorum yapmadan bitirmesi için kolayca kandırılabilen şarlatan bile Ay Prensi'nin hasta olabileceğinden endişelenmeye başladı.

"Sadece yorgunum. Hepsi bu kadar. Gidebilirsin," diye tersledi Jinshi ve şarlatan kederli bir şekilde ayaklarını sürüyerek dışarı çıktı. Maomao ise yerinde kaldı.

Bu çok garip.

Küçük "şarj" olayından bu yana birbirlerini ilk kez gerçekten görüyorlardı. Yine de Jinshi belli ki yorgunluk numarası yapmıyordu ve Maomao ne olmuş olabileceğini merak ediyordu.

Her zamanki çevresi zaten biliyor olmalıydı, çünkü kolektif bir bulutun altındaymış gibi görünüyorlardı. Onlara hangi yorucu hikayeyi anlatmıştı?

Jinshi, "Devam edip oturabilirsin," deyince Maomao . Suiren'e çoktan hazırladığı içkiyi vermişti. "Bana ne olduğunu sor."

"Ne oldu efendim?" Maomao itaatkâr bir şekilde sordu.

"Buna asla inanmayacaksınız!"

Maomao'nun düşüncesine göre, Jinshi'nin hizmetkarlarının önünde bu kadar bitkin görünüyordu. Bazen sadece Gaoshun etraftayken böyle oluyordu, ama...

Suiren, Taomei, Chue ve Basen ile mi?

Baryou'nun muhtemelen yakınlarda bir yerde gözden kaybolmuş olduğundan bahsetmiyorum bile.

Jinshi önünde kayıtsızlığını sergiledi. Maomao, Suiren ya da Taomei'nin onu azarlamasını bekleyebilirdi ama hiçbir azarlama gelmedi. Bu da onun kayıtsızlığının ne kadar haklı olduğunu gösteriyordu.

Suiren ilacı yavaşça Jinshi'nin önüne koydu. Aslında bir et suyuna daha yakındı; Maomao bir tür çorbada karar kılmıştı çünkü acıyı tatlılıkla maskelemek için çok fazla uğraşmak sadece garip bir tadı vardı. Sebzelerin yanı sıra yorgunluğa iyi gelen şifalı otlar da koymuş ve etler çiğnenebilecek kadar yumuşayana kadar bol süt ve tereyağıyla haşlamıştı.

Dürüst olmak gerekirse, malzemelerin çoğu bir imparatorluk damak tadı için oldukça kabaydı, ancak Maomao en azından seçmeye çalışmıştı. En etkili olacağını düşündüğü malzemeler. Et suyu yeşildi - sonuçta yine de ilaçtı - ama tadı iyi olmalıydı. Şarlatan, Chue ve Lihaku'nun hepsi onay vermişti.

"Mmmhh." Jinshi çorbadan bir lokma aldı ve sonra Nefes al. Kendisini dinlemesi için ona yalvardığını düşünürsek, acele etmediğinden emindi. Önemli olan çorbanın ona iyi gelmiş olmasıydı, çünkü bir kaşık daha içmek için geri döndü ve sonra bir tane daha, tüm farklı malzemeleri denerdi.

Sanırım o kadar aç, diye düşündü Maomao. Bir lokma yedi mi, duramayacakmış gibi görünüyordu ve her şeyi yedi. Parlayan dudaklarını elinin tersiyle sildi; bu pek prenslere yakışan bir davranış değildi ama onun yaşındaki genç bir adama yakışıyordu.

Ancak bir sonraki an, aniden hazır göründü. O Doğruldu ve artık o kadar yorgun görünmüyordu - hızlı değişimlerinizden .

"İleriye dönük olarak batı bölgesinin liderinin kim olacağını tartıştık, ancak beklediğimiz gibi çok fazla konu dönüp dolaşıp aynı yere geldi," dedi.

Maomao Taomei'ye hızlı bir bakış atarak, "Tahmin edebiliyorum efendim," diye cevap verdi. Eğer orada sadece Suiren ya da Chue olsaydı, bu bir şey olurdu ama Taomei'nin gözleri onu korkutuyordu. Biraz resmi ve mesafeli davranmak zorundaydı çünkü Taomei'nin hangi yönünden emin olamıyordu.

Taomei onun bu tavrını saygısızlık olarak algılayabilir.

"Sir Gyokuen' diğer oğulları oybirliğiyle öne çıkma fikrini reddettiler. Her biri kendi alanında çok başarılı ama hiçbiri siyasete uygun değil. Bu hepsi için geçerli. Bu arada, Sör Gyoku-ou'nun çocuğu henüz siyaset konusunda yeterince eğitilmiş değil, ya da bana öyle söylendi. Onu aniden vali vekili olarak atayacak kadar güçlü değil." Jinshi'nin sesi kararlıydı. Yumrukları sıkılmıştı. "Bu yüzden Sir Gyoku-ou'nun yardımcılarını düşündük. İşlerinde yeterince yetkinler ama hiçbiri en tepede duracak cesarete sahip değil."

"Sanırım onlar daha rahat yardım edebilecek türden insanlar."

"Doğru."

Bazen insanlar . Herkes dünyada durmaksızın yükselmeyi arzulamazdı. Yeterince yiyecekleri olduğu sürece yüksek bir mevkiye ihtiyaç duymayanlar da vardı. Görünüşe göre hepsi Gyoku-ou'nun yardımcıları da bu eğilime sahipti.

Kendisini böyle insanlarla çevrelemek için kendi yolundan mı gitti, yoksa onlar sadece ona mı yöneldi?

Eğer biri biraz prestij istiyor ama en tepede durmak zorunda kalmak istemiyorsa, yardımcı olarak daha mutlu olabilirdi. Çok çalışkan olanlar işlerine fazla bağlanıp mide problemleri yaşayabilseler bile.

"Batı başkentindeki en önemli ve nüfuzlu kişilere sorduk ama cevap hep hayır oldu. Ticari açıdan bakıldığında, dezavantajlar kazançlardan daha ağır basıyor gibi görünüyor."

"Onlar daha çok tüccar insanlar, değil mi efendim?" "Evet,

bu kasabada işler böyle yürür. Her şey iyi ve güzel.

Birisi Sir Gyokuen kadar güçlü ama diğer tüccarların hepsi de birbirleri kadar güçlü."

Maomao batı başkentinde kaç tane nüfuzlu tüccar olduğunu bilmiyordu ama biri kendini çok hevesli bir şekilde öne atarsa diğerleri tarafından ezilebilirdi. Ayrıca, herkes sürünün serpintileriyle uğraşmakla meşguldü ve bu çok zordu.

Daha fazla iş almak istemedikleri için onları suçlayamazdım.

"Tasarıya uyabilecek bir kişi olduğunu düşünmüştüm..." Jinshi söyledi.

"Evet? Kimdi o?"

"Rikuson."

Evet, Maomao fark etti ki Jinshi elbette onu düşünecekti. Ne de olsa onun adı bile aklına gelmişti. Hepsinden önemlisi, Chue kesinlikle tam bir rapor verecekti.

"Bu fikri garip bir şekilde... kabullenmiş görünüyorsun," dedi Jinshi, hafifçe sinirlenmiş .

Evlilik teklifi olayını hatırlamadan ve iş aptalca bir hal almadan işin önüne geçsek iyi olur.

"Efendim, sürü geldiğinde onun tamamen sakin kaldığını ve harekete geçtiğini gördüm. Ayrıca, ucubenin sağ kolu olarak hayatta kalabilecek cesarete sahip, değil mi?"

Nesnel olarak konuşursak, oldukça yetenekliydi.

"Evet! Bayan Chue buna katılıyor!" Chue elini havaya kaldırdı. Bir tarafta bir çift yırtıcı göz parlıyordu.

"Evet, buraya merkezi hükümet adına gönderildiği gerekçesiyle mazeret bildirdi."

"Anlaşıldı."

Rikuson'un orta bölgeden geldiği düşünülürse, kendini fazla öne atmaması en iyisi olacaktı. Hepsi Chue'nun söylediği gibi.

Eğer kendisi de batı başkentinden olsaydı, belki işler farklı olabilirdi...

"Hrm?" Maomao söyledi. Kendi düşüncesiyle ilgili bir şey onu rahatsız etti, ama bunun sadece hayal gücü olduğunu varsaydı ve görmezden geldi.

"Aslında, Rikuson *benim* yönetmem gerektiğini söyledi!"

"O ne?!" Maomao haykırdı; o bile oturduğu yerden fırlayıp avazı çıktığı kadar konuşmaktan kendini alamadı.

Yırtıcı gözler şimdi Maomao'nun üzerindeydi. Biraz midesi bulanmış gibi hissederek kendini sandalyesine geri bıraktı. "Sizce ne düşünüyordu efendim?" diye sordu çalışılmış bir nezaketle.

"Sanırım tam olarak söylediği şey. Günlük işler normal şekilde devam edebilir, yardımcılar her şeyi halledebilir. Ama benim 'yüz' olarak kalmam gerektiğini düşünüyordu. Lanet olsun! Lanet olsun! Adam! Rikuson!"

Vay be.

Bu kadar yorgun olmasına şaşmamalı. Ana fikrini vurguluyor gibiydi.

"Ama buraya 'adına' geldiyse, ben bir ziyaretçiden başka bir şey değilim.

Yanılıyor muyum?" Jinshi ona bakarak sordu.

"Hayır, efendim."

"Şimdiye kadar başkente dönmüş , değil mi?

Neden herkes öylece durup bana bakıyor? Eh?" "Elbette efendim..."

Onun bu yolculuğun en kısa üç ay süreceğini söylediğini hatırlıyordu. Ama en uzun ne kadar sürebileceğini hiç söylememişti.

Kaç ay oldu? Maomao parmaklarıyla saydı. Batı başkentinde geçirdikleri süre beş aydan fazlaydı. Buraya gelmek için yaptıkları tekne yolculuğu da dahil olmak üzere, kraliyet başkentinden ayrılmalarının üzerinden yarım yıldan fazla zaman geçmişti. Açıkçası, keşke

Gyoku-ou öldürüldüğünde daha dikkatli davranma nezaketini göstermişti. Öldüğüne sevindiğinden değil ama nalları dikmek için Jinshi'yle ilgili yanlış anlamaları çözene kadar bekleyemez miydi?

Kardeşin mi? O sadece insanları savaş için ateşledi.

Yaşlı bir piç ne kadar sorun yaratabilir ki?

Peki ya hayatta kalsaydı ne olurdu?

Bölgede bu kadar nüfuz sahibi bir adam gerçekten savaş için bastırılmış olsaydı, İmparatorluk ailesinden biri olan Jinshi bile ona ancak bu kadar uzun süre direnebilirdi. En azından Shaoh ile gerçek bir savaştan kaçınmak mümkün olabilirdi ama...

Maomao onun adını biraz tereddütle kullanarak, "Ama Üstat J-Jinshi," dedi. Yırtıcı hayvanın gözleri dehşet vericiydi. "Ne olursa olsun kalmaya niyetliydiniz, değil mi?"

Jinshi buna bir şey söylemedi, yani doğrudu. Eğer gerçekten bu kadar dayanılmaz bulsaydı, sürünün vurduğu anda kolayca evine dönebilirdi. Bulunduğu konum göz önüne alındığında, hiç kimse şikâyet edemezdi; hatta, hiç şüphesiz onu bunu yapmaya teşvik eden bir ya da iki mektup.

Ancak bu, yabancı kabileler saldırırken ve onlara önderlik edecek ve rehberlik edecek kimse yokken, halkı bedenen ve ruhen yıpranmış bir halde bırakacaktı. Son derece tatsız bir durumun ortasında bile, Jinshi kafasını kullanıyordu.

"Batı başkentini bu şekilde terk edemeyiz, değil mi?" Maomao sordu.

"Kesinlikle haklısın." Jinshi iç geçirdi. Yine yorgun görünüyordu ve Maomao'ya küçük bakışlar atıyordu.

"Ne oldu efendim?"

"Mevcut koşullar altında, merkez bölgeye dönmenin en güvenli yol olacağını düşünüyorum."

Maomao, *kimin* için en güvenli şekilde geri döneceğini merak etti ama sonra onun kendisini kastettiğini anladı.

"Sanırım öyle olurdu," diye izin verdi. Onu sözde güvenliği için göndermiş olabilirdi ama yine de çekirgeler tarafından sarılmıştı. Sonra da bir ayaklanma kapısına kadar gelmişti. Ama burada bir hata vardı.

"Bana eve gitmemi söyleyemezsiniz efendim, şimdi olmaz. Ucube stratejistinizi de kaybedeceğinizi garanti ederim." Noktayı eve götürdü.

Eve gitmeyi çok isterdim. Tanrım, ne kadar isterdim.

Devam edecekti. Hanımefendiye, Yao'ya ve En-en'e mektup yazması gerekiyordu.

"Eğer kendimize ucube stratejistin merkezi otorite için gerçekten ne kadar kayıp olduğunu sorarsak, bence dürüst cevap, çok değil çok. Aslında, muhtemelen burada daha çok işlerine yarar, öyle değil mi? Hayatı biraz gürültülü hale getirse bile. Ayrıca bir Shogi arkadaşı ve her şeyi var."

"Ama-"

"Beni herhangi bir yere göndermek istiyorsanız, stratejik durum için hiçbir fark yaratmayan bir piyonsam, sanırım itiraz etmeye hakkım yok. Ben sizin için bir piyon muyum, Usta Jinshi?"

Sessizdi.

"Bana söylemek istediğin bir şey var mı?"

"Evet. İstiyorum..." Adam cevap vermeye başladı ama kadının gözlerinin içine bakmayı reddetti. Sonunda, "Şu güveçten bir kase daha istiyorum," dedi.

Maomao bir saniye sonra, "Elbette," dedi. "Gidip biraz daha getireyim."

Anlaşılan, diye düşündü, bu onun etrafta tutmak için yeterince yararlı olduğunu söylemenin bir yoluydu.

Şarlatan doktorun yahninin geri kalanını gece yarısı atıştırması olarak yememiş olmasını umuyordu. Küçük yaramaz bir düşüncesi vardı.

bir işaret koymalıydı: *Sadece İmparatorluk kullanımı için.*

Sonsöz

Nasıl istersen.

Rikuson'a gönderilen mektubun tamamı buydu.

Kızıl saçlı kızı düşündü, You'yu. Gyokuen'in en küçük çocuğu, çekici bir gezgin sanatçının kızı, bir gün merkez bölgeye gidebilsin diye yetiştirilmiş. Kızın içinde Yi klanından hayatta kalanlar. Haku-u ve kız kardeşlerinin de aynı şekilde, gülümsemesi hiç bozulmayan kız tarafından kurtarıldığından emindi.

Tıpkı Gyokuen'in tahmin ettiği gibi, Sen çok güzel büyüdün ve o da onun adını Gyokuyou olarak değiştirdi. Onu arka saraya gönderdi ve şimdi İmparatoriçe olmak için yükseldi.

Gyoku-ou, her ne şekilde olursa olsun babası Gyokuen'in izinden gitmeye çalışmıştı.

Bunu kendi yöntemiyle yapsa da Gyokuyou da aynıydı.

Gyokuen'in her şeyden çok değer verdiği şey batı başkentinin korunmasıydı. Gyoku-ou buranın gelişmesi için çabalarken, Gyokuyou da merkezi otoriteye kendini sevdirmek için çalışmıştı.

Rikuson'un bir zamanlar küçük kız kardeşler olarak gördüğü üçlü de güzelleşmişlerdi. Onları ancak Gyokuyou İmparatoriçe olduktan sonra tekrar gördü. Üçü de onun nedimleri arasında hizmet ediyordu; onunla birlikte arka saraydan ayrılmışlar ve İmparatoriçe'nin sarayı.

Küçük kız kardeşler Rikuson'u hatırlamıyordu ama en büyükleri Haku-u onu tanıyordu. Geçmişteki adını terk etmiş ve başka biri olarak yaşıyor olmasına rağmen. Belki de kız kardeşler yanlarından geçerken onları çok yakından incelemesi onun suçuydu.

Haku-u kısmen tanıdık bir yüz olduğu için, kısmen de Yi klanının hayatta kalan bir üyesi olarak onu batı başkentine dönmeye ve lider olmaya teşvik etmek için onunla temasa geçti. Fakat bu düşünülemez. Rikuson bir asinin oğluydu; var olmaması gerekiyordu.

Haku-u'nun belki de Yi'yi eski gücüne kavuşturmak istediğini düşündü. Yolları ayrıldıktan sonra Gyokuen'in kızı Gyokuyou'nun sadık bir nedimesi haline geldi.

O halde neden Rikuson'un batı başkentini yönetmesini istiyordu?

Çok geçmeden bunu öğrenme fırsatını yakaladı. Geçen yıl şehre yapılan ziyarette Rikuson, Lakan'ın yerine katılmıştı.

Birinin onu tanıyacağı ya da gerçekte kim olduğunu anlayacağı ihtimali aklından çıkmıyordu ve yolculuğun her anında bir korku kaplıyordu. Ancak hayretle karşıladığı şey, ona da diğer tüm konuklar gibi davranılmasıydı, daha fazlası değil. Kimse onun bir zamanlar batı başkentini avucunun içinde tutan klanın oğlu olduğunu bilmiyordu. En , Gyoku-ou'nun Rikuson'a hiç aldırış etmediği görülüyordu.

Batı başkenti geliyordu. Yi döneminde olduğundan çok daha fazla, diye düşündü. Geçmişin trajedisini boş verin; bu şehrin sakinleri baştan aşağı iş adamlarıydı ve aracılığıyla. Şehrin şu anda sahip olduğu zenginlik göz önüne alındığında, yaşananlar neredeyse gerekli bir kötülük olarak görmezden gelinebilirdi.

Yine de Rikuson, gelişmenin yarattığı gölgelere karşı tetikteydi.

Batı başkentinde kaldığı kısa süre içinde Gyokuen onu çağırdı.

"Batı başkenti hakkında ne düşünüyorsunuz?" diye sormuştu.

Gyokuen bunu görmüştü, Gyoku-ou'yu etkileyen çarpıklığı.

Küçük bir çarpıklık olarak başlayabilecek bir durum, on yıllar boyunca ele alınmazsa, nihayetinde onarılamayacak şekilde çarpıtılabilir. Dahası, artık Gyokuen'in merkez bölgeye gitmesine karar verilmişti. Hiç şüphesiz Gyoku-ou'nun kendisi olmadan ne yapacağını düşünüyordu.

Rikuson, Gyoku-ou'nun güvene layık biri olmadığını biliyordu.

Gyokuen'in batı başkentindeki kontrolü için seçtiği kişi Rikuson'du.

"Neden onun hakkında kendin bir şeyler yapmıyorsun?!" Rikuson, on yıldan uzun bir süredir kullanmadığı sert bir ton takınarak talepte bulundu. Rikuson olduktan sonra bir daha bu şekilde konuşmayacağına dair kendi kendine yemin etmiş olmasına rağmen.

Böylece batı başkentine geri döndü, Gyokuen onu bizzat seçmişti. Gyoku-ou'nun bekçisi olacaktı ve eğer bir şey olursa, onun celladı... Rikuson, Gyokuyou'nun Gyokuen'in kararını bildiğinden şüpheleniyordu. Haku-u aracılığıyla ona mektuplar gönderdi. Her zaman güvercinleri kullanırdı. İmparatorluğun küçük kardeşi haydutların nasıl haberleştiğini çalışırken Rikuson nasıl da terlemişti! Güvercinler özel bir iletişim aracıydı, halkla paylaşılacak bir şey değildi. İmparatorluk ailesi.

Nasıl istersen.

İmparatoriçe Gyokuyou'nun mektubunun içeriğine göre hareket edemezdi.

Endişelenmişti; bunca zaman boyunca konuda endişelenmişti.

Keşke Gyoku-ou kendi sorumluluğunu kabul etseydi, bir ara, bir şekilde.

"Daha şanssız olabilir miydim?"

Keşke sadece Gyoku-ou'nun bekçisi olabilseydi. O piç neden bu *kadar* çarpık olmak zorundaydı?

Neden kimse onu onarmaya

çalışmamıştı? Neden Rikuson'a

yaptırdılar? *Hayır... Bu hiç doğru değil.*

Rikuson bunu dilemiş, bunun için can atmıştı.

Sonunda annesi ve kız kardeşinin intikamını almak için.

Ve dileği kabul edilmişti.

"Artık içimden şey yapmak gelmiyor," dedi uzun uzun.

Sorumluluğu başkasına devretmeye çalıştı, Gyoku-ou gittiğinden beri batı başkentini yönetmesi için kendisinden başka birini aday göstermeye çalıştı. Barış zamanında birkaç talipli çıkabilirdi ama böcek sürüsünün yarattığı kriz hala tazeyken kimse vali vekilliği rolüne soyunmak istemedi.

Hatta insanların kendisinin de bu göreve gerektiğini söylediklerini duymaya başladı ve işte o zaman nihayet duygularını dile getirdi. düşünceler: "Bence siz, Ay Prensi, uygun olabilirsiniz."

İmparatorluğun küçük kardeşinin ağzı açık kalmıştı. Rikuson gerçekten kötü hissetti. Ama aklına küstahça bir düşünce geldi.

En azından o zaman aşırı çalışmanın verdiği ıstırapta bir arkadaşı olurdu.

"Ne yapmalıyım?"

Rikuson iyice tükenmişti. Hiçbir şey yapmak için arzu duymuyordu ve hatta yapmadığı şeyleri bile zorlamaya çalışıyordu. başkalarına yapmak istiyordu. Aslında tam da o anda bir ağacın dallarına uzanmış, işinden kaytarıyordu.

On yıldan fazla bir süredir uğruna yaşadığı amaç gitmiş, yerine esneyen bir boşluk bırakmıştı. Öylece ölmüş olsaydı hiç de şaşırtıcı olmazdı.

Rikuson'un yaptığı affedilemezdi ama aynı zamanda onu cezalandırma şanslarını da kaybetmişlerdi. Bu acımasız, kaba ve kirliydi. Rikuson kendi varlığını tiksindirici ve iğrenç buluyordu.

Güneş ışığı yaprakların arasından süzülüyor, küçük kuşlar havada kanat çırpıyordu.

"Kuşlar..."

Onları gökyüzünde zahmetsizce süzülürken gördüğünde, rüzgâr olacağına inandığı bir zamanın anılarını hatırladı. Reşit olacağı gün geldiğinde işlemeli kıyafetini giyerdi. Sonra bir tüccar ya da denizci olabilir ya da uzak bir yere yolculuk edebilirdi.

zamanlar, hayal etmesi için çok fazla ve çok büyük hayaller vardı.

"Çok uzakta..."

Ağaçtan inerken bunun iyi olabileceğini düşündü. Kimsenin olmadığı bir yere gitmek, avare bir hayat yaşamak ve sonunda kırlarda bir yerde ölüp gitmek.

Birden bir ses duyduğunu sandı: *"Hayır, yapamazsın!"*

Rikuson etrafına bakındı ama orada kimse yoktu. Sadece rüzgâr esiyor ve kuşlar uçuyordu.

"Batı başkenti için bir şey yapmayacak mısınız?"

Sadece bir şeyler duyuyordu. Rüzgâr ve kuş sesleri ona bir şekilde genç bir kadının sesi gibi gelmişti.

Yine de cevap verir gibi, "Çalışmaya devam edeyim mi, Abla?" dedi.

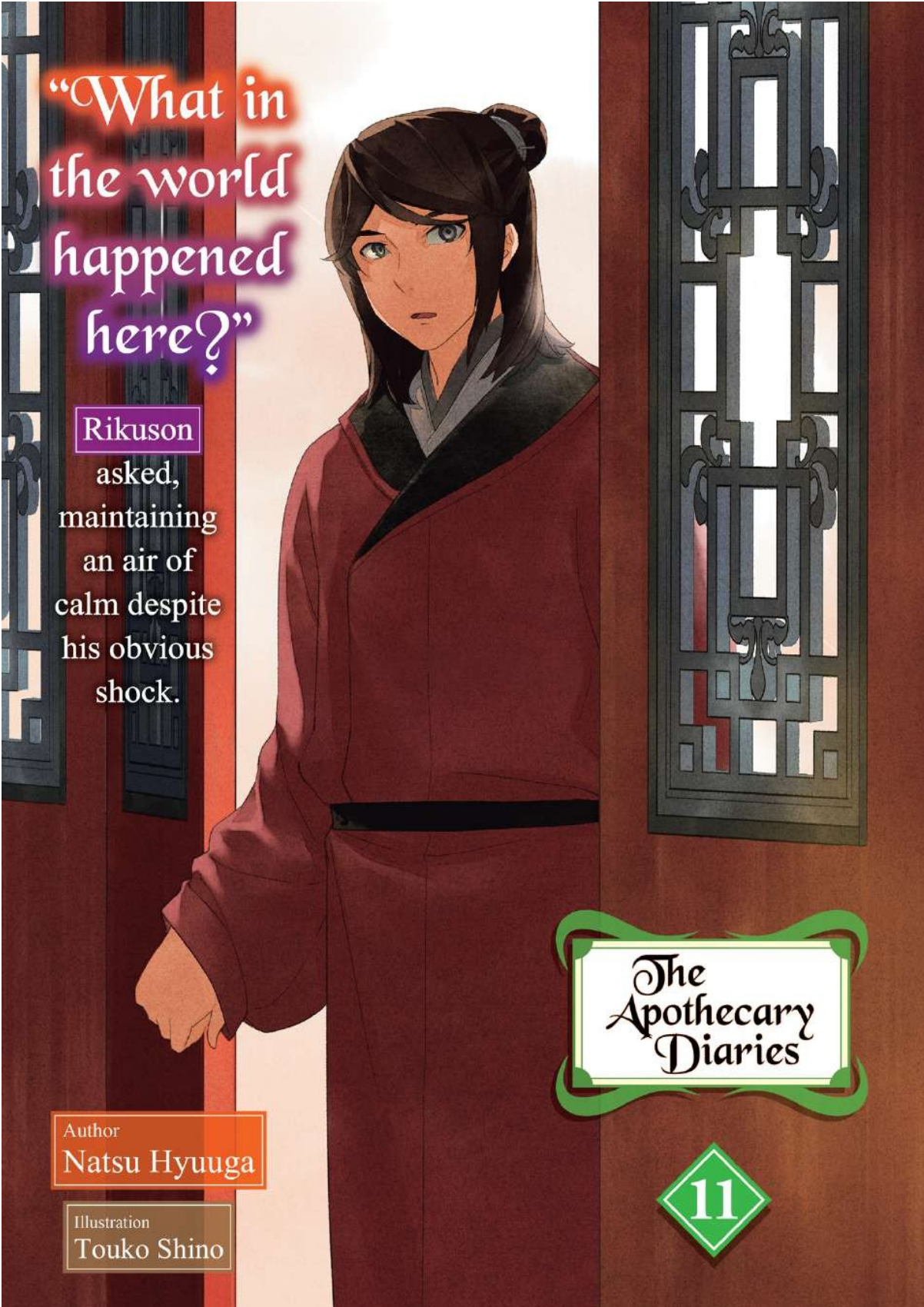
Rüzgar şiddetlendi, büyük bir çığlık attı.

"Ha ha ha! İşte şimdi kabalaşmaya başladın." Rikuson güldü ve yere uzandı. Gökyüzü onun üzerinde geniş ve mavi bir şekilde yayılıyordu ve esinti tenine çok hoş geliyordu.

Bu yolculuk beklemek zorundaydı. Batı başkentine hayat geri döndükten, insanlar yanlarından geçerken birbirlerini yeniden gülümseyerek selamladıktan sonra gidebilirdi.

Hepsi annesine ve kız kardeşine istediklerini vermek içindi.

Onlar için biraz daha çalışabilirdi.

“What in
the world
happened
here?”

Rikuson
asked,
maintaining
an air of
calm despite
his obvious
shock.

Author
Natsu Hyuuga

Illustration
Touko Shino

The
Apothecary
Diaries

11

“Yao. En'en.
Whatever
seems to be
the matter?”

“Master Iahan!”

Standing by the gate of
the house were two of his
honored younger sister's
colleagues, a pair of
young women.

Onun hakkında

was **Gyoku-ou,**

kendini araya sokarak

'Jinslii' arasında

ve kitleler.

İnsanlar

keeping a respectful

mesafe, neredeyse

Bir oyundaki seyirciler.

Maomao watched
Onsou lead
the freak strategist
away.

“What is it?
You can ask
your daddy
anything!”

fingei s pressed
mt" fhe hutk ul"
eli.
p*1ni agnins!e
bastirirken"
Onun. ,l

Çevirmen Notları - Eczacı Günlükleri cilt 11

Bana Shogi'yi Göster!

Merhaba, çeviri ekibinin *The Apothecary Diaries*'in 11. cildiyle ilgili düşüncelerine hoş geldiniz! Bu yazılarda çevirinin yaygın biçimleri hakkında konuşmak için çok zaman harcadık. zorlukları ele alalım. Bu kez, her gün karşılaşmadığınız türden bir yerelleştirme sorununa bakalım.

Bölüm 3'te karakterler, standart Shogi notasyonunda verilen Shogi oyunlarının kayıtlarını keşfederler.

Parçalarda "S59" ve "+B83" gibi yazılar vardı. Shogi ile ilgisi olmayan Maomao bile bunların bir Shogi maçındaki taşların nasıl hareket ettiğini gösteren notasyonlar olduğunu fark etti. Bu gösterim, belki de okuma kolaylığı için Kaou Eyaletinde kullanılmayan yabancı rakamları içeriyordu.

Bunun ciddi bir anlamı var mı? *Maomao bir iniltiyi bastırdı. Onun yerine Onsou'ya döndü ve "Başka bir Shogi tahtanız ve ödünç alabileceğimiz birkaç taşınız var mı?" diye sordu. Bir şeyi anlamadığınızda, onu denemekten daha iyi bir şey olamazdı.*

Onsou malzemeleri temin etti ve Maomao tık tık tık sesiyle parçaları dizmeye başladı.

"... S59..." Parçaları notların gösterdiği yerlere koymaya çalıştı ama giderek bunun boş bir çaba olduğundan şüphelenmeye başladı. Tam piyonlardan birini yerleştirmek üzereydi ki durdu.

"İşte bu komik," diye araya girdi Chue, tahtaya bakarak. "Piyon'un ikinci sıraya geçmesi gerektiği yazıyor."

"Bunun yasadışı bir hareket olduğunu ben bile biliyorum." Lihaku bile oyuna dahil oluyordu.

Bu ciltte karşılaştığımız zorluk, Shogi maçlarının kayıtlarının Japon notasyonu ile Batı notasyonunda nasıl biçimlendirildiği şeklinde ortaya çıktı. Bu pasaja yaklaşırken, şu noktadan yola çıktık "benzer benzeri çevirir" önermesi - başka bir deyişle, İngilizce okuyuculara Japon okuyucularinkine benzer bir deneyim sunmak için, Japon Shogi notasyonunu İngilizce'de kabul edilen stile aktarmak adil bir oyundu. Yeterince basit görünüyor, değil mi?

Sorun şu ki, standart Shogi notasyonu Japonca ve İngilizce metinler arasında önemli ölçüde farklılık gösteriyor ve bu da çeviri için bir bulmaca yaratıyordu.

Özünde, Japon Shogi notasyonu yalnızca iki Bir hamle için özellikler listelenir: bir taşın hedefi (iki karakter olarak yazılır: ilki Arap rakamlarıyla yazılır ve tahtadaki sütunu temsil eder ve bir kanji rakamı satırı temsil eden) ve taşınan parça (o parçayı temsil eden tek bir kanji karakteri olarak yazılır). Metin içinde Yukarıda, İngilizce notasyonda S59 olarak transkribe ettiğimiz şey Japonca notasyonda 5九銀 (*go-kyuu-gin*) - 5. sütun, 9. satır (九 9'un kanjisidir) ve parça 銀, Gümüş General dediğimiz şey çevirilerimiz.

İngilizce notasyon Japonca notasyonla aynı hususları gerektirir, ancak bir ekstra özellik daha vardır: taşın yaptığı hamle. İngilizcede her taş bir harfle gösterilir (Gümüş Genel için S) ve hedef her ikisi de Arapça olan iki rakamla yazılır (sütun 5 satır 9 59 olarak yazılır). Batı notasyonu, taş ile hedefi arasına hamle türünü belirten bir sembol yerleştirir (- basit bir hamle anlamına gelir, vb.) P-24, bir Piyonun (P) tahtada sütun 2, satır 4'e (24) basit bir hamle (-) yaptığını gösterir.

Özetlemek gerekirse, her iki sistem de hamleyi yapan taşı belirtir, ancak Batı notasyonu bunu dizinin başına yerleştirirken Japonca sonuna yerleştirir; Batı notasyonu hareketin türünü (basit hamle, ele geçirme hamlesi, vb.) içerir, ancak Japonca'da zorunludur; ve her iki sistem de varış noktasını içerir, ancak yine Japonca'da bu başlangıçta, Batı notasyonunda ise daha sonra gelir.

Bu kadarıyla basit görünebilir, ancak çeviride notasyonun orijinalinde olduğundan daha egzotik görünmesine neden olabilecek başka bazı tuhaflıklar da vardır. Örneğin, bir

bahsedilen diğer hamlelerden biri de 8三馬 (Arapça , kanji 3, "at").

Uma, "at", Japonca'da "*ryuma*," "ejderha "nın kısaltmasıdır.

at," Fil'in (*kakugyou*) terfi etmiş halidir. Japonca'da, burada olduğu gibi, terfi ettirilen her bir taşı göstermek için ayrı kanjiler bulunurken, Batı notasyonunda orijinal taşın kodu kullanılır

önünde bir artı işareti bulunur. Yani terfi eden Fil "+B" olarak not edilir ve bu hamlenin tam gösterimi "+B83 "tür. (Bu arada, satır

"Kaou'da kullanılmayan yabancı rakamlar" kullanılarak yapılan gösterim hakkında

Province" ifadesi Japonca metinde yer alan doğrudan çevirisidir. Maomao ve yoldaşları bizim Çince karakterler olarak adlandırdığımız karakterleri kullanarak yazdıkları için, biz de

Arap rakamları bir tane de olsa iki tane de olsa "yabancı" olarak kabul edilmiştir. Görünüşte tesadüfi satırlara giren birçok küçük düşünceden sadece bir tanesi).

Asıl yerelleştirme sorunu Chue'nin "Piyonun ikinci sıraya geçmesi gerektiğini söylüyor" şeklinde çevirdiğimiz satırında ortaya çıkıyor.

Japonca'da bu cümle oldukça kısa: "*Nifu desu yo!*" "*Nifu*" kelimesi

Shogi notasyonuveya bir kanji 2 ve ardından gelen karakter

"piyon" (kelimenin tam anlamıyla "ayak askeri"). Başka bir deyişle, ilk Arapça

rakamı (tahtadaki sütun) verilmemiştir - büyük olasılıkla üzerinde çalıştıkları kayıtlarda bulunmadığı için değil, Chue'nin ilgilendiği şey bu olmadığı için. Şimdiye kadar biliyoruz ki kanji

numara taşın bittiği sırayı gösterir. İkinci sıradaki bir piyon onun için çarpıcıdır çünkü -görünüşe göre Lihaku'nun bile bildiği gibi- piyonlar *üçüncü* sırada başlar ve geriye doğru hareket edemezler.

Bu iyi ve güzel, ancak Batı notasyonu parça, hedef dosya, hedef satır şeklinde olduğu için, boşluk bırakmadan sadece parça ve satırı

belirtemeyiz. "P...2" gibi bir şey yazmamız gerekir ki bu komik görünür ve mantıklı bile olmayabilir - Chue satırı konuştuğu için yüksek sesle nasıl telaffuz edileceği sorusundan bahsetmiyorum bile. Bu nedenle, sadece ilgili bilgileri satıra aktarmanın bir yolunu bulmamız gerekiyordu ve bunu yapmanın en sorunsuz yolu da açıklayıcı bir ifade yazmak gibi görünüyordu.

Bu, büyük şemada nispeten önemsiz bir nokta - tüm bu değerlendirmeler hemen hemen sadece bu satırın yararına ve kitabın başka bir yerinde tekrar gündeme gelen bir konu değil. Çeviride, en küçük şeylerin bile arkasında şaşırtıcı derecede büyük hikayeler olabilir.

Bir dahaki sefere kadar, iyi eğlenceler, bol bol okuyun ve 12. ciltte görüşmek üzere!

Yeni çıkan kitaplardan haberdar olmak için J-Novel Club'daki
posta listemize kaydolun!

[Haber Bülteni](#)

Ve bu gibi serilerin son bölümlerini J- Novel Club yesi olarak
okuyabilirsiniz:

[J-Novel Kulüp yeliği](#)

Copy right

Eczacı Günlükleri: Cilt 11 by Natsu
Hyuuga
Touko Shino'nun illüstrasyonları

Çeviren: Kevin Steinbach Yayına
Hazırlayan: Sasha McGlynn

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir.

Kusuriya No Hitorigoto
Telif Hakkı© Natsu Hyuuga 2021

Tüm hakları saklıdır.

İlk olarak Japonya'da Shufunotomo Infos Co., Ltd. tarafından yayınlanmıştır. Shufunotomo Co., Ltd. aracılığıyla
Bu İngilizce baskı Shufunotomo Co., Ltd., Tokyo ile yapılan anlaşmayla yayımlanmıştır.
İngilizce çeviri© 2024 J-Novel Club LLC

Tüm hakları saklıdır. ABD Telif Hakkı Yasası (1976) uyarınca, bu kitabın herhangi bir bölümünün yayıncının izni olmadan taranması, yüklenmesi ve elektronik olarak paylaşılması yasadışı korsanlık ve yazarın fikri mülkiyetinin çalınmasıdır.

J-Novel Club LLC
j-novel.club

Yayıncı web sitelerinden (veya içeriklerinden) sorumlu değildir

yayıncıya ait olmayan.

E-kitap baskısı 1.0: Mayıs 2024

Marwen Ricky için Premium E-Kitap

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

